మత్తయి సువార్త

రచయితను గూర్చి...

మత్తయి అను పేరునకు దేవుని బహుమానమని అర్థము ఆనాటి కాలములో ఆ ప్రదేశములలో బహుగా వాడుకలో నున్న పేర్లలో ఇది ఒకటి. సువార్తికుడైన ఈ మత్తయి తండ్రి పేరు అల్ఫీయసు. ఇతని అసలు పేరు లేవి (మార్కు 2:14, లూకా 5:27). బహుశా అపొస్తలుడైన తరువాత మత్తయిగా మార్చుకొని ఉండవచ్చును. అతని నివాసస్థలము కపెర్నహూము. అతని వృత్తి గలలియ సముద్రము దాటుచున్న వారి దగ్గరను బెత్సయిదా కపెర్నహూముల మధ్య సముద్రపు ఒడ్డు నుండి పోవుచున్న దమస్కు రహదారిలో రవాణా అగుచున్న వస్తువుల మీద పన్నులు వసూలు చేయుట. ఒకరోజు యేసుక్రీస్తు ఆ మార్గము గుండా వెళ్లుచూ అక్కడ కూర్చొనియున్న అతనిని చూచి "నన్ను వెంబడించుము" అని చెప్పగానే అతడు లేచి సమస్తము విడిచి ఆయనను వెంబడించెను (మత్తయి 9:9). అతడు బహుశా ధనవంతుడైయుండెనేమో, యేసుక్రీస్తు అతనిని పిలిచిన దినముననే, తన పూర్వ సహచరులకు, సుంకరులును పాపులునైన స్నేహితులకు గొప్ప వీడ్కోలు విందు ఏర్పాటు చేసి ప్రభువును ఆయన శిష్యులను ఆ విందుకు ఆహ్వానించెను (లూకా 5:29). మత బోధకులు రారని వారిని పిలువలేదు. అయినను వారు పిలువబడకనే వచ్చి అక్కడ ఉండి యేసు సుంకరులతోను పాపులతోను తినుచున్నాడని ఆయనను నిందించిరి. అప్పటికే ప్రభువునొద్ద ఆరుగురు అనుచరులుండిరి. మత్తయి ఏడవ వాడు. తరువాత పన్నెండు మంది శిష్యులలో ఒకనిగా అతడు ఎన్నుకొనబడెను. శిష్యుల జాబితాలో ఇతడు మార్కు 3:18, లూకా 6:15ల ప్రకారము ఏడవవాని గాను మత్తయి 10:3, అపొ.కా. 1:13ల ప్రకారము ఎనిమిదవవాని గాను చూపబడెను. అతని పేరు పన్నెండు మంది అపొస్తలుల జాబితాలో తప్ప తరువాత మనకెప్పుడును కనబడదు. చివరిసారిగా అతని పేరు అపొ.కా. 1:13లో మనకు కనబడును కాని అతని తదుపరి జీవితము మరణమును గూర్చి ఎక్కడనూ చెప్పబడలేదు. అతడు వృత్తిరీత్యా పొందిన అనుభవము ద్వారా మనుష్యుల తత్వమును గూర్చి వ్యాపార లావాదేవీలను గూర్చి మనుష్యులనాకర్షించు విధమును గూర్చి మంచి జ్ఞానము కలిగియుండెను. యేసుక్రీస్తు మరణాంతరము అతడు బహుశా యెన్నో సంవత్సరములు బ్రతికి యుండవచ్చును, ఏలయనగా కనీసము 20 సంవత్సరముల తరువాతనే అతడు తన సువార్తను వ్రాసినట్టు మనము చూచుచున్నాము. అతడు యెరూషలేములో 15 సంవత్సరములుండిన పిదప పర్ష్యనులకును, పార్థీయులకును, మెడియా దేశస్థులకును మతబోధకునిగా వెళ్లియున్నాడను విషయము నమ్మదగినదై యున్నది. అతడు తన అంత్య దినములలో ఇతియోపియాలో చంపబడెనని కూడ కొందరు అతనిని గూర్చి వ్రాసియున్నారు.

Matthew

7

సువార్తను గురించి....

ఈ సువార్త క్రొత్త నిబంధన గ్రంథములో మొదటి పుస్తకమగుట చేత ఎక్కువగా చదవబడు సువార్త. సరియైన వివరములు లేకపోయినను, ఇది మార్కు సువార్తకు తరువాత లూకా సువార్తకు ముందుగా వ్రాయబడియుండెనని చాలామంది నిర్థారించిరి. మత్తయి ఈ సువార్తను క్రీ.శ. 50 నుండి 60 మధ్య కాలములో వ్రాసినట్లుగా నమ్మబడుచున్నది. ఈ సువార్త యొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యము నజరేయుడైన క్రీస్తు, యూదులు ఎదురు చూచుచున్న మెస్సీయా అని వారికి నమ్మకము కలుగజేయుటయే. యేసుక్రీస్తు దేవుని కుమారుడుగాను మనుష్య కుమారునిగాను దీనిలో చిత్రీకరింపబడెను. రాజవంశములో పుట్టిన దావీదు కుమారుడు. దేవుడు ఇశ్రాయేలీయులకు చేసిన వాగ్ధానము ప్రకారము దేవుని రాజ్య స్థాపనకు మనుష్య రూపములో వచ్చిన మెస్సీయ. వారూహించి నట్లు పరలోక రాజ్యస్థాపన కొరకు ఎంతో శక్తిమంతుడై విజయోత్సాహముతో రానైయున్న మెస్సీయ కాకుండా, ఆయనకు ముందు దీనుడై మానవుల పాపముల నుండి వారిని రక్షించుటకు శ్రమ, మరణముల ఓర్చుకొను గొఱ్ఱెపిల్లగా వచ్చెనను నిజమును మొదటి శతాబ్దపు యూదులు గ్రహింపలేక ఆయనను నమ్మలేకపోయిరి.

యెషయా 51వ అధ్యాయములో ప్రజలు దేవుని మీద విశ్వాసముంచునట్లు, క్రీస్తు తన ప్రజలను రక్షించుటకు వచ్చునను సత్యము తేట తెల్లముగా విశదపరచబడియున్నది. ఈ మెస్సీయ దైవ సంకల్పము ప్రకారము ముందు తన ప్రజల విమోచనార్థము శ్రమ, మరణముల నొంది, పునరుత్థానుడైన తరువాత దేవుని రాజ్య శక్తితోను దేవుని రాజ్య మహిమతోను రానైయుండెను. దానియేలు గ్రంథము రెండవ అధ్యాయములో, భూలోక సంబంధమైన రాజ్యములన్నియు నశింపజేయబడి స్థిరమైన పరలోక రాజ్య స్థాపన జరుగునని శాశ్వతమైన నీతి, ధర్మము, శాంతి సమాధానములతో నూతన రాజ్యము స్థాపింపబడునని సూచింపబడియున్నది. యేసుక్రీస్తు అట్టి శక్తివంతమైన రాజ్యమును వారి కొరకు తేలేదు. ఆయన స్వరూపము, ఆయన సందేశము ఆనాటి ప్రజలకే కాదు, ఆయన శిష్యులకు కూడా పూర్తిగా గోచరము కాలేదు. ఆయన యూదాలోని బోధకులకన్నా కొంచెము మెరుగైన వాడిగాను, ఒక నజరేతు నివాసిగాను గుర్తింపబడెను. దయ, ప్రేమ కటాక్షములతో కూడిన మహత్కార్యములతో పరలోక రాజ్యము సమీపములో నున్నదని ఆయన వారికి బోధించెను. ఆయన చేతల ద్వారా భూలోక రాజ్యములు మనుష్యులు పాలించుచున్న దేశములు గానీ దేవుని ప్రజల నసహ్యించుకొను రోమా సామ్రాజ్యము గాని కదల్చబడలేదు. రాజ్యములను పడద్రోయక, వాటిని నశింపజేయలేకపోయిన దానిని వారెట్లు దేవుని రాజ్యస్థాపనగా ఆమోదించెదరు ? దేవుని రాజ్యము ఆత్మీయమైనదియు ఆధ్యాత్మిక మైనదియునై యున్నది. మహా గొప్ప ఆర్భాటముతోను నూతన శక్తి తోను తేజస్సు తోను మహిమ ఘనతలతో రానై యున్న పరలోక రాజ్యమునకు ముందుగా ఈ ఆత్మీయమైనదియు అధ్యాత్మికమైనదైన రాజ్యము కూడా దేవుని సంకల్పమే.

ఈ సువార్తలో 1071 వచనము 28 అధ్యాయములుగా విభజింపబడినవి.

మత్తయి సువార్త - అనుక్రమణిక

అధ్యా: వచ	సువార్త సందేశము
1:1-17	అబ్రాహాము మొదలుకొని 42 తరముల యేసుక్రీస్తు వంశావళి
1:18-24	యోసేపు మరియను విడనాడనుద్దేశించుట తిరిగి చేర్చుకొనుట
1:25	క్రీస్తు జననము - యేసు అని పేరు పెట్టబడుట
2:1-8	జ్ఞానులు యేసుని గూర్చి యెరూషలేములో వెదకుట
2:9-12	జ్ఞానులు బెత్లెహేములో యేసుని దర్శించి పూజించుట
2:13-15	దూత దర్శనము - యేసుక్రీస్తు ఐగుప్తుకు కొనిపోబడుట
2:16-18	హేరోదు రెండు సంవత్సరములలోపు చిన్న పిల్లలను వధించుట
2:19-23	హేరోదు మరణము - యేసు నజరేతను ఊరికి తిరిగి వచ్చుట
3:1-6	బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను - అతని ప్రకటన - జీవన విధానము
3:7-12	యోహాను పరిసయ్యులను సద్దూకయ్యులను హెచ్చరించుట
3:13-17	యోహాను యేసుకు బాప్తిస్మమిచ్చుట - ఆకాశము తెరువబడుట
4:1-11	యేసు అరణ్యములో అపవాది (సాతాను) చేత శోధింపబడుట
4:12-17	గలిలియలో మారు మనస్సు కొరకైన బోధలు ప్రారంభించుట
4:18-22	యేసుక్రీస్తు సముద్రతీరమున మొదటి శిష్యులను పిలుచుట
4:23-25	యేసుక్రీస్తు సువార్త ప్రకటించుట - రోగులను స్వస్థపరచుట
5:1, 2	కొండ మీద నుండి జనసమూహములనుద్దేశించి ప్రసంగించుట
5:3-12	ఎవరు ధన్యతలు గలవారు ? -- ధన్యత వాక్యములు
5:13-16	ఉప్పును గూర్చి, వెలుగును గూర్చిన సాదృశ్యములు
5:17-20	ధర్మశాస్త్రమును, ప్రవక్తల వచనములను గూర్చిన ఉపదేశము
5:21-26	నరహత్య చేయరాదు; నరహత్య చేయువాడు విమర్శకు లోనగును
5:27-32	వ్యభిచారము చేయవద్దని చెప్పబడిన మాట మీరు విన్నారు
5:33-37	మీ మాట ఔననంటే అవును, కాదంటే కాదు అని ఉండవలెను;
5:38-42	నిన్ను కుడిచెంప మీద కొట్టువానికి ఎడమచెంప కూడా త్రిప్పుము
5:43-48	మీ శత్రువులను ప్రేమించుడి. వారి కొరకు ప్రార్థన చేయుడి.
6:1-4	నీ కుడిచెయ్యి చేయు ధర్మము నీ ఎడమ చేతికి తెలియకుండవలెను
6:5-8	మీరు ప్రార్థన చేయునప్పుడు వేషధారులవలె ఉండవద్దు;
6:9-15	మీరీలాగు ప్రార్థన చేయుడి - ప్రార్థించు విధానము - పరలోక ప్రార్థన
6:16-18	ఉపవాసము చేయునప్పుడు వేషధారి వలె దుఃఖముఖివై యుండకుము
6:19-24	భూమి మీద మీ కొరకు ధనము కూర్చుకొనవద్దు.

Matthew

8

6:25-34	ఏమితిందుమో ఏమి త్రాగుదుమోయని చింతించకుడి;
7:1-6	మీరు తీర్పు తీర్చు తీర్పు చొప్పుననే మీకు తీర్పు తీర్చబడును
7:7-12	అడుగుడి ఇయ్యబడును, వెదకుడి దొరకును, తట్టుడి తీయబడును
7:13-14	నాశనమునకు పోవు ద్వారము వెడల్పును విశాలమునై యున్నది.
7:15-20	అబద్ధ ప్రవక్తలను గూర్చి జాగ్రత్తపడుడి.
7:21-29	తండ్రి చిత్త ప్రకారము చేయువాడే పరలోకమందు ప్రవేశించును.
8:1-4	కుష్టు రోగిని చెయ్యి చాపి ముట్టి స్వస్థపరచుట.
8:5-13	కపెర్నహూములో శతాధిపతి దాసుడు స్వస్థపరచబడుట.
8:14-17	జ్వరముతో పడియున్న పేతురు అత్తను స్వస్థపరచుట, అనేకులను బాగుచేయుట.
8:18-22	యేసు తన దగ్గర శిష్యులు కాబోవు వారికి పెట్టిన పరీక్షలు.
8:23-27	ఆయన గాలిని సముద్రమును గద్దింపగా మిక్కిలి నిమ్మళమాయెను.
8:28-34	గదరేనీయ దేశములో దయ్యపు పట్టినవారు స్థపరచబడుట.
9:1-8	యేసు పక్షవాతముగలవానిని స్వస్థపరచుట.
9:9	సుంకపు మెట్టునొద్ద మత్తయిని నన్ను వెంబడించుమని పిలుచుట.
9:10-13	మత్తయి - యేసుకు ఆయన శిష్యులకు విందు చేయుట.
9:14-17	ఉపవాసము - ఎవడును పాత బట్టకు క్రొత్త బట్ట మాసిక వేయడు.
9:20-22	రక్తస్రావముగల స్త్రీ ఆయనపై వస్త్రము ముట్టి బాగుపడుట.
9:18-26	చనిపోయిన యాయీరు కుమార్తెను యేసు తిరిగి బ్రతికించుట.
9:27-31	యేసు ఇద్దరు గ్రుడ్డివారిని కన్నులు ముట్టి స్వస్థపరచుట.
9:32-34	దయ్యము పట్టిన మూగవాని దయ్యము వెళ్ళ గొట్టబడుట.
9:35-38	క్రీస్తు కాపరిలేక చెదరియున్నందున ప్రజలమీద కనికరపడుట,శిష్యులకు పేర్లు పెట్టుట.
10:1-4	యేసు తన పన్నెండుమంది శిష్యులకు అధికారము నిచ్చుట.(శిష్యులపేర్లు)
10:5-15	శిష్యులను ఇశ్రాయేలీయులలో నశించిన గొఱ్ఱెల యొద్దకు పంపుట.
10:16-42	శ్రమలు రానైయున్నవి. యేసు దైవభీతిని గూర్చి బోధించుట.
11:1-6	బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను యేసుని గూర్చి తెలిసికొనగోరుట.
11:7-15	స్త్రీలు కనినవారిలో యోహాను కంటే గొప్పవాడు పుట్టలేదు.
11:16-19	జ్ఞానము జ్ఞానమని దాని క్రియలను బట్టి తీర్పు పొందును.
11:20-24	మారుమనస్సు పొందని పట్టణముల గతి.
11:25-27	తండ్రి గాక ఎవడును కుమారుని ఎరుగడు.
11:28-30	ప్రయాసపడి భారము మోయు సమస్త జనులకు విశ్రాంతి.
12:1-8	వెన్నులు త్రుంచి తిని సాగిన తన శిష్యులను యేసు సమర్థించుట.

12:9-13	విశ్రాంతి దినము ఊచచెయ్యిగలవాడు బాగుపడుట.
12:14-21	పరిసయ్యులు యేసుని సంహరించుటకై ఆలోచన.
12:22-32	సాతాను శక్తివల్ల దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్నాడను దానికి జవాబు.
12:33-37	హృదయమందు నిండియుండిన దానిని బట్టి నోరు మాట్లాడును.
12:38-42	సూచక క్రియ చేయవలెనను మనవిని యేసు నిరాకరించుట.
12:43-45	అసంపూర్తియైన దిద్దుబాటువలన అపాయము.
12:46-50	తండ్రి చిత్తము చొప్పున చేయువాడే నిజమైన సహోదరుడు.
13:1-9	విత్తువానిని గూర్చిన ఉపమానము.
13:10-17	వినుచుండియు వినక గ్రహింపకను ఉన్నారు.
13:18-23	విత్తువానిని గూర్చిన ఉపమాన భావము.
13:24-30	గురుగులను గూర్చిన ఉపమానము.
13:31-35	ఆవగింజయు, పులిసిన పిండిని గూర్చిన ఉపమానము.
13:36-43	గురుగులను గూర్చిన ఉపమానభావము.
13:44-52	ముత్యములు, ధనములను గూర్చిన ఉపమానములు.
13:53-58	యేసు విషయములో నజరేతు ప్రజల అభ్యంతరము
14:1-12	బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను తల నరికించుట.
14:13-21	ఐదు వేలమందికి ఆహారము పెట్టుట.
14:22-33	యేసు నీళ్ళమీద నడచుట.
14:34-36	యేసు అనేకులను స్వస్థపరచుట.
15:1-9	ఆచారములను అతిక్రమించుచున్నాడను నిందకు యేసు జావాబిచ్చుట.
15:10-20	నోటిలోనుండి వచ్చునవి హృదయములో నుండి వచ్చును.
15:21-31	ఒక కానాను స్త్రీ కుమార్తెను, మరి అనేకులను స్వస్థపరచుట.
15:32-39	నాలుగు వేల మందికి ఆహారము పెట్టుట.
16:1-4	అద్భుత కార్యములు చేయమని అడుగగా యేసు నిరాకరించుట.
16:5-12	అల్ప విశ్వాసులైనందున శిష్యులను గద్దించుట.
16:13-20	'యేసే క్రీస్తు' అని పేతురు ఒప్పుకొనుట.
16:21-23	యేసు తన మరణ పునరుత్థానమును గూర్చి ముందుగా తెలుపుట.
16:24-28	ప్రాణమును రక్షించుకొనగోరువాడు దానిని పోగొట్టుకొనును.
17:1-13	యేసు కొండమీదికి ఏకాంతముగా పోయి రూపాంతరము పొందుట.
17:14-21	మూర్ఛ రోగియై దయ్యము పట్టిన బాలుని స్వస్థపరచుట.
17:22,23	యేసు తన మరణమును గూర్చి శిష్యులకు ముందుగా చెప్పుట.

17:24-27	అద్భుతముద్వారా దేవాలయపు పన్ను చెల్లించుట.
18:1-6	తన్ను తాను తగ్గించుకొనువాడే పరలోక రాజ్యములో గొప్పవాడు.
18:7-10	ఇతరుల కభ్యంతరముగా నుండ కుండ మెలకువ
18:11-14	ఈ చిన్నవారిలో నొకడైనను నశించుట మీ తండ్రి చిత్తము కాదు.
18:15-20	నా నామమందు కూడి యుండు వారి మధ్యనే నేనుండెదను.
18:21-22	తప్పిదముచేసిన యెడల ఎన్ని మారులు అతని క్షమించవలెను.
18:23-35	కృతజ్ఞతలేని దాసుని గూర్చిన ఉపమానము.
19:1-2	యేసు యూదయ ప్రవేశము - అనేకులనాయన స్వస్థపరచుట.
19:3-12	విడాకులను గూర్చిన పరిసయ్యుల ప్రశ్న.
19:13-15	యేసు చిన్నపిల్లలను ఆశీర్వదించుట.
19:16-22	జీవములో ప్రవేశింపగోరినయెడల ఆజ్ఞలను గైకొనుము.
19:23-30	ధనవంతుడు పరలోక రాజ్యములో ప్రవేశించుట దుర్లభము.
20:1-16	ద్రాక్షతోటలోని పని వారిని గూర్చిన ఉపమానము.
20:17-19	యేసు తన మరణమును గూర్చి మూడవసారి ప్రవచించుట.
20:20-25	పరలోక ఘనత కొరకు ఒక తల్లి కోరిన కోరిక
20:26-28	గొప్పవాడై ఉండగోరువాడు పరిచారకుడై యుండవలెను.
20:29-34	దారిప్రక్కన కూర్చున్న ఇద్దరు గ్రుడ్డివారు చూపుపొందుట.
21:1-11	క్రీస్తు జయోత్సవములతో యెరూషలేములో ప్రవేశించుట.
21:18-22	అంజూరపు చెట్టు శపింపబడుట - ఎండిపోవుట.
21:23-27	యేసును ఆయన అధికారమును గూర్చి ప్రశ్నించుట
21:28-32	తండ్రి మాట పాటించిన కుమారుని ఉపమానము.
21:33-46	ద్రాక్షతోటను కౌలుకు తీసుకొనిన రైతుల ఉపమానము.
22:1-14	పరలోక రాజ్యము పెండ్లివిందుచేసిన రాజును పోలియున్నది.
22:15-22	కైసరువి కైసరునకు, దేవునివి దేవునికి చెల్లించుడి.
22:23-33	పునరుత్థానమందు పెండ్లి చేసికొనరు, పెండ్లి కియ్యబడరు.
22:34-40	ధర్మశాస్త్రములో అన్నిటికన్న ముఖ్యమైన ఆజ్ఞ.
22:41-46	క్రీస్తుని గూర్చి మీకేమి తోచుచున్నది? క్రీస్తు ఎవరి కుమారుడు?
23:1-12	యేసు శాస్త్రులను పరిసయ్యులను విమర్శించుట
23:13-33	వేషధారులైన శాస్త్రులారా, పరిసయ్యులారా మీరు మోసగాళ్ళు.
23:34-39	యెరూషలేము విషయములో యేసు దుఃఖించుట.
24:1-3	యెరూషలేము దేవాలయ నాశనముగూర్చి ప్రవచించుట.

24:3-28	యుగాంతము - అబద్ధ ప్రవక్తలు - మనుష్య కుమారుని రాకడ.
24:29-35	యుగాంత సమయములో కనబడు సూచనలు
24:36-51	ఆ దినముగాని ఘడియగాని ఎవరికిని తెలియదు.
25:1-13	పదిమంది కన్యకలను గూర్చిన ఉపమానము.
25:14-30	సేవకులకు తలాంతులిచ్చిన మనుష్యుని ఉపమానము.
25:31-46	తీర్పు దినము - కుడివైపున గొర్రెలు ఎడమ వైపున మేకలు.
26:1-5	మాయోపాయముచేత యేసును బంధించాలని కుట్ర పన్నుట.
26:6-13	యేసుకు బేతనియలో సీమోను ఇంటిలో తైలముతో అభిషేకము.
26:14-16	యూదా ద్రోహము - యేసునప్పగించుటకు బేరము.
26:17-25	పస్కాను భుజించుటకు ప్రభువుతో చివరి రాత్రి భోజనము.
26:26-30	తన శరీరమను రొట్టెను విరిచి, పంచిపెట్టుట.
26:31-35	పేతురూ! నీవు నన్ను ఎరుగనని ముమ్మారు చెప్పెదవనెను.
26:36-46	ఈ గిన్నె నాయొద్దనుండి తొలగిపోనిమ్ము అని ప్రార్ధించెను.
26:47-56	కత్తులతోను, గుదియలతోను వచ్చి యేసును బంధించుట.
26:57-68	యేసును మహాసభ ముందు హాజరుపరచుట.
26:69-75	పేతురు మూడుసార్లు క్రీస్తునెరుగనని బొంకుట.
27:1-2	యేసు రోమా గవర్నరైన పిలాతు యెదుట నిలుచుట
27:3-10	యేసును అప్పగించిన యూదా ఉరివేసుకొనుట.
27:11-25	పిలాతు సమక్షములో యేసు విచారించబడుట.
27:26-30	భటులు యేసును ఆయన వస్త్రములు తీసివేసి ఎగతాళి చేయుట.
27:31-34	యేసుని సిలువవేయుటకు గొల్గొతకు తీసికొని పోవుట.
27:35-44	యేసును సిలువ వేయుట.
27:45-56	యేసు మరలా బిగ్గరగా కేకవేసి ప్రాణము విడచెను.
27:57-66	యేసును సమాధిలో నుంచుట, సమాధిని భద్రము చేయుట.
28:1-10	యేసు సమాధినుండి లేచుట.
28:11-15	ప్రధానయాజకులు భటులను అబద్ధమాడుమని కోరుట.
28:16-20	యేసు గలిలయలో శిష్యులకు కనిపించుట.

The Gospel According to Matthew

మత్తయి సువార్త

Matthew, surnamed Levi, before his conversion was a publican, or tax-gatherer under the Romans at Capernaum, He is gererally allowed to have written his Gospel before any other of the evangelists, The contents of this Gospel, and the evidence of ancient writers, show that it was written primarily for the use of the Jewish nation. The fulfilment of prophecy was regarded by the Jews as strong evidence, therefore this is especially dwelt upon by St. Matthew. Here are particularly selected such parts of our Saviour's history and discourses as were best suited to awaken the Jewish nation to a sence of their sins; to remove their erroneous expectations of an earthly kingdom; to abate their pride and self conceit; to teach them the spiritual nature and extent of the gospell and to prepare them for the admission of the Gentiles into the Church.

Matthew 1

The genealogy of Jesus.(1-17) *1* The book of the generation of
Jesus Christ, the son of David, the son of Abraham. *2* Abraham begat
Isaac; and Isaac begat Jacob; and Jacob begat Judas and his brethren;
3 And Judas begat Phares and Zara of Thamar; and Phares begat
Esrom; and Esrom begat Aram; *4* And Aram begat Aminadab; and
Aminadab begat Naasson; and Naasson begat Salmon; *5* And Salmon
begat Booz of Rachab; and Booz begat Obed of Ruth; and Obed begat
Jesse; *6* And Jesse begat David the king; and David the king begat
Solomon of her that had been the wife of Urias; *7* And Solomon begat
Roboam; and Roboam begat Abia; and Abia begat Asa; *8* And Asa begat
Josaphat; and Josaphat begat Joram; and Joram begat Ozias; *9* And
Ozias begat Joatham; and Joatham begat Achaz; and Achaz begat
Ezekias; *10* And Ezekias begat Manasses; and Manasses begat Amon;
and Amon begat Josias; *11* And Josias begat Jechonias and his
brethren, about the time they were carried away to Babylon: *12* And
after they were brought to Babylon, Jechonias begat Salathiel; and
Salathiel begat Zorobabel; *13* And Zorobabel begat Abiud; and Abiud
begat Eliakim; and Eliakim begat Azor; *14* And Azor begat Sadoc; and
Sadoc begat Achim; and Achim begat Eliud; *15* And Eliud begat Eleazar;
and Eleazar begat Matthan; and Matthan begat Jacob; *16* And Jacob
begat Joseph the husband of Mary, of whom was born Jesus, who is
called Christ. *17* So all the generations from Abraham to David are
fourteen generations; and from David until the carrying away into
Babylon are fourteen generations; and from the carrying away into
Babylon unto Christ are fourteen generations.

1వ అధ్యాయము

యేసుక్రీస్తు వంశావళి

(లూకా 3:23–38)

అబ్రాహాము కుమారుడగు దావీదు కుమారుడైన యేసుక్రీస్తు వంశావళి 2 అబ్రాహాము ఇస్సాకును కనెను. ఇస్సాకు యాకోబును కనెను, యాకోబు యూదాను, అతని అన్నదమ్ములను కనెను. 3 యూదా తామారు నందు పెరెసును, జెరహును కనెను, పెరెసు ఎస్రోమును కనెను; 4 ఎస్రోము అరామును కనెను, అరాము అమ్మి నాదాబును కనెను, అమ్మినాదాబు నయస్సోనును కనెను. 5 నయస్సోను శల్మానును కనెను, శల్మాను రాహాబు నందు బోయజును కనెను, బోయజు రూతు నందు ఓబేదును కనెను, ఓబేదు యెష్షయిని కనెను, 6 యెష్షయి రాజైన దావీదును కనెను. ఊరియా భార్యగా నుండిన ఆమె యందు దావీదు సొలొమోనును కనెను. 7 సొలొమోను రెహబామును కనెను, రెహబాము అబీయాను కనెను, అబీయా ఆసాను కనెను. 8 ఆసా యెహోషాపాతును కనెను. యెహోషాపాతు యెహోరామును కనెను, యెహోరాము ఉజ్జియాను కనెను. 9 ఉజ్జియా యోతామును కనెను, యోతాము ఆహాజును కనెను. ఆహాజు హిజ్కియాను కనెను 10 హిజ్కియా మనష్షేను కనెను, మనష్షే ఆమోనును కనెను, ఆమోను యోషియాను కనెను; 11 యూదులు బబులోనుకు కొనిపోబడిన కాలములో యోషియా యెకొన్యాను అతని సహోదరులను కనెను. 12 బబులోనుకు కొనిపోబడిన తరువాత యెకొన్యా షయల్తీయేలును కనెను, షయల్తీయేలు జెరుబ్బాబెలును కనెను, 13 జెరుబ్బాబెలు అబీహూదును కనెను, అబీహూదు ఎల్యాకీమును కనెను, ఎల్యాకీము ఆజోరును కనెను, 14 ఆజోరు సాదోకును కనెను. సాదోకు ఆకీమును కనెను ఆకీము ఎలీహూదును కనెను. 15 ఎలీహూదు ఎలియాజరును కనెను, ఎలియాజరు మత్తానును కనెను, మత్తాను యాకోబును కనెను. 16 యాకోబు మరియ భర్తయైన యోసేపును కనెను, ఆమెయందు క్రీస్తు అనబడిన యేసు పుట్టెను. 17 ఇట్లు అబ్రాహాము మొదలుకొని దావీదు వరకు తరములన్నియు పదునాలుగు తరములు. దావీదు మొదలుకొని యూదులు బబులోనుకు కొనిపోబడిన కాలమువరకు పదునాలుగు తరములు; బబులోనుకు కొనిపోబడినది మొదలుకొని క్రీస్తు వరకు పదునాలుగు తరములు.

Concerning this genealogy of our Saviour, observe the chief intention. It is not a needless genealogy. It is not a vain-glorious one, as those of great men often are. It proves that our Lord Jesus is of the nation and family out of which the Messiah was to arise. The promise of the blessing was made to Abraham and his seed; of the dominion, to David and his seed. It was promised to Abraham that Christ should descend from him, Ge 12:3; 22:18; and to David that he should descend from him, 2Sa 7:12; Ps 89:3, &c.; 132:11; and, therefore, unless Jesus is a son of David, and a son of Abraham, he is not the Messiah.

Angel appears to Joseph. (18-25)18 Now the birth of Jesus Christ was on this wise: When as his mother Mary was espoused to Joseph, before they came together, she was found with child of the Holy Ghost.

19 Then Joseph her husband, being a just man, and not willing to make her a publick example, was minded to put her away privily. *20* But while he thought on these things, behold, the angel of the Lord appeared unto him in a dream, saying, Joseph, thou son of David, fear not to take unto thee Mary thy wife: for that which is conceived in her is of the Holy Ghost. *21* And she shall bring forth a son, and thou shalt call his name JESUS: for he shall save his people from their sins. *22* Now all this was done, that it might be fulfilled which was spoken of the Lord by the prophet, saying, *23* Behold, a virgin shall be with child, and shall bring forth a son, and they shall call his name Emmanuel, which being interpreted is, God with us. *24* Then Joseph being raised from sleep did as the angel of the Lord had bidden him, and took unto him his wife: *25* And knew her not till she had brought forth her firstborn son: and he called his name JESUS.

యేసుక్రీస్తు జననము

(లూకా 2:1–7)

18 యేసుక్రీస్తు జననవిధ మెట్లనగా– ఆయన తల్లి అయిన మరియ యోసేపుకు ప్రధానము చేయబడిన తరువాత వారేకము కాకమునుపు ఆమె పరిశుద్ధాత్మ వలన గర్భవతిగా నుండెను. 19 ఆమె భర్తయైన యోసేపు నీతిమంతుడైయుండి ఆమెను అవమానపర్చనొల్లక రహస్యముగా ఆమెను విడనాడ నుద్దేశించెను. 20 అతడు ఈ సంగతులను గూర్చి ఆలోచించుకొనుచుండగా, ప్రభువు దూత స్వప్నమందు అతనికి ప్రత్యక్షమై– “దావీదు కుమారుడవైన యోసేపూ, నీ భార్యయైన మరియను చేర్చుకొనుటకు భయపడకుము, ఆమె పరిశుద్ధాత్మ వలన గర్భము ధరించినది. 21 ఆమె యొక కుమారుని కనును; తన ప్రజలను వారి పాపముల నుండి ఆయనే రక్షించును గనుక ఆయనకు యేసు (రక్షకుడు) అను పేరు పెట్టుదువనెను. 22 “ఆలకించుడి, కన్యక గర్భవతియై కుమారుని కనును; ఆయనకు ఇమ్మానుయేలను పేరు పెట్టును” (యెషయా 7:14) 23 అని ప్రభువు తన ప్రవక్త ద్వారా పలికిన మాట నెరవేరునట్లు ఇదియంతయు జరిగెను. ఇమ్మానుయేలను పేరునకు భాషాంతరమున దేవుడు మనకు తోడని అర్థము. 24 యోసేపు నిద్ర మేల్కొని ప్రభువుదూత తనకు ఆజ్ఞాపించిన ప్రకారము చేసి, తన భార్యను చేర్చుకొని 25 ఆమె కుమారుని కనువరకు ఆమెను ఎరుగకుండెను; అతడు ఆ కుమారునికి యేసు అను పేరు పెట్టెను.

The mystery of Christ’s becoming man is to be adored, not curiously inquired into. It was so ordered that Christ should partake of our nature, yet that he should be pure from the defilement of original sin, which has been communicated to all the race of Adam. Observe, it is the thoughtful, not the unthinking, whom God will guide. God’s time to come with instruction to his people, is when they are at a loss. Divine comforts most delight the soul when under the pressure of perplexed thoughts. Joseph is told that Mary should bring forth the Saviour of the world. He was to call his name Jesus, a Saviour. Jesus is the same name with Joshua. And the reason of that name is clear, for those whom Christ saves, he saves from their sins; from the guilt of sin by the merit of his death, and from the power of sin by the Spirit of his grace. In saving

them from sin, he saves them from wrath and the curse, and all misery, here and hereafter. Christ came to save his people, not in their sins, but from their sins; and so to redeem them from among men, to himself, who is separate from sinners. Joseph did as the angel of the Lord had bidden him, speedily, without delay, and cheerfully, without dispute.

Matthew 2

The wise men's search after Christ. (1-8)1 Now when Jesus was
born in Bethlehem of Judaea in the days of Herod the king, behold,
there came wise men from the east to Jerusalem, *2* Saying, Where is
he that is born King of the Jews? for we have seen his star in the east,
and are come to worship him. *3* When Herod the king had heard these
things, he was troubled, and all Jerusalem with him. *4* And when he
had gathered all the chief priests and scribes of the people together,
he demanded of them where Christ should be born. *5* And they said
unto him, In Bethlehem of Judaea: for thus it is written by the prophet,
6 And thou Bethlehem, in the land of Juda, art not the least among
the princes of Juda: for out of thee shall come a Governor, that shall
rule my people Israel. *7* Then Herod, when he had privily called the
wise men, enquired of them diligently what time the star appeared.
8 And he sent them to Bethlehem, and said, Go and search diligently
for the young child; and when ye have found him, bring me word
again, that I may come and worship him also.

2వ అధ్యాయము

జ్ఞానులు యేసుని దర్శించుట

రాజైన హేరోదు దినములయందు యూదా దేశపు బేత్లెహేములో యేసు పుట్టిన
పిమ్మట, తూర్పు దేశపు జ్ఞానులు యెరూషలేమునకు వచ్చి- 2 యూదుల రాజుగా
పుట్టినవాడెక్కడనున్నాడు ? తూర్పుదిక్కున మేము ఆయన నక్షత్రమును చూచి ఆయనను
పూజింపవచ్చితిమని చెప్పిరి. 3 హేరోదురాజు ఈ సంగతి విన్నప్పుడు అతడును అతనితో
కూడా యెరూషలేము వారందరును కలవరపడిరి. 4 కాబట్టి రాజు ప్రధాన యాజకులను
ప్రజలలో నుండు శాస్త్రులను అందరిని సమకూర్చి – క్రీస్తు ఎక్కడ పుట్టునని వారినడిగెను.
5 అందుకు వారు – యూదయ బేత్లెహేములోనే, ఏలయనగా యూదయ దేశపు "బేత్లెహేము
ఎఫ్రాతా, యూదా వారి కుటుంబములలో నీవు స్వల్పగ్రామమైనను, నా కొరకు,
ఇశ్రాయేలీయులను ఏలబోవువాడు నీలో నుండి వచ్చును" (మీకా 5:2) అని ప్రవక్త ద్వారా
వ్రాయబడియున్నది అనిరి. 6 అంతట హేరోదు ఆ జ్ఞానులను రహస్యముగా పిలిపించి,
7 ఆ నక్షత్రము కనబడిన కాలము వారిచేత పరిష్కారముగా తెలిసికొని – 8 మీరు వెళ్ళి ఆ
శిశువు విషయమై జాగ్రత్తగా విచారించి తెలిసికొనగానే, నేనును వచ్చి, ఆయనను
పూజించునట్లు నాకు వర్తమానము తెండని చెప్పి వారిని బేత్లెహేమునకు పంపెను.

Though Herod was very old, and never had shown affection for his family, and was not himself likely to live till a new-born infant had grown up to manhood, he began to

be troubled with the dread of a rival. He understood not the spiritual nature of the Messiah's kingdom. Let us beware of a dead faith. A man may be persuaded of many truths, and yet may hate them, because they interfere with his ambition, or sinful indulgences. Such a belief will make him uneasy, and the more resolved to oppose the truth and the cause of God; and he may be foolish enough to hope for success therein.

The wise men worship Jesus. (9-12)9 When they had heard the
king, they departed; and, lo, the star, which they saw in the east, went
before them, till it came and stood over where the young child was.
10 When they saw the star, they rejoiced with exceeding great joy.
11 And when they were come into the house, they saw the young child
with Mary his mother, and fell down, and worshipped him: and when
they had opened their treasures, they presented unto him gifts; gold,
and frankincense, and myrrh. *12* And being warned of God in a dream
that they should not return to Herod, they departed into their own
country another way.

9 వారు రాజు మాట విని బయలుదేరి పోవుచుండగా, ఇదిగో తూర్పు దేశమున
వారు చూసిన నక్షత్రము ఆ శిశువు ఉన్న చోటికి మీదుగా వచ్చి నిలుచువరకు వారికి
ముందుగా నడిచెను. 10 వారు ఆ నక్షత్రమును చూచి అత్యానందభరితులై ఇంటిలోనికి
వచ్చి, 11 తల్లియైన మరియను ఆ శిశువును చూచి, సాగిలపడి, ఆయనను పూజించి, తమ
పెట్టెలు విప్పి, బంగారమును సాంబ్రాణిని బోళమును కానుకలుగా ఆయనకు సమర్పించిరి.
12 తరువాత హేరోదు వద్దకు వెళ్ళవద్దని స్వప్నమందు దేవునిచేత బోధింపబడినవారై వారు
మరియొక మార్గమున తమ దేశమునకు తిరిగి వెళ్ళిరి.

What joy these wise men felt upon this sight of the star, none know so well as those who, after a long and melancholy night of temptation and desertion, under the power of a spirit of bondage, at length receive the Spirit of adoption, witnessing with their spirits that they are the children of God.. The gifts the wise men presented were gold, frankincense, and myrrh. Providence sent these as a seasonable relief to Joseph and Mary in their present poor condition. Thus our heavenly Father, who knows what his children need, uses some as stewards to supply the wants of others, and can provide for them, even from the ends of the earth.

Jesus carried into Egypt(13-15) 13 And when they were departed,
behold, the angel of the Lord appeareth to Joseph in a dream, saying,
Arise, and take the young child and his mother, and flee into Egypt,
and be thou there until I bring thee word: for Herod will seek the
young child to destroy him. *14* When he arose, he took the young
child and his mother by night, and departed into Egypt: *15* And was
there until the death of Herod: that it might be fulfilled which was
spoken of the Lord by the prophet, saying, Out of Egypt have I called
my son.

యేసుక్రీస్తు ఐగుప్తుకు కొనిపోబడుట

13 వారు వెళ్ళిన తరువాత ప్రభువు దూత స్వప్నమందు యోసేపునకు ప్రత్యక్షమై –
"హేరోదు ఆ శిశువును సంహరింపవలెనని ఆయనను వెదకబోవుచున్నాడు గనుక నీవు లేచి

ఆ శిశువును ఆయన తల్లిని వెంట బెట్టుకొని ఐగుప్తునకు పారిపోయి, నేను నీతో తెలియజెప్పు వరకు అక్కడనే యుండుము" అని అతనితో చెప్పెను. 14 అప్పుడతడు లేచి, రాత్రివేళ శిశువును తల్లిని తోడుకొని 15 "నా కుమారుని ఐగుప్తు దేశములో నుండి పిలిచితిని" (హోషేయ 11:1) అని ప్రవక్త ద్వారా ప్రభువు సెలవిచ్చిన మాట నెరవేర్చబడునట్లు హేరోదు మరణము వరకు అక్కడ ఉండెను.

Egypt had been a house of bondage to Israel, and particularly cruel to the infants of Israel; yet it is to be a place of refuge to the holy Child Jesus. God, when he pleases, can make the worst of places serve the best of purposes. This was a trial of the faith of Joseph and Mary. But their faith, being tried, was found firm. If we and our infants are at any time in trouble, let us remember the straits in which Christ was when an infant.

Herod causes the infants of Bethlehem to be massacred. (16-18)16 Then Herod, when he saw that he was mocked of the wise men, was exceeding wroth, and sent forth, and slew all the children that were in Bethlehem, and in all the coasts thereof, from two years old and under, according to the time which he had diligently enquired of the wise men. *17* Then was fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet, saying, *18* In Rama was there a voice heard, lamentation, and weeping, and great mourning, Rachel weeping for her children, and would not be comforted, because they are not.

హేరోదు చిన్న పిల్లలను వధించుట

16 ఆ జ్ఞానులు తనను అపహసించిరని హేరోదు గ్రహించి బహుఆగ్రహము తెచ్చుకొని, తాను జ్ఞానుల వలన వివరముగా తెలిసికొనిన కాలమును బట్టి, బేత్లెహేములోను దాని సకల ప్రాంతములలోను, రెండు సంవత్సరములు మొదలుకొని తక్కువ వయస్సుగల మగపిల్లల నందరిని వధించెను. 17 అందువలన –

"రామాలో అంగలార్పును, మహారోదన ధ్వనియు వినబడుచున్నవి:

18 రాహేలు తన పిల్లలను గూర్చి ఏడ్చుచున్నది. ఆమె పిల్లలు లేక పోయినందున

ఆమె వారిని గూర్చి ఓదార్పు పొందనొల్లకున్నది" (యిర్మీయా 31:15)

అని ప్రవక్తయైన యిర్మీయా ద్వారా చెప్పబడిన వాక్యము నెరవేరెను.

Herod killed all the male children, not only in Bethlehem, but in all the villages of that city. Unbridled wrath, armed with an unlawful power, often carries men to absurd cruelties. It was no unrighteous thing with God to permit this; every life is forfeited to his justice as soon as it begins. The diseases and deaths of little children are proofs of original sin. But the murder of these infants was their martyrdom. How early did persecution against Christ and his kingdom begin! Herod now thought that he had baffled the Old Testament prophecies, and the efforts of the wise men in finding Christ; but whatever crafty, cruel devices are in men's hearts, the counsel of the Lord shall stand.

Death of Herod, Jesus brought to Nazareth. (19-23)19 But when Herod was dead, behold, an angel of the Lord appeareth in a dream to Joseph in Egypt, *20* Saying, Arise, and take the young child and his mother, and go into the land of Israel: for they are dead which sought the young child's life. *21* And he arose, and took the young child and his mother, and came into the land of Israel. *22* But when he heard that Archelaus did reign in Judaea in the room of his father Herod, he was afraid to go thither: notwithstanding, being warned of God in a dream, he turned aside into the parts of Galilee: *23* And he came and dwelt in a city called Nazareth: that it might be fulfilled which was spoken by the prophets, He shall be called a Nazarene.

నజరేతుకు తిరిగివచ్చుట

19 హేరోదు చనిపోయిన తరువాత, ప్రభువు దూత ఐగుప్తులో యోసేపునకు స్వప్నమందు ప్రత్యక్షమై– 20 నీవు లేచి శిశువును తల్లిని తోడుకొని ఇశ్రాయేలు దేశమునకు వెళ్ళుము; 21 శిశువు ప్రాణము తీయచూచుచుండినవారు చనిపోయిరి అని చెప్పెను. అప్పుడతడు లేచి, శిశువును తల్లిని తోడుకొని ఇశ్రాయేలు దేశమునకు వచ్చెను. 22 అయితే ఆర్కెలాయు తన తండ్రియైన హేరోదునకు ప్రతిగా యూదయ దేశము ఏలు చున్నాడని విని, 23 అక్కడికి వెళ్ళ వెరచి, స్వప్నమందు దేవునిచేత బోధింపబడినవాడై గలిలయ ప్రాంతములకు వెళ్ళి, నజరేతను ఊరికి వచ్చి అక్కడ నివాసముండెను. ఆయన నజరేయుడు అనబడునని ప్రవక్తలు చెప్పిన మాట నెరవేరునట్లు అలాగు జరిగెను.

Egypt may serve to sojourn in, or take shelter in, for awhile, but not to abide in. Chris(((t was sent to the lost sheep of the house of Israel, to them he must return. Nazareth was a place held in bad esteem, and Christ was crucified with this accusation, Jesus the Nazarene. Wherever Providence allots the bounds of our habitation, we must expect to share the reproach of Christ; yet we may glory in being called by his name, sure that if we suffer with him, we shall also be glorified with him.

Matthew 3

John the Baptist, His preaching, manner of life, and baptism. (1-6)1 In those days came John the Baptist, preaching in the wilderness of Judaea, *2* And saying, Repent ye: for the kingdom of heaven is at hand. *3* For this is he that was spoken of by the prophet Esaias, saying, The voice of one crying in the wilderness, Prepare ye the way of the Lord, make his paths straight. *4* And the same John had his raiment of camel's hair, and a leathern girdle about his loins; and his meat was locusts and wild honey. *5* Then went out to him Jerusalem, and all Judaea, and all the region round about Jordan, *6* And were baptized of him in Jordan, confessing their sins.

3వ అధ్యాయము

బాప్తిస్మ మిచ్చు యోహాను ప్రకటన - జీవన విధానము - బాప్తిస్మము

(మార్కు 1:1-8, లూకా 3:1-9, 15-17, యోహాను 1:19-28)

ఆ దినములలో బాప్తిస్మమునిచ్చు యోహాను వచ్చి-పరలోక రాజ్యము సమీపించి
యున్నది, 2 మారుమనస్సు పొందుడని యూదయ అరణ్యములో ప్రకటించుచుండెను.
3 "ఆలకించుడి, అడవిలో నొకడు ప్రకటించుచున్నాడు. ఎట్లనగా - అరణ్యములో యెహోవాకు
మార్గము సిద్ధము చేయుడి. ఎడారిలో మా దేవుని రాజమార్గము సిద్ధపరచుడి" (యెషయా
40:3) అని ప్రవక్తయైన యెషయా ద్వారా చెప్పబడిన వాడితడే. 4 ఈ యోహాను ఒంటె
రోమముల వస్త్రములను, మొలచుట్టు తోలుదట్టియును ధరించుకొనువాడు; మిడతలును
అడవి తేనెయు అతనికి ఆహారము. 5 ఆ సమయమున యెరూషలేము వారును యూదయ
వారందరును యోర్దాను నదీ ప్రాంతముల వారందరును, అతని యొద్దకు వచ్చి 6 తమ
పాపములను ఒప్పుకొనుచు యోర్దాను నదిలో అతనిచేత బాప్తిస్మము పొందుచుండిరి.

After Malachi there was no prophet until John the Baptist came. He appeared first in the wilderness of Judea. This was not an uninhabited desert, but a part of the country not thickly peopled, nor much enclosed. No place is so remote as to shut us out from the visits of Divine grace. The doctrine he preached was repentance; "Repent ye." The word here used, implies a total alteration in the mind, a change in the judgment, disposition, and affections, another and a better bias of the soul. It is a great encouragement to us to repent; repent, for your sins shall be pardoned upon your repentance The way of sin and Satan is a crooked way; but to prepare a way for Christ, the paths must be made straight, hebrews 12:13 . The benefits of the kingdom of heaven, now at hand, were thereupon sealed to them by baptism. John washed them with water, in token that God would cleanse them from all their iniquities, thereby intimating, that by nature and practice all were polluted, and could not be admitted among the people of God, unless washed from their sins in the fountain Christ was to open, zechariah 13:1 .

John reproves the Pharisees and Sadducees.(7-12) 7 But when
he saw many of the Pharisees and Sadducees come to his baptism, he
said unto them, O generation of vipers, who hath warned you to flee
from the wrath to come? *8* Bring forth therefore fruits meet for
repentance: *9* And think not to say within yourselves, We have Abraham
to our father: for I say unto you, that God is able of these stones to
raise up children unto Abraham. *10* And now also the axe is laid unto
the root of the trees: therefore every tree which bringeth not forth good
fruit is hewn down, and cast into the fire. *11* I indeed baptize you with
water unto repentance: but he that cometh after me is mightier than I,
whose shoes I am not worthy to bear: he shall baptize you with the
Holy Ghost, and with fire: *12* Whose fan is in his hand, and he will
throughly purge his floor, and gather his wheat into the garner; but he
will burn up the chaff with unquenchable fire.

యోహాను పరిసయ్యులను సద్దూకయ్యులను హెచ్చరించుట

7 అతడు పరిసయ్యులలోను, సద్దుకయ్యులలోను అనేకులు బాప్తిస్మము పొంద వచ్చుట
చూచి - "సర్పసంతానమా, రాబోవు ఉగ్రతను తప్పించుకొనుటకు మీకు బుద్ధి చెప్పినవాడెవడు?
మారుమనస్సుకు తగిన ఫలములను ఫలించుడి. 8 అబ్రాహాము మాకు తండ్రి అని మీలో
మీరు చెప్పుకొన తలంచవద్దు. 9 దేవుడు ఈ రాళ్ళ వలన అబ్రాహామునకు పిల్లలను
పుట్టింపగలడని మీతో చెప్పుచున్నాను. 10 ఇప్పుడే గొడ్డలి చెట్లవేరున ఉంచబడి యున్నది
గనుక మంచి ఫలము ఫలింపని ప్రతి చెట్టును నరకబడి అగ్నిలో వేయబడును.
11 మారుమనస్సు నిమిత్తము నేను నీళ్ళలో (నీళ్ళతో) మీకు బాప్తిస్మమిచ్చుచున్నాను; అయితే
నా వెనుక వచ్చుచున్నవాడు నాకంటే శక్తిమంతుడు; ఆయన చెప్పులు మోయుటకైనను నేను
పాత్రుడను కాను. ఆయన పరిశుద్ధాత్మలోను (పరిశుద్ధాత్మ తోను) అగ్నితోను మీకు బాప్తిస్మ
మిచ్చును. 12 ఆయన చేట ఆయన చేతిలో ఉన్నది, ఆయన తన కళ్ళమును బాగుగా
శుభ్రము చేసి గోధుమలను కొట్టులో పోసి, ఆరని అగ్నితో పొట్టును కాల్చివేయును" అని
వారితో చెప్పెను.

The Pharisees laid their chief stress on outward observances, neglecting the weightier matters of the moral law, and the spiritual meaning of their legal ceremonies. Others of them were detestable hypocrites, making their pretences to holiness a cloak for iniquity. The Sadducees ran into the opposite extreme, denying the existence of spirits, and a future state. They were the scornful infidels of that time and country. There is a wrath to come. It is the great concern of every one to flee from that wrath. God, who delights not in our ruin, has warned us; he warns by the written word, by ministers, by conscience.. Here is a word of caution, not to trust in outward privileges. There is a great deal which carnal hearts are apt to say within themselves, to put aside the convincing, commanding power of the word of God. Multitudes, by resting in the honours and mere advantages of their being members of an outward church, come short of heaven. Here is a word of terror to the careless and secure. Our corrupt hearts cannot be made to produce good fruit, unless the regenerating Spirit of Christ graft the good word of God upon them. And every tree, however high in gifts and honours, however green in outward professions and performances, if it bring not forth good fruit, the fruits meet for repentance, is hewn down and cast into the fire of God's wrath, the fittest place for barren trees: what else are they good for? If not fit for fruit, they are fit for fuel. John shows the design and intention of Christ's appearing, which they were now speedily to expect.. The purifying and cleansing power of the Holy Spirit alone can produce that purity of heart, and those holy affections, which accompany salvation. It is Christ who baptizes with the Holy Ghost. This he did in the extraordinary gifts of the Spirit sent upon the apostles, acts 2:4 . This he does in the graces and comforts of the Spirit, given to those that ask him, Lu 11:13; Joh 7:38,39\|; see acts 11:16 . Observe here, the outward church is Christ's floor, isaiah 21:10 . True believers are as wheat, substantial, useful, and valuable; hypocrites are as chaff, light and empty, useless and worthless, carried about with every wind; these are mixed, good and bad, in the same outward communion. There is a day coming when the wheat and chaff shall be separated.

The baptism of Jesus. (13-17) 13 Then cometh Jesus from Galilee to
Jordan unto John, to be baptized of him. *14* But John forbad him,

saying, I have need to be baptized of thee, and comest thou to me? *15* And Jesus answering said unto him, Suffer it to be so now: for thus it becometh us to fulfil all righteousness. Then he suffered him. *16* And Jesus, when he was baptized, went up straightway out of the water: and, lo, the heavens were opened unto him, and he saw the Spirit of God descending like a dove, and lighting upon him: *17* And lo a voice from heaven, saying, This is my beloved Son, in whom I am well pleased.

యేసుకు బాప్తిస్మమిచ్చుట

(మార్కు 1:9–11, లూకా 3:21–22)

13 ఆ సమయమున యోహాను చేత బాప్తిస్మము పొందుటకు యేసు గలిలయ నుండి యొర్దాను దగ్గరనున్న అతని యొద్దకు వచ్చెను. 14 అందుకు యోహాను – నేను నీచేత బాప్తిస్మము పొంద వలసినవాడనై యుండగా నీవు నా యొద్దకు వచ్చుచున్నావా? అని ఆయనను నివారింపజూచెను గాని, 15 యేసు – ఇప్పటికి కానిమ్ము, నీతియావత్తు ఈలాగు నెరవేర్చుట మనకు తగియున్నది అని అతనికి ఉత్తరమిచ్చెను గనుక అతడాలాగు కానిచ్చెను. 16 యేసు బాప్తిస్మము పొందిన వెంటనే నీళ్ళలో నుండి ఒడ్డునకు వచ్చెను; ఆ సమయమున ఆకాశము తెరవబడెను, దేవుని ఆత్మ పావురమువలె దిగి తన మీదికి వచ్చుట ఆయన చూచెను. 17 మరియు– "ఇదిగో ఈయనే నా ప్రియకుమారుడు, ఈయనయందు నేను ఆనందించుచున్నాను" అని యొక శబ్దము ఆకాశము నుండి వచ్చెను.

Christ does not deny that John had need to be baptized of him, yet declares he will now be baptized of John. Christ is now in a state of humiliation. Our Lord Jesus looked upon it as well becoming him to fulfil all righteousness, to own every Divine institution, and to show his readiness to comply with all God's righteous precepts. In and through Christ, the heavens are opened to the children of men. At Christ's baptism there was a manifestation of the three Persons in the sacred Trinity. The Father confirming the Son to be Mediator; the Son solemnly entering upon the work; the Holy Spirit descending on him, to be through his mediation communicated to his people.

Matthew 4

The temptation of Christ. (1-11) 1 Then was Jesus led up of the Spirit into the wilderness to be tempted of the devil. *2* And when he had fasted forty days and forty nights, he was afterward an hungred. *3* And when the tempter came to him, he said, If thou be the Son of God, command that these stones be made bread. *4* But he answered and said, It is written, Man shall not live by bread alone, but by every word that proceedeth out of the mouth of God. *5* Then the devil taketh him up into the holy city, and setteth him on a pinnacle of the temple, *6* And saith unto him, If thou be the Son of God, cast thyself down: for it is written, He shall give his angels charge concerning thee: and in their hands they shall bear thee up, lest at any time thou dash thy foot against a stone. *7* Jesus said unto him, It is written again, Thou shalt

మత్తయి సువార్త 4వ అధ్యాయము

not tempt the Lord thy God. *8* Again, the devil taketh him up into an exceeding high mountain, and sheweth him all the kingdoms of the world, and the glory of them; *9* And saith unto him, All these things will I give thee, if thou wilt fall down and worship me. *10* Then saith Jesus unto him, Get thee hence, Satan: for it is written, Thou shalt worship the Lord thy God, and him only shalt thou serve. *11* Then the devil leaveth him, and, behold, angels came and ministered unto him.

4వ అధ్యాయము

యేసు అరణ్యములో శోధింపబడుట

(మార్కు 1:12–13; లూకా 4:1–13)

అప్పుడు యేసు అపవాది (సాతాను) చేత శోధింపబడుటకు ఆత్మ వలన అరణ్యమునకు కొనిపోబడెను. 2 నలువది దినములు నలువది రాత్రులు ఉపవాసముండిన పిమ్మట ఆయన ఆకలిగొనగా 3 ఆ శోధకుడు ఆయన యొద్దకు వచ్చి – "నీవు దేవుని కుమారుడవైతే ఈ రాళ్ళు రొట్టెలగునట్లు ఆజ్ఞాపించుము" అనెను. 4 అందుకాయన – "మనుష్యుడు రొట్టె వలననను మాత్రము కాదు గాని దేవుని నోట నుండి వచ్చు ప్రతి మాట వలన జీవించును" (ద్వితీయోపదేశ 8:3) అని వ్రాయబడి యున్నదనెను. 5 అంతట అపవాది (సాతాను) పరిశుద్ధ పట్టణమునకు ఆయనను తీసుకొని పోయి దేవాలయ శిఖరమున ఆయనను నిలువబెట్టి 6 – నీవు దేవుని కుమారుడవైతే క్రిందికి దుముకుము. "ఆయన నిన్ను గూర్చి తన దూతల కాజ్ఞాపించును, నీ పాదమెప్పుడైనను రాతికి తగులకుండా వారు నిన్ను చేతులతో ఎత్తుకొందురు" (కీర్తన 91:11–12) అని వ్రాయబడి యున్నదని ఆయనతో చెప్పెను. 7 అందుకు యేసు "ప్రభువైన నీ దేవుని నీవు శోధింపవలదు అని (ద్వితీయోపదేశ 6:16) మరియొక చోట వ్రాయబడి యున్నది" అని వానితో చెప్పెను. 8 మరల అపవాది మిక్కిలి ఎత్తైన యొక కొండ మీదికి ఆయనను తోడుకొని పోయి, ఈ లోక రాజ్యములన్నిటిని, వాటి మహిమను ఆయనకు చూపి– 9 "నీవు సాగిలపడి నాకు నమస్కారము చేసినయెడల వీటన్నటిని నీకిచ్చెదను" అని ఆయనతో చెప్పగా, 10 యేసు వానితో–"సాతానా, పొమ్ము– ప్రభువైన నీ దేవునికి మ్రొక్కి ఆయనను మాత్రమే సేవింపవలెను" (ద్వితీయోపదేశ 6:13) అని వ్రాయబడియున్నది" అనెను. 11 అంతట అపవాది ఆయనను విడిచిపోగా, దేవదూతలు వచ్చి ఆయనకు పరిచర్య చేసిరి.

In the temptation of Christ it appears that our enemy is subtle, spiteful, and very daring; but he can be resisted. He tempted him to despair of his Father's goodness, and to distrust his Father's care concerning him. Christ answered all the temptations of Satan with "It is written;" to set us an example, he appealed to what was written in the Scriptures. This method we must take, when at any time we are tempted to sin.

The opening of Christ's ministry in Galilee. (12-17) 12 Now when Jesus had heard that John was cast into prison, he departed into Galilee; *13* And leaving Nazareth, he came and dwelt in Capernaum, which is upon the sea coast, in the borders of Zabulon and Nephthalim: *14* That it might be fulfilled which was spoken by Esaias the prophet,

saying, *15* The land of Zabulon, and the land of Nephthalim, by the way of the sea, beyond Jordan, Galilee of the Gentiles; *16* The people which sat in darkness saw great light; and to them which sat in the region and shadow of death light is sprung up. *17* From that time Jesus began to preach, and to say, Repent: for the kingdom of heaven is at hand.

గలిలయలో యేసు బోధలు ప్రారంభించుట

(మార్కు 1:14-15; లూకా 4:14-15)

12 యోహాను చెరపట్టబడెనని యేసు విని గలిలయకు తిరిగి వెళ్ళి, 13 నజరేతు విడిచి జెబూలూను నఫ్తాలి యను దేశముల ప్రాంతములలో సముద్రతీరమందలి కపెర్నహూమునకు వచ్చి నివాసముండెను. 14 "జెబూలోను దేశమును నఫ్తాలి దేశమును యొర్దానుకు ఆవలనున్న సముద్ర తీరమున అన్యజనులు నివసించు గలిలయయు చీకటిలో కూర్చుండియున్న ప్రజలును గొప్ప వెలుగును చూచిరి. 15 మరణ ప్రదేశములోను మరణచ్ఛాయలోను కూర్చున్నవారికి వెలుగు ఉదయించెను" (యెషయా 9:12). 16 అని ప్రవక్తయైన యెషయా ద్వారా పలుకబడినది నెరవేరునట్లు ఈలాగు జరిగెను. 17 అప్పటి నుండి యేసు – "పరలోక రాజ్యము సమీపించి యున్నది గనుక మారుమనస్సు పొందుడి" అని చెప్పుచు ప్రకటింప మొదలుపెట్టెను.

Those who arewithout Christ, are in the dark. They were sitting in this condition, a contented posture; they chose it rather than light; they were willingly ignorant. When the gospel comes, light comes; when it comes to any place, when it comes to any soul, it makes day there. Light discovers and directs; so does the gospel. The doctrine of repentance is right gospel doctrine. Not only the austere John Baptist, but the gracious Jesus, preached repentance.

Call of Simon and others. (18-22) 18 And Jesus, walking by the sea of Galilee, saw two brethren, Simon called Peter, and Andrew his brother, casting a net into the sea: for they were fishers. *19* And he saith unto them, Follow me, and I will make you fishers of men. *20* And they straightway left their nets, and followed him. *21* And going on from thence, he saw other two brethren, James the son of Zebedee, and John his brother, in a ship with Zebedee their father, mending their nets; and he called them. *22* And they immediately left the ship and their father, and followed him.

మొదటి శిష్యులను పిలుచుట

(మార్కు 1:16-20; లూకా 5:1-11)

18 యేసు గలిలయ సముద్ర తీరమున నడచుచుండగా–పేతురనబడిన సీమోను, అతని సహోదరుడైన అంద్రెయ అను ఇద్దరు సహోదరులు సముద్రములో వలవేయుట చూచెను; వారు జాలరులు. 19 ఆయన – "నా వెంబడి రండి, 20 నేను మిమ్మును మనుష్యులను పట్టు జాలరులనుగా చేతును" అని వారితో చెప్పెను. వెంటనే వారు తమ వలలను విడిచిపెట్టి ఆయనను వెంబడించిరి. 21 ఆయన అక్కడ నుండి వెళ్ళి జెబెదయి

Matthew

16

కుమారుడైన యాకోబు అతని సహోదరుడైన యోహాను అను మరిఇద్దరు సహోదరులు తమ తండ్రియైన జెబెదయి యొద్ద దోనెలో తమ వలలు బాగు చేసుకొను చుండగా చూచి వారిని పిలిచెను. 22 వెంటనే వారు తమ దోనెను తమ తండ్రిని విడిచిపెట్టి ఆయనను వెంబడించిరి.

When Christ began to preach, he began to gather disciples, who should be hearers, and afterwards preachers of his doctrine, who should be witnesses of his miracles, and afterwards testify concerning them. He went not to Herod's court, not to Jerusalem, among the chief priests and the elders, but to the sea of Galilee, among the fishermen.

Jesus teaches and works miracles.(23-25) 23 And Jesus went about all Galilee, teaching in their synagogues, and preaching the gospel of the kingdom, and healing all manner of sickness and all manner of disease among the people. *24* And his fame went throughout all Syria: and they brought unto him all sick people that were taken with divers diseases and torments, and those which were possessed with devils, and those which were lunatick, and those that had the palsy; and he healed them. *25* And there followed him great multitudes of people from Galilee, and from Decapolis, and from Jerusalem, and from Judaea, and from beyond Jordan

సువార్త ప్రకటించుట – రోగులను స్వస్థపరచుట

(మార్కు 1:35-39, లూకా 4:42-44)

23 యేసువారి సమాజ మందిరములలో బోధించుచు దేవుని రాజ్యమును గూర్చిన సువార్తను ప్రకటించుచు, ప్రజలలోని ప్రతి వ్యాధిని, రోగమును స్వస్థపరచుచు గలిలియ యందంతట సంచరించెను. 24 ఆయన కీర్తి సిరియా దేశమంతట వ్యాపించెను. నానా విధములైన రోగములచేతను వేదనల చేతను పీడింపబడిన వ్యాధిగ్రస్తులందరిని, దయ్యము పట్టినవారిని, చాంద్రరోగులను, పక్షవాయువు గలవారిని వారిని ఆయన యొద్దకు తీసికొని రాగా ఆయన వారిని స్వస్థపరచెను. 25 గలిలయ, దెకపొలి, యెరూషలేము, యూదయ అను ప్రదేశముల నుండియు, యొర్దానునకు అవతలి నుండియు బహుజన సమూహములు ఆయనను వెంబడించెను.

Wherever Christ went, he confirmed his Divine mission by miracles, which were emblems of the healing power of his doctrine, and the influences of the Spirit which accompanied it. We do not now find the Saviour's miraculous healing power in our bodies; but if we are cured by medicine, the praise is equally his. Three general words are here used. He healed every sickness or disease; none was too bad; none too hard, for Christ to heal with a word. Three diseases are named; the palsy, which is the greatest weakness of the body; lunacy, which is the greatest malady of the mind; and possession of the devil, which is the greatest misery and calamity of both; yet Christ healed all, and by thus curing bodily diseases, showed that his great errand into the world was to cure spiritual maladies. Sin is the sickness, disease, and torment of the soul: Christ came to take away sin, and so to heal the soul.

Matthew 5

Christ's sermon on the mount.(1,2) Beatitudes (3-12) 1 And seeing
the multitudes, he went up into a mountain: and when he was set, his
disciples came unto him: *2* And he opened his mouth, and taught
them, saying, *3* Blessed are the poor in spirit: for theirs is the kingdom
of heaven. *4* Blessed are they that mourn: for they shall be comforted.
5 Blessed are the meek: for they shall inherit the earth. *6* Blessed are
they which do hunger and thirst after righteousness: for they shall be
filled. *7* Blessed are the merciful: for they shall obtain mercy. *8* Blessed
are the pure in heart: for they shall see God. *9* Blessed are the
peacemakers: for they shall be called the children of God. *10* Blessed
are they which are persecuted for righteousness' sake: for theirs is the
kingdom of heaven. *11* Blessed are ye, when men shall revile you, and
persecute you, and shall say all manner of evil against you falsely, for
my sake. *12* Rejoice, and be exceeding glad: for great is your reward
in heaven: for so persecuted they the prophets which were beforeyou

5వ అధ్యాయము

కొండమీద నుండి చేసిన ప్రసంగము

ఆయన జనసమూహములను చూచి కొండ ఎక్కి కూర్చుండగా ఆయన శిష్యులు
ఆయన దగ్గరకు వచ్చిరి. 2 అప్పుడు ఆయన వారినుద్దేశించి ఈలాగు బోధింపసాగెను.

ధన్యత వాక్యములు

(లూకా 6:20–23)

3 ఆత్మ విషయమై దీనులైనవారు ధన్యులు; పరలోక రాజ్యము వారిది.
4 దుఃఖపడువారు ధన్యులు; వారు ఓదార్చబడుదురు.
5 సాత్వికులు ధన్యులు; వారు భూలోకమును స్వతంత్రించుకొందురు.
6 నీతి కొరకు ఆకలి దప్పులు గలవారు ధన్యులు; వారు తృప్తి పరచబడుదురు.
7 కనికరము గలవారు ధన్యులు; వారు కనికరము పొందుదురు.
8 హృదయశుద్ధి గలవారు ధన్యులు; వారు దేవుని చూచెదరు.
9 సమాధాన పరచువారు ధన్యులు; వారు దేవుని కుమారులనబడుదురు.
10 నీతి నిమిత్తము హింసింపబడువారు ధన్యులు; పరలోక రాజ్యము వారిది.
11 నా నిమిత్తము జనులు మిమ్మును నిందించి, హింసించి మీ మీద అబద్ధముగా
చెడ్డమాటలెల్ల పలుకునప్పుడు మీరు ధన్యులు;
12 సంతోషించి ఆనందించుడి, పరలోకమందు మీ ఫలము అధికమగును. ఈలాగున
వారు మీకు పూర్వమందుండిన ప్రవక్తలను హింసించిరి.

Our Saviour here gives eight characters of blessed people, which represent to us the principal graces of a Christian. 1. The poor in spirit are happy. These bring

their minds to their condition, when it is a low condition. They are humble and lowly in their own eyes. 2. Those that mourn are happy. Heaven is the joy of our Lord; a mountain of joy, to which our way is through a vale of tears. Such mourners shall be comforted by their God. 3. The meek are happy. The meek are those who quietly submit to God; who can bear insult; are silent, or return a soft answer; who, in their patience, keep possession of their own souls, when they can scarcely keep possession of anything else. Meekness promotes wealth, comfort, and safety, even in this world. 4. Those who hunger and thirst after righteousness are happy. Righteousness is here put for all spiritual blessings. Our desires of spiritual blessings must be earnest. Though all desires for grace are not grace, yet such a desire as this, is a desire of God's own raising, and he will not forsake the work of his own hands. 5. The merciful are happy. We must have compassion on the souls of others, and help them; pity those who are in sin, and seek to snatch them as brands out of the burning. 6. The pure in heart are happy; for they shall see God. Here holiness and happiness are fully described and put together. The heart must be purified by faith, and kept for God. Create in me such a clean heart, O God. None but the pure are capable of seeing God, nor would heaven be happiness to the impure. 7. The peace-makers are happy. They love, and desire, and delight in peace; and study to be quiet. They keep the peace that it be not broken, and recover it when it is broken. If the peace-makers are blessed, woe to the peace-breakers! 8. Those who are persecuted for righteousness' sake are happy. This saying is peculiar to Christianity; and it is more largely insisted upon than any of the rest. Yet there is nothing in our sufferings that can merit of God; but God will provide that those who lose for him, though life itself, shall not lose by him in the end. Blessed Jesus! how different are thy maxims from those of men of this world! They call the proud happy, and admire the gay, the rich, the powerful, and the victorious. May we find mercy from the Lord; may we be owned as his children, and inherit his kingdom. With these enjoyments and hopes, we may cheerfully welcome low or painful circumstances.

Exhortations and warnings. (13-16) 13 Ye are the salt of the earth:
but if the salt have lost his savour, wherewith shall it be salted? it is
thenceforth good for nothing, but to be cast out, and to be trodden
under foot of men. *14* Ye are the light of the world. A city that is set on
an hill cannot be hid. *15* Neither do men light a candle, and put it
under a bushel, but on a candlestick; and it giveth light unto all that
are in the house. *16* Let your light so shine before men, that they may
see your good works, and glorify your Father which is in heaven.

ఉప్పును గూర్చి, వెలుగును గూర్చిన సాదృశ్యములు

(మార్కు 9:50, లూకా 14:34–35)

13 "మీరు లోకమునకు ఉప్పయి ఉన్నారు. ఉప్పు నిస్సారమైతే అది దేని వలన
సారము పొందును ? అది బయట పారవేయబడి మనుష్యులచేత త్రొక్క బడుటకే గాని మరి
దేనికిని పనికి రాదు. 14 మీరు లోకమునకు వెలుగై యున్నారు; కొండ మీద నుండు
పట్టణము మరుగై యుండనేరదు. 15 మనుష్యులు దీపము వెలిగించి కుంచము క్రింద
పెట్టరు కాని అది ఇంట నుండు వారి కందరికి వెలుగిచ్చుటకై దీపస్తంభము మీదనే పెట్టుదురు.
16 మనుష్యులు మీ సత్క్రియలను చూచి పరలోకమందున్న మీ తండ్రిని మహిమ పరచునట్లు
వారి యెదుట మీ వెలుగును ప్రకాశింపనీయుడి"

Ye are the salt of the earth. Mankind, lying in ignorance and wickedness, were as a vast heap, ready to putrify; but Christ sent forth his disciples, by their lives and doctrines to season it with knowledge and grace. If they are not such as they should be, they are as salt that has lost its savour. If a man can take up the profession of Christ, and yet remain graceless, no other doctrine, no other means, can make him profitable. Our light must shine, by doing such good works as men may see. What is between God and our souls, must be kept to ourselves; but that which is of itself open to the sight of men, we must study to make suitable to our profession, and praiseworthy. We must aim at the glory of God.

Christ came to confirm the law. (17-20) 17 Think not that I am come to destroy the law, or the prophets: I am not come to destroy, but to fulfil. *18* For verily I say unto you, Till heaven and earth pass, one jot or one tittle shall in no wise pass from the law, till all be fulfilled. *19* Whosoever therefore shall break one of these least commandments, and shall teach men so, he shall be called the least in the kingdom of heaven: but whosoever shall do and teach them, the same shall be called great in the kingdom of heaven. *20* For I say unto you, That except your righteousness shall exceed the righteousness of the scribes and Pharisees, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

ధర్మశాస్త్రాన్ని గూర్చిన ఉపదేశము

17 ధర్మశాస్త్రమునైనను ప్రవక్తల వచనములనైనను కొట్టి వేయ వచ్చితినని తలంచవద్దు. నెరవేర్చుటకే గాని కొట్టివేయుటకు నేను రాలేదు. 18 ఆకాశమును భూమియు గతించి పోయిననే గాని ధర్మశాస్త్రమంతయు నెరవేరువరకు దాని నుండి ఒక పొల్లయినను ఒక సున్నయైనను తప్పిపోదని నిశ్చయముగా మీతో చెప్పుచున్నాను. 19 కాబట్టి ఈ ఆజ్ఞలలో మిగుల అల్పమైన ఒకదానినైనను మీరి, మనుష్యులకు ఆలాగున చేయ బోధించువాడెవడోవాడు పరలోక రాజ్యములో మిగుల అల్పుడనబడును; అయితే వాటిని గైకొని బోధించువాడెవడో వాడు పరలోక రాజ్యములో గొప్ప వాడనబడును. 20 శాస్త్రుల నీతి కంటెను పరిసయ్యుల నీతికంటెను మీ నీతి అధికము కానియెడల మీరు పరలోక రాజ్యములో ప్రవేశింపనేరరని మీతో చెప్పుచున్నాను.

Let none suppose that Christ allows his people to trifle with any commands of God's holy law. No sinner partakes of Christ's justifying righteousness, till he repents of his evil deeds. The mercy revealed in the gospel leads the believer to still deeper self-abhorrence. The law is the Christian's rule of duty, and he delights therein. If a man, pretending to be Christ's disciple, encourages himself in any allowed disobedience to the holy law of God, or teaches others to do the same, whatever his station or reputation among men may be, he can be no true disciple. Christ's righteousness, imputed to us by faith alone, is needed by every one that enters the kingdom of grace or of glory; but the new creation of the heart to holiness, produces a thorough change in a man's temper and conduct.

The sixth commandment. (21-26)21 Ye have heard that it was said by them of old time, Thou shalt not kill; and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment: *22* But I say unto you, That whosoever is angry with his brother without a cause shall be in danger

Matthew

18

of the judgment: and whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council: but whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire. *23* Therefore if thou bring thy gift to the altar, and there rememberest that thy brother hath ought against thee; *24* Leave there thy gift before the altar, and go thy way; first be reconciled to thy brother, and then come and offer thy gift. *25* Agree with thine adversary quickly, whiles thou art in the way with him; lest at any time the adversary deliver thee to the judge, and the judge deliver thee to the officer, and thou be cast into prison. *26* Verily I say unto thee, Thou shalt by no means come out thence, till thou hast paid the uttermost farthing.

నరహత్య చేయరాదు

21 నరహత్య చేయవద్దు; నరహత్య చేయువాడు విమర్శకు లోనగునని పూర్వీకులతో చెప్పబడినమాట మీరు విన్నారు గదా? 22 నేను మీతో చెప్పునదేమనగా – తన సహోదరుని మీద (నిర్నిమిత్తముగా) కోపపడు ప్రతివాడు విమర్శకు లోనగును, తన సహోదరుని చూచి వ్యర్థుడా అని చెప్పువాడు మహాసభకు లోనగును, ద్రోహీ, అని చెప్పువాడు నరకాగ్నికి లోనగును. 23 కావున నీవు బలిపీఠము వద్ద అర్పణము అర్పించుచుండగా నీ మీద నీ సహోదరునికి విరోధమేమైనను కలదని అక్కడ నీకు జ్ఞాపకము వచ్చినయెడల 24 అక్కడ బలిపీఠము ఎదుటనే నీ అర్పణము విడిచి పెట్టి, మొదట వెళ్ళి నీ సహోదరునితో సమాధానపడుము; అటు తరువాత వచ్చి నీ అర్పణము నర్పింపుము. 25 నీ ప్రతివాదితో నీవును త్రోవలో నుండగానే త్వరగా వానితో సమాధాన పడుము; లేనియెడల ఒకవేళ నీ ప్రతివాది నిన్ను న్యాయాధిపతికి అప్పగించును, న్యాయాధిపతి నిన్ను బంట్రౌతుకు అప్పగించును, అంతట నీవు చెరసాలలో వేయబడుదువు. 26 కడపటి కాసు చెల్లించు వరకు అక్కడ నుండి నీవు వెలుపలికి రానేరవని నీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను.

The Jewish teachers had taught, that nothing except actual murder was forbidden by the sixth commandment. Thus they explained away its spiritual meaning. Christ showed the full meaning of this commandment; according to which we must be judged hereafter, and therefore ought to be ruled now. All rash anger is heart murder. By our brother, here, we are to understand any person, though ever so much below us, for we are all made of one blood.

The seventh commandment. (27-32) 27 Ye have heard that it was said by them of old time, Thou shalt not commit adultery: *28* But I say unto you, That whosoever looketh on a woman to lust after her hath committed adultery with her already in his heart. *29* And if thy right eye offend thee, pluck it out, and cast it from thee: for it is profitable for thee that one of thy members should perish, and not that thy whole body should be cast into hell. *30* And if thy right hand offend thee, cut it off, and cast it from thee: for it is profitable for thee that one of thy members should perish, and not that thy whole body should be cast into hell. *31* It hath been said, Whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement: *32* But I say unto you, That whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication,

causeth her to commit adultery: and whosoever shall marry her that is divorced committeth adultery.

వ్యభిచారము చేయరాదు

27 వ్యభిచారము చేయవద్దని చెప్పబడిన మాట మీరు విన్నారు కదా 28 నేను మీతో చెప్పునదేమనగా – ఒక స్త్రీని మోహపు చూపుతో చూచు ప్రతివాడు అప్పుడే తన హృదయమందు ఆమెతో వ్యభిచారము చేసిన వాడగును. 29 నీ కుడికన్ను నిన్ను అభ్యంతర పరచిన యెడల దాని పెరికి నీ యొద్ద నుండి పారవేయుము; నీ దేహమంతయు నరకములో పడవేయబడకుండా నీ అవయవములలో నొకటి నశించుట నీకు ప్రయోజనకరము గదా? 30 నీ కుడిచెయ్యి నిన్నభ్యంతరపరచిన యెడల దాని నరికి నీ యొద్ద నుండి పారవేయుము; నీ దేహమంతయు నరకములో పడకుండా నీ అవయవములలో ఒకటి నశించుట నీకు ప్రయోజనకరము గదా? 31 తన భార్యను విడనాడువాడు ఆమెకు పరిత్యాగ పత్రిక నివ్వవలెనని చెప్పబడియున్నది గదా; 32 నేను మీతో చెప్పునదేమనగా – వ్యభిచార కారణమునుబట్టి గాక, తన భార్యను విడనాడు ప్రతివాడును ఆమెను వ్యభిచారిణిగా చేయుచున్నాడు; విడనాడబడిన దాని పెండ్లాడువాడు వ్యభిచరించుచున్నాడు.

Victory over the desires of the heart, must be attended with painful exertions. But it must be done. Every thing is bestowed to save us from our sins, not in them. All our senses and powers must be kept from those things which lead to transgression. Those who lead others into temptation to sin, by dress or in other ways, or leave them in it, or expose them to it, make themselves guilty of their sin, and will be accountable for it. If painful operations are submitted to, that our lives may be saved, what ought our minds to shrink from, when the salvation of our souls is concerned? There is tender mercy under all the Divine requirements, and the grace and consolations of the Spirit will enable us to attend to them.

The third commandment. (33-37) 33 Again, ye have heard that it hath been said by them of old time, Thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths: *34* But I say unto you, Swear not at all; neither by heaven; for it is God's throne: *35* Nor by the earth; for it is his footstool: neither by Jerusalem; for it is the city of the great King. *36* Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair white or black. *37* But let your communication be, Yea, yea; Nay, nay: for whatsoever is more than these cometh of evil.

ప్రమాణాలు

33 మరియు –నీవు అప్రమాణము చేయక నీ ప్రమాణములను ప్రభువునకు చెల్లించవలెనని పూర్వికులతో చెప్పబడిన మాట మీరు విన్నారు గదా? 34 నేను మీతో చెప్పునదేమనగా – ఎంతమాత్రము ఒట్టు పెట్టుకొనవద్దు. ఆకాశము తోడనవద్దు; అది దేవుని సింహాసనము. 35 భూమి తోడనవద్దు, అది ఆయన పాదపీఠము, యెరూషలేము తోడనవద్దు, అది మహారాజు పట్టణము. 36 నీ తల తోడని ఒట్టు పెట్టుకొనవద్దు, నీవు ఒక వెంట్రుకనైనను తెలుపుగా గాని నలుపుగా గాని చేయలేవు 37 మీ మాట ఔనంటే అవును, కాదంటే కాదు అని ఉండవలెను; వీటికి మించునది దుష్టుని నుండి (కీడు నుండి) పుట్టునది.

మత్తయి సువార్త 5వ అధ్యాయము

There is no reason to consider that solemn oaths in a court of justice, or on other proper occasions, are wrong, provided they are taken with due reverence. But all oaths taken without necessity, or in common conversation, must be sinful, as well as all those expressions which are appeals to God, though persons think thereby to evade the guilt of swearing. The worse men are, the less they are bound by oaths; the better they are, the less there is need for them.

.The law of retaliation. (38-42) 38 Ye have heard that it hath been said, An eye for an eye, and a tooth for a tooth: *39* But I say unto you, That ye resist not evil: but whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also. *40* And if any man will sue thee at the law, and take away thy coat, let him have thy cloke also. *41* And whosoever shall compel thee to go a mile, go with him twain *42* Give to him that asketh thee, and from him that would borrow of thee turn not thouaway.

పగ తీర్చుకొనుట

(లూకా 6:29–30)

38 "హాని కలిగిన యెడల నీవు ప్రాణమునకు ప్రాణము, కంటికి కన్ను పంటికి పల్లు, చేతికి చేయి కాలికి కాలు, వాతకు వాత, గాయమునకు గాయము దెబ్బకు దెబ్బయు నియమింపవలెను" నిర్గమ 21:23–25) అని చెప్పబడిన మాట మీరు విన్నారు కదా 39 నేను మీతో చెప్పునదేమనగా – దుష్టుని ఎదిరింపక, నిన్ను కుడి చెంప మీద కొట్టువాని వైపునకు ఎడమ చెంప కూడా త్రిప్పుము. 40 ఎవడైనను నీ మీద వ్యాజ్యము వేసి నీ అంగీ తీసుకొనగోరిన యెడల వానికి నీ పై వస్త్రము కూడా ఇచ్చివేయుము. 41 ఒకడు ఒక మైలు దూరము రమ్మని నిన్ను బలవంతము చేసిన యెడల, వానితో కూడా రెండు మైళ్ళు వెళ్ళుము. 42 నిన్ను అడుగు వానికిమ్ము. నిన్ను అప్పు అడుగగోరు వాని నుండి నీ ముఖము త్రిప్పుకొనవద్దు.

The plain instruction is, Suffer any injury that can be borne, for the sake of peace, committing your concerns to the Lord's keeping. And the sum of all is, that Christians must avoid disputing and striving. If any say, Flesh and blood cannot pass by such an affront, let them remember, that flesh and blood shall not inherit the kingdom of God; and those who act upon right principles will have most peace and comfort.

The law of love explained. (43-48) 43 Ye have heard that it hath been said, Thou shalt love thy neighbour, and hate thine enemy. *44* But I say unto you, Love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them which despitefully use you, and persecute you; *45* That ye may be the children of your Father which is in heaven: for he maketh his sun to rise on the evil and on the good, and sendeth rain on the just and on the unjust. *46* For if ye love them which love you, what reward have ye? do not even the publicans the same? *47* And if ye salute your brethren only, what do ye more than others? do not even the publicans so? *48* Be ye therefore perfect, even as your Father which is in heaven is perfect.

శత్రువులను ప్రేమించుట

(లూకా 6:27-28, 32-36)

43 "నీ పొరుగు వానిని ప్రేమించి, నీ శత్రువును ద్వేషించుమని చెప్పబడిన మాట మీరు విన్నారు గదా? 44 నేను మీతో చెప్పునదేమనగా – మీరు పరలోకమందున్న మీ తండ్రికి కుమారులై యుండునట్లు మీ శత్రువులను ప్రేమించుడి. మిమ్మును హింసించు వారి కొరకు ప్రార్థన చేయుడి. 45 ఆయన చెడ్డవారి మీదను మంచివారి మీదను తన సూర్యుని ఉదయింపజేసి, నీతిమంతులమీదను, అనీతిమంతుల మీదను వర్షము కురిపించుచున్నాడు. 46 మీరు మిమ్మును ప్రేమించిన వారినే ప్రేమించిన యెడల మీకేమి ఫలము కలుగును ? సుంకరులును ఆలాగు చేయుచున్నారు గదా? 47 మీ సహోదరులకు మాత్రము వందనము చేసిన యెడల మీరు ఎక్కువ చేయుచున్నదేమి? అన్యజనులును ఆలాగు చేయుచున్నారు గదా? 48 మీ పరలోకపు తండ్రి పరిపూర్ణుడు గనుక మీరును పరిపూర్ణులుగా ఉండెదరు."

The Jewish teachers by "neighbour" understood only those who were of their own country, nation, and religion, whom they were pleased to look upon as their friends. The Lord Jesus teaches that we must do all the real kindness we can to all, especially to their souls. We must pray for them. While many will render good for good, we must render good for evil; and this will speak a nobler principle than most men act by. Others salute their brethren, and embrace those of their own party, and way, and opinion, but we must not so confine our respect. It is the duty of Christians to desire, and aim at, and press towards perfection in grace and holiness. And therein we must study to conform ourselves to the example of our heavenly Father, 1Pe 1:15,16.

Matthew 6

Against hypocrisy in almsgiving. (1-4) 1 Take heed that ye do not your alms before men, to be seen of them: otherwise ye have no reward of your Father which is in heaven. *2* Therefore when thou doest thine alms, do not sound a trumpet before thee, as the hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, They have their reward. *3* But when thou doest alms, let not thy left hand know what thy right hand doeth: *4* That thine alms may be in secret: and thy Father which seeth in secret himself shall reward thee openly.

6వ అధ్యాయము

రహస్యముగా ధర్మము చేయుట

మనుష్యులకు కనబడవలెనని వారి యెదుట మీ నీతి కార్యము చేయకుండా జాగ్రత్త పడుడి; లేనియెడల పరలోక మందున్న మీ తండ్రి యొద్ద మీరు ఫలము పొందరు. 2 కావున నీవు ధర్మము చేయునప్పుడు మనుష్యుల ఘనత నొందవలెనని, వేషధారులు సమాజమందిరములలోను వీధులలోను చేయులాగున నీ ముందర బూర ఊదింపవద్దు; వారు తమ ఫలము పొందియున్నారని నిశ్చయముగా మీతో చెప్పుచున్నాను. 3 నీవైతే ధర్మము

Matthew

20

చేయునప్పుడు, నీ ధర్మము రహస్యముగానుండు నిమిత్తము నీ కుడిచెయ్యి చేయునది నీ యెడమచేతికి తెలియకుండవలెను 4 అట్లయితే రహస్యమందు చూచుచున్న నీ తండ్రి నీకు ప్రతి ఫలమిచ్చును.

Our Lord next warned against hypocrisy and outward show in religious duties. What we do, must be done from an inward principle, that we may be approved of God, not that we may be praised of men.

Against hypocrisy in prayer. (5-8) 5 And when thou prayest, thou shalt not be as the hypocrites are: for they love to pray standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, They have their reward. *6* But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father which is in secret; and thy Father which seeth in secret shall reward thee openly. *7* But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen do: for they think that they shall be heard for their much speaking. *8* Be not ye therefore like unto them: for your Father knoweth what things ye have need of, before ye ask him.

ప్రార్థన రహస్యముగా చేయవలెను

5 మరియు మీరు ప్రార్థన చేయునప్పుడు వేషధారులవలె నుండవద్దు; మనుష్యులకు కనబడవలెనని సమాజమందిరములలోను వీధుల మూలలలోను నిలిచి ప్రార్థన చేయుట వారి కిష్టము; వారు తమ ఫలము పొందియున్నారని నిశ్చయముగా మీతో చెప్పుచున్నాను. 6 నీవు ప్రార్థన చేయునప్పుడు నీ గదిలోనికి వెళ్ళి తలుపు వేసి, రహస్యమందున్న నీ తండ్రికి ప్రార్థనచేయుము, అప్పుడు రహస్యమందు చూచు నీ తండ్రి నీకు ప్రతిఫలమిచ్చును. 7 మరియు మీరు ప్రార్థన చేయుచున్నప్పుడు అన్యజనులవలె వ్యర్థమైన మాటలు వచింపవద్దు విస్తరించి మాట్లాడుట వలన తమ మనవి వినబడునని వారు తలంచుచున్నారు. 8 మీరు వారివలె ఉండకుడి. మీరు తండ్రిని అడుగకమునుపే మీకు అక్కరగా నున్నవేవో ఆయనకు తెలియును.

The Scribes and Pharisees were guilty of two great faults in prayer, vain-glory and vain repetitions. "Verily they have their reward;" if in so great a matter as is between us and God, when we are at prayer, we can look to so poor a thing as the praise of men, it is just that it should be all our reward. If he does not give his people what they ask, it is because he knows they do not need it, and that it is not for their good. So far is God from being wrought upon by the length or words of our prayers, that the most powerful intercessions are those which are made with groanings that cannot be uttered. Let us well study what is shown of the frame of mind in which our prayers should be offered, and learn daily from Christ how to pray.

How to pray. (9-15) 9 After this manner therefore pray ye: Our Father which art in heaven, Hallowed be thy name. *10* Thy kingdom come. Thy will be done in earth, as it is in heaven. *11* Give us this day our daily bread. *12* And forgive us our debts, as we forgive our debtors. *13* And lead us not into temptation, but deliver us from evil: For thine

is the kingdom, and the power, and the glory, for ever. Amen. *14* For if
ye forgive men their trespasses, your heavenly Father will also forgive
you: *15* But if ye forgive not men their trespasses, neither will your
Father forgive your trespasses.

ప్రభువు నేర్పిన ప్రార్థన

9 కాబట్టి మీరీలాగు ప్రార్థనచేయుడి- 10 "పరలోకమందున్న మా తండ్రీ, నీ
నామము పరిశుద్ధ పరచబడుగాక; నీ రాజ్యము వచ్చుగాక; నీ చిత్తము పరలోకమందు
నెరవేరుచున్నట్లు భూమియందును నెరవేరును గాక. 11 మా అనుదిన ఆహారము నేడు
మాకు దయచేయుము. 12 మా ఋణస్థులను మేము క్షమించియున్న ప్రకారము మా
ఋణములు క్షమించుము. 13 మమ్మును శోధనలోనికి తేక దుష్టుని (కీడు) నుండి మమ్మును
తప్పించుము. రాజ్యమును బలము మహిమయు నీవైయున్నవి. ఆమేన్" 14 "మనుష్యుల
అపరాధములను మీరు క్షమించిన యెడల మీ పరలోకపు తండ్రియు మీ అపరాధములను
క్షమించును. 15 మీరు మనుష్యుల అపరాధములను క్షమింపక పోయిన యెడల మీ తండ్రియు
మీ అపరాధములను క్షమింపడు"

Christ saw it needful to show his disciples what must commonly be the matter and method of their prayer. The petitions are six; the first three relate more expressly to God and his honour, the last three to our own concerns, both temporal and spiritual. We ask for bread; that teaches us sobriety and temperance: and we ask only for bread; not for what we do not need. We ask for our bread; that teaches us honesty and industry: we do not ask for the bread of others, nor the bread of deceit, proverbs 20:17 ; nor the bread of idleness, proverbs 31:27 , but the bread honestly gotten. We ask for our daily bread; which teaches us constantly to depend upon Divine Providence. We beg of God to give it us; not sell it us, nor lend it us, but give it. Also that we ought to pray with our families. As the day comes we must pray to our heavenly Father, and reckon we could as well go a day without food, as without prayer. We are taught to hate and dread sin while we hope for mercy, to distrust ourselves, to rely on the providence and grace of God to keep us from it, to be prepared to resist the tempter, and not to become tempters of others. Here is a promise, If you forgive, your heavenly Father will also forgive. We must forgive, as we hope to be forgiven. Those who desire to find mercy with God, must show mercy to their brethren. Christ came into the world as the great Peace-maker, not only to reconcile us to God, but one to another.

Respecting fasting. (16-18) 16 Moreover when ye fast, be not, as
the hypocrites, of a sad countenance: for they disfigure their faces,
that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, They
have their reward. *17* But thou, when thou fastest, anoint thine head,
and wash thy face; *18* That thou appear not unto men to fast, but
unto thy Father which is in secret: and thy Father, which seeth in
secret, shall reward thee openly.

ఉపవాసము

16 "మీరు ఉపవాసము చేయునప్పుడు వేషధారులవలె దుఃఖముఖులై యుండకుడి.
తాము ఉపవాసము చేయుచున్నట్లు మనుష్యులకు కనబడవలెనని వారు తమ ముఖములను
వికారము చేసికొందురు; వారు తమ ఫలము పొందియున్నారని నిశ్చయముగా మీతో

Matthew

21

చెప్పుచున్నాను. 17 ఉపవాసము చేయుచున్నట్లు మనుష్యులకు కనబడవలెనని కాక,
రహస్యమందున్న నీ తండ్రికే కనబడవలెనని నీవు ఉపవాసము చేయునప్పుడు నీ తల
అంటుకొని, నీ ముఖము కడుగుకొనుము. 18 అప్పుడు రహస్యమందు చూచుచున్న నీ
తండ్రి నీకు ప్రతిఫలమిచ్చును"

Religious fasting is a duty required of the disciples of Christ, but it is not so much a duty itself, as a means to dispose us for other duties. Fasting is the humbling of the soul, psalms 35:13 ; that is the inside of the duty; let that, therefore, be thy principal care, and as to the outside of it, covet not to let it be seen. God sees in secret, and will reward openly.

Evil of being worldly-minded. (19-24) 19 Lay not up for
yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt,
and where thieves break through and steal: *20* But lay up for yourselves
treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and
where thieves do not break through nor steal: *21* For where your
treasure is, there will your heart be also. *22* The light of the body is
the eye: if therefore thine eye be single, thy whole body shall be full of
light. *23* But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness.
If therefore the light that is in thee be darkness, how great is that
darkness! *24* No man can serve two masters: for either he will hate
the one, and love the other; or else he will hold to the one, and despise
the other. Ye cannot serve God and mammon.

ఇహలోకధనము - నిజమైన ధనము

(లూకా 12:33-34)

19 "భూమిమీద మీ కొరకు ధనము కూర్చుకొనవద్దు. ఇక్కడ చిమ్మెటయు తుప్పును
తినివేయును; దొంగలు కన్నము వేసి దొంగిలించెదరు. 20 పరలోకమందు మీ కొరకు
ధనమును కూర్చుకొనుడి; అక్కడ చిమ్మెట యైనను తుప్పైనను దానిని తినివేయదు. దొంగలు
కన్నము వేసి దానిని దొంగిలించరు. 21 నీ ధనమెక్కడ నుండునో అక్కడనే నీ హృదయ
ముండును.

లోకమునకు వెలుగు

(లూకా 11:34-36)

22 దేహమునకు దీపము కన్నే కనుక నీ కన్ను తేటగా నుండిన. యెడల నీ
దేహమంతయు వెలుగు మయమైయుండును. 23 నీ కన్ను చెడినదైతే నీ దేహమంతయు
చీకటి మయమైయుండును. నీలో నున్న వెలుగు చీకటియై యుండినయెడల ఆ చీకటి
ఎంతో గొప్పది. 24 ఎవడును ఇద్దరు యజమానులకు దాసుడుగా ఉండనేరడు. అతడు
ఒకనిని ద్వేషించి మరియొకనిని ప్రేమించును లేదా యొకని పక్షముగా నుండి మరియొకనిని
తృణీకరించును. మీరు దేవునికిని సిరికిని దాసులుగా నుండనేరరు"

Christ counsels to make our best things the joys and glories of the other world, those things not seen which are eternal, and to place our happiness in them. There are treasures in heaven. It is our wisdom to give all diligence to make our title to eternal life sure through Jesus Christ, and to look on all things here below, as not

worthy to be compared with it, and to be content with nothing short of it. It is happiness above and beyond the changes and chances of time, an inheritance incorruptible. The worldly man is wrong in his first principle; therefore all his reasonings and actions therefrom must be wrong. It is equally to be applied to false religion; that which is deemed light is thick darkness. This is an awful, but a common case; we should therefore carefully examine our leading principles by the word of God, with earnest prayer for the teaching of his Spirit. A man may do some service to two masters, but he can devote himself to the service of no more than one. God requires the whole heart, and will not share it with the world. When two masters oppose each other, no man can serve both. He who holds to the world and loves it, must despise God; he who loves God, must give up the friendship of the world.

Trust in God commended. (25-34) 25 Therefore I say unto you, Take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment? *26* Behold the fowls of the air: for they sow not, neither do they reap, nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they? *27* Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature? *28* And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field, how they grow; they toil not, neither do they spin: *29* And yet I say unto you, That even Solomon in all his glory was not arrayed like one of these. *30* Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which to day is, and to morrow is cast into the oven, shall he not much more clothe you, O ye of little faith? *31* Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed? *32* (For after all these things do the Gentiles seek:) for your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things. *33* But seek ye first the kingdom of God, and his righteousness; and all these things shall be added unto you. *34* Take therefore no thought for the morrow: for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient unto the day is the evil thereof.

దేవుని నమ్ముకొనుట

25 అందువలన నేను మీతో చెప్పునదేమనగా – “ఏమి తిందుమో ఏమి త్రాగుదుమోయని మీ ప్రాణమును గూర్చియైనను ఏమి ధరించు కొందుమో” అని మీ దేహమును గూర్చియైనను చింతింపకుడి; ఆహారము కంటె ప్రాణమును, వస్త్రము కంటె దేహమును గొప్పవి కావా ? 26 ఆకాశ పక్షులను చూడుడి – అవి విత్తవు, కోయవు కొట్లలో కూర్చుకొనవు. అయినను మీ పరలోకపు తండ్రి వాటిని పోషించుచున్నాడు; మీరు వాటి కంటే బహు శ్రేష్ఠులు కారా ? 27 మీలో ఎవడు చింతించుట వలన తన ఎత్తు మూరెడెక్కువ చేసికొనగలడు ? 28 వస్త్రములను గూర్చి మీరు చింతింపనేల? అడవి పువ్వులు ఏలాగు ఎదుగుచున్నవో ఆలోచించుడి, అవి కష్టపడవు, ఒడకవు. 29 అయినను తన సమస్త వైభవముతో కూడిన సొలొమోను సహితము వీటిలో నొకదానివలెనైనా అలంకరింపబడలేదు. 30 నేడుండి రేపు పొయ్యిలో వేయబడు అడవి గడ్డిని దేవుడీలాగు అలంకరించినయెడల, అల్ప విశ్వాసులారా, మీకు మరి నిశ్చయముగా వస్త్రములు ధరింపజేయును గదా. 31 కాబట్టి ఏమి తిందుమో ఏమి త్రాగుదుమో ఏమి ధరించు కొందుమో అని చింతింపకుడి; అన్యజనులు వీటన్నిటి

Matthew

22

విషయమై విచారింతురు. 32 ఇవన్నియు మీకు కావలెనని మీ పరలోకపు తండ్రికి తెలియును. 33 కాబట్టి మీరు ఆయన రాజ్యమును నీతిని మొదట వెదకుడి; అప్పుడవన్నియు మీకనుగ్రహింపబడును. 34 రేపటిని గూర్చి చింతింపకుడి; రేపటి దినము దాని సంగతులను గూర్చి చింతించును; ఏనాటి కీడు ఆనాటికి చాలును”

Be not anxious for the future, how you shall live next year, or when you are old, or what you shall leave behind you. As we must not boast of tomorrow, so we must not care for to-morrow, or the events of it. God has given us life, and has given us the body. And what can he not do for us, who did that? If we take care about our souls and for eternity, which are more than the body and its life, we may leave it to God to provide for us food and raiment, which are less. Improve this as an encouragement to trust in God. We must reconcile ourselves to our worldly estate, as we do to our stature. We cannot alter the disposals of Providence, therefore we must submit and resign ourselves to them. Thoughtfulness for our souls is the best cure of thoughtfulness for the world. Seek first the kingdom of God, and make religion your business: say not that this is the way to starve; no, it is the way to be well provided for, even in this world. The conclusion of the whole matter is, that it is the will and command of the Lord Jesus, that by daily prayers we may get strength to bear us up under our daily troubles, and to arm us against the temptations that attend them, and then let none of these things move us. Happy are those who take the Lord for their God, and make full proof of it by trusting themselves wholly to his wise disposal. Let thy Spirit convince us of sin in the want of this disposition, and take away the worldliness of our hearts.

Matthew 7

Christ reproves rash judgment. (1-6) 1 Judge not, that ye be not judged. *2* For with what judgment ye judge, ye shall be judged: and with what measure ye mete, it shall be measured to you again. *3* And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye? *4* Or how wilt thou say to thy brother, Let me pull out the mote out of thine eye; and, behold, a beam is in thine own eye? *5* Thou hypocrite, first cast out the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast out the mote out of thy brother's eye. *6* Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

7వ అధ్యాయము

ఇతరులను గూర్చి తీర్పు తీర్చుట

(లూకా 6:37–38, 41–42)

“మీరు తీర్పు తీర్చకుడి. అప్పుడు మిమ్మును గూర్చి తీర్పు తీర్చబడదు. మీరు తీర్చు తీర్పు చొప్పుననే మిమ్మును గూర్చియు తీర్పు తీర్చబడును. 2 మీరు కొలుచు కొలత చొప్పుననే మీకును కొలువబడును. 3 నీ కంటిలో నున్న దూలమునెంచక నీ సహోదరుని కంటిలో నున్న నలుసును చూచుటయేల ? 4 నీ కంటిలో దూలముండగా నీవు నీ సహోదరుని చూచి – నీ కంటిలో నున్న నలుసును తీసివేయనిమ్మని చెప్పనేల? 5 వేషధారీ, మొదట నీ కంటిలో నున్న దూలమును తీసివేసికొనుము, అప్పుడు నీ సహోదరుని కంటిలోనున్న నలుసును తీసివేయుటకు నీకు తేటగా కనబడును. 6 పరిశుద్ధ మైనది కుక్కలకు పెట్టకుడి, మీ

ముత్యములను పందుల యెదుట వేయకుడి; వేసిన యెడల అవి ఒకవేళ వాటిని కాళ్ళతో
త్రొక్కి, మీ మీద పడి మిమ్మును చీల్చివేయును”

We must judge ourselves, and judge of our own acts, but not make our word a law to everybody. We must not judge rashly, nor pass judgment upon our brother without any ground. That which charity teaches us to call but a splinter in our brother's eye, true repentance and godly sorrow will teach us to call a beam in our own. It is as strange that a man can be in a sinful, miserable condition, and not be aware of it, as that a man should have a beam in his eye, and not consider it; but the god of this world blinds their minds. Here is a good rule for reprovers; first reform thyself.

Encouragements to prayer.(7-11) 7 Ask, and it shall be given you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you: *8* For every one that asketh receiveth; and he that seeketh findeth; and to him that knocketh it shall be opened. *9* Or what man is there of you, whom if his son ask bread, will he give him a stone? *10* Or if he ask a fish, will he give him a serpent? *11* If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father which is in heaven give good things to them that ask him?

ప్రార్థన చేయుటకు హెచ్చరిక

(లూకా 11:9–13)

7 “అడుగుడి మీకియ్యబడును, వెదకుడి మీకు దొరకును, 8 తట్టుడి మీకు తీయబడును.
అడుగు ప్రతివాడును పొందును, వెదకువానికి దొరకును, తట్టు ప్రతివానికి తీయబడును.
9 మీలో ఏ మనుష్యుడైనను తన కుమారుడు తనను రొట్టెను అడిగిన యెడల వానికి రాతి
నిచ్చునా ? 10 చేపను అడిగిన యెడల పాము నిచ్చునా ? 11 మీరు చెడ్డవారైయుండియు
మీ పిల్లలకు మంచి యీవుల నియ్య నెరిగియుండగా పరలోకమందున్న మీ తండ్రి తన్ను
అడుగువారికి అంత కంటె ఎంతో నిశ్చయముగా మంచి యీవుల నిచ్చును.”

Prayer is the appointed means for obtaining what we need. **Pray;** *pray often; make a business of prayer, and be serious and earnest in it. Ask, as a beggar asks alms. Ask, as a traveller asks the way. Seek, as for a thing of value that we have lost; or as the merchantman that seeks goodly pearls. Knock, as he that desires to enter into the house knocks at the door.*

The broad and narrow way.(12-14) 12 Therefore all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them: for this is the law and the prophets. *13* Enter ye in at the strait gate: for wide is the gate, and broad is the way, that leadeth to destruction, and many there be which go in thereat: *14* Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

ఇరుకైన – విశాలమైన మార్గములు

(లూకా 13:24)

12 “కావున మనుష్యులు మీకు ఏమి చేయవలెనని మీరు కోరుదురో అలాగుననే
మీరును వారికి చేయుడి. ఇది ధర్మశాస్త్రమును ప్రవక్తల ఉపదేశమునైయున్నది. 13 ఇరుకు
ద్వారమున ప్రవేశించుడి; నాశనమునకు పోవు ద్వారము వెడల్పును ఆ దారి విశాలమునై

Matthew

23

యున్నది. దాని ద్వారా ప్రవేశించు వారు అనేకులు. 14 జీవమునకు పోవు ద్వారము ఇరుకును
ఆ దారి సంకుచితమునై యున్నది. దాని కనుగొనువారు కొందరే.”

Christ came to teach us, not only what we are to know and believe, but what we are to do; not only toward God, but toward men; not only toward those of our party and persuasion, but toward men in general, all with whom we have to do. We must do that to our neighbour which we ourselves acknowledge to be fit and reasonable. We must, in our dealings with men, suppose ourselves in the same case and circumstances with those we have to do with, and act accordingly. There are but two ways right and wrong, good and evil; the way to heaven and the way to hell; in the one or other of these all are walking: there is no middle place hereafter, no middle way now. All the children of men are saints or sinners, godly or ungodly. See concerning the way of sin and sinners, that the gate is wide, and stands open. You may go in at this gate with all your lusts about you; it gives no check to appetites or passions. It is a broad way; there are many paths in it; there is choice of sinful ways. There is a large company in this way. But what profit is there in being willing to go to hell with others, because they will not go to heaven with us? The way to eternal life is narrow. We are not in heaven as soon as we are got through the strait gate. Self must be denied, the body kept under, and corruptions mortified. Daily temptations must be resisted; duties must be done.

Against false prophets.(15-20) 15 Beware of false prophets, which come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves. *16* Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles? *17* Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit. *18* A good tree cannot bring forth evil fruit, neither can a corrupt tree bring forth good fruit. *19* Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire. *20* Wherefore by their fruits ye shall know them

అబద్ధ ప్రవక్తలు

(లూకా 6:32–44)

15 “అబద్ధ ప్రవక్తలను గూర్చి జాగ్రత్తపడుడి. వారు గొఱ్ఱెల చర్మములు వేసికొని మీ
యొద్దకు వత్తురు కాని లోపల వారు క్రూరమైన తోడేళ్ళు. 16 వారి ఫలముల వలన మీరు
వారిని తెలిసి కొందురు. ముండ్ల పొదలలో ద్రాక్ష పండ్లనైనను, పల్లేరు చెట్లకు అంజూరపు
పండ్లనైనను కోయుదురా? 17 అలాగునే ప్రతి మంచి చెట్టు మంచి ఫలములు ఫలించును,
పనికిమాలిన చెట్టు కాని ఫలములు ఫలించును.! 18 మంచి చెట్టు కానిఫలములు
ఫలింపనేరదు, పనికిమాలిన చెట్టు మంచి ఫలములు ఫలింపనేరదు. 19 మంచి ఫలములు
ఫలింపని ప్రతిచెట్టు నరకబడి అగ్నిలో వేయబడును. 20 కాబట్టి మీరు వారి ఫలములవలన
వారిని తెలిసికొందురు.

Nothing so much prevents men from entering the strait gate, and becoming true followers of Christ, as the carnal, soothing, flattering doctrines of those who oppose the truth. They may be known by the drift and effects of their doctrines. Some part of their temper and conduct is contrary to the mind of Christ. Those opinions come not from God that lead to sin.

To be doers of the word, not hearers only.(21-29) 21 Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of

heaven; but he that doeth the will of my Father which is in heaven. *22* Many will say to me in that day, Lord, Lord, have we not prophesied in thy name? and in thy name have cast out devils? and in thy name done many wonderful works? *23* And then will I profess unto them, I never knew you: depart from me, ye that work iniquity. *24* Therefore whosoever heareth these sayings of mine, and doeth them, I will liken him unto a wise man, which built his house upon a rock: *25* And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not: for it was founded upon a rock. *26* And every one that heareth these sayings of mine, and doeth them not, shall be likened unto a foolish man, which built his house upon the sand: *27* And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell: and great was the fall of it. *28* And it came to pass, when Jesus had ended these sayings, the people were astonished at his doctrine: *29* For he taught them as one having authority, and not as the scribes.

తండ్రి చిత్తము

(లూకా 13:25–27, 6:47–49)

21 ప్రభువా, ప్రభువా, అని నన్ను పిలుచు ప్రతివాడును పరలోకరాజ్యములో ప్రవేశింపడుగాని పరలోకమందున్న నా తండ్రి చిత్తప్రకారము చేయువాడే ప్రవేశించును. 22 ఆ దినమందు అనేకులు నన్ను చూచి–ప్రభువా, ప్రభువా, మేము నీ నామమున ప్రవచింపలేదా? నీ నామమున దయ్యములను వెళ్ళగొట్టలేదా? నీ నామమున అనేకమైన అద్భుతములు చేయలేదా? అని చెప్పుదురు. 23 అప్పుడు–నేను మిమ్మును ఎన్నడును ఎరుగను; అక్రమము చేయువారలారా, నాయొద్దనుండి పొండని వారితో చెప్పుదును. 24 కాబట్టి యీ నా మాటలు విని వాటిచొప్పున చేయు ప్రతివాడును బండమీద తన యిల్లు కట్టుకొనిన బుద్ధిమంతుని పోలియుండును.! 25 వాన కురిసెను, వరదలు వచ్చెను, గాలి విసిరి ఆ యింటి మీద కొట్టెను గాని దాని పునాది బండమీద వేయబడెను గనుక అది పడలేదు. 26 మరియు యీ నా మాటలు విని వాటిచొప్పున చేయని ప్రతివాడు ఇసుక మీద తన యిల్లు కట్టుకొనిన బుద్ధిహీనుని పోలియుండును. 27 వాన కురిసెను, వరదలు వచ్చెను, గాలి విసిరి ఆ యింటిమీద కొట్టెను, అప్పుడది కూలబడెను; దాని పాటు గొప్పదని చెప్పెను. 28 యేసు ఈ మాటలు చెప్పి ముగించినప్పుడు జనసమూహములు ఆయన బోధకు ఆశ్చర్య పడుచుండిరి. 29 ఏలయనగా ఆయన వారి శాస్త్రులవలె కాక అధికారముగలవానివలె వారికి బోధించెను.

Christ here shows that it will not be enough to own him for our Master, only in word and tongue. It is necessary to our happiness that we believe in Christ, that we repent of sin, that we live a holy life, that we love one another. This is his will, even our sanctification. Let us take heed of resting in outward privileges and doings, lest we deceive ourselves, and perish eternally, as multitudes do, with a lie in our right hand. Let every one that names the name of Christ, depart from all sin. There are others, whose religion rests in bare hearing, and it goes no further; their heads are filled with empty notions. These two sorts of hearers are represented as two builders. This parable teaches us to hear and do the sayings of the Lord Jesus: some may seem hard to flesh and blood, but they must be done. Christ is laid for a foundation, and

every thing besides Christ is sand. Some build their hopes upon worldly prosperity; others upon an outward profession of religion. Upon these they venture; but they are all sand, too weak to bear such a fabric as our hopes of heaven. There is a storm coming that will try every man's work. When God takes away the soul, where is the hope of the hypocrite? The house fell in the storm, when the builder had most need of it, and expected it would be a shelter to him. It fell when it was too late to build another. May the Lord make us wise builders for eternity. Then nothing shall separate us from the love of Christ Jesus. The multitudes were astonished at the wisdom and power of Christ's doctrine. And this sermon, ever so often read over, is always new. Every word proves its Author to be Divine. Let us be more and more decided and earnest, making some one or other of these blessednesses and Christian graces the main subject of our thoughts, even for weeks together. Let us not rest in general and confused desires after them, whereby we grasp at all, but catch nothing.

Matthew 8

He heals a leper. (1-4) 1 When he was come down from the mountain, great multitudes followed him. *2* And, behold, there came a leper and worshipped him, saying, Lord, if thou wilt, thou canst make me clean. *3* And Jesus put forth his hand, and touched him, saying, I will; b.e thou clean And immediately his leprosy was cleansed. *4* And Jesus saith unto him, See thou tell no man; but go thy way, shew thyself to the priest, and offer the gift that Moses commanded, for a testimony unto them.

8వ అధ్యాయము

కుష్ఠరోగిని స్వస్థపరచుట

(మార్కు 1:40–45, లూకా 5:12–16)

ఆయన ఆ కొండమీది నుండి దిగివచ్చినపుడు బహు జనసమూహములు ఆయనను వెంబడించెను. 2 ఒక కుష్ఠరోగి వచ్చి ఆయనకు మ్రొక్కి– । ప్రభువా, నీ కిష్టమైతే నన్ను శుద్ధునిగా చేయగలవనెను. 3 అందుకాయన చెయ్యి చాపి వానిని ముట్టి – "నాకిష్టమే, నీవు శుద్ధుడవు కమ్ము" అని చెప్పగా తక్షణమే వాని కుష్ఠరోగము శుద్ధియాయెను. । అప్పుడు యేసు – ఎవరితోను ఏమియు చెప్పకు సుమీ; 4 కాని నీవు వెళ్ళి వారికి సాక్ష్యార్థమై నీ దేహమును యాజకునికి కనపరచుకొని, మోషే నియమించిన కానుక సమర్పించుము" అని వానితో చెప్పెను.

In these verses we have an account of Christ's cleansing a leper, who came and worshipped him, as one clothed with Divine power. This cleansing directs us, not only to apply to Christ, who has power over bodily diseases, for the cure of them, but it also teaches us in what manner to apply to him. When we cannot be sure of God's will, we may be sure of his wisdom and mercy. No guilt is so great, but there is that in Christ's blood which atones for it; no corruption so strong, but there is that in his grace which can subdue it. To be made clean we must commend ourselves to his pity; we cannot demand it as a debt, but we must humbly request it as a favour..

A centurion's servant healed. (5-13) And when Jesus was entered into Capernaum, there came unto him a centurion, beseeching him,

6 And saying, Lord, my servant lieth at home sick of the palsy,
grievously tormented. *7* And Jesus saith unto him, I will come and
heal him. *8* The centurion answered and said, Lord, I am not worthy
that thou shouldest come under my roof: but speak the word only,
and my servant shall be healed. *9* For I am a man under authority,
having soldiers under me: and I say to this man, Go, and he goeth;
and to another, Come, and he cometh; and to my servant, Do this, and
he doeth it. *10* When Jesus heard it, he marvelled, and said to them
that followed, Verily I say unto you, I have not found so great faith, no,
not in Israel. *11* And I say unto you, That many shall come from the
east and west, and shall sit down with Abraham, and Isaac, and Jacob,
in the kingdom of heaven. *12* But the children of the kingdom shall be
cast out into outer darkness: there shall be weeping and gnashing of
teeth. *13* And Jesus said unto the centurion, Go thy way; and as thou
hast believed, so be it done unto thee. And his servant was healed in
the selfsame hour.

శతాధిపతి దాసుడు స్వస్థపరచబడుట

(లూకా 7:1-10 యోహాను 4:43-54)

5 ఆయన కపెర్నహూములో ప్రవేశించినప్పుడు ఒక శతాధిపతి ఆయన యొద్దకు
వచ్చి 6 – ప్రభువా, నా దాసుడు పక్షవాతముతో మిగుల బాధపడుచు ఇంటిలో పడియున్నాడని
చెప్పి, ఆయనను వేడుకొనెను. 7 యేసు – "నేను వచ్చి వానిని స్వస్థపరచెదను" అని అతనితో
చెప్పగా, ఆ శతాధిపతి – ప్రభువా, నీవు నా యింటిలోనికి వచ్చుటకు నేను పాత్రుడను
కాను 8 నీవు మాట మాత్రము సెలవిమ్ము, అప్పుడు నా దాసుడు స్వస్థపరచబడును. 9 నేను
కూడా అధికారమునకు లోబడినవాడను ; నా చేతి క్రింద సైనికులున్నారు. నేను ఒకని
పొమ్మంటే పోవును, ఒకని రమ్మంటే వచ్చును, నా దాసుని ఈ పనిచేయమంటే చేయును
అని ఉత్తరమిచ్చెను. 10 యేసు ఈ మాట విని ఆశ్చర్యపడి, వెంటవచ్చుచున్న వారిని చూచి
– "ఇశ్రాయేలులో నెవనికైనను నేనింత విశ్వాసమున్నట్లు చూడలేదని నిశ్చయముగా మీతో
చెప్పుచున్నాను. 11 అనేకులు తూర్పునుండియు పడమటనుండియు వచ్చి అబ్రాహాముతో
కూడను, ఇస్సాకుతో కూడను, యాకోబుతో కూడను పరలోకమందు కూర్చుందురు గాని
12 రాజ్య సంబంధులు (రాజ్య కుమారులు) వెలుపటి చీకటిలోనికి త్రోయబడుదురు; అక్కడ
ఏడ్పును పండ్లు కొరుకుటయు ఉండునని మీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను. 13 అంతట
యేసు – "ఇక వెళ్ళుము; నీవు విశ్వసించిన ప్రకారమే నీకు అవును గాక" అని శతాధిపతితో
చెప్పెను. ఆ ఘడియలోనే అతని దాసుడు స్వస్థత నొందెను.

This centurion was a heathen, a Roman soldier. Though he was a soldier, yet he was a godly man. No man's calling or place will be an excuse for unbelief and sin. See how he states his servant's case. We should concern ourselves for the souls of our children and servants, who are spiritually sick, who feel not spiritual evils, who know not that which is spiritually good; and we should bring them to Christ by faith and prayers. Observe his self-abasement. Humble souls are made more humble by Christ's gracious dealings with them. Observe his great faith. The more diffident we are of ourselves, the stronger will be our confidence in Christ. Herein the centurion owns him to have Divine power, and a full command of all the creatures and powers of nature, as a master over his servants. Such servants we all should be to God; we must go and come, according to the directions of his word and the disposals of his

Matthew

25

providence. But when the Son of man comes he finds little faith, therefore he finds little fruit. An outward profession may cause us to be called children of the kingdom; but if we rest in that, and have nothing else to show, we shall be cast out. The servant got a cure of his disease, and the master got the approval of his faith. What was said to him, is said to all, Believe, and ye shall receive; only believe. See the power of Christ, and the power of faith. The healing of our souls is at once the effect and evidence of our interest in the blood of Christ.

Cure of Peter's wife's mother. (14-17)14 And when Jesus was
come into Peter's house, he saw his wife's mother laid, and sick of a
fever. *15* And he touched her hand, and the fever left her: and she
arose, and ministered unto them. *16* When the even was come, they
brought unto him many that were possessed with devils: and he cast
out the spirits with his word, and healed all that were sick: *17* That it
might be fulfilled which was spoken by Esaias the prophet, saying,
Himself took our infirmities, and bare our sicknesses.

పేతురు అత్తను స్వస్థ పరచుట

(మార్కు 1:29-34, లూకా 4:38-41)

14 తరువాత యేసు పేతురింటిలో ప్రవేశించి జ్వరముతో పడియున్న అతని అత్తను
చూచి 15 ఆమె చేయి ముట్టగా జ్వరము ఆమెను విడచెను. । అంతట ఆమె లేచి ఆయనకు
ఉపచారము చేయసాగెను. 16 సాయంకాలమైనప్పుడు జనులు దయ్యములు పట్టిన అనేకులను
ఆయన యొద్దకు తీసుకొని వచ్చిరి. 17 ఆయన మాట వలన దయ్యములను వెళ్ళగొట్టి
రోగుల నెల్లను స్వస్థపరచెను. అందువలన – "నిశ్చయముగా అతడు మన రోగములను
భరించెను" (యెషయా 53:4) అని ప్రవక్త ద్వారా చెప్పబడినది నెరవేరెను.

Peter had a wife, yet was an apostle of Christ, who showed that he approved of the married state, by being thus kind to Peter's wife's relations. The church of Rome, which forbids ministers to marry, goes contrary to that apostle upon whom they rest so much. He had his wife's mother with him in his family, which is an example to be kind to our relations. In spiritual healing, the Scripture speaks the word, the Spirit gives the touch, touches the heart, touches the hand. Those who recover from fevers, commonly are weak and feeble some time after; but to show that this cure was above the power of nature, the woman was at once so well as to go about the business of the house. The miracles which Jesus did being noised abroad, many thronged to him. Many are the diseases and calamities to which we are liable in the body; and there is more, in those words of the gospel, that Jesus Christ bore our sicknesses and carried our sorrows, to support and comfort us under them, than in all the writings of the philosophers.

The scribe's zealous proposal. (18-22) 18 Now when Jesus saw
great multitudes about him, he gave commandment to depart unto
the other side. *19* And a certain scribe came, and said unto him, Master,
I will follow thee whithersoever thou goest. *20* And Jesus saith unto
him, The foxes have holes, and the birds of the air have nests; but the
Son of man hath not where to lay his head. *21* And another of his
disciples said unto him, Lord, suffer me first to go and bury my father.
22 But Jesus said unto him, Follow me; and let the dead bury their
dead

శిష్యులు కాగోరిన వారికి పరీక్ష

(లూకా 9:57–62)

18 యేసు తన యొద్దనున్న జనసమూహమును చూచి అద్దరికి వెళ్ళవలెనని ఆజ్ఞాపించెను. 19 అంతట ఒక శాస్త్రి వచ్చి – బోధకుడా, నీవెక్కడికి వెళ్ళినను నీ వెంట వచ్చెదనని ఆయనతో చెప్పెను. 20 అందుకు యేసు – "నక్కలకు బొరియలును ఆకాశపక్షులకు నివాసములును కలవు గాని మనుష్య కుమారునికి తలవాల్చుకొనుటకైనను స్థలము లేదు" అని అతనితో చెప్పెను. 21 శిష్యులలో మరియొకడు – ప్రభువా, నేను మొదట వెళ్ళి నా తండ్రిని పాతిపెట్టుటకు నాకు సెలవిమ్మని ఆయనను అడుగగా, 22 యేసు అతని చూచి– "నన్ను వెంబడించుము; మృతులు తమ మృతులను పాతి పెట్టుకొననిమ్ము" అని చెప్పెను.

One of the scribes was too hasty in promising; he proffers himself to be a close follower of Christ. He seems to be very resolute. Many resolutions for religion are produced by sudden conviction, and taken up without due consideration; these come to nothing. When this scribe offered to follow Christ, one would think he should have been encouraged; one scribe might do more credit and service than twelve fishermen; but Christ saw his heart, and answered to its thoughts, and therein teaches all how to come to Christ. His resolve seems to have been from a worldly, covetous principle; but Christ had not a place to lay his head on, and if he follows him, he must not expect to fare better than he fared. We have reason to think this scribe went away. Another was too slow. Delay in doing is as bad on the one hand, as hastiness in resolving is on the other. He asked leave to attend his father to his grave, and then he would be at Christ's service. This seemed reasonable, yet it was not right. He had not true zeal for the work. Burying the dead, especially a dead father, is a good work, but it is not thy work at this time. If Christ requires our service, affection even for the nearest and dearest relatives, and for things otherwise our duty, must give way. An unwilling mind never wants an excuse. The scribe said, I will follow thee; to this man Christ said, Follow me; comparing them together, it shows that we are brought to Christ by the force of his call to us, romans 9:16 .

Christ in a storm. (23-27) *23* And when he was entered into a ship, his disciples followed him. *24* And, behold, there arose a great tempest in the sea, insomuch that the ship was covered with the waves: but he was asleep. *25* And his disciples came to him, and awoke him, saying, Lord, save us: we perish. *26* And he saith unto them, Why are ye fearful, O ye of little faith? Then he arose, and rebuked the winds and the sea; and there was a great calm. *27* But the men marvelled, saying, What manner of man is this, that even the winds and the sea obey him!

తుఫానును నిమ్మళపరచుట

(మార్కు 4:35–41, లూకా 8:22–25)

23 ఆయన దోనె ఎక్కినపుడు ఆయన శిష్యులు ఆయన వెంట వెళ్ళిరి. 24 అంతట సముద్రము మీద తుఫాను లేచినందున ఆ దోనె అలల చేత కప్పబడెను. అప్పుడాయన నిద్రించుచుండగా, 25 వారు ఆయన యొద్దకు వచ్చి – "ప్రభువా, నశించుపోవుచున్నాము; మమ్మును రక్షించుము" అని చెప్పి ఆయనను లేపిరి. 26 అందుకాయన – "అల్పవిశ్వాసులారా,

Matthew

26

ఎందుకు భయపడుచున్నారు" అని వారితో చెప్పి లేచి, గాలిని సముద్రమును గద్దింపగా మిక్కిలి నిమ్మళమాయెను. 27 ఆ మనుష్యులు ఆశ్చర్యపడి – ఈయన ఎట్టివాడో; ఈయనకు గాలియు సముద్రమును లోబడుచున్నవని చెప్పుకొనిరి.

. Those who are passing with Christ over the ocean of this world, must expect storms. His human nature, like to ours in every thing but sin, was wearied, and he slept at this time to try the faith of his disciples. They, in their fear, came to their Master. Thus is it in a soul; when lusts and temptations are swelling and raging, and God is, as it were, asleep to it, this brings it to the brink of despair. Then it cries for a word from his mouth, Lord Jesus, keep not silence to me, or I am undone. Many that have true faith, are weak in it. Great storms of doubt and fear in the soul, under the power of the spirit of bondage, sometimes end in a wonderful calm, created and spoken by the Spirit of adoption. They were astonished. They never saw a storm so turned at once into a perfect calm. He that can do this, can do any thing, which encourages confidence and comfort in him, in the most stormy day, within or without, isaiah 26:4 .

He heals two possessed with devils.(28-34) *28* And when he was come to the other side into the country of the Gergesenes, there met him two possessed with devils, coming out of the tombs, exceeding fierce, so that no man might pass by that way. *29* And, behold, they cried out, saying, What have we to do with hither to torment us before the time? *30* And there was a good way thee, Jesus, thou Son of God? art thou come off from them an herd of many swine feeding. *31* So the devils besought him, saying, If thou cast us out, suffer us to go away into the herd of swine. *32* And he said unto them, Go. And when they were come out, they went into the herd of swine: and, behold, the whole herd of swine ran violently down a steep place into the sea, and perished in the waters. *33* And they that kept them fled, and went their ways into the city, and told every thing, and what was befallen to the possessed of the devils. *34* And, behold, the whole city came out to meet Jesus: and when they saw him, they besought him that he would depart out of their coasts.

గదరేనీయ దేశములో దయ్యము పట్టినవారు

(మార్కు 5:1–20, లూకా 8:26–39)

28 ఆయన అద్దరి నున్న గదరేనీయుల దేశము చేరగానే దయ్యములు పట్టిన ఇద్దరు మనుష్యులు సమాధులలోనుండి, బయలు దేరి ఆయనకు ఎదురుగా వచ్చిరి. వారు మిగుల ఉగ్రులైనందున ఎవడును ఆ మార్గమున వెళ్ళలేకపోయెను. 29 వారు – దేవుని కుమారుడా, నీతో మాకేమి ? కాలము రాకమునుపే మమ్మును బాధించుటకు ఇక్కడికి వచ్చితివా ? అని కేకలు వేసిరి. 30 వారికి దూరమున గొప్ప పందులమంద మేయుచుండగా 31 ఆ దయ్యములు నీవు మమ్ములను వెళ్ళగొట్టినయెడల ఆ పందుల మందలోనికి పోనిమ్మని ఆయనను వేడుకొనెను. 32 ఆయన వాటిని పొమ్మనగా అవి ఆ మనుష్యులను వదలిపెట్టి, ఆ పందులలోనికి పోయెను; ఆ మందంతయు ప్రపాతము నుండి సముద్రములోనికి వడిగా పరుగెత్తుకొని పోయి నీళ్ళలో పడి చచ్చెను. 33 వాటిని మేపుచున్నవారు పారిపోయి పట్టణములోనికి వెళ్ళి, జరిగిన కార్యములన్నియు దయ్యములు పట్టిన వారి సంగతియు

తెలిపిరి. 34 ఆ పట్టణస్థులందరు యేసును ఎదుర్కొనవచ్చి ఆయనను చూచి తమ ప్రాంతములను విడిచిపొమ్మని ఆయనను వేడుకొనిరి.

Satan and his instruments can go no further than he permits; they must quit possession when he commands. They cannot break his hedge of protection about his people; they cannot enter even a swine without his leave. They had leave. God often, for wise and holy ends, permits the efforts of Satan's rage. Thus the devil hurries people to sin; hurries them to what they have resolved against, which they know will be shame and grief to them: miserable is the condition of those who are led captive by him at his will. There are a great many who prefer their swine before the Saviour, and so come short of Christ and salvation by him.

Matthew 9

Jesus returns to Capernaum, and heals a paralytic. (1-8) 1 And
he entered into a ship, and passed over, and came into his own city.
2 And, behold, they brought to him a man sick of the palsy, lying on a
bed: and Jesus seeing their faith said unto the sick of the palsy; Son,
be of good cheer; thy sins be forgiven thee. *3* And, behold, certain of
the scribes said within themselves, This man blasphemeth. *4* And Jesus
knowing their thoughts said, Wherefore think ye evil in your hearts?
5 For whether is easier, to say, Thy sins be forgiven thee; or to say,
Arise, and walk? *6* But that ye may know that the Son of man hath
power on earth to forgive sins, (then saith he to the sick of the palsy,)
Arise, take up thy bed, and go unto thine house. *7* And he arose, and
departed to his house. *8* But when the multitudes saw it, they
marvelled, and glorified God, which had given such power unto men.

9వ అధ్యాయము

పక్షవాతము గల వానిని స్వస్థపరచుట

(మార్కు 2:1-12, లూకా 5:17-26)

తరువాత ఆయన దోనె ఎక్కి సముద్రము దాటి తన పట్టణములో ప్రవేశింపగా
2 జనులు పక్షవాతముతో మంచము పట్టియున్న ఒకనిని ఆయనయొద్దకు తీసుకొనివచ్చిరి.
యేసు వారి విశ్వాసము చూచి – "కుమారుడా, (బిడ్డా) ధైర్యముగా నుండుము, నీ పాపములు
క్షమించబడి యున్నవి" అని పక్షవాయువు గలవానితో చెప్పెను. 3 శాస్త్రులలో కొందరు –
ఇతడు దేవదూషణ చేయుచున్నాడని తమలో తాము అనుకొనగా, 4 యేసు వారి తలంపులు
గ్రహించి "మీరెందుకు మీ హృదయములలో దురాలోచనలు చేయుచున్నారు ? 5 నీ పాపములు
క్షమింపబడియున్నవని చెప్పుట సులభమా? లేచి నడువుమని చెప్పుట సులభమా?
6 అయినను పాపములు క్షమించుటకు భూమి మీద మనుష్యకుమారునికి అధికారము
కలదని మీరు తెలిసికొనవలెను" అని చెప్పి ఆయన పక్షవాతము గల వాని చూచి "నీవు లేచి
నీ మంచ మెత్తికొని నీ ఇంటికి పొమ్ము" అని చెప్పగా, 7 వాడు లేచి తన ఇంటికి వెళ్ళెను.
8 జనులు అది చూచి భయపడి, మనుష్యుల కిట్టి అధికార మిచ్చిన దేవుని మహిమపరచిరి.

The faith of the friends of the paralytic in bringing him to Christ, was a strong faith; they firmly believed that Jesus Christ both could and would heal him. A strong faith regards no obstacles in pressing after Christ. It was a humble faith; they brought him to attend on Christ. It was an active faith. Sin may be pardoned, yet the sickness not be removed; the sickness may be removed, yet the sin not pardoned: but if we have the comfort of peace with God, with the comfort of recovery from sickness, this makes the healing a mercy indeed.. Not only he had no more need to be carried upon his bed, but he had strength to carry it. God must be glorified in all the power that is given to do good.

Matthew, or Levi's feast. (10-13) 10 And it came to pass, as Jesus
sat at meat in the house, behold, many publicans and sinners came
and sat down with him and his disciples. *11* And when the Pharisees
saw it, they said unto his disciples, Why eateth your Master with
publicans and sinners? *12* But when Jesus heard that, he said unto
them, They that be whole need not a physician, but they that are sick.
13 But go ye and learn what that meaneth, I will have mercy, and not
sacrifice: for I am not come to call the righteous, but sinners to
repentance.

మత్తయిని పిలుచుట

(మార్కు 2:13-17, లూకా 5:27-32)

9 యేసు అక్కడ నుండి వెళ్ళుచు సుంకపు మెట్టు నొద్ద కూర్చుండియున్న మత్తయి
అను ఒక మనుష్యుని చూచి "నన్ను వెంబడించుము" అని చెప్పగా అతడు లేచి ఆయనను
వెంబడించెను. 10 ఇంటిలో భోజనమునకు యేసు కూర్చొనియుండగా, సుంకరులును
పాపులును అనేకులు వచ్చి ఆయన యొద్దను, ఆయన శిష్యుల యొద్దను కూర్చుండిరి.
11 పరిసయ్యులు అది చూచి "మీ బోధకుడు సుంకరులతోను పాపులతోను కలిసి ఎందుకు
భోజనము చేయుచున్నాడు?" అని ఆయన శిష్యుల నడిగిరి. 12 ఆయన ఆ మాట విని
"రోగులకే గాని ఆరోగ్యము గల వారికి వైద్యుడక్కర లేదు గదా? 13 అయితే నేను పాపులను
పిలువవచ్చితిని గాని నీతిమంతులను పిలువ రాలేదు. గనుక కనికరమునే కోరుచున్నాను
గాని బలిని కోరను అను వాక్యభావమేమిటో మీరు వెళ్ళి నేర్చుకొనుడి" అని చెప్పెను.

A saving change is wrought in the soul, by Christ as the author, and his word as the means. Neither Matthew's place, nor his gains by it, could detain him, when Christ called him. He left it, and though we find the disciples, who were fishers, occasionally fishing again afterwards, we never more find Matthew at his sinful gain. Some time after his call, Matthew sought to bring his old associates to hear Christ. Christ's conversing with sinners is here called mercy; for to promote the conversion of souls is the greatest act of mercy. The gospel call is a call to repentance; a call to us to change our minds, and to change our ways. If the children of men had not been sinners, there had been no need for Christ to come among them. Let us examine whether we have found out our sickness, and have learned to follow the directions of our great Physician.

Objections of John's disciples. (14-17) 14 Then came to him the
disciples of John, saying, Why do we and the Pharisees fast oft, but
thy disciples fast not? *15* And Jesus said unto them, Can the children
of the bridechamber mourn, as long as the bridegroom is with them?
but the days will come, when the bridegroom shall be taken from them,
and then shall they fast. *16* No man putteth a piece of new cloth unto
an old garment, for that which is put in to fill it up taketh from the
garment, and the rent is made worse. *17* Neither do men put new
wine into old bottles: else the bottles break, and the wine runneth out,
and the bottles perish: but they put new wine into new bottles, and
both are preserved.

ఉపవాసము

(మార్కు 2:18–22, లూకా 5:33–39)

14 అప్పుడు యోహాను శిష్యులాయన యొద్దకు వచ్చి “పరిసయ్యులును, మేమును
తరచుగా ఉపవాసము చేయుచున్నాము గాని నీ శిష్యులు ఉపవాసము చేయరు, దీనికి
హేతువేమి?” అని ఆయనను అడుగగా, 15 యేసు – “పెండ్లికుమారుడు తమతో కూడా
నుండు కాలమున పెండ్లి యింటి వారు దుఃఖపడ గలరా? పెండ్లి కుమారుడు వారి యొద్ద
నుండి కొనిపోబడు దినములు వచ్చును. అప్పుడు వారు ఉపవాసము చేతురు. 16 ఎవడును
పాతబట్టకు క్రొత్తబట్ట మాసిక వేయడు; వేసినయెడల ఆ మాసిక బట్టను వెలితిపరచును.
చినుగు మరి ఎక్కువగును. 17 మరియు పాతతిత్తులలో క్రొత్త ద్రాక్షారసము పోయరు;
పోసిన యెడల తిత్తులు పిగిలి, ద్రాక్షారసము కారిపోవును; తిత్తులు పాడగును. అయితే
క్రొత్త ద్రాక్షారసమును క్రొత్త తిత్తులలో పోయుదురు, అప్పుడు ఆ రెండును చెడిపోక యుండును”
అని చెప్పెను.

John was at this time in prison; his circumstances, his character, and the nature of the message he was sent to deliver, led those who were peculiarly attached to him, to keep frequent fasts. Christ referred them to John's testimony of him, Joh 3:29. Though there is no doubt that Jesus and his disciples lived in a spare and frugal manner, it would be improper for his disciples to fast while they had the comfort of his presence. When he is with them, all is well. The presence of the sun makes day, and its absence produces night. Our Lord further reminded them of common rules of prudence. It was not usual to take a piece of rough woolen cloth, which had never been prepared, to join to an old garment, for it would not join well with the soft, old garment, but would tear it further, and the rent would be made worse. Nor would men put new wine into old leathern bottles, which were going to decay, and would be liable to burst from the fermenting of the wine; but putting the new wine into strong, new, skin bottles, both would be preserved. Great caution and prudence are necessary, that young converts may not receive gloomy and forbidding ideas of the service of our Lord; but duties are to be urged as they are able to bear them.

*Christ raises the daughter of Jairus, He heals the issue of blood.
(18-26) 18* While he spake these things unto them, behold, there came
a certain ruler, and worshipped him, saying, My daughter is even now
dead: but come and lay thy hand upon her, and she shall live. *19* And
Jesus arose, and followed him, and so did his disciples. *20* And, behold,

a woman, which was diseased with an issue of blood twelve years,
came behind him, and touched the hem of his garment: *21* For she
said within herself, If I may but touch his garment, I shall be whole.
22 But Jesus turned him about, and when he saw her, he said,
Daughter, be of good comfort; thy faith hath made thee whole. And the
woman was made whole from that hour. *23* And when Jesus came
into the ruler's house, and saw the minstrels and the people making a
noise, *24* He said unto them, Give place: for the maid is not dead, but
sleepeth. And they laughed him to scorn. *25* But when the people
were put forth, he went in, and took her by the hand, and the maid
arose. *26* And the fame hereof went abroad into all that land.

యాయీరు కుమార్తె – రక్త స్రావము గల స్త్రీ

(మార్కు 5:21।43, లూకా 8:40–56)

18 ఆయన ఈ మాటలు వారితో చెప్పుచుండగా, ఒక అధికారి వచ్చి ఆయనకు
మ్రొక్కి– “నా కుమార్తె ఇప్పుడే చనిపోయినది. అయినను నీవు వచ్చి ఆమె మీద నీ చేయినుంచిన
యెడల ఆమె బ్రతుకును” అనెను. 19 యేసు లేచి అతని వెంట వెళ్ళెను. ఆయన శిష్యులు
కూడా వెళ్ళిరి. 20 ఆ సమయమున, పన్నెండు సంవత్సరములనుండి రక్తస్రావ రోగముగల
యొక స్త్రీ 21 “నేను ఆయన పై వస్త్రము మాత్రము ముట్టిన బాగుపడుదును” అని తనలో
తాననుకొని ఆయన వెనుకకు వచ్చి ఆయన వస్త్రపుచెంగు ముట్టెను. 22 యేసు వెనుకకు
తిరిగి ఆమెను చూచి “కుమారీ, ధైర్యముగా నుండుము, నీ విశ్వాసము నిన్ను బాగు పరచెను”
అని చెప్పగా ఆ గడియనుండి ఆ స్త్రీ బాగుపడెను. 23 అంతలో యేసు ఆ అధికారి ఇంటికి
వచ్చి, పిల్లనగ్రోవులు వాయించువారిని, గొల్లుచేయుచున్న జనసమూహమును చూచి–
24 “స్థలమియ్యుడి; ఈ చిన్నది నిద్రించుచున్నదే గాని చనిపోలేదు” అని వారితో చెప్పగా,
వారాయనను అపహసించిరి. 25 జన సమూహమును పంపివేసి ఆయన లోపలికి వెళ్లి
ఆమె చెయ్యి పట్టుకొనగానే ఆ చిన్నది లేచెను. 26 ఈ సమాచారము ఆ దేశమంతటను
వ్యాపించెను.

A poor woman applied herself to Christ, and received mercy from him by the way. If we do but touch, as it were, the hem of Christ's garment by living faith, our worst evils will be healed; there is no other real cure, nor need we fear his knowing things which are a grief and burden to us, but which we would not tell to any earthly friend. When Christ entered the ruler's house, he said, Give place. Sometimes, when the sorrow of the world prevails, it is difficult for Christ and his comforts to enter. The ruler's daughter was really dead, but not so to Christ. The death of the righteous is in a special manner to be looked on as only a sleep. The words and works of Christ may not at first be understood, yet they are not therefore to be despised. The people were put forth. Scorners who laugh at what they do not understand, are not proper witnesses of the wonderful works of Christ. Dead souls are not raised to spiritual life, unless Christ take them by the hand: it is done in the day of his power. If this single instance of Christ's raising one newly dead so increased his fame, what will be his glory when all that are in their graves shall hear his voice, and come forth; those that have done good to the resurrection of life, and those that have done evil to the resurrection of damnation!

He heals two blind men. (27-31) 27 And when Jesus departed thence, two blind men followed him, crying, and saying, Thou Son of David, have mercy on us. *28* And when he was come into the house, the blind men came to him: and Jesus saith unto them, Believe ye that I am able to do this? They said unto him, Yea, Lord. *29* Then touched he their eyes, saying, According to your faith be it unto you. *30* And their eyes were opened; and Jesus straitly charged them, saying, See that no man know it. *31* But they, when they were departed, spread abroad his fame in all that country.

ఇద్దరు గ్రుడ్డివారు

27 యేసు అక్కడినుండి వెళ్ళుచుండగా ఇద్దరు గ్రుడ్డివారు ఆయన వెంట వచ్చి – "దావీదు కుమారుడా, మమ్మును కనికరించుము" అని కేకలు వేసిరి. 28 ఆయన యింటిలో ప్రవేశించిన తరువాత ఆ గ్రుడ్డివారు ఆయన నొద్దకు వచ్చిరి. యేసు – "నేను ఇది చేయగలనని మీరు నమ్ముచున్నారా?" అని వారినడుగగా– 29 వారు – "నమ్ముచున్నాము ప్రభువా" అని ఆయనతో చెప్పిరి. అప్పుడాయన వారి కన్నులు ముట్టి– "మీ నమ్మిక చొప్పున మీకు కలుగును గాక" అని చెప్పినంతలో 30 వారి కన్నులు తెరవబడెను. అప్పుడు యేసు "ఇది ఎవరికిని తెలియకుండా చూచుకొనుడి" అని వారికి ఖండితముగా ఆజ్ఞాపించెను. 31 అయినను వారు వెళ్ళి ఆ దేశమంతట ఆయన కీర్తిని ప్రచురము చేసిరి.

At this time the Jews expected Messiah would appear; these blind men knew and proclaimed in the streets of Capernaum that he was come, and that Jesus was he. Those who, by the providence of God, have lost their bodily sight, may, by the grace of God, have the eyes of their understanding fully enlightened. In Christ is enough for all. They followed him crying aloud. He would try their faith, and would teach us always to pray, and not to faint, though the answer does not come at once. They followed Christ, and followed him crying; but the great question is, Do ye believe? Nature may make us earnest, but it is only grace that can work faith. Christ touched their eyes. He gives sight to blind souls by the power of his grace going with his word, and he puts the cure upon their faith. .

Christ casts out a dumb spirit.(32-34) 32 As they went out, behold, they brought to him a dumb man possessed with a devil. *33* And when the devil was cast out, the dumb spake: and the multitudes marvelled, saying, It was never so seen in Israel. *34* But the Pharisees said, He casteth out devils through the prince of the devils.

దయ్యము పట్టిన మూగవాడు

32 యేసును ఆయన శిష్యులును వెళ్ళుచుండగా కొందరు దయ్యము పట్టిన మూగవాని ఒకనిని ఆయన యొద్దకు తీసుకొని వచ్చిరి. 33 దయ్యము వెళ్ళగొట్టబడిన తరువాత ఆ మూగవాడు మాటలాడగా జన సమూహములాశ్చర్యపడి ఇశ్రాయేలులో ఈలాగు ఎన్నడును కనబడలేదని చెప్పుకొనిరి. 34 అయితే పరిసయ్యులు–ఇతడు దయ్యముల అధిపతి వలన దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్నాడని చెప్పిరి.

Of the two, better a dumb devil than a blaspheming one. Christ's cures strike at the root, and remove the effect by taking away the cause; they open the lips, by

breaking Satan's power in the soul. Nothing can convince those who are under the power of pride. They will believe anything, however false or absurd, rather than the Holy Scriptures; thus they show the enmity of their hearts against a holy God.

He sends forth the apostles. (35-38) 35 And Jesus went about all the cities and villages, teaching in their synagogues, and preaching the gospel of the kingdom, and healing every sickness and every disease among the people. *36* But when he saw the multitudes, he was moved with compassion on them, because they fainted, and were scattered abroad, as sheep having no shepherd. *37* Then saith he unto his disciples, The harvest truly is plenteous, but the labourers are few; *38* Pray ye therefore the Lord of the harvest, that he will send forth labourers into his harvest.

క్రీస్తు ప్రజలమీద కనికరపడుట

35 యేసువారి సమాజమందిరములో బోధించుచు రాజ్య సువార్త ప్రకటించుచు, ప్రతి విధమైన రోగములను ప్రతి విధములైన వ్యాధిని స్వస్థపరచుచు సమస్త పట్టణముల యందును గ్రామములయందును సంచారము చేసెను. 36 ఆయన సమూహములను చూచి, వారు కాపరిలేని గొఱ్ఱెలవలె విసికి చెదరియున్నందున వారిమీద కనికరపడి 37 "కోత విస్తారమే గాని పనివారు కొద్దిగా ఉన్నారు. 38 గనుక తన కోతకు పనివారిని పంపుమని కోత యజమానుని వేడుకొనుడి" అని తన శిష్యులతో చెప్పెను.

Jesus visited not only the great and wealthy cities, but the poor, obscure villages; and there he preached, there he healed. The souls of the meanest in the world are as precious to Christ, and should be so to us, as the souls of those who make the greatest figure. There were priests, Levites, and scribes, all over the land; but they were idol shepherds, zechariah 11:17 ; therefore Christ had compassion on the people as sheep scattered, as men perishing for lack of knowledge.

Matthew 10

The apostles called.(1-4) 1 And when he had called unto him his twelve disciples, he gave them power against unclean spirits, to cast them out, and to heal all manner of sickness and all manner of disease. *2* Now the names of the twelve apostles are these; The first, Simon, who is called Peter, and Andrew his brother; James the son of Zebedee, and John his brother; *3* Philip, and Bartholomew; Thomas, and Matthew the publican; James the son of Alphaeus, and Lebbaeus, whose surname was Thaddaeus; *4* Simon the Canaanite, and Judas Iscariot, who also betrayed him.

10వ అధ్యాయము

పన్నెండుమంది శిష్యులు – వారి పని

(మార్కు 3:13–19, 6:7–13, లూకా 6:12–16, 9:1–6)

ఆయన తన పన్నెండు మంది శిష్యులను పిలిచి అపవిత్రాత్మలను వెళ్ళగొట్టుటకును, ప్రతి విధమైన రోగమును, ప్రతివిధమైన వ్యాధిని స్వస్థపరచుటకును వారికి అధికారమిచ్చెను.

2 ఆ పన్నెండుమంది అపొస్తలుల పేర్లు ఏవనగా మొదట పేతురనబడిన సీమోను, అతని
సహోదరుడగు అంద్రెయ, జెబెదయ కుమారుడగు యాకోబు, అతని సహోదరుడగు యోహాను,
3 ఫిలిప్పు, బర్తొలొమయి, తోమా, సుంకరియైన మత్తయి, అల్ఫయి కుమారుడగు యాకోబు,
తద్దయి అనబడు లెబ్బయి 4 కనానీయుడైన సీమోను, ఆయనను అప్పగించిన ఇస్కరియోతు
యూదా.

The word "apostle" signifies messenger; they were Christ's messengers, sent forth to proclaim his kingdom. Christ gave them power to heal all manner of sickness. In the grace of the gospel there is a slave for every sore, a remedy for every malady. There is no spiritual disease, but there is power in Christ for the cure of it. There names are recorded, and it is their honour; yet they had more reason to rejoice that their names were written in heaven, while the high and mighty names of the great ones of the earth are buried in the dust.

The apostles instructed and sent forth. (5-15) 5 These twelve Jesus
sent forth, and commanded them, saying, Go not into the way of the
Gentiles, and into any city of the Samaritans enter ye not: *6* But go
rather to the lost sheep of the house of Israel. *7* And as ye go, preach,
saying, The kingdom of heaven is at hand. *8* Heal the sick, cleanse the
lepers, raise the dead, cast out devils: freely ye have received, freely
give. *9* Provide neither gold, nor silver, nor brass in your purses, *10* Nor
scrip for your journey, neither two coats, neither shoes, nor yet staves:
for the workman is worthy of his meat. *11* And into whatsoever city or
town ye shall enter, enquire who in it is worthy; and there abide till ye
go thence. *12* And when ye come into an house, salute it. *13* And if
the house be worthy, let your peace come upon it: but if it be not
worthy, let your peace return to you. *14* And whosoever shall not receive
you, nor hear your words, when ye depart out of that house or city,
shake off the dust of your feet. *15* Verily I say unto you, It shall be
more tolerable for the land of Sodom and Gomorrha in the day of
judgment, than for that city.

యేసు తన శిష్యులను పంపుట.

5 యేసు ఆ పన్నెండు మందిని పంపుచు, వారిని చూరి వారికి ఆజ్ఞాపించిన దేమగా
– "మీరు అన్యజనుల దారిలోనికి వెళ్ళకుడి, సమరయుల ఏ పట్టణములోనైనను ప్రవేశింపకుడి
గాని 6 ఇశ్రాయేలు వంశములోని నశించిన గొఱ్ఱెల యొద్దకే వెళ్ళుడి. 7 వెళ్ళుచు పరలోక
రాజ్యము సమీపించియున్నదని ప్రకటించుడి. 8 రోగులను స్వస్థపరచుడి, చనిపోయిన వారిని
లేపుడి, కుష్ఠరోగులను శుద్ధులుగా చేయుడి. దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుడి. ఉచితముగా
పొందియున్నారు. ఉచితముగానీయుడి. 9 మీ సంచులలో బంగారమునైనను, వెండినైనను,
రాగినైనను ప్రయాణము కొరకు జాలెనైనను రెండు అంగీలనైనను చెప్పులనైనను చేతి కర్రనైనను
సిద్ధపరచుకొనకుడి. 10। పనివాడు తన ఆహారమునకు పాత్రుడు కాడా? 11 మరియు మీరు
ఏ పట్టణములోనైనను, ఏ గ్రామములోనైనను మీరు ప్రవేశించునప్పుడు అందులో ఎవడు
యోగ్యుడో విచారణ చేసి, అక్కడనుండి వెళ్ళువరకు అతని ఇంటనే బసచేయుడి. 12 ఆ
ఇంటిలో ప్రవేశించుచు, ఇంటి వారికి శుభమని చెప్పుడి. 13 ఆ ఇల్లు యోగ్యమైనదైతే మీ

Matthew

30

సమాధానము దాని మీదికి వచ్చును. అది అయోగ్యమైనదైతే మీ సమాధానము మీకు తిరిగి
వచ్చును. 14 ఎవడైనను మిమ్మును చేర్చుకొనక మీ మాటలు వినకుండిన యెడల మీరు ఆ
యింటినైనను ఆ పట్టణమునైనను విడిచిపోవునప్పుడు మీ పాద ధూళి దులిపివేయుడి.
15 విమర్శదినమందు ఆ పట్టణపు గతికంటె సొదొమ గొమొఱ్ఱా ప్రదేశముల గతి ఓర్వదగినదై
వుండునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను"

It showed that the intent of the doctrine they preached, was to heal sick souls, and to raise those that were dead in sin. In proclaiming the gospel of free grace for the healing and saving of men's souls, we must above all avoid the appearance of the spirit of an hireling. They are directed what to do in strange towns and cities. The servant of Christ is the ambassador of peace to whatever place he is sent. His message is even to the vilest sinners, yet it behoves him to find out the best persons in every place. It becomes us to pray heartily for all, and to conduct ourselves courteously to all. They are directed how to act as to those that refused them. The whole counsel of God must be declared, and those who will not attend to the gracious message, must be shown that their state is dangerous. This should be seriously laid to heart by all that hear the gospel, lest their privileges only serve to increase their condemnation.

Directions to the apostles. (16-42) 16 Behold, I send you forth as
sheep in the midst of wolves: be ye therefore wise as serpents, and
harmless as doves. *17* But beware of men: for they will deliver you up
to the councils, and they will scourge you in their synagogues; *18* And
ye shall be brought before governors and kings for my sake, for a
testimony against them and the Gentiles. *19* But when they deliver
you up, take no thought how or what ye shall speak: for it shall be
given you in that same hour what ye shall speak. *20* For it is not ye
that speak, but the Spirit of your Father which speaketh in you. *21* And
the brother shall deliver up the brother to death, and the father the
child: and the children shall rise up against their parents, and cause
them to be put to death. *22* And ye shall be hated of all men for my
name's sake: but he that endureth to the end shall be saved. *23* But
when they persecute you in this city, flee ye into another: for verily I
say unto you, Ye shall not have gone over the cities of Israel, till the
Son of man be come. *24* The disciple is not above his master, nor the
servant above his lord. *25* It is enough for the disciple that he be as
his master, and the servant as his lord. If they have called the master
of the house Beelzebub, how much more shall they call them of his
household? *26* Fear them not therefore: for there is nothing covered,
that shall not be revealed; and hid, that shall not be known. *27* What
I tell you in darkness, that speak ye in light: and what ye hear in the
ear, that preach ye upon the housetops. *28* And fear not them which
kill the body, but are not able to kill the soul: but rather fear him
which is able to destroy both soul and body in hell. *29* Are not two
sparrows sold for a farthing and one of them shall not fall on the ground
without your Father. *30* But the very hairs of your head are all
numbered. *31* Fear ye not therefore, ye are of more value than many
sparrows. *32* Whosoever therefore shall confess me before men, him
will I confess also before my Father which is in heaven. *33* But
whosoever shall deny me before men, him will I also deny before my
Father which is in heaven. *34* Think not that I am come to send peace
on earth: I came not to send peace, but a sword. *35* For I am come to
set a man at variance against his father, and the daughter against her

mother, and the daughter in law against her mother in law. *36* And a
man's foes shall be they of his own household. *37* He that loveth father
or mother more than me is not worthy of me: and he that loveth son or
daughter more than me is not worthy of me. *38* And he that taketh not
his cross, and followeth after me, is not worthy of me. *39* He that
findeth his life shall lose it: and he that loseth his life for my sake shall
find it. *40* He that receiveth you receiveth me, and he that receiveth
me receiveth him that sent me. *41* He that receiveth a prophet in the
name of a prophet shall receive a prophet's reward; and he that
receiveth a righteous man in the name of a righteous man shall receive
a righteous man's reward. *42* And whosoever shall give to drink unto
one of these little ones a cup of cold water only in the name of a disciple,
verily I say unto you, he shall in no wise lose his reward.

శ్రమలు రానైయున్నవి.

16 "తోడేళ్ళమధ్యకు గొఱ్ఱెలను పంపినట్లు నేను మిమ్ములను పంపుచున్నాను గనుక
పాములవలె వివేకులును పావురములవలె నిష్కపటులు నైయుండుడి. 17 మనుష్యులను
గూర్చి జాగ్రత్త పడుడి; వారు మిమ్మును మహాసభల కప్పగించి తమ సమాజమందిరములలో
మిమ్మును కొరడాలతో కొట్టింతురు. 18 వీరికిని అన్యజనులకును సాక్ష్యార్థమై, నా నిమిత్తము
మీరు అధిపతుల యొద్దకును రాజుల యొద్దకును తేబడుదురు. 19 వారు మిమ్మును
అప్పగించునప్పుడు ఏలాగు మాట్లాడెదము, ఏమి చెప్పుదుమని చింతింపకుడి; మీరేమి
చెప్పవలెనో అది ఆ ఘడియలోనే మీ కనుగ్రహింపబడును. 20 మీ తండ్రి ఆత్మ మీలో
నుండి మాట్లాడుచున్నాడే గాని మాట్లాడువారు మీరు కారు. 21 సహోదరుడు సహోదరుని,
తండ్రి కుమారుని, మరణమునకు అప్పగించెదరు ; పిల్లలు తలిదండ్రుల మీద లేచి వారిని
చంపించెదరు. 22 మీరు నా నామము నిమిత్తము అందరిచేత ద్వేషింపబడుదురు. అంతము
వరకు సహించినవాడు రక్షింపబడును. 23 వారు ఈ పట్టణములో మిమ్మును
హింసించునప్పుడు మరియొక పట్టణమునకు పారిపోవుడి; మనుష్య కుమారుడు వచ్చువరకు
మీరు ఇశ్రాయేలు పట్టణములలో సంచారము చేసి యుండరని నిశ్చయముగా మీతో
చెప్పుచున్నాను."

యేసు దైవ భీతిని గూర్చి భోదించుట

24 "శిష్యుడు బోధకుని కంటె అధికుడు కాడు. దాసుడు యజమాని కంటె అధికుడు
గాడు. 25 శిష్యుడు తన బోధకునివలెను దాసుడు తన యజమానునివలె వుండిన చాలును.
ఇంటి యజమానికి బయెల్జెబూలని వారు పేరు పెట్టియుండినయెడల ఆయన ఇంటి వారికి
మరి నిశ్చయముగా ఆ పేరు పెట్టుదురు గదా? 26 కాబట్టి మీరు వారికి భయపడకుడి.
మరుగైనదేదియు బయలు పరచబడకపోదు. రహస్యమైనదేదియు తెలియబడకపోదు.
27 చీకటిలో నేను మీతో చెప్పునది మీరు వెలుగులో చెప్పుడి. చెవిలో మీకు చెప్పబడినది
మీరు మేడలమీద ప్రకటించుడి. 28 మరియు ఆత్మను చంపనేరక దేహమునే చంపు వారికి
భయపడకుడి గాని ఆత్మను దేహమును కూడ నరకములో నశింప జేయగలవానికి మిక్కిలి
భయపడుడి. 29 రెండు పిచ్చుకలు కాసుకు అమ్మబడును గదా; అయినను మీ తండ్రి

Matthew

31

సెలవు లేక వాటిలో ఒకటైనను నేలను పడదు. 30 మీ తల వెంట్రుకలన్నియు లెక్కింపబడి
యున్నవి. 31 గనుక మీరు భయపడకుడి. మీరు అనేకములైన పిచ్చుకల కంటె శ్రేష్ఠులు.

మనుష్యుల యెదుట ఒప్పుకొనువాడు

(లూకా 12:8-9)

32 మనుష్యుల యెదుట నన్ను ఒప్పుకొనువాడెవడో పరలోక మందున్న నా తండ్రి
యెదుట నేనును వానిని ఒప్పుకొందును. 33 మనుష్యుల యెదుట ఎవడు నన్ను ఎరుగననునో
వానిని పరలోకమందున్న నా తండ్రి ఎదుట నేనును ఎరుగ నందును. 34 నేను భూమి
మీదికి సమాధానమును పంపవచ్చితినని తలంచకుడి; ఖడ్గమునే గాని సమాధానమును
పంపుటకు నేను రాలేదు. 35 ఒక మనుష్యునికిని వాని తండ్రికిని, కుమార్తెకును ఆమె
తల్లికిని, కోడలకి ఆమె అత్తకును విరోధము పెట్టవచ్చితిని. 35 ఒక మనుష్యుని ఇంటివారే
అతనికి శత్రువులగుదురు. 37 తండ్రినైనను తల్లినైనను నా కంటె ఎక్కువగా ప్రేమించు
వాడు నాకు పాత్రుడు కాడు; కుమారునినైనను, కుమార్తెనైనను నాకంటె ఎక్కువగా
ప్రేమించువాడు నాకు పాత్రుడు కాడు; 38 తన సిలువను ఎత్తుకొని నన్ను వెంబడింపనివాడు
నాకు పాత్రుడు కాడు. 39 తన ప్రాణము దక్కించుకొనువాడు దానిని పోగొట్టుకొనును గాని
నా నిమిత్తము తన ప్రాణమును పోగొట్టుకొనువాడు దానిని దక్కించుకొనును.

ఫలము పొందుట

(మార్కు 9:41)

40 మిమ్మును చేర్చుకొనువాడు నన్ను చేర్చుకొనును; నన్ను చేర్చుకొను వాడు నన్ను
పంపిన వానిని చేర్చుకొనును. 41 ప్రవక్తయని ప్రవక్తను చేర్చుకొనువాడు ప్రవక్త ఫలము
పొందును; నీతిమంతుడని నీతిమంతుని చేర్చుకొనువాడు నీతిమంతుని ఫలము పొందును
42 మరియు శిష్యుడని ఎవడు ఈ చిన్నవారిలో ఒకనికి గిన్నెడు చన్నీళ్ళు మాత్రము
త్రాగనిచ్చునో వాడు తన ఫలము పోగొట్టుకొనడని నిశ్చయముగా మీతో చెప్పుచున్నాను"

Christ foretold troubles, not only that the troubles might not be a surprise, but that they might confirm their faith. He tells them what they should suffer, and from whom. Thus Christ has dealt fairly and faithfully with us, in telling us the worst we can meet with in his service; and he would have us deal so with ourselves, in sitting down and counting the cost. The strongest bonds of love and duty, have often been broken through from enmity against Christ. Sufferings from friends and relations are very grievous; nothing cuts more. It appears plainly, that all who will live godly in Christ Jesus must suffer persecution; and we must expect to enter into the kingdom of God through many tribulations. The disciples of Christ are hated and persecuted as serpents, and their ruin is sought, and they need the serpent's wisdom. Be ye harmless as doves. Not only, do nobody any hurt, but bear nobody any ill-will. No sinful, unlawful means may be used to escape; for then it is not a door of God's opening. The fear of man brings a snare, a perplexing snare, that disturbs our peace; an entangling snare, by which we are drawn into sin; and, therefore, it must be striven and prayed against. Tribulation, distress, and persecution cannot take away God's love to them, or theirs to him. Fear Him, who is able to destroy both soul and body in

hell. The whole counsel of God must be made known, acts 20:27 . Christ shows them why they should be of good cheer. Their sufferings witnessed against those who oppose his gospel. When God calls us to speak for him, we may depend on him to teach us what to say. And it is great encouragement to those who are doing Christ's work, that it is a work which shall certainly be done. See how the care of Providence extends to all creatures, even to the sparrows. This should silence all the fears of God's people; Ye are of more value than many sparrows. And the very hairs of your head are all numbered. This denotes the account God takes and keeps of his people. It is our duty, not only to believe in Christ, but to profess that faith, in suffering for him, when we are called to it, as well as in serving him. Christ will lead us through sufferings, to glory with him. Those are best prepared for the life to come, that sit most loose to this present life

Matthew 11

Christ's preaching. Christ's answer to John's disciples.(1-6)
1 And it came to pass, when Jesus had made an end of commanding
his twelve disciples, he departed thence to teach and to preach in
their cities.*2* Now when John had heard in the prison the works of
Christ, he sent two of his disciples, *3* And said unto him, Art thou he
that should come, or do we look for another? *4* Jesus answered and
said unto them, Go and shew John again those things which ye do
hear and see: *5* The blind receive their sight, and the lame walk, the
lepers are cleansed, and the deaf hear, the dead are raised up, and
the poor have the gospel preached to them. *6* And blessed is he,
whosoever shall not be offended in me.

11వ అధ్యాయము

బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను స్పందన

(లూకా *7:18-35*)

యేసు తన పండ్రెండుమంది శిష్యులకు ఆజ్ఞాపించుట చాలించిన తరువాత వారి
పట్టణములలో బోధించుటకును ప్రకటించుటకును అక్కడ నుండి వెళ్ళిపోయెను. 2 క్రీస్తు
చేయుచున్న కార్యములను గూర్చి యోహాను చెరసాలలో విని – "రాబోవువాడవు నీవేనా?
మేము మరియొకని కొరకు కనిపెట్టవలెనా ?" 3 అని ఆయనను అడుగుటకు తన శిష్యులను
పంపెను. 4 యేసు వారిని చూచి – "మీరు వెళ్ళి విన్న వాటిని, కన్న వాటిని యోహానుకు
తెలుపుడి. 5 గ్రుడ్డివారు చూపుపొందుచున్నారు, కుంటివారు నడుచుచున్నారు, కుష్ఠరోగులు
శుద్ధులగుచున్నారు, చెవిటి వారు వినుచున్నారు, చనిపోయినవారు లేపబడుచున్నారు, బీదలకు
సువార్త ప్రకటింపబడుచున్నది. 6 మరియు నా విషయమై అభ్యంతరపడనివాడు ధన్యుడు"
అని ఉత్తరమిచ్చెను.

Some think that John sent this inquiry for his own satisfaction. Where there is true faith, yet there may be a mixture of unbelief. The remaining unbelief of good men may sometimes, in an hour of temptation; call in question the most important truths. But we hope that John's faith did not fail in this matter, and that he only desired to have it strengthened and confirmed. Others think that John sent his disciples to Christ for their satisfaction. Christ points them to what they heard and saw. Christ's gracious

Matthew

32

condescensions and compassions to the poor, show that it was he that should bring to the world the tender mercies of our God. Those things which men see and hear, if compared with the Scriptures, direct in what way salvation is to be found. It is difficult to conquer prejudices, and dangerous not to conquer them; but those who believe in Christ, their faith will be found so much the more to praise, and honour, and glory.

Christ's testimony to John the Baptist. (7-15) 7 And as they
departed, Jesus began to say unto the multitudes concerning John,
What went ye out into the wilderness to see? A reed shaken with the
wind? *8* But what went ye out for to see? A man clothed in soft raiment?
behold, they that wear soft clothing are in kings' houses. *9* But what
went ye out for to see? A prophet? yea, I say unto you, and more than
a prophet. *10* For this is he, of whom it is written, Behold, I send my
messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee.
11 Verily I say unto you, Among them that are born of women there
hath not risen a greater than John the Baptist: notwithstanding he
that is least in the kingdom of heaven is greater than he. *12* And from
the days of John the Baptist until now the kingdom of heaven suffereth
violence, and the violent take it by force. *13* For all the prophets and
the law prophesied until John. *14* And if ye will receive it, this is Elias,
which was for to come. *15* He that hath ears to hear, let him hear.

యోహానుకంటే గొప్పవాడు పుట్టలేదు.

7 వారు వెళ్ళిపోవు చుండగా యేసు యోహానును గూర్చి జనసమూహములతో
ఈలాగు చెప్పసాగెను – "మీరేమి చూచుటకు అరణ్యములలోనికి వెళ్ళితిరి ? గాలికి
కదలాడుచున్న రెల్లునా ? మరి ఏమి చూడ వెళ్ళితిరి ? 8 సన్నపు బట్టలు ధరించుకొన్న
మనుష్యునా ? సన్నపు బట్టలు ధరించుకొనువారు రాజగృహములలో ఉందురు గదా?
9 మరి ఏమి చూడ వెళ్ళితిరి ? ప్రవక్తనా ? అవును గాని ప్రవక్త కంటె గొప్పవానినని మీతో
చెప్పుచున్నాను" 10 "నేను నా దూతను నీకు ముందుగా పంపుచున్నాను, అతడు నీ
ముందర నీ మార్గము సిద్ధపరచును" (మలాకీ 3:1) అని ఎవని గూర్చి వ్రాయబడెనో అతడే
ఈ యోహాను. 11 స్త్రీలు కనినవారిలో బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను కంటె గొప్పవాడు పుట్టలేదని
నిశ్చయముగా మీతో చెప్పుచున్నాను. అయినను పరలోక రాజ్యములో అల్పుడైనవాడు అతని
కంటె గొప్పవాడు. 12 బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను దినములు మొదలుకొని ఇప్పటి వరకు
పరలోక రాజ్యము బలాత్కారముగా పట్టబడుచున్నది; బలాత్కారులు దానిని ఆక్రమించు
కొనుచున్నారు. 13 యోహాను కాలము వరకు ప్రవక్తలందరును ప్రవచించుచు వచ్చిరి;
ధర్మశాస్త్రము సహా ప్రవచించుచుండెను. 14 ఈ సంగతి నంగీకరించుటకు మీకు మనస్సుంటే
రాబోవు ఏలీయా ఇతడే. 15 వినుటకు చెవులు గలవాడు వినును గాక!

What Christ said concerning John, was not only for his praise, but for the people's profit. John was a self-denying man, dead to all the pomps of the world and the pleasures of sense. John was a great and good man, yet not perfect; therefore he came short of glorified saints. The least in heaven knows more, loves more, and does more in praising God, and receives more from him, than the greatest in this world. But by the kingdom of heaven here, is rather to be understood the kingdom of grace, the gospel dispensation in its power and purity. It shows us what fervency and zeal

are required of all. Self must be denied; the bent, the frame and temper of the mind must be altered. Those who will have an interest in the great salvation, will have it upon any terms, and not think them hard, nor quit their hold without a blessing. The things of God are of great and common concern. God requires no more from us than the right use of the faculties he has given us. People are ignorant, because they will not learn.

The perverseness of the Jews. (16-24) 16 But whereunto shall I
liken this generation? It is like unto children sitting in the markets,
and calling unto their fellows, *17* And saying, We have piped unto
you, and ye have not danced; we have mourned unto you, and ye have
not lamented. *18* For John came neither eating nor drinking, and they
say, He hath a devil. *19* The Son of man came eating and drinking,
and they say, Behold a man gluttonous, and a winebibber, a friend of
publicans and sinners. But wisdom is justified of her children. *20* Then
began he to upbraid the cities wherein most of his mighty works were
done, because they repented not: *21* Woe unto thee, Chorazin! woe
unto thee, Bethsaida! for if the mighty works, which were done in you,
had been done in Tyre and Sidon, they would have repented long ago
in sackcloth and ashes. *22* But I say unto you, It shall be more tolerable
for Tyre and Sidon at the day of judgment, than for you. *23* And thou,
Capernaum, which art exalted unto heaven, shalt be brought down to
hell: for if the mighty works, which have been done in thee, had been
done in Sodom, it would have remained until this day. *24* But I say
unto you, That it shall be more tolerable for the land of Sodom in the
day of judgment, than for thee.

ఈ తరము వారిని దేనితో పోల్చుదును ?

16 "ఈ తరము వారిని దేనితో పోల్చుదును ? సంత వీధులలో కూర్చొనియుండి
17 మీకు పిల్లనగ్రోవి ఊదితిమి గాని మీరు నాట్య మాడ రైతిరి; ప్రలాపించితిమి గాని మీరు
రొమ్ము కొట్టుకొనరైతిరని తమ చెలికాండ్రతో చెప్పి పిలుపు లాటలాడుకొను పిల్లకాయలను
పోలియున్నారు. 18 యోహాను తినకయు త్రాగకయు వచ్చెను గనుక । వీడు దయ్యము
పట్టినవాడని వారనుచున్నారు. 19 మనుష్య కుమారుడు తినుచును త్రాగుచును వచ్చెను
గనుక వీడు తిండిపోతును, మద్యపానియు, సుంకరులకును పాపులకును స్నేహితుడని
వారనుచున్నారు. అయినను జ్ఞానము జ్ఞానమని దాని క్రియలను (పిల్లలను) బట్టి తీర్పు
పొందును" అనెను.

మారుమనస్సు పొందని పట్టణముల గతి

(లూకా 10:13-15)

20 పిమ్మట ఏయే పట్టణములలో ఆయన విస్తారమైన అద్భుతములు చేసెనో ఆ
పట్టణములవారు మారుమనస్సు పొందక పోవుట వలన ఆయన వారిని ఇట్లు గద్దింపసాగెను–
21 "అయ్యో కొరాజీనా, అయ్యో బేత్సయిదా, మీ మధ్యను చేయబడిన అద్భుతములు తూరు
సీదోను పట్టణములలో చేయబడిన యెడల ఆ పట్టణముల వారు పూర్వమే గోనెపట్ట కట్టుకొని
బూడిద వేసికొని మారుమనస్సు పొందియుందురు. 22 విమర్శదినమందు మీ గతి కంటె
తూరు సీదోను పట్టణముల వారి గతి ఓర్వదగినదై యుండునని మీతో చెప్పుచున్నాను"

Matthew

33

అనెను. 23 కపెర్నహోమా, ఆకాశము మట్టునకు హెచ్చింపబడెదవా? నీవు పాతాళమువరకు
దిగిపోయెదవు. నీలో చేయబడిన అద్భుతములు సొదొమలో చేయబడిన యెడల అది నేటి
వరకు నిలిచియుండును. 24 విమర్శ దినమందు నీ గతికంటే సొదొమ దేశపు వారిగతి
ఓర్వతగినదై యుండునని మీతో చెప్పుచున్నాననెను.

Christ reflects on the scribes and Pharisees, who had a proud conceit of themselves. He likens their behaviour to children's play, who being out of temper without reason, quarrel with all the attempts of their fellows to please them, or to get them to join in the plays for which they used to assemble. The cavils of worldly men are often very trifling and show great malice. Something they have to urge against every one, however excellent and holy. The most unspotted innocence will not always be a defence against reproach. Christ knew that the hearts of the Jews were more bitter and hardened against his miracles and doctrines, than those of Tyre and Sidon would have been; therefore their condemnation would be the greater. The Lord exercises his almighty power, yet he punishes none more than they deserve, and never withholds the knowledge of the truth from those who long after it.

*The gospel revealed to the simple. The heavy-laden invited. (25-
30) 25* At that time Jesus answered and said, I thank thee, O Father,
Lord of heaven and earth, because thou hast hid these things from the
wise and prudent, and hast revealed them unto babes. *26* Even so,
Father: for so it seemed good in thy sight. *27* All things are delivered
unto me of my Father: and no man knoweth the Son, but the Father;
neither knoweth any man the Father, save the Son, and he to
whomsoever the Son will reveal him. *28* Come unto me, all ye that
labour and are heavy laden, and I will give you rest. *29* Take my yoke
upon you, and learn of me; for I am meek and lowly in heart: and ye shall
find rest unto your souls. *30* For my yoke is easy, and my burden is light.

భారము మోయువారలకు విశ్రాంతి

(లూకా 10:21-22)

25 ఆ సమయమున యేసు చెప్పిన దేమనగా – "తండ్రీ, ఆకాశమునకును, భూమికిని
ప్రభువా, నీవు జ్ఞానులకును, వివేకులకును ఈ సంగతులను మరుగు చేసి పసి బాలురకు
బయలు పరచినావని నిన్ను స్తుతించుచున్నాను. 26 అవును తండ్రీ, ఈలాగు చేయుట నీ
దృష్టికి అనుకూలమాయెను. 27 సమస్తమును నా తండ్రి చేత నా కప్పగింపబడినది. తండ్రి
గాక ఎవడును కుమారుని ఎరుగడు; కుమారుడుగాక, కుమారుడెవనికి ఆయనను బయలుపరచ
నుద్దేశించునో వాడు గాక మరియెవడును తండ్రి నెరుగడు. 28 ప్రయాసపడి భారము
మోసికొనుచున్న సమస్త జనులారా, నా యొద్దకు రండి. నేను మీకు విశ్రాంతి కలుగజేతును.
29 నేను స్వాతికుడను దీనమనస్సు కలవాడను గనుక మీ మీద నా కాడి ఎత్తికొని నా యొద్ద
నేర్చుకొనుడి. అప్పుడు మీ ప్రాణములకు విశ్రాంతి దొరకును. 30 ఏలయనగా నా కాడి
సుళువు గాను నా భారము తేలికగాను ఉన్నవి."

Our blessed Lord added a remarkable declaration, that the Father had delivered into his hands all power, authority, and judgment. We are indebted to Christ for all the revelation we have of God the Father's will and love, ever since Adam sinned. Our Saviour has invited all that labour and are heavy-laden, to come unto him. In some senses all men are so. Worldly men burden themselves with fruitless cares for wealth and honours; the gay and the sensual labour in pursuit of pleasures;

the slave of Satan and his own lusts, is the merest drudge on earth. Those who labour to establish their own righteousness also labour in vain. Christ invites all to come to him for rest to their souls. Thus it is the duty and interest of weary and heavy-laden sinners, to come to Jesus Christ. This is the gospel call; Whoever will, let him come. All who thus come will receive rest as Christ's gift, and obtain peace and comfort in their hearts. But in coming to him they must take his yoke, and submit to his authority.

Matthew 12

Jesus defends his disciples for plucking corn on the sabbath day.
(1-8) *1* At that time Jesus went on the sabbath day through the corn;
and his disciples were an hungred, and began to pluck the ears of
corn, and to eat. *2* But when the Pharisees saw it, they said unto him,
Behold, thy disciples do that which is not lawful to do upon the sabbath
day. *3* But he said unto them, Have ye not read what David did, when
he was an hungred, and they that were with him; *4* How he entered
into the house of God, and did eat the shewbread, which was not
lawful for him to eat, neither for them which were with him, but only
for the priests? *5* Or have ye not read in the law, how that on the
sabbath days the priests in the temple profane the sabbath, and are
blameless? *6* But I say unto you, That in this place is one greater than
the temple. *7* But if ye had known what this meaneth, I will have mercy,
and not sacrifice, ye would not have condemned the guiltless. *8* For
the Son of man is Lord even of the sabbath day.

12వ అధ్యాయము

విశ్రాంతి దినాచరణము

ఆ కాలమందు యేసు విశ్రాంతి దినమున పంట చేలలో పడి వెళ్లుచుండగా ఆయన
శిష్యులు ఆకలిగొని వెన్నులు త్రుంచి తినసాగిరి. 2 పరిసయ్యులది చూచి – విశ్రాంతి
దినమున చేయకూడనిది నీ శిష్యులు చేయుచున్నారు" అని ఆయనతో చెప్పగా,3 ఆయన
వారితో నిట్లనెను – "తానును తనతో కూడా ఉన్నవారును ఆకలిగొని యుండగా దావీదు
చేసినదాని గూర్చి చదువలేదా ? 4 అతడు దేవుని మందిరములో ప్రవేశించి, యాజకులే
తప్ప, తానైనను తనతో కూడా ఉన్న వారైనను తినకూడని సముఖపు రొట్టెలు తినెను.
5 మరియు యాజకులు విశ్రాంతి దినమున దేవాలయములో విశ్రాంతి దినము
ఉల్లంఘించియు నిర్దోషులైయున్నారని మీరు ధర్మశాస్త్రమందు మీరు చదువలేదా?
6 దేవాలయము కంటె గొప్ప వాడిక్కడ ఉన్నాడ"ని మీతో చెప్పుచున్నాను. 7 మరియు –
కనికరమునే కోరుచున్నాను గాని బలిని నేను కోరను అను వాక్యభావము మీకు తెలిసియుంటే
నిర్దోషులను దోషులని తీర్పు తీర్చక పోదురు. 8 కాగా మనుష్య కుమారుడు విశ్రాంతి
దినమునకు ప్రభువై ఉన్నాడు" అనెను.

Being in the corn-fields, the disciples began to pluck the ears of corn: the law of God allowed it, deuteronomy 23:25 . This was slender provision for Christ and his disciples; but they were content with it. The Pharisees did not quarrel with them for taking another man's corn, but for doing it on the sabbath day. Christ came to free his followers, not only from the corruptions of the Pharisees, but from their unscriptural rules, and justified what they did. The greatest shall not have their lusts indulged, but the meanest shall have their wants considered. Those labours are lawful

Matthew

34

మత్తయి సువార్త 12వ అధ్యాయము

on the sabbath day which are necessary, and sabbath rest is to froward, not to hinder sabbath worship. Needful provision for health and food is to be made; but when servants are kept at home, and families become a scene of hurry and confusion on the Lord's day, to furnish a feast for visitors, or for indulgence, the case is very different. Such things as these, and many others common among professors, are to be blamed. The resting on the sabbath was ordained for man's good, deuteronomy 5:14 . No law must be understood so as to contradict its own end. And as Christ is the Lord of the sabbath, it is fit the day and the work of it should be dedicated to him.

Jesus heals a man with a withered hand on the sabbath. (9-13)
9 And when he was departed thence, he went into their synagogue:
10 And, behold, there was a man which had his hand withered. And
they asked him, saying, Is it lawful to heal on the sabbath days? that
they might accuse him. *11* And he said unto them, What man shall
there be among you, that shall have one sheep, and if it fall into a pit
on the sabbath day, will he not lay hold on it, and lift it out? *12* How
much then is a man better than a sheep? Wherefore it is lawful to do
well on the sabbath days. *13* Then saith he to the man, Stretch forth
thine hand. And he stretched it forth; and it was restored whole, like
as the other.

ఊచ చెయ్యి గలవాడు బాగుపడుట

(మార్కు 3:1–6, లూకా 6:6–11)

9 ఆయన అక్కడ నుండి వెళ్ళి వారి సమాజ మందిరములో ప్రవేశించినప్పుడు
అక్కడ ఊచచెయ్యి గలవాడొకడు కనిపించెను. 10 వారాయన మీద నేరము మోపవలెనని
– "విశ్రాంతి దినమున స్వస్థపరచుట న్యాయమా" యని ఆయన నడిగిరి. 11 అందుకాయన
"మీలో ఏ మనుష్యునికైనను ఒక గొఱ్ఱె యుండి అది విశ్రాంతి దినమున గుంటలో పడినయెడల
దాని పట్టుకొని పైకి తీయడా ? 12 గొఱ్ఱె కంటె మనుషుడెంతో శ్రేష్టుడు. కాబట్టి విశ్రాంతి
దినమున మేలు చేయుట ధర్మమే" అని చెప్పి, 13 ఆ మనుష్యునితో – "నీ చెయ్యి చాపుము"
అనెను. వాడు చెయ్యి చాపగా రెండవదానివలె అది బాగుపడెను.

Christ shows that works of mercy are lawful and proper to be done on the Lord's day. There are more ways of doing well upon sabbath days, than by the duties of worship: attending the sick, relieving the poor, helping those who need speedy relief, teaching the young to care for their souls; these are doing good: and these must be done from love and charity, with humility and self-denial, and shall be accepted, genesis 4:7 . This, like other cures which Christ wrought, had a spiritual meaning. By nature our hands are withered, and we are unable of ourselves to do any thing that is good.

The malice of the Pharisees. (14-21) *14* Then the Pharisees went
out, and held a council against him, how they might destroy him.
15 But when Jesus knew it, he withdrew himself from thence: and
great multitudes followed him, and he healed them all; *16* And charged
them that they should not make him known: *17* That it might be fulfilled
which was spoken by Esaias the prophet, saying, *18* Behold my servant,
whom I have chosen; my beloved, in whom my soul is well pleased: I
will put my spirit upon him, and he shall shew judgment to the Gentiles.
19 He shall not strive, nor cry; neither shall any man hear his voice in

the streets. *20* A bruised reed shall he not break, and smoking flax shall he not quench, till he send forth judgment unto victory. *21* And in his name shall the Gentiles trust.

యేసుని సంహరించుటకై ఆలోచన

14 అంతట పరిసయ్యులు వెలుపలికి పోయి ఆయనను ఏలాగు సంహరింతుమా అని ఆయనకు విరోధముగా ఆలోచన చేసిరి. 15 యేసు ఆ సంగతి తెలుసుకొని అచ్చట నుండి వెళ్ళిపోయెను. । బహుజనులాయనను వెంబడింపగా 16 ఆయన వారినందరిని స్వస్థపరచి, తనను ప్రసిద్ధి చేయవద్దని వారికి ఆజ్ఞాపించెను. 17 ప్రవక్తయైన యెషయా ద్వారా చెప్పినది నెరవేరునట్లు ఆలాగు జరిగెను. అదేమనగా – 18 "ఇదిగో నేను ఆదుకొను నా సేవకుడు నేను యేర్పరచుకొనినవాడు, నా ప్రాణమునకు ప్రియుడు ఇతనియందు నా ఆత్మను ఉంచియున్నాను. అతడు అన్య జనులకు న్యాయము కనపరచును. 19 అతడు కేకలు వేయడు, అరవడు. తన కంఠస్వరము వీధిలో వినబడనియ్యడు. 20 నలిగిన రెల్లును అతడు విరువడు. మకమకలాడుచున్న జనుప నారవత్తిని ఆర్పడు. అతడు సత్యముననుసరించి న్యాయము కనుపరచును. భూలోకమున న్యాయము స్థాపించువారకు అతడు మందగిలడు, నలుగుడు పడడు, ద్వీపములు అతని బోధ కొరకు కనిపెట్టును. (యెషయా 42:1-4). 21 ఈయన నామమందు అన్యజనులు నిరీక్షించెదరు అనునదే.

The Pharisees took counsel to find some accusation, that Jesus might be condemned to death. Aware of their design, as his time was not come, he retired from that place. Face does not more exactly answer to face in water, than the character of Christ drawn by the prophet, to his temper and conduct as described by the evangelists. Let us with cheerful confidence commit our souls to so kind and faithful a Friend. Far from breaking, he will strengthen the bruised reed; far from quenching the smoking flax, or wick nearly out, he will rather blow it up into a flame. Let us lay aside contentious and angry debates; let us receive one another as Christ receives us.

Jesus heals a demoniac. (22-30) Blasphemy of the Pharisees. (31,32) *22* Then was brought unto him one possessed with a devil, blind, and dumb: and he healed him, insomuch that the blind and dumb both spake and saw. *23* And all the people were amazed, and said, Is not this the son of David? *24* But when the Pharisees heard it, they said, This fellow doth not cast out devils, but by Beelzebub the prince of the devils. *25* And Jesus knew their thoughts, and said unto them, Every kingdom divided against itself is brought to desolation; and every city or house divided against itself shall not stand: *26* And if Satan cast out Satan, he is divided against himself; how shall then his kingdom stand? *27* And if I by Beelzebub cast out devils, by whom do your children cast them out? therefore they shall be your judges. *28* But if I cast out devils by the Spirit of God, then the kingdom of God is come unto you. *29* Or else how can one enter into a strong man's house, and spoil his goods, except he first bind the strong man? and then he will spoil his house. *30* He that is not with me is against me; and he that gathereth not with me scattereth abroad. *31* Wherefore I say unto you, All manner of sin and blasphemy shall be forgiven unto men: but the blasphemy against the Holy Ghost shall not be forgiven unto men. *32* And whosoever speaketh a word against the Son of man,

Matthew

35

it shall be forgiven him: but whosoever speaketh against the Holy Ghost, it shall not be forgiven him, neither in this world, neither in the world to come.

సాతాను శక్తి వల్ల దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్నాడను దానికి యేసు యొక్క ప్రత్యుత్తరము.

(మార్కు 3:22-30, లూకా 11:14-23)

22 అప్పుడు దయ్యము పట్టిన గ్రుడ్డివాడును మూగవాడునైన ఒకడు ఆయన యొద్దకు తేబడెను. ఆయన వానిని స్వస్థపరచినందున ఆ మూగవాడు మాట్లాడు శక్తియు చూపును గల వాడాయెను. 23 అందుకు ప్రజలందరు విస్మయమొంది – "ఈయన దావీదు కుమారుడు కాడా?" అని చెప్పుకొనుచుండిరి. 24 పరిసయ్యులు ఆ మాట విని "వీడు దయ్యములకు అధిపతియైన బయెల్జెబూలు వలననే దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్నాడు కాని మరియొకని వలన కాదు" అనిరి. 25 ఆయన వారి తలంపుల నెరిగి వారితో ఇట్లనెను – "తనకు తానే విరోధముగా వేరు పడిన ప్రతి రాజ్యము పాడై పోవును. తనకు తానే విరోధముగా వేరుపడిన ఏ పట్టణమైనను ఏ యిల్లయినను నిలువదు. 26 సాతాను సాతానును వెళ్ళగొట్టిన యెడల తనకు తానే విరోధముగా వేరుపడును; అట్లయితే వాని రాజ్యమేలాగు నిలుచును? 27 నేను బయెల్జబూలు వలన దయ్యములను వెళ్ళగొట్టుచున్న యెడల మీ కుమారులు ఎవరి వలన వాటిని వెళ్ళగొట్టుచున్నారు ? కాబట్టి వారే మీకు తీర్పరులై యుందురు. 28 దేవుని ఆత్మ వలన నేను దయ్యములను వెళ్లగొట్టుచున్న యెడల నిశ్చయముగా । దేవుని రాజ్యము మీ యొద్దకు వచ్చియున్నది. 29 ఒకడు మొదట బలవంతుని బంధింపని యెడల ఏలాగు ఆ బలవంతుని ఇంటిలో చొచ్చి అతని సామగ్రి దోచుకొనగలడు ? అట్లు బంధించిన యెడల వాని ఇల్లు దోచుకొనును. 30 నా పక్షమున నుండని వాడు నాకు విరోధి.; నాతో కలిసి సమకూర్చని వాడు చెదరగొట్టు వాడు. 31 కాబట్టి నేను మీతో చెప్పునదేమనగా – మనుష్యులు చేయు ప్రతిపాపమును దూషణయు వారికి క్షమిమింపబడును కాని ఆత్మ విషయమైన దూషణకు పాపక్షమాపణ లేదు. 32 మనుష్యకుమారునికి విరోధముగా మాట్లాడువానికి పాపక్షమాపణ కలదు గాని పరిశుద్ధాత్మకు విరోధముగా మాట్లాడువానికి ఈ యుగమందైనను రాబోవు యుగమందైనను పాపక్షమాపణ లేదు.

A soul under Satan's power, and led captive by him, is blind in the things of God, and dumb at the throne of grace; sees nothing, and says nothing to the purpose. Satan blinds the eyes by unbelief, and seals up the lips from prayer. The more people magnified Christ, the more desirous the Pharisees were to vilify him. It was evident that if Satan aided Jesus in casting out devils, the kingdom of hell was divided against itself; how then could it stand! And if they said that Jesus cast out devils by the prince of the devils, they could not prove that their children cast them out by any other power.. All who do not aid or rejoice in such a change are against Christ. Verses 31-32 Here is a gracious assurance of the pardon of all sin upon gospel terms. Christ herein has set an example to the sons of men, to be ready to forgive words spoken against them. But humble and conscientious believers, at times are tempted to think they have committed the unpardonable sin, while those who have come the nearest to it, seldom have any fear about it.

Evil words proceed from an evil heart. (33-37) *33* Either make the tree good, and his fruit good; or else make the tree corrupt, and his fruit corrupt: for the tree is known by his fruit. *34* O generation of vipers, how can ye, being evil, speak good things? for out of the abundance of the heart the mouth speaketh. *35* A good man out of the good treasure of the heart bringeth forth good things: and an evil man out of the evil treasure bringeth forth evil things. *36* But I say unto you, That every idle word that men shall speak, they shall give account thereof in the day of judgment. *37* For by thy words thou shalt be justified, and by thy words thou shalt be condemned.

33 చెట్టు మంచిదని యెంచి దాని పండును మంచిదేయని యెంచుడి; లేదా చెట్టు చెడ్డదని యెంచి దాని పండును చెడ్డదే అని యెంచుడి. చెట్టు దాని పండువలన తెలియబడును. 34 సర్పసంతానమా, మీరు చెడ్డవారైయుండి ఏలాగు మంచి మాటలు పలుకగలరు? హృదయమందు నిండి యుండుదానిని బట్టి నోరు మాట్లాడును గదా? 35 సజ్జనుడు తన మంచి ధననిధిలోనుండి సద్విషయములను తెచ్చును. దుర్జనుడు తన చెడ్డ ధన నిధిలో నుండి దుర్విషయములను తెచ్చును. 36 నేను మీతో చెప్పునదేమనగా – మనుష్యులు పలుకు వ్యర్థమైన ప్రతి మాటను గూర్చియు విమర్శదినమున లెక్క చెప్పవలసి యుండును. 37 నీ మాటలను బట్టి నీతి మంతుడవని తీర్పు నొందుదువు, నీ మాటలను బట్టియే అపరాధివని తీర్పు నొందుదువు.

An evil man has an evil treasure in his heart, and out of it brings forth evil things. Lusts and corruptions, dwelling and reigning in the heart, are an evil treasure, out of which the sinner brings forth bad words and actions, to dishonour God, and hurt others. Let us keep constant watch over ourselves, that we may speak words agreeable to the Christian character.

The scribes and Pharisees reproved for seeking a sign. (38-45) *38* Then certain of the scribes and of the Pharisees answered, saying, Master, we would see a sign from thee. *39* But he answered and said unto them, An evil and adulterous generation seeketh after a sign; and there shall no sign be given to it, but the sign of the prophet Jonas: *40* For as Jonas was three days and three nights in the whale's belly; so shall the Son of man be three days and three nights in the heart of the earth. *41* The men of Nineveh shall rise in judgment with this generation, and shall condemn it: because they repented at the preaching of Jonas; and, behold, a greater than Jonas is here. *42* The queen of the south shall rise up in the judgment with this generation, and shall condemn it: for she came from the uttermost parts of the earth to hear the wisdom of Solomon; and, behold, a greater than Solomon is here. *43* When the unclean spirit is gone out of a man, he walketh through dry places, seeking rest, and findeth none. *44* Then he saith, I will return into my house from whence I came out; and when he is come, he findeth it empty, swept, and garnished. *45* Then goeth he, and taketh with himself seven other spirits more wicked than himself, and they enter in and dwell there: and the last state of that man is worse than the first. Even so shall it be also unto this wicked generation.

సూచక క్రియ చేయవలెనను మనవిని యేసు నిరాకరించుట

38 అప్పుడు శాస్త్రులలోను పరిసయ్యులలోను కొందరు – "బోధకుడా, నీ వలన ఒక సూచక క్రియ చూడగోరుచున్నాము" అని ఆయనతో చెప్పగా, ఆయన ఇట్లనెను – 39 "వ్యభిచారులైన చెడ్డతరము వారు సూచక క్రియనడుగుచున్నారు. ప్రవక్తయైన యోనాను గూర్చిన సూచక క్రియయే గాని మరి ఏ సూచక క్రియయైనను వారికి అనుగ్రహింపబడదు. 40 యోనా మూడు రాత్రింబగళ్ళు తిమింగలము కడుపులో ఏలాగుండెనో ఆలాగు మనుష్య కుమారుడు మూడు రాత్రింబగళ్ళు భూగర్భములో ఉండును. 41 నీనెవె వారు యోనా ప్రకటన విని మారుమనస్సు పొందిరి గనుక విమర్శ సమయమందు నీనెవె వారు ఈ తరము వారితో నిలువబడి వారి మీద నేరస్థాపన చేతురు. ఇదిగో యోనా కంటె గొప్పవాడు ఇక్కడున్నాడు. 42 విమర్శసమయమందు దక్షిణ దేశపు రాణి ఈ తరమువారితో నిలువబడి వారి మీద నేరస్థాపన చేయును; ఆమె సొలొమోను జ్ఞానము వినుటకు భూమ్యంతముల నుండి వచ్చెను; సొలొమోను కంటె గొప్పవాడు ఇక్కడనున్నాడు."

అసంపూర్తియైన దిద్దుబాటు వలన అపాయము

43 "అపవిత్రాత్మ ఒక మనుష్యుని వదలిపోయిన తరువాత అది విశ్రాంతి వెదకుచు నీరులేని చోట్ల తిరుగుచుండును. 44 విశ్రాంతి దొరకనందున తాను వదలివచ్చిన నా ఇంటికి తిరిగి వెళ్లుదమని కొని వచ్చి, ఆ ఇంట ఎవరును లేక అది ఊడ్చి అమర్చియుండుట చూచి, వెళ్ళి తన కంటె చెడ్డవైన మరి ఏడు దయ్యములను వెంటబెట్టుకొని వచ్చును; అవి దానిలో ప్రవేశించి అక్కడనే కాపురముండును. 45 అందుచేత ఆ మనుష్యుని కడపటి స్థితి మొదటి స్థితి కంటె చెడ్డదగును. ఆలాగే ఈ దుష్టతరము వారికిని సంభవించును" అనెను.

Though Christ is always ready to hear and answer holy desires and prayers, yet those who ask amiss, ask and have not. Signs were granted to those who desired them to confirm their faith, as Abraham and Gideon; but denied to those who demanded them to excuse their unbelief. The resurrection of Christ from the dead by his own power, called here the sign of the prophet Jonah, was the great proof of Christ's being the Messiah. As Jonah was three days and three nights in the whale, and then came out again alive, thus Christ would be so long in the grave, and then rise again. The Ninevites would shame the Jews for not repenting; the queen of Sheba, for not believing in Christ. And we have no such cares to hinder us, we come not to Christ upon such uncertainties. The unclean spirit leaves for a time, but when he returns, he finds Christ is not there to shut him out; the heart is swept by outward reformation, but garnished by preparation to comply with evil suggestions, and the man becomes a more decided enemy of the truth. Every heart is the residence of unclean spirits, except those which are temples of the Holy Ghost, by faith in Christ.

The disciples of Christ are his nearest relations.(46-50) *46* While he yet talked to the people, behold, his mother and his brethren stood without, desiring to speak with him. *47* Then one said unto him, Behold, thy mother and thy brethren stand without, desiring to speak with thee. *48* But he answered and said unto him that told him, Who is my mother? and who are my brethren? *49* And he stretched forth his

hand toward his disciples, and said, Behold my mother and my
brethren! *50* For whosoever shall do the will of my Father which is in
heaven, the same is my brother, and sister, and mother.

నిజమైన సహోదరత్వము

(మార్కు 3:31–35, లూకా 8:19–21)

46 ఆయన జన సమూహములతో ఇంకను మాట్లాడు చుండగా – ఆయన తల్లియు
సహోదరులును ఆయనతో మాట్లాడ గోరుచు వెలుపల నిలిచియుండిరి. 47 అప్పుడొకడు
"ఇదిగో నీతల్లియు నీ సహోదరులును; నీతో మాటలాడవలెనని వెలుపల నిలిచియున్నారని
ఆయనతో చెప్పెను. అందుకాయన తనతో ఈ సంగతి చెప్పినవాని చూచి –48 "నా తల్లి
ఎవరు? నా సహోదరులెవరు?" అని చెప్పి, తన శిష్యులవైపు చెయ్యి చాపి – 49 ఇదిగో నా
తల్లియు, నా సహోదరులును 50 పరలోకమందున్న నా తండ్రి చిత్తము చొప్పున చేయువాడే
నా సహోదరుడును, నా సహోదరియు, నా తల్లియు" అనెను.

. His mother and brethren stood without, desiring to speak with him, when they should have been standing within, desiring to hear him. We often meet with hinderances in our work from friends about us, and are taken off by care for the things of this life, from the concerns of our souls. Christ was so intent on his work, that no natural or other duty took him from it. Not that, under pretence of religion, we may be disrespectful to parents, or unkind to relations; but the lesser duty must stand by, while the greater is done. Let us cease from men, and cleave to Christ; let us look upon every Christian, in whatever condition of life, as the brother, sister, or mother of the Lord of glory; let us love, respect, and be kind to them, for his sake, and after his example.

Matthew 13

The parable of the sower.(1-23) *1* The same day went Jesus out
of the house, and sat by the sea side. *2* And great multitudes were
gathered together unto him, so that he went into a ship, and sat; and
the whole multitude stood on the shore. *3* And he spake many things
unto them in parables, saying, Behold, a sower went forth to sow;
4 And when he sowed, some seeds fell by the way side, and the fowls
came and devoured them up: *5* Some fell upon stony places, where
they had not much earth: and forthwith they sprung up, because they
had no deepness of earth: *6* And when the sun was up, they were
scorched; and because they had no root, they withered away. *7* And
some fell among thorns; and the thorns sprung up, and choked them:
8 But other fell into good ground, and brought forth fruit, some an
hundredfold, some sixtyfold, some thirtyfold. *9* Who hath ears to hear,
let him hear. *10* And the disciples came, and said unto him, Why
speakest thou unto them in parables? *11* He answered and said unto
them, Because it is given unto you to know the mysteries of the kingdom
of heaven, but to them it is not given. *12* For whosoever hath, to him
shall be given, and he shall have more abundance: but whosoever
hath not, from him shall be taken away even that he hath. *13* Therefore
speak I to them in parables: because they seeing see not; and hearing
they hear not, neither do they understand. *14* And in them is fulfilled

Matthew

37

the prophecy of Esaias, which saith, By hearing ye shall hear, and
shall not understand; and seeing ye shall see, and shall not perceive:
15 For this people's heart is waxed gross, and their ears are dull of
hearing, and their eyes they have closed; lest at any time they should
see with their eyes, and hear with their ears, and should understand
with their heart, and should be converted, and I should heal them.
16 But blessed are your eyes, for they see: and your ears, for they
hear. *17* For verily I say unto you, That many prophets and righteous
men have desired to see those things which ye see, and have not seen
them; and to hear those things which ye hear, and have not heard
them. *18* Hear ye therefore the parable of the sower. *19* When any one
heareth the word of the kingdom, and understandeth it not, then
cometh the wicked one, and catcheth away that which was sown in
his heart. This is he which received seed by the way side. *20* But he
that received the seed into stony places, the same is he that heareth
the word, and anon with joy receiveth it; *21* Yet hath he not root in
himself, but dureth for a while: for when tribulation or persecution
ariseth because of the word, by and by he is offended. *22* He also that
received seed among the thorns is he that heareth the word; and the
care of this world, and the deceitfulness of riches, choke the word,
and he becometh unfruitful. *23* But he that received seed into the
good ground is he that heareth the word, and understandeth it; which
also beareth fruit, and bringeth forth, some an hundredfold, some
sixty, some thirty.

13వ అధ్యాయము

విత్తువానిని గూర్చిన ఉపమానము

(మార్కు 4:1–19, లూకా 8:4–8)

ఆ దినమందు యేసు ఇంట నుండి వెళ్ళి సముద్ర తీరమున కూర్చుండెను.
2 బహుజనసమూహములు తన యొద్దకు కూడి వచ్చినందున ఆయన దోనె యెక్కి
కూర్చుండెను. ఆ జనులందరు దరిని నిలిచియుండగా 3 ఆయన వారినందరిని చూచి
చాలా సంగతులను ఉపమాన రీతిగా చెప్పెను. ఎట్లనగా – "ఇదిగో విత్తువాడు విత్తుటకు
బయలు వెళ్ళెను. 4 వాడు విత్తుచుండగా కొన్ని విత్తనములు త్రోవ ప్రక్కన పడెను. పక్షులు
వచ్చి వాటిని మ్రింగివేసెను. 5 కొన్ని చాల మన్నులేని రాతి నేలను పడెను; అక్కడ మన్నులోతుగా
ఉండనందున అవి వెంటనే మొలిచెను గాని 6 సూర్యుడు ఉదయించినప్పుడు అవి మాడి
వేరు లేనందున ఎండి పోయెను. 7 కొన్ని ముండ్ల పొదలలో పడెను; ముండ్ల పొదలు ఎదిగి
వాటిని అణచివేసెను. 8 కొన్ని మంచి నేలను పడి ఒకటి నూరంతలుగాను, ఒకటి
అరువదంతలుగాను, ఒకటి ముప్పదంతలు గాను ఫలించెను. 9 చెవులు గలవాడు వినును
గాక" అని చెప్పెను.

ఉపమానములను ఉపయోగించుట

10 తరువాత శిష్యులు వచ్చి "నీవు ఉపమాన రీతిగా వారితో ఎందుకు మాట్లాడు
చున్నావని" అడుగగా యేసు వారితో నిట్లనెను. – 11 "పరలోక రాజ్య మర్మములు ఎరుగుట

మీకనుగ్రహింపబడినది గాని వారికి అనుగ్రహింపబడలేదు. 12 కలిగినవానికే ఇయ్యబడును,
వానికి సమృద్ధి కలుగును, లేనివానికి కలిగినదియు వాని యొద్ద నుండి తీసివేయబడును.
మరియు వారు – చూచుచుండియు చూడరు; వినుచుండియు వినకయు గ్రహింపకయు
నున్నారు. 13 ఇందు నిమిత్తము నేను ఉపమానరీతిగా వారికి బోధించుచున్నాను.” “మీరు
నిత్యము వినుచుందురు గాని గ్రహింపకుందురు. నిత్యము చూచుచుందురు గాని
తెలిసికొనకుందురు. వారు కన్నులతో చూచి చెవులతో విని హృదయముతో గ్రహించి మనస్సు
మార్చుకొని స్వస్థత పొందక పోవునట్లు ఈ జనుల హృదయము క్రొవ్వుజేసి వారి చెసి వారి
చెవులు మందపరచి వారి కన్నులు మూయించుమని చెప్పెను” (యెషయా 6:9–10) అని
యెషయా చెప్పిన ప్రవచనము వీరి విషయమై నెరవేరుచున్నది. 16 అయితే మీ కన్నులు
చూచుచున్నవి గనుక అవి ధన్యములైనవి. మీ చెవులు వినుచున్నవి గనుక అవి ధన్యములైనవి
17 అనేక ప్రవక్తలును నీతిమంతులును మీరు చూచువాటిని చూడగోరియు చూడకపోయిరి.
మీరు వినువాటిని వినగోరియు వినకపోయిర”ని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను.

విత్తువానిని గూర్చిన ఉపమాన భావము

18 “విత్తువానిని గూర్చిన ఉపమాన భావము వినుడి. 19 ఎవడైనను రాజ్యమును
గూర్చిన వాక్యము వినియు గ్రహింపక యుండగా, దుష్టుడు వచ్చి వాని హృదయములో
విత్తబడిన దానిని ఎత్తికొని పోవును; త్రోవ ప్రక్కను విత్తబడిన వాడు వీడే. 20 రాతి నేలను
విత్తబడిన వాడు, వాక్యము విని వెంటనే సంతోషముతో దాని నంగీకరించువాడు.
21 అయితే అతనిలో వేరు లేనందున అతడు కొంతకాలము నిలుచును కాని, వాక్యము
నిమిత్తము శ్రమయైనను హింసయైనను కలుగగానే అభ్యంతరపడును. 22 ముండ్ల పొదలలో
విత్తబడినవాడు వాక్యము వినువాడే కాని ఐహిక విచారమును, ధనమోసమును ఆ వాక్యమును
అణచివేయును. గనుక వాడు నిష్ఫలుడగును. 23 మంచి నేలను విత్తబడినవాడు వాక్యము
విని గ్రహించువాడు; అట్టివారు సఫలులై ఒకడు నూరంతలు గాను, ఒకడు అరువదంతలు
గాను, ఇంకొకడు ముప్పదంతలు గాను ఫలించును” అనెను.

Christ taught in parables. Thereby the things of God were made more plain and easy to those willing to be taught, and at the same time more difficult and obscure to those who were willingly ignorant. The parable of the sower is plain. The seed sown is the word of God. The sower is our Lord Jesus Christ, by himself, or by his ministers. Preaching to a multitude is sowing the corn; we know not where it will light. Some sort of ground, though we take ever so much pains with it, brings forth no fruit to purpose, while the good soil brings forth plentifully. So it is with the hearts of men, whose different characters are here described by four sorts of ground. Careless, trifling hearers, are an easy prey to Satan; who, as he is the great murderer of souls, so he is the great thief of sermons, and will be sure to rob us of the word, if we take not care to keep it. Hypocrites, like the stony ground, often get the start of true Christians in the shows of profession. Many are glad to hear a good sermon, who do not profit by it. They are told of free salvation, of the believer's privileges, and the happiness of heaven; and, without any change of heart, without any abiding conviction of their own depravity, their need of a Saviour, or the excellence of holiness, they soon profess an unwarranted assurance. But when some heavy trial threatens them,

Matthew

38

or some sinful advantage may be had, they give up or disguise their profession, or turn to some easier system. Worldly cares are fitly compared to thorns, for they came in with sin, and are a fruit of the curse; they are good in their place to stop a gap, but a man must be well armed that has much to do with them; they are entangling, vexing, scratching, and their end is to be burned, hebrews 6:8 . Worldly cares are great hinderances to our profiting by the word of God. The deceitfulness of riches does the mischief; they cannot be said to deceive us unless we put our trust in them, then they choke the good seed. What distinguished the good ground was fruitfulness. By this true Christians are distinguished from hypocrites. Christ does not say that this good ground has no stones in it, or no thorns; but none that could hinder its fruitfulness. All are not alike; we should aim at the highest, to bring forth most fruit.

*The parable of the tares. (24-30; 36-43) The parables of the
mustard-seed and the leaven. (31-35)* 24 Another parable put he forth
unto them, saying, The kingdom of heaven is likened unto a man which
sowed good seed in his field: *25* But while men slept, his enemy came
and sowed tares among the wheat, and went his way. *26* But when
the blade was sprung up, and brought forth fruit, then appeared the
tares also. *27* So the servants of the householder came and said unto
him, Sir, didst not thou sow good seed in thy field? from whence then
hath it tares? *28* He said unto them, An enemy hath done this. The
servants said unto him, Wilt thou then that we go and gather them
up? *29* But he said, Nay; lest while ye gather up the tares, ye root up
also the wheat with them. *30* Let both grow together until the harvest:
and in the time of harvest I will say to the reapers, Gather ye together
first the tares, and bind them in bundles to burn them: but gather the
wheat into my barn.*31* Another parable put he forth unto them, saying,
The kingdom of heaven is like to a grain of mustard seed, which a man
took, and sowed in his field: *32* Which indeed is the least of all seeds:
but when it is grown, it is the greatest among herbs, and becometh a
tree, so that the birds of the air come and lodge in the branches thereof.
33 Another parable spake he unto them; The kingdom of heaven is
like unto leaven, which a woman took, and hid in three measures of
meal, till the whole was leavened. *34* All these things spake Jesus
unto the multitude in parables; and without a parable spake he not
unto them: *35* That it might be fulfilled which was spoken by the
prophet, saying, I will open my mouth in parables; I will utter things
which have been kept secret from the foundation of the world. *36* Then
Jesus sent the multitude away, and went into the house: and his
disciples came unto him, saying, Declare unto us the parable of the
tares of the field. *37* He answered and said unto them, He that soweth
the good seed is the Son of man; *38* The field is the world; the good
seed are the children of the kingdom; but the tares are the children of
the wicked one; *39* The enemy that sowed them is the devil; the harvest
is the end of the world; and the reapers are the angels. *40* As therefore
the tares are gathered and burned in the fire; so shall it be in the end
of this world. *41* The Son of man shall send forth his angels, and they
shall gather out of his kingdom all things that offend, and them which
do iniquity; *42* And shall cast them into a furnace of fire: there shall
be wailing and gnashing of teeth. *43* Then shall the righteous shine
forth as the sun in the kingdom of their Father. Who hath ears to hear,
let him hear.

గురుగులను గూర్చిన ఉపమానము

24 ఆయన మరియొక ఉపమానము వారితో చెప్పెను. అదేమనగా – “పరలోక
రాజ్యము తన పొలములో మంచి విత్తనము విత్తిన ఒకమనుష్యుని పోలియున్నది. 25
మనుష్యులు నిద్రించుచుండగా అతని శత్రువు వచ్చి గోధుమల మధ్యను గురుగులను
విత్తిపోయెను. 26 మొలకలు పెరిగి గింజ పట్టినప్పుడు గురుగులు కూడా కనపడెను.
27 అప్పుడు యింటి యజమానుని దాసులు అతని యొద్దకు వచ్చి – అయ్యా, నీవు నీ
పొలములో మంచి విత్తనము విత్తితివి గదా; అందులో గురుగులెక్కడ నుండి వచ్చినవని
అడిగిరి. 28 ఇది శత్రువు చేసిన పని అని అతడు వారితో చెప్పగా, ఆ దాసులు మేము వెళ్ళి
వాటిని పెరికి కూర్చుట నీ కిష్టమా అని అతనిని అడిగిరి. 29 అందుకతడు – వద్దు;
గురుగులను పెరుకుచుండగా, వాటితో కూడా ఒకవేళ గోధుమలను పెల్లగింతురు.
30 కోతకాలము వరకు రెండింటిని కలిసి యెదుగ నియ్యుడి. కోతకాల మందు గురుగులను
ముందుగా కూర్చి వాటిని కాల్చివేయుటకు కట్టలు కట్టి, గోధుమలను నా కొట్టులో చేర్చి
పెట్టుడని కోతగాండ్రతో చెప్పుదును” అనెను

ఆవగింజయు, పులిసిన పిండిని గూర్చిన ఉపమానము

31 ఆయన మరియొక ఉపమానము వారితో చెప్పెను – “పరలోకరాజ్యము, ఒకడు
తీసికొని తన పొలములో విత్తిన ఆవగింజను పోలియున్నది. 32 అది విత్తనములన్నిటిలో
చిన్నదే గాని పెరిగినప్పుడు కూరమొక్కలన్నిటిలో పెద్దదై, ఆకాశ పక్షులు వచ్చి దాని
కొమ్మలయందు నివసించునంత చెట్టగును” 33 ఆయన మరియొక ఉపమానము వారితో
చెప్పెను – “పరలోక రాజ్యము ఒక స్త్రీ పులిసిన పిండిని తీసికొని దానిని మూడు కుంచముల
పిండి మధ్యలో పెట్టి మొత్తము పిండంతా పులిసి పొంగు వరకు దాచి పెట్టిన పిండిముద్దను
పోలియున్నది” 34 “నేను నా నోరు తెరచి ఉపమాన రీతిగా చెప్పెదను; పూర్వకాలపు
(లోకము పుట్టినది మొదలుకొని) గూఢవాక్యములను నేను తెలియ జెప్పెదను” (కీర్తనలు
78:2) । అని ప్రవక్త చెప్పిన మాట నెరవేరునట్లు, యేసు ఈ సంగతులన్నిటిని
జనసమూహములకు ఉపమానరీతిగా బోధించెను. ఉపమానము లేకుండా వారికేమియు
బోధించలేదు.

గురుగులను గూర్చిన ఉపమాన భావము

36 అప్పుడు ఆయన జన సమూహములను పంపివేసి ఇంటిలోనికి వెళ్ళగా ఆయన
శిష్యులాయన యొద్దకు వచ్చి పొలములోని గురుగులయొక్క ఉపమానమును గూర్చిన భావము
వారికి చెప్పమని ఆయనను కోరగా, ఆయన వారికిట్లు చెప్పెను– 37 “మంచి విత్తనము
విత్తువాడు మనుష్య కుమారుడు. 38 పొలము లోకము. మంచి విత్తనములు రాజ్య సంబంధులు
(కుమారులు), గురుగులు దుష్టుని సంబంధులు (కుమారులు). 39 వాటిని విత్తిన శత్రువు
అపవాది (సాతాను), కోత యుగసమాప్తి. కోత కోయు వారు దేవదూతలు. 40 గురుగులు
ఏలాగు కూర్చబడి అగ్నిలో కాల్చివేయబడునో అలాగే యుగసమాప్తియందు జరుగును.

మత్తయి సువార్త 13వ అధ్యాయము

41 మనుష్య కుమారుడు తన దూతలను పంపును; వారాయన రాజ్యములోనుండి
ఆటంకములగు సకలమైన వాటిని దుర్నీతిపరులను సమకూర్చి అగ్ని గుండములో
పడవేయుదురు. 42 అక్కడ ఏడ్పును పండ్లు కొరుకుటయుండును. 43 అప్పుడు నీతిమంతులు
తమ తండ్రి రాజ్యములో సూర్యునివలె తేజరిల్లుదురు. చెవులున్నవాడు వినును గాక”

So prone is fallen man to sin, that if the enemy sow the tares, he may go his way, they will spring up, and do hurt; whereas, when good seed is sown, it must be tended, watered, and fenced. The servants complained to their master; Sir, didst thou not sow good seed in thy field? And though good and bad are together in this world, yet at the great day they shall be parted; then the righteous and the wicked shall be plainly known; here sometimes it is hard to distinguish between them. The scope of the parable of the seed sown, is to show that the beginnings of the gospel would be small, but its latter end would greatly increase; in this way the work of grace in the heart, the kingdom of God within us, would be carried on. In the soul where grace truly is, it will grow really; though perhaps at first not to be discerned, it will at last come to great strength and usefulness. The preaching of the gospel works like leaven in the hearts of those who receive it. The leaven works certainly, so does the word, yet gradually. It works silently, and without being seen, mark 4:26-29 , yet strongly; without noise, for so is the way of the Spirit, but without fail. Thus it was in the world. The apostles, by preaching the gospel, hid a handful of leaven in the great mass of mankind. It was made powerful by the Spirit of the Lord of hosts, who works, and none can hinder. Thus it is in the heart. When the gospel comes into the soul, it works a thorough change; it spreads itself into all the powers and faculties of the soul, and alters the property even of the members of the body, romans 6:13 . From these parables we are taught to expect a gradual progress; therefore let us inquire,

The parables of the hidden treasure, the pearl of great price, the net cast into the sea, and the householder. (44-52) 44 Again, the kingdom
of heaven is like unto treasure hid in a field; the which when a man
hath found, he hideth, and for joy thereof goeth and selleth all that he
hath, and buyeth that field. *45* Again, the kingdom of heaven is like
unto a merchant man, seeking goodly pearls: *46* Who, when he had
found one pearl of great price, went and sold all that he had, and
bought it. *47* Again, the kingdom of heaven is like unto a net, that was
cast into the sea, and gathered of every kind: *48* Which, when it was
full, they drew to shore, and sat down, and gathered the good into
vessels, but cast the bad away. *49* So shall it be at the end of the
world: the angels shall come forth, and sever the wicked from among
the just, *50* And shall cast them into the furnace of fire: there shall be
wailing and gnashing of teeth. *51* Jesus saith unto them, Have ye
understood all these things? They say unto him, Yea, Lord. *52* Then
said he unto them, Therefore every scribe which is instructed unto the
kingdom of heaven is like unto a man that is an householder, which
bringeth forth out of his treasure things new and old

ముత్యములు, ధనమును గూర్చిన ఉపమానములు

44 “పరలోక రాజ్యము పొలములో దాచబడిన ధనమును పోలియున్నది. ఒక
మనుష్యుడు దాని కనుగొని, దాచిపెట్టి, అది దొరికిన సంతోషముతో వెళ్ళి తనకు ఉన్నదంతయు

అమ్మి, ఆ పొలమును కొనును 45 మరియు పరలోక రాజ్యము మంచి ముత్యములను కొన
వెదకుచున్న వర్తకుని పోలియున్నది. 46 అతడు అమూల్యమైన ఒక ముత్యమును కనుగొని,
పోయి తనకు ఉన్నదంతయు అమ్మి దానిని కొనును 47 మరియు పరలోక రాజ్యము
సముద్రములో వేయబడి నానా విధములైన చేపలను పట్టిన వలను పోలియున్నది. 48 అది
నిండినప్పుడు దానిని దరికి లాగి కూర్చుండి మంచి వాటిని గంపలలో చేర్చి, చెడ్డవాటిని
బయట పారవేతురు. 49 అలాగే యుగసమాప్తియందు జరుగును. దేవదూతలు వచ్చి
నీతిమంతులలోనుండి దుష్టులను వేరుపరచి 50 వీరిని అగ్ని గుండములో పడవేయుదురు.
అక్కడ ఏడ్పును, పండ్లు కొరుకుటయును ఉండును 51 "వీటినన్నిటిని మీరు గ్రహించితిరా?"
అని యేసు వారినడుగగా, వారు గ్రహించితిమనిరి. 52 ఆయన – "అందువలన పరలోక
రాజ్యములో శిష్యుడుగా చేరిన ప్రతి శాస్త్రియు తన ధననిధిలోనుండి క్రొత్తపదార్ధములను
పాతపదార్ధములను వెలుపలికి తెచ్చు ఇంటి యజమానుని పోలియున్నాడు" అని వారితో
చెప్పెను.

Here are four parables. 1. That of the treasure hid in the field. Many slight the gospel, because they look only upon the surface of the field. But all who search the Scriptures, so as in them to find Christ and eternal life, <u>john 5:39</u> , will discover such treasure in this field as makes it unspeakably valuable; they make it their own upon any terms. Though nothing can be given as a price for this salvation, yet much must be given up for the sake of it. 2. All the children of men are busy; one would be rich, another would be honourable, another would be learned; but most are deceived, and take up with counterfeits for pearls. Jesus Christ is a Pearl of great price; in having him, we have enough to make us happy here and for ever. A man may buy gold too dear, but not this Pearl of great price. When the convinced sinner sees Christ as the gracious Saviour, all things else become worthless to his thoughts. 3. The world is a vast sea, and men, in their natural state, are like the fishes. Preaching the gospel is casting a net into this sea, to catch something out of it, for His glory who has the sovereignty of this sea. Hypocrites and true Christians shall be parted: miserable is the condition of those that shall then be cast away. 4. A skilful, faithful minister of the gospel, is a scribe, well versed in the things of the gospel, and able to teach them. Christ compares him to a good householder, who brings forth fruits of last year's growth and this year's gathering, abundance and variety, to entertain his friends. Old experiences and new observations, all have their use. Our place is at Christ's feet, and we must daily learn old lessons over again, and new ones also.

Jesus is again rejected at Nazareth.(53-58) *53* And it came to
pass, that when Jesus had finished these parables, he departed thence.
54 And when he was come into his own country, he taught them in
their synagogue, insomuch that they were astonished, and said,
Whence hath this man this wisdom, and these mighty works? *55* Is
not this the carpenter's son? is not his mother called Mary? and his
brethren, James, and Joses, and Simon, and Judas? *56* And his sisters,
are they not all with us? Whence then hath this man all these things?
57 And they were offended in him. But Jesus said unto them, A prophet
is not without honour, save in his own country, and in his own house.
58 And he did not many mighty works there because of their unbelief.

యేసు నజరేతులో విసర్జింపబడుట.

(మార్కు 6:1–6)

53 యేసు ఈ ఉపమానములు చెప్పి చాలించిన తరువాత అక్కడ నుండి స్వదేశమునకు
వచ్చి అక్కడ సమాజ మందిరములలో బోధించుచుండెను. 54 అందువలన వారాశ్చర్యపడి
– ఈ జ్ఞానమును ఈ అద్భుతములును ఇతనికి ఎక్కడనుండి వచ్చినవి? 55 ఇతడు వడ్లవాని
కుమారుడు కాడా? ఇతని తల్లి పేరు మరియ కాదా? యాకోబు, యోసేపు, సీమోను,
యూదా యనువారు ఇతని సహోదరులు కారా? 56 ఇతని అక్క చెల్లెంద్రందరు మనతోనే
ఉన్నారు కదా? ఇతనికి ఈ కార్యములన్నియు ఎక్కడినుండి వచ్చినవని చెప్పుకొని ఆయన
విషయమై అభ్యంతర పడిరి. 57 అయితే యేసు "ప్రవక్త తన దేశములోను, తన ఇంటను
తప్ప మరి ఎక్కడనైనను ఘనహీనుడు కాడు" అని వారితో చెప్పెను. 58 వాళ్ళు ఆయనను
విశ్వసించలేదు గనుక అక్కడ ఎక్కువ అద్భుతములు చేయలేదు.

Christ repeats his offer to those who have repulsed them. They upbraid him, Is not this the carpenter's son? Yes, it is true he was reputed to be so; and no disgrace to be the son of an honest tradesman; they should have respected him the more because he was one of themselves, but therefore they despised him. He did not many mighty works there, because of their unbelief. Unbelief is the great hinderance to Christ's favours.

Matthew 14

Death of John the Baptist. (1-12) *1* At that time Herod the tetrarch
heard the fame of Jesus, *2* And said unto his servants, This is John
the Baptist; he is risen from the dead; and therefore mighty works do
shew forth themselves in him. *3* For Herod had laid hold on John, and
bound him, and put him in prison for Herodias' sake, his brother
Philip's wife. *4* For John said unto him, It is not lawful for thee to have
her. *5* And when he would have put him to death, he feared the
multitude, because they counted him as a prophet. *6* But when Herod's
birthday was kept, the daughter of Herodias danced before them, and
pleased Herod. *7* Whereupon he promised with an oath to give her
whatsoever she would ask. *8* And she, being before instructed of her
mother, said, Give me here John Baptist's head in a charger. *9* And
the king was sorry: nevertheless for the oath's sake, and them which
sat with him at meat, he commanded it to be given her. *10* And he
sent, and beheaded John in the prison. *11* And his head was brought
in a charger, and given to the damsel: and she brought it to her mother.
12 And his disciples came, and took up the body, and buried it, and
went and told Jesus.

14వ అధ్యాయము

బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను తలను నరికించుట

(లూకా 6:14–29, లూకా 9:7–9)

ఆ సమయమందు, చతుర్ధాధిపతియైన హేరోదు, యేసుని గూర్చిన సమాచారము
విని – 2 ఇతడు బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను. అతడు మృతులలోనుండి లేచియున్నాడు;

అందువలననే అద్భుతములు అతనియందు క్రియారూపకములగు చున్నవని తన సేవకులతో
చెప్పెను. 3 ఏలయనగా నీవు నీ సహోదరుడైన ఫిలిప్పు భార్యయగు హేరోదియను ఉంచుకొనుట
న్యాయము కాదని యోహాను చెప్పగా, హేరోదు ఆమె నిమిత్తము యోహానును పట్టుకొని
బంధించి చెరసాలలో వేయించి యుండెను. 5 అతడు యోహానును చంపగోరెను గాని
జనసమూహములు ఇతనిని ప్రవక్తయని ఎంచినందున వారికి భయపడెను. 6 అయితే
హేరోదు జన్మదినోత్సవము వచ్చినప్పుడు హేరోదియ కుమార్తె వారి మధ్య నాట్యమాడి,
హేరోదును సంతోషపరచెను. 7 గనుక ఆమె ఏమి అడిగినను ఇచ్చెదనని అతడు
ప్రమాణపూర్వకముగా వాగ్దానము చేసెను. 8 అప్పుడామె తన తల్లి చేత ప్రేరేపించబడినదై,
బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను తలను ఇక్కడ పళ్ళెములో పెట్టి నాకిప్పించుమని అడిగెను.
9 రాజు దుఃఖపడినను, తాను చేసిన ప్రమాణము నిమిత్తమును, తనతో కూడా భోజనమునకు
కూర్చున్న వారి నిమిత్తమును, ఇయ్య నాజ్ఞాపించి 10 బంట్రౌతును పంపి చెరసాలలో యోహాను
తల కొట్టించెను. 11 వాడతని తల పళ్ళెములో పెట్టితెచ్చి ఆ చిన్నదానికియ్యగా, ఆమె
దానిని తన తల్లి యొద్దకు తీసికొని వచ్చెను. 12 అంతట యోహాను శిష్యులు వచ్చి శవమును
ఎత్తికొని పోయి పాతిపెట్టి యేసు నొద్దకు వచ్చి తెలియజేసిరి.

The terror and reproach of conscience, which Herod, like other daring offenders, could not shake off, are proofs and warnings of a future judgment, and of future misery to them. But there may be the terror of convictions, where there is not the truth of conversion. When men pretend to favour the gospel, yet live in evil, we must not favour their self-delusion, but must deliver our consciences as John did. The world may call this rudeness and blind zeal. False professors, or timid Christians, may censure it as want of civility; but the most powerful enemies can go no further than the Lord sees good to permit. Herod feared that the putting of John to death might raise a rebellion among the people, which it did not; but he never feared it might stir up his own conscience against him, which it did. Men fear being hanged for what they do not fear being damned for. And times of carnal mirth and jollity are convenient times for carrying on bad designs against God's people. Herod would profusely reward a worthless dance, while imprisonment and death were the recompence of the man of God who sought the salvation of his soul. But there was real malice to John beneath his consent, or else Herod would have found ways to get clear of his promise. When the under shepherds are smitten, the sheep need not be scattered while they have the Great Shepherd to go to. And it is better to be drawn to Christ by want and loss, than not to come to him at all.

Five thousand people miraculously fed.(13-21) *13* When Jesus
heard of it, he departed thence by ship into a desert place apart: and
when the people had heard thereof, they followed him on foot out of
the cities. *14* And Jesus went forth, and saw a great multitude, and
was moved with compassion toward them, and he healed their sick.
15 And when it was evening, his disciples came to him, saying, This is
a desert place, and the time is now past; send the multitude away,
that they may go into the villages, and buy themselves victuals. *16* But
Jesus said unto them, They need not depart; give ye them to eat. *17* And
they say unto him, We have here but five loaves, and two fishes. *18* He

Matthew

41

మత్తయి సువార్త 14వ అధ్యాయము

said, Bring them hither to me. *19* And he commanded the multitude
to sit down on the grass, and took the five loaves, and the two fishes,
and looking up to heaven, he blessed, and brake, and gave the loaves
to his disciples, and the disciples to the multitude. *20* And they did all
eat, and were filled: and they took up of the fragments that remained
twelve baskets full. *21* And they that had eaten were about five
thousand men, beside women and children.

ఐదు వేలమందికి ఆహారము పెట్టుట

(మార్కు 6:30–44, లూకా 9:10–17, యోహాను 6:1–14)

13 యేసు ఆ సంగతి విని, దోనె ఎక్కి, అక్కడనుండి అరణ్య ప్రదేశమునకు
ఏకాంతముగా వెళ్ళెను. జనసమూహములు ఆ సంగతి విని, పట్టణములనుండి, కాలి నడకను
ఆయన వెంట వెళ్ళిరి. 14 ఆయన వచ్చి ఆ గొప్ప సమూహమును చూచి వారి మీద
కనికరపడి, వారిలో రోగులుగా ఉన్నవారిని స్వస్థపరచెను. 15 సాయంకాలమైనప్పుడు
శిష్యులాయన యొద్దకు వచ్చి – ఇది అరణ్యప్రదేశము, ఇప్పటికే ప్రొద్దు పోయెను. ఈ
జనులు గ్రామములోనికి వెళ్ళి భోజన పదార్థములు కొనుక్కొనుటకు వారిని పంపివేయుమని
చెప్పిరి. 16 యేసు – "వారు వెళ్ళనక్కరలేదు. మీరే వారికి భోజనము పెట్టుడి" అని వారితో
చెప్పగా, 17 వారు – "ఇక్కడ మనయొద్ద అయిదు రొట్టెలును రెండు చేపలును తప్ప
మరేమియును లేవు" అని ఆయనతో చెప్పిరి. । అందుకాయన – వాటిని నా యొద్దకు
తెండని చెప్పి 19 పచ్చిక మీద కూర్చుండుడని జనుల కాజ్ఞాపించి ఆ అయిదు రొట్టెలను
రెండు చేపలను పట్టుకొని ఆకాశము వైపు కన్నులెత్తి, ఆశీర్వదించి ఆ రొట్టెలను విరిచి
శిష్యులకిచ్చెను. శిష్యులు జనులకు వడ్డించిరి. 20 వారందరు తిని తృప్తిపొందిన తరువాత
మిగిలిన ముక్కలు పన్నెండు గంపల నిండ ఎత్తిరి. 21 స్త్రీలును పిల్లలును గాక తినినవారు
ఇంచుమించు అయిదువేల మంది పురుషులు.

When Christ and his word withdraw, it is best for us to follow, seeking the means of grace for our souls before any worldly advantages. The presence of Christ and his gospel, makes a desert not only tolerable, but desirable. This little supply of bread was increased by Christ's creating power, till the whole multitude were satisfied. In seeking the welfare of men's souls, we should have compassion on their bodies likewise. Let us also remember always to crave a blessing on our meals, and learn to avoid all waste, as frugality is the proper source of liberality. See in this miracle an emblem of the Bread of life, which came down from heaven to sustain our perishing souls. The provisions of Christ's gospel appear mean and scanty to the world, yet they satisfy all that feed on him in their hearts by faith with thanksgiving.

Jesus walks upon the sea. (22-33) *22* And straightway Jesus
constrained his disciples to get into a ship, and to go before him unto
the other side, while he sent the multitudes away. *23* And when he
had sent the multitudes away, he went up into a mountain apart to
pray: and when the evening was come, he was there alone. *24* But the
ship was now in the midst of the sea, tossed with waves: for the wind
was contrary. *25* And in the fourth watch of the night Jesus went unto
them, walking on the sea. *26* And when the disciples saw him walking
on the sea, they were troubled, saying, It is a spirit; and they cried out

for fear. *27* But straightway Jesus spake unto them, saying, Be of
good cheer; it is I; be not afraid. *28* And Peter answered him and said,
Lord, if it be thou, bid me come unto thee on the water. *29* And he
said, Come. And when Peter was come down out of the ship, he walked
on the water, to go to Jesus. *30* But when he saw the wind boisterous,
he was afraid; and beginning to sink, he cried, saying, Lord, save me.
31 And immediately Jesus stretched forth his hand, and caught him,
and said unto him, O thou of little faith, wherefore didst thou doubt?
32 And when they were come into the ship, the wind ceased. *33* Then
they that were in the ship came and worshipped him, saying, Of a
truth thou art the Son of God.

యేసు నీళ్ళ మీద నడచుట

(మార్కు 6:45–52; యోహాను 6:15–21)

22 వెంటనే ఆ జనసమూహములను తాను పంపివేయు నంతలో తన శిష్యులు
దోనె ఎక్కి తన కంటె ముందుగా అద్దరికి వెళ్ళవలెనని ఆయన వారిని బలవంతము చేసెను.
23 ఆయన ఆ జనసమూహములను పంపివేసి ప్రార్థన చేయుటకు ఏకాంతముగా కొండ
ఎక్కి పోయి, సాయంకాలమైనప్పుడు ఒంటరిగా నుండెను. 24 అప్పటికి ఆ దోనె ఒడ్డుకు
దూరముగా నుండగా గాలి ఎదురైనందున అలలవలన కొట్టబడుచుండెను. 25 రాత్రి నాలుగవ
జామున ఆయన సముద్రము మీద నడచుచు వారియొద్దకు వచ్చెను. 26 ఆయన సముద్రము
మీద నడచుట శిష్యులు చూచి తొందరపడి, భూతమని చెప్పుకొని భయము చేత కేకలు
వేసిరి. 27 వెంటనే యేసు – "ధైర్యము తెచ్చుకొనుడి; నేనే భయపడకుడి" అని వారితో
చెప్పగా 28 పేతురు – "ప్రభువా, నీవే అయితే నీళ్ళ మీద నడచి నీ యొద్దకు వచ్చుటకు
నాకు సెలవిమ్ము" అని ఆయనను అడిగెను. 29 ఆయన రమ్మనగానే పేతురు దోనె దిగి
యేసునొద్దకు వెళ్ళుటకు నీళ్ళమీద నడచెను, గాని 30 గాలిని చూచి భయపడి మునిగిపోసాగి
"ప్రభువా, నన్ను రక్షింపుము" అని కేకలు వేసెను. 31 వెంటనే యేసు చెయ్యిచాపి అతని
పట్టుకొని – అల్పవిశ్వాసీ, ఎందుకు సందేహపడితివి?" అని అతనితో చెప్పెను. వారు దోనె
ఎక్కినప్పుడు గాలి అణగెను. 33 అంతట దోనెలో ఉన్నవారు వచ్చి – నీవు నిజముగా దేవుని
కుమారుడవని చెప్పి ఆయనకు మ్రొక్కిరి.

It is no new thing for Christ's disciples to meet with storms in the way of duty, but he thereby shows himself with the more grace to them and for them. He can take what way he pleases to save his people. But even appearances of deliverance sometimes occasion trouble and perplexity to God's people, from mistakes about Christ.. Peter walked upon the water, not for diversion or to boast of it, but to go to Jesus; and in that he was thus wonderfully borne up. Special supports are promised, and are to be expected, but only in spiritual pursuits; nor can we ever come to Jesus, unless we are upheld by his power. Christ bade Peter come, not only that he might walk upon the water, and so know his Lord's power, but that he might know his own weakness. And the Lord often lets his servants have their choice, to humble and prove them, and to show the greatness of his power and grace. Christ is the great Saviour; those who would be saved, must come to him, and cry to him, for salvation; we are never brought

to this, till we find ourselves sinking: the sense of need drives us to him. He rebuked Peter. Could we but believe more, we should suffer less. The weakness of faith, and the prevailing of our doubts, displease our Lord Jesus, for there is no good reason why Christ's disciples should be of a doubtful mind

Jesus healing the sick.(34-36) *34* And when they were gone over,
they came into the land of Gennesaret. *35* And when the men of that
place had knowledge of him, they sent out into all that country round
about, and brought unto him all that were diseased; *36* And besought
him that they might only touch the hem of his garment: and as many
as touched were made perfectly whole.

ఆయన ముట్టిన వారందరు స్వస్థపడిరి.

(మార్కు 6:45–52; యోహాను 6:15–21)

34 వారద్దరికి వెళ్ళి గెన్నేసరెతు దేశమునకు వచ్చిరి. 35 అక్కడి జనులు ఆయనను
గుర్తుపట్టి, చుట్టపట్లనున్న ప్రదేశమంతటికి వర్తమానము పంపి, రోగులనందరిని ఆయన
యొద్దకు తెప్పించి 36 – వీరిని నీ వస్త్రపు చెంగు మాత్రము ముట్టనిమ్మని ఆయనను వేడుకొనిరి;
ముట్టిన వారందరును స్వస్థపడిరి.

Whithersoever Christ went, he was doing good. They brought unto him all that were diseased. They came humbly beseeching him to help them. The experiences of others may direct and encourage us in seeking for Christ. As many as touched, were made perfectly whole.

Matthew 15

Jesus discourses about human traditions.(1-9) *1* Then came to
Jesus scribes and Pharisees, which were of Jerusalem, saying, *2* Why
do thy disciples transgress the tradition of the elders? for they wash
not their hands when they eat bread. *3* But he answered and said
unto them, Why do ye also transgress the commandment of God by
your tradition? *4* For God commanded, saying, Honour thy father and
mother: and, He that curseth father or mother, let him die the death.
5 But ye say, Whosoever shall say to his father or his mother, It is a
gift, by whatsoever thou mightest be profited by me; *6* And honour not
his father or his mother, he shall be free. Thus have ye made the
commandment of God of none effect by your tradition. *7* Ye hypocrites,
well did Esaias prophesy of you, saying, *8* This people draweth nigh
unto me with their mouth, and honoureth me with their lips; but their
heart is far from me. *9* But in vain they do worship me, teaching for
doctrines the commandments of men.

15వ అధ్యాయము

ఆచారము నతిక్రమించుచున్నాడను నిందకు యేసు జవాబిచ్చుట

(మార్కు 7:1–23)

ఆ సమయమున యెరూషలేము నుండి శాస్త్రులును పరిసయ్యులును యేసు నొద్దకు
వచ్చి – 2 "నీ శిష్యులు చేతులు కడుగుకొనకుండా భోజనము చేయుచున్నారే, వారెందు

నిమిత్తము పెద్దల పారంపరాచార్యమును అతిక్రమించుచున్నారు” అని అడిగిరి.
3 అందుకాయన – “మీరును మీ పారంపర్యాచారము నిమిత్తమై దేవుని ఆజ్ఞను ఎందుకు
అతిక్రమించుచున్నారు ? 4 తలిదండ్రులను ఘనపరచుమనియు, తండ్రినైనను తల్లినైనను
దూషించువాడు తప్పక మరణము పొందవలెననియు దేవుడు సెలవిచ్చెను. 5 మీరైతే ఒకడు
తన తండ్రినైనను తల్లినైనను చూచి నావలన నీకేది ప్రయోజనమగునో అది దేవార్పితమని
చెప్పినయెడల అతడు తన తండ్రినైనను తల్లినైనను ఘనపరచనక్కర లేదని చెప్పుచున్నారు.
6 మీరు మీ పారంపర్యాచారము నిమిత్తము దేవుని వాక్యమును నిరర్థకము చేయుచున్నారు.
7-9

వేషధారులారా,
“ఈ ప్రజలు నోటి మాటతో నాయొద్దకు వచ్చుచున్నారు
పెదవులతో నన్ను ఘనపరచుచున్నారు గాని
తమ హృదయమును నాకు దూరముగా చేసికొని యున్నారు
వారు నాయెడల చూపు భయభక్తులు
మానవుల విధులను బట్టి వారు నేర్చుకొనినవి” (యెషయా 29:13)।
అని మిమ్మును గూర్చి ప్రవచించిన మాట సరియేనని వారితో చెప్పి

Additions to God's laws reflect upon his wisdom, as if he had left out something which was needed, and which man could supply; in one way or other they always lead men to disobey God. How thankful ought we to be for the written word of God! Never let us think that the religion of the Bible can be improved by any human addition, either in doctrine or practice. Our blessed Lord spoke of their traditions as inventions of their own, and pointed out one instance in which this was very clear, that of their transgressing the fifth commandment. When a parent's wants called for assistance, they pleaded, that they had devoted to the temple all they could spare, even though they did not part with it, and therefore their parents must expect nothing from them. This was making the command of God of no effect. The doom of hypocrites is put in a little compass; "In vain do they worship me." It will neither please God, nor profit themselves; they trust in vanity, and vanity will be their recompence.

He warns against things which really defile. (10-20) 10 And he
called the multitude, and said unto them, Hear, and understand: *11* Not
that which goeth into the mouth defileth a man; but that which cometh
out of the mouth, this defileth a man. *12* Then came his disciples, and
said unto him, Knowest thou that the Pharisees were offended, after
they heard this saying? *13* But he answered and said, Every plant,
which my heavenly Father hath not planted, shall be rooted up. *14* Let
them alone: they be blind leaders of the blind. And if the blind lead the
blind, both shall fall into the ditch. *15* Then answered Peter and said
unto him, Declare unto us this parable. *16* And Jesus said, Are ye
also yet without understanding? *17* Do not ye yet understand, that
whatsoever entereth in at the mouth goeth into the belly, and is cast
out into the draught? *18* But those things which proceed out of the
mouth come forth from the heart; and they defile the man. *19* For out

of the heart proceed evil thoughts, murders, adulteries, fornications,
thefts, false witness, blasphemies: *20* These are the things which defile
a man: but to eat with unwashen hands defileth not a man.

నోటిలో నుండి బయటకు వచ్చునవి హృదయములో నుండి వచ్చును

10 జనసమూహములను పిలిచి – “మీరు విని గ్రహించుడి. 11 నోట పడునది
మనుష్యుని అపవిత్రపరచదు గాని నోటి నుండి వచ్చునదియే మనుష్యుని అపవిత్రపరచును”
అని వారితో చెప్పెను. 12 అంతట ఆయన శిష్యులు వచ్చి, “పరిసయ్యులు ఆ మాట విని
అభ్యంతర పడిరని నీకు తెలియునా” అని ఆయనను అడుగగా, 13 ఆయన –
“పరలోకమందున్న నా తండ్రి నాటని ప్రతి మొక్కయు పెల్లగింపబడును. 14 వారి జోలికి
పోకుడి. వారు గ్రుడ్డి వారైయుండి గ్రుడ్డివారికి త్రోవ చూపువారు. గ్రుడ్డివాడు గ్రుడ్డివానికి
త్రోవ చూపిన యెడల వారిద్దరు గుంటలో పడుదురు గదా” అనెను. 15 అందుకు పేతురు–
“ఈ ఉపమాన భావము మాకు తెలుపుము” అని ఆయనను అడుగగా, 16 ఆయన –
“మీరును ఇంతవరకు అవివేకులై యున్నారా? 17 నోటిలోనికి పోవునదంతయు కడుపులోనికి
పోయి బహిర్భూమిలో విడవబడును, గాని 18 నోటిలో నుండి బయటకు వచ్చునవి
హృదయములో నుండి వచ్చును; ఇవే మనుష్యుని అపవిత్రపరచునని మీరు గ్రహింపరా?
19 దురాలోచనలు, నరహత్యలు, వ్యభిచారములు, వేశ్యాగమనములు, దొంగతనములు,
అబద్ధసాక్ష్యములు, దేవదూషణములు అన్నియు హృదయములో నుండియే వచ్చును.
20 ఇవే మనుష్యులను అపవిత్ర పరచును” అని చెప్పెను. కాని చేతులు కడుగుకొనక
భోజనము చేయుట మనుష్యుని అపవిత్ర పరచదని చెప్పెను.

Christ shows that the defilement they ought to fear, was not from what entered their mouths as food, but from what came out of their mouths, which showed the wickedness of their hearts. Nothing will last in the soul but the regenerating graces of the Holy Spirit; and nothing should be admitted into the church but what is from above; therefore, whoever is offended by a plain, seasonable declaration of the truth, we should not be troubled at it. The disciples ask to be better taught as to this matter. Where a weak head doubts concerning any word of Christ, an upright heart and a willing mind seek for instruction. It is the heart that is desperately wicked, Jer 17:9, for there is no sin in word or deed, which was not first in the heart. They all come out of the man, and are fruits of that wickedness which is in the heart, and is wrought there. When Christ teaches, he will show men the deceitfulness and wickedness of their own hearts; he will teach them to humble themselves, and to seek to be cleansed in the Fountain opened for sin and uncleanness.

He heals the daughter of a Syrophenician woman. (21-28) 21 Then
Jesus went thence, and departed into the coasts of Tyre and Sidon.
22 And, behold, a woman of Canaan came out of the same coasts, and
cried unto him, saying, Have mercy on me, O Lord, thou Son of David;
my daughter is grievously vexed with a devil. *23* But he answered her
not a word. And his disciples came and besought him, saying, Send
her away; for she crieth after us. *24* But he answered and said, I am
not sent but unto the lost sheep of the house of Israel. *25* Then came
she and worshipped him, saying, Lord, help me. *26* But he answered

and said, It is not meet to take the children's bread, and to cast it to
dogs. *27* And she said, Truth, Lord: yet the dogs eat of the crumbs
which fall from their masters' table. *28* Then Jesus answered and said
unto her, O woman, great is thy faith: be it unto thee even as thou wilt.
And her daughter was made whole from that very hour.

అన్యబాలికను స్వస్థపరచుట

21 యేసు అక్కడనుండి బయలుదేరి తూరు సీదోను ప్రాంతములకు వెళ్ళగా –
ఇదిగో ఆ ప్రాంతము నుండి ఒక కనాను స్త్రీ వచ్చి – "ప్రభువా, దావీదు కుమారుడా నన్ను
కరుణింపుము; నా కుమార్తె దయ్యము పట్టి బహుగా బాధ పడుచున్నద"ని కేకలు వేసెను.
23 అందుకాయన ఆమెతో ఒక మాటయైనను చెప్పలేదు. అప్పుడాయన శిష్యులు వచ్చి –
"ఈమె మన వెంబడి వచ్చి కేకలు వేయుచున్నది గనుక ఈమెను పంపివేయుమ"ని ఆయనను
వేడుకొనగా, 24 ఆయన – "ఇశ్రాయేలు ఇంటివారై నశించిన గొఱ్ఱెల యొద్దకే గాని మరి
ఎవరి యొద్దకును నేను పంపబడలేదు"అనెను. 25 అయినను ఆమె వచ్చి ఆయనకు మ్రొక్కి
–"ప్రభువా, నాకు సహాయము చేయుము" అని అడిగెను. 26 అందుకాయన పిల్లలు రొట్టె
తీసుకొని కుక్క పిల్లలకు వేయుట యుక్తము కాదని చెప్పగా, 27 ఆమె – "నిజమే ప్రభువా,
కుక్కపిల్లలు కూడా తమ యజమానుల బల్ల మీదనుండి పడు ముక్కలను తినును గదా" అని
చెప్పెను. 28 అందుకాయన – "అమ్మా, నీ విశ్వాసము గొప్పది; నీవు కోరినట్లే జరుగునుగాక"
అని ఆమెతో చెప్పెను. ఆ ఘడియలోనే ఆమె కుమార్తె స్వస్థత నొందెను.

The distress and trouble of her family brought a woman to Christ; and though it is need that drives us to Christ, yet we shall not therefore be driven from him. She did not limit Christ to any particular instance of mercy, but mercy, mercy, is what she begged for: she pleads not merit, but depends upon mercy. It is the duty of parents to pray for their children, and to be earnest in prayer for them, especially for their souls. Those whom Christ intends most to honour, he humbles to feel their own unworthiness. A proud, unhumbled heart would not have borne this; but she turned it into an argument to support her request. The state of this woman is an emblem of the state of a sinner, deeply conscious of the misery of his soul. The least of Christ is precious to a believer, even the very crumbs of the Bread of life. Of all graces, faith honours Christ most; therefore of all graces Christ honours faith most. He cured her daughter. He spake, and it was done. From hence let such as seek help from the Lord, and receive no gracious answer, learn to turn even their unworthiness and discouragements into pleas for mercy.

*Jesus heals the sick, and miraculously feeds four thousand. (29-
39) 29* And Jesus departed from thence, and came nigh unto the sea
of Galilee; and went up into a mountain, and sat down there. *30* And
great multitudes came unto him, having with them those that were
lame, blind, dumb, maimed, and many others, and cast them down at
Jesus' feet; and he healed them: *31* Insomuch that the multitude
wondered, when they saw the dumb to speak, the maimed to be whole,
the lame to walk, and the blind to see: and they glorified the God of
Israel. *32* Then Jesus called his disciples unto him, and said, I have
compassion on the multitude, because they continue with me now

Matthew

44

three days, and have nothing to eat: and I will not send them away
fasting, lest they faint in the way. *33* And his disciples say unto him,
Whence should we have so much bread in the wilderness, as to fill so
great a multitude? *34* And Jesus saith unto them, How many loaves
have ye? And they said, Seven, and a few little fishes. *35* And he
commanded the multitude to sit down on the ground. *36* And he took
the seven loaves and the fishes, and gave thanks, and brake them,
and gave to his disciples, and the disciples to the multitude. *37* And
they did all eat, and were filled: and they took up of the broken meat
that was left seven baskets full. *38* And they that did eat were four
thousand men, beside women and children. *39* And he sent away the
multitude, and took ship, and came into the coasts of Magdala.

అనేకులు స్వస్థపరచబడుట

29 యేసు అక్కడ నుండి వెళ్ళి, గలిలయ సముద్రతీరమునకు వచ్చి, కొండెక్కి అక్కడ
కూర్చొని యుండగా, 30 బహు జన సమూహములు ఆయన యొద్దకు కుంటివారు, గ్రుడ్డివారు,
మూగవారు. అంగహీనులు మొదలైన అనేకులను తీసుకొని వచ్చి ఆయన పాదముల యొద్ద
పడవేసిరి; ఆయన వారిని స్వస్థపరచెను. 31 మూగవారు మాట్లాడుట, అంగహీనులు
బాగుపడుట, కుంటివారు నడచుట, గ్రుడ్డివారు చూచుటయును చూచి జనసమూహములు
ఆశ్చర్యపడి ఇశ్రాయేలు దేవుని మహిమపరచిరి.

నాలుగు వేల మందికి ఆహారము పెట్టుట

32 అంతట యేసు తన శిష్యులను పిలిచి – "ఈ ప్రజలు నేటికి మూడు దినముల
నుండి నాయొద్ద నున్నారు. వారికి తినుట కేమియు లేదు, గనుక వారి మీద కనికర
పడుచున్నాను; వారు మార్గములో మూర్ఛ పోవుదురేమోనని వారిని ఉపవాసముతో
పంపివేయుటకు నాకు మనస్సు లేదు" అని వారితో చెప్పగా, 33 ఆయన శిష్యులు ఇంత
గొప్ప జన సమూహమును తృప్తిపరచుటకు కావలసిన రొట్టెలు అరణ్య ప్రదేశములో మన
కెక్కడనుండి వచ్చును" అని ఆయనతో అనిరి. 34 యేసు – "మీ యొద్ద ఎన్ని రొట్టెలున్నవి?"
అని వారిని అడుగగా, వారు – "ఏడు రొట్టెలు కొన్ని చిన్న చేపలున్న"వని చెప్పగా,
35 ఆయన "నేల మీద కూర్చుండు"డని జనసమూహముల కాజ్ఞాపించి, 36 ఆ ఏడు
రొట్టెలను ఆ చేపలను పట్టుకొని కృతజ్ఞతాస్తుతులను చెల్లించి వాటిని విరిచి తన శిష్యుల
కీయగా, వారు జనసమూహములకు వడ్డించిరి. 37 వారందరు తిని తృప్తి పొందిన తరువాత
మిగిలిన ముక్కలు ఏడు గంపల నిండా ఎత్తిరి. 38 స్త్రీలును పిల్లలును గాక తినినవారు
నాలుగువేల మంది పురుషులు. 39 జనసమూహములను పంపివేసిన తరువాత ఆయన
దోనె యెక్కి మగదాను ప్రాంతములకు వెళ్ళెను.

Here were such diseases as fancy could neither guess the cause nor the cure of, yet these were subject to the command of Christ. The spiritual cures that Christ works are wonderful. When blind souls are made to see by faith, the dumb to speak in prayer, the maimed and the lame to walk in holy obedience, it is to be wondered at. His power was also shown to the multitude, in the plentiful provision he made for

them: the manner is much the same as before. All did eat, and were filled. Those whom Christ feeds, he fills. With Christ there is bread enough, and to spare; supplies of grace for more than seek it, and for those that seek for more. Christ sent away the people. Though he had fed them twice, they must not look for miracles to find their daily bread. Let them go home to their callings and their own tables.

Matthew 16

The Pharisees and Sadducees ask a sign.(1-4) 1 The Pharisees also with the Sadducees came, and tempting desired him that he would shew them a sign from heaven. *2* He answered and said unto them, When it is evening, ye say, It will be fair weather: for the sky is red. *3* And in the morning, It will be foul weather to day: for the sky is red and lowring. O ye hypocrites, ye can discern the face of the sky; but can ye not discern the signs of the times? *4* A wicked and adulterous generation seeketh after a sign; and there shall no sign be given unto it, but the sign of the prophet Jonas. And he left them, and departed.

16వ అధ్యాయము

అద్భుత కార్యములు చేయమని అడుగగా యేసు నిరాకరించుట

(మార్కు 8:11-13, లూకా 12:54-56)

అప్పుడు పరిసయ్యులును సద్దూకయ్యులును వచ్చి ఆయనను శోధించుటకు ఆకాశము నుండి యొక సూచక క్రియను తమకు చూపుమని ఆయననడుగగా – ఆయన వారితో 2 “సాయంకాలమున, ఆకాశము ఎర్రగా నున్నది గనుక వర్షము కురియదనియు, 3 ఉదయమున ఆకాశము ఎర్రగాను మబ్బులతోను నున్నది గనుక నేడు గాలి వాన వచ్చునని మీరు చెప్పుదురు గదా? మీరు ఆకాశ వైఖరి నెరుగుదురు గాని ఈ కాలముల సూచనలను వివేచింపలేరు. 4 వ్యభిచారులైన చెడ్డతరము వారు సూచక క్రియను అడుగుచున్నారు, అయితే యోనాను గూర్చిన సూచక క్రియయే గాని మరి ఏ సూచక క్రియయైనను వారి కనుగ్రహింపబడదు” అని వారితో చెప్పి వారిని విడచి వెళ్ళిపోయెను.

The Pharisees and Sadducees were opposed to each other in principles and in conduct; yet they joined against Christ. But they desired a sign of their own choosing: they despised those signs which relieved the necessity of the sick and sorrowful, and called for something else which would gratify the curiosity of the proud. It is great hypocrisy, when we slight the signs of God's ordaining, to seek for signs of our own devising.

Jesus cautions against the doctrine of the Pharisees. (5-12) 5 And when his disciples were come to the other side, they had forgotten to take bread. *6* Then Jesus said unto them, Take heed and beware of the leaven of the Pharisees and of the Sadducees. *7* And they reasoned among themselves, saying, It is because we have taken no bread. *8* Which when Jesus perceived, he said unto them, O ye of little faith, why reason ye among yourselves, because ye have brought no bread? *9* Do ye not yet understand, neither remember the five loaves of the

Matthew

45

five thousand, and how many baskets ye took up? *10* Neither the seven loaves of the four thousand, and how many baskets ye took up? *11* How is it that ye do not understand that I spake it not to you concerning bread, that ye should beware of the leaven of the Pharisees and of the Sadducees? *12* Then understood they how that he bade them not beware of the leaven of bread, but of the doctrine of the Pharisees and of the Sadducees.

అల్పవిశ్వాసులైనందున శిష్యులను గద్దించుట

5 ఆయన శిష్యులు అద్దరికి వచ్చి రొట్టెలు తెచ్చుకొనుట మరచిపోయిరి. 6 అప్పుడు యేసు వారితో “చూచుకొనుడి, పరిసయ్యులు సద్దూకయ్యులు అనువారి పులిసిన పిండిని గూర్చి జాగ్రత్తగా నుండుడి” అని చెప్పెను. 7 కాగా వారు – రొట్టెలు తేని కారణముగా యేసు వారికి ఈ మాటలు చెప్పెననుకొని తమలో తామనుకొనుచుండిరి. 8 యేసు అది యెరిగి – “అల్ప విశ్వాసులారా – మన వద్ద రొట్టెలు లేవని మీలో మీ రెందుకు ఆలోచించు కొనుచున్నారు ? 9 మీరింకనూ గ్రహింప లేదా ? ఐదు రొట్టెలు అయిదువేల మందికి పంచిపెట్టినప్పుడు ఎన్ని గంపలు ఎత్తితిరి ?10 ఏడు రొట్టెలు నాలుగు వేలమందికి పంచినప్పుడు ఎన్ని గంపలు ఎత్తితిరో అదియును మీకు జ్ఞాపకము లేదా ? 11 నేను రొట్టెలను గూర్చి మీతో చెప్పలేదని మీరెందుకు గ్రహింపరు ? పరిసయ్యులు, సద్దూకయ్యులు అనువారి పులిసిన పిండిని గూర్చియే జాగ్రత్తపడుడి” అని చెప్పెను 12 అప్పుడు రొట్టెల పులిసిన పిండిని గూర్చి కాదు గాని పరిసయ్యులు సద్దూకయ్యులు అనువారి బోధను గూర్చియే జాగ్రత్త పడవలెనని ఆయన తమతో చెప్పెనని వారు గ్రహించిరి.

Christ speaks of spiritual things under a similitude, and the disciples misunderstand him of carnal things. He took it ill that they should think him as thoughtful about bread as they were; that they should be so little acquainted with his way of preaching. Then understood they what he meant. Christ teaches by the Spirit of wisdom in the heart, opening the understanding to the Spirit of revelation in the word.

Peter's testimony that Jesus was the Christ. (13-20) 13 When Jesus came into the coasts of Caesarea Philippi, he asked his disciples, saying, Whom do men say that I the Son of man am? *14* And they said, Some say that thou art John the Baptist: some, Elias; and others, Jeremias, or one of the prophets. *15* He saith unto them, But whom say ye that I am? *16* And Simon Peter answered and said, Thou art the Christ, the Son of the living God. *17* And Jesus answered and said unto him, Blessed art thou, Simon Barjona: for flesh and blood hath not revealed it unto thee, but my Father which is in heaven. *18* And I say also unto thee, That thou art Peter, and upon this rock I will build my church; and the gates of hell shall not prevail against it. *19* And I will give unto thee the keys of the kingdom of heaven: and whatsoever thou shalt bind on earth shall be bound in heaven: and whatsoever thou shalt loose on earth shall be loosed in heaven. *20* Then charged he his disciples that they should tell no man that he was Jesus the Christ.

యేసే క్రీస్తు

(మార్కు 8:27-30 లూకా 9:18-21)

13 యేసు ఫిలిప్పుదైన కైసరయ ప్రాంతానికి వచ్చి, “మనుష్య కుమారుడెవరని ప్రజలు
చెప్పుకొనుచున్నారు” అని తన శిష్యులనడుగగా, 14 వారు – కొందరు బాప్తిస్మమిచ్చు
యోహాను అనియు, కొందరు ఏలీయా అనియు, కొందరు యిర్మీయా లేక ప్రవక్తలలో
నొకడనియు చెప్పుకొను చున్నారనిరి. 15 అందుకాయన – “మీరైతే నేనెవడనని
చెప్పుకొనుచున్నారు” అని అడుగగా, 16 సీమోను పేతురు – “నీవు సజీవుడగు దేవుని
కుమారుడవైన క్రీస్తు“ అని చెప్పెను. 17 అందుకాయన – “సీమోను బర్‌యోనా, నీవు
ధన్యుడవు, పరలోకమందున్న నా తండ్రి ఈ సంగతి నీకు బయలు పరచెనే కాని నరులు
నీకు బయలు పరచలేదు. 18 మరియు నీవు పేతురు (రాయి) వు; ఈ బండ మీద నా
సంఘమును కట్టుదును. పాతాళలోకపు ద్వారములు దాని యెదుట నిలువ నేరవని నేను
నీతో చెప్పుచున్నాను. 19 పరలోక రాజ్యపు తాళపు చెవులు నీకిచ్చెదను; నీవు భూలోకమందు
దేనిని బంధించుదువో అది పరలోకమందును బంధింపబడును; భూలోకమందు దేనిని
విప్పుదువో అది పరలోక మందును విప్పబడును” అని అతనితో చెప్పెను. 20 అటుపిమ్మట
తాను క్రీస్తునన్న విషయము ఎవరితోను చెప్పవద్దని తన శిష్యులకు ఖండితముగా ఆజ్ఞాపించెను.

Peter, for himself and his brethren, said that they were assured of our Lord's being the promised Messiah, the Son of the living God. This showed that they believed Jesus to be more than man. Our Lord declared Peter to be blessed, as the teaching of God made him differ from his unbelieving countrymen. Christ added that he had named him Peter, in allusion to his stability or firmness in professing the truth. The word translated "rock," is not the same word as Peter, but is of a similar meaning. Nothing can be more wrong than to suppose that Christ meant the person of Peter was the rock. Without doubt Christ himself is the Rock, the tried foundation of the church; and woe to him that attempts to lay any other! Peter's confession is this rock as to doctrine. If Jesus be not the Christ, those that own him are not of the church, but deceivers and deceived. Our Lord next declared the authority with which Peter would be invested. He spoke in the name of his brethren, and this related to them as well as to him.

Christ foretells his sufferings, and rebukes Peter.(21-23) *21* From
that time forth began Jesus to shew unto his disciples, how that he
must go unto Jerusalem, and suffer many things of the elders and
chief priests and scribes, and be killed, and be raised again the third
day. *22* Then Peter took him, and began to rebuke him, saying, Be it
far from thee, Lord: this shall not be unto thee. *23* But he turned, and
said unto Peter, Get thee behind me, Satan: thou art an offence unto
me: for thou savourest not the things that be of God, but those that be
of men.

యేసు తన మరణ పునరుత్థానమును గూర్చి ముందుగా తెలుపుట

(మార్కు 8:31-9:1 లూకా 9:22-27)

21 అప్పటి నుండి తాను యెరూషలేమునకు వెళ్ళి పెద్దల చేతను ప్రధాన యాజకుల
చేతను శాస్త్రుల చేతను అనేక హింసలు పొంది, చంపబడి, మూడవ దినమున లేచుట
అగత్యమని యేసు తన శిష్యులకు తెలియజేయ మొదలుపెట్టగా, 22 పేతురు ఆయన చేయి
పట్టుకొని – “ప్రభువా, అది నీకు దూరమగు గాక, అది నీ కెన్నడును కలుగదు” అని
ఆయనను గద్దింప సాగెను. 23 అయితే ఆయన పేతురు వైపు తిరిగి – “సాతానా, నా
వెనుకకు పొమ్ము: నీవు నాకు అభ్యంతర కారణమైయున్నావు. నీవు మనుష్యుల సంగతులనే
తలంచుచున్నావు గాని దేవుని సంగతులను తలంపకయున్నావు” అని పేతురుతో చెప్పెను.

Christ reveals his mind to his people gradually. From that time, when the apostles had made the full confession of Christ, that he was the Son of God, he began to show them of his sufferings. He spake this to set right the mistakes of his disciples about the outward pomp and power of his kingdom. Those that follow Christ, must not expect great or high things in this world. Peter would have Christ to dread suffering as much as he did; but we mistake, if we measure Christ's love and patience by our own. We do not read of any thing said or done by any of his disciples, at any time, that Christ resented so much as this.

The necessity of self-denial.(24-28) *24* Then said Jesus unto
his disciples, If any man will come after me, let him deny himself, and
take up his cross, and follow me. *25* For whosoever will save his life
shall lose it: and whosoever will lose his life for my sake shall find it.
26 For what is a man profited, if he shall gain the whole world, and
lose his own soul? or what shall a man give in exchange for his soul?
27 For the Son of man shall come in the glory of his Father with his
angels; and then he shall reward every man according to his works.
28 Verily I say unto you, There be some standing here, which shall
not taste of death, till they see the Son of man coming in his kingdom

24 అప్పుడు యేసు తన శిష్యులను చూచి – “ఎవడైనను నన్ను వెంబడింపగోరిన
యెడల తన్నుతాను ఉపేక్షించుకొని, తన సిలువ నెత్తుకొని నన్ను వెంబడింపవలెను. 25 తన
ప్రాణమును రక్షించు కొనగోరువాడు దానిని పోగొట్టుకొనును, నా నిమిత్తము తన ప్రాణమును
పోగొట్టుకొనువాడు దాని దక్కించుకొనును. 26 ఒక మనుష్యుడు లోక మంతయు
సంపాదించుకొని తన ప్రాణమును పోగొట్టుకొనిన యెడల అతని కేమి ప్రయోజనము? ఒక
మనుష్యుడు తన ప్రాణమునకు ప్రతిగా నేమి ఇయ్యగలడు? 27 మనుష్య కుమారుడు, తన
తండ్రి మహిమ గలవాడై, తన దూతలతో కూడా రాబోవు చున్నాడు. అప్పుడాయన ఎవని
క్రియల చొప్పున వానికి ప్రతిఫలమిచ్చును. 28 ఇక్కడ నిలిచియున్న వారిలో కొందరు
మనుష్య కుమారుడు తన రాజ్యముతో వచ్చుట చూచువరకు మరణము రుచి చూడరని
మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను” అనెను.

A true disciple of Christ is one that does follow him in duty, and shall follow him to glory. He is one that walks in the same way Christ walked in, is led by his Spirit, and treads in his steps, whithersoever he goes. "Let him deny himself." If self-

denial be a hard lesson, it is no more than what our Master learned and practised, to redeem us, and to teach us. "Let him take up his cross." The cross is here put for every trouble that befalls us. We are apt to think we could bear another's cross better than our own; but that is best which is appointed us, and we ought to make the best of it.. If any man will have the name and credit of a disciple, let him follow Christ in the work and duty of a disciple.

Matthew 17

The transfiguration of Christ. (1-13) 1 And after six days Jesus taketh Peter, James, and John his brother, and bringeth them up into an high mountain apart, *2* And was transfigured before them: and his face did shine as the sun, and his raiment was white as the light. *3* And, behold, there appeared unto them Moses and Elias talking with him. *4* Then answered Peter, and said unto Jesus, Lord, it is good for us to be here: if thou wilt, let us make here three tabernacles; one for thee, and one for Moses, and one for Elias. *5* While he yet spake, behold, a bright cloud overshadowed them: and behold a voice out of the cloud, which said, This is my beloved Son, in whom I am well pleased; hear ye him. *6* And when the disciples heard it, they fell on their face, and were sore afraid. *7* And Jesus came and touched them, and said, Arise, and be not afraid. *8* And when they had lifted up their eyes, they saw no man, save Jesus only. *9* And as they came down from the mountain, Jesus charged them, saying, Tell the vision to no man, until the Son of man be risen again from the dead. *10* And his disciples asked him, saying, Why then say the scribes that Elias must first come? *11* And Jesus answered and said unto them, Elias truly shall first come, and restore all things. *12* But I say unto you, That Elias is come already, and they knew him not, but have done unto him whatsoever they listed. Likewise shall also the Son of man suffer of them. *13* Then the disciples understood that he spake unto them of John the Baptist.

17వ అధ్యాయము

యేసు రూపాంతరం

(మార్కు 9:2-13, లూకా 9:28-36)

ఆరు దినములైన తరువాత యేసు – పేతురును, యాకోబును అతని సహోదరుడైన యోహానును వెంటబెట్టుకొని ఎత్తైన ఒక కొండమీదికి ఏకాంతముగా పోయి వారి యెదుట రూపాంతరము పొందెను. 2 ఆయన ముఖము సూర్యుని వలె ప్రకాశించెను. ఆయన వస్త్రములు వెలుగువలె తెల్లనివాయెను. 3 ఇదిగో మోషేయు ఏలీయాయు వారికి కనబడి ఆయనతో మాటలాడు చుండిరి. 4 అప్పుడు పేతురు – "ప్రభువా, మనమిక్కడ ఉండుట మంచిది, నీ కిష్టమైతే ఇక్కడ నీకొకటి, మోషేకొకటి ఏలీయాకొకటి మూడు పర్ణశాలలను కట్టుదును' అని చెప్పెను. 5 అతడు ఇంకను మాటలాడుచుండగా, ప్రకాశవంతమైన మేఘము వారిని కమ్మివేసెను. ఆ మేఘములో నుండి "ఈయన నా ప్రియ కుమారుడు, ఈయన యందు నేనానందించు చున్నాను. ఈయన మాట వినుడి" అని ఒక శబ్దము మేఘమునుండి వినిపించెను. 6 శిష్యులు ఆ మాటలు విని మిక్కిలి భయపడి బోర్లపడగా 7 యేసు వారి

యొద్దకు వచ్చి వారిని ముట్టి, – "లెండి, భయపడకుడి" అని చెప్పెను. 8 వారు కన్నులెత్తి చూడగా అక్కడ యేసు తప్ప మరి ఎవరును వారికి కనబడలేదు. 9 వారు కొండ దిగి వచ్చుచుండగా, యేసు వారితో – "మనుష్య కుమారుడు మృతులలో నుండి లేచువరకు ఈ దర్శనము గూర్చి మీరు ఎవరితోను చెప్పవద్దు" అని వారి కాజ్ఞాపించెను. 10 అప్పుడాయన శిష్యులు – "ఇలాగైతే శాస్త్రులు ఏలీయా ముందు రావలెనని ఎందుకు చెప్పుచున్నార"ని ఆయన అడుగగా, 11 ఆయన – "ఏలీయా వచ్చి సమస్తమును చక్కబెట్టునను మాట నిజమే. ఏలీయా ఇది వరకే వచ్చెను, 12 వారతనిని ఎరుగక తమ కిష్టమువచ్చినట్లు ప్రవర్తించిరి. మనుష్య కుమారుడు కూడా ఆలాగే వారిచేత శ్రమలు పొందబోవుచున్నాడని మీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను. 13 అప్పుడాయన బాప్తిస్మమిచ్చు యోహానును గూర్చి తమతో చెప్పెనని శిష్యులు గ్రహించిరి.

The apostles were overcome by the glorious sight. Peter thought that it was most desirable to continue there, and to go no more down to meet the sufferings of which he was so unwilling to hear. In this he knew not what he said. We are wrong, if we look for a heaven here upon earth. Whatever tabernacles we propose to make for ourselves in this world, we must always remember to ask Christ's leave. They fell prostrate to the earth, till Jesus encouraged them; when looking round, they beheld only their Lord as they commonly saw him. We must pass through varied experiences in our way to glory; and when we return to the world after an ordinance, it must be our care to take Christ with us, and then it may be our comfort that he is with us.

Jesus casts out a dumb and deaf spirit. (14-21) 14 And when they were come to the multitude, there came to him a certain man, kneeling down to him, and saying, *15* Lord, have mercy on my son: for he is lunatick, and sore vexed: for ofttimes he falleth into the fire, and oft into the water. *16* And I brought him to thy disciples, and they could not cure him. *17* Then Jesus answered and said, O faithless and perverse generation, how long shall I be with you? how long shall I suffer you? bring him hither to me. *18* And Jesus rebuked the devil; and he departed out of him: and the child was cured from that very hour. *19* Then came the disciples to Jesus apart, and said, Why could not we cast him out? *20* And Jesus said unto them, Because of your unbelief: for verily I say unto you, If ye have faith as a grain of mustard seed, ye shall say unto this mountain, Remove hence to yonder place; and it shall remove; and nothing shall be impossible unto you. *21* Howbeit this kind goeth not out but by prayer and fasting.

దయ్యము పట్టిన బాలుని స్వస్థపరచుట

(మార్కు 9:14-29, లూకా 9:37-43)

14 వారు జనసమూహముల యొద్దకు వచ్చినప్పుడు ఒకడు యేసు నొద్దకు వచ్చి ఆయన యెదుట మోకరిల్లి – "ప్రభువా, నా కుమారుని కరుణింపుము; వాడు మూర్ఛ రోగియై మిక్కిలి బాధపడుచున్నాడు. తరుచుగా నిప్పులలోను నీళ్ళలోను పడుచున్నాడు. 16 నీ శిష్యుల యొద్దకు వానిని తీసుకొని వచ్చితిని గాని వారు వానిని స్వస్థపరచ లేకపోయిరని చెప్పెను. 17 అందుకు యేసు – "విశ్వాసము లేని మూర్ఖతరమువారలారా, మీతో నేనెంత

కాలముందును? ఎంతవరకు మిమ్మును సహింతును? వానిని నా యొద్దకు తీసుకొని రండి”
అని చెప్పెను. 18 అంతట యేసు ఆ దయ్యమును గద్దింపగా అది వానిని వదలిపోయెను.
ఆ ఘడియ నుండి ఆ చిన్నవాడు స్వస్థత నొందెను. 19 తరువాత శిష్యులు ఏకాంతముగా
యేసు నొద్దకు వచ్చి మేము ఎందుచేత దానిని వెళ్ళగొట్ట లేకపోతిమని ఆయననడిగిరి.
20 అందుకాయన – “మీ అల్ప విశ్వాసముచేతనే; మీకు ఆవగింజంత విశ్వాసమున్న యెడల
ఈ కొండను చూచి 21 ఇక్కడ నుండి అక్కడకు పొమ్మనగానే అది పోవును. మీకు అసాధ్యమైనది
ఏదియు నుండదని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను” అని వారితో అనెను.

It encourages parents to bring children to Christ, whose souls are under Satan's power; he is able to heal them, and as willing as he is able. Not only bring them to Christ by prayer, but bring them to the word of Christ; to means by which Satan's strong-holds in the soul are beaten down. It is good for us to distrust ourselves and our own strength; but it is displeasing to Christ when we distrust any power derived from him, or granted by him. There was also something in the malady which rendered the cure difficult. The extraordinary power of Satan must not discourage our faith, but quicken us to more earnestness in praying to God for the increase of it. Do we wonder to see Satan's bodily possession of this young man from a child, when we see his spiritual possession of every son of Adam from the fall!

***He** again foretells his sufferings.(22,23)* 22 And while they abode
in Galilee, Jesus said unto them, The Son of man shall be betrayed
into the hands of men: *23* And they shall kill him, and the third day he
shall be raised again. And they were exceeding sorry.

22 వారు గలిలయలో సంచరించుచుండగా యేసు తన శిష్యులతో – “మనుష్య
కుమారుడు మనుష్యుల చేతికి అప్పగింపబడబోవుచున్నాడు, 23 వారాయనను చంపుదురు;
మూడవదినమున ఆయన తిరిగి లేచును” అని వారితో చెప్పగా వారు బహుగా దుఃఖపడిరి.

Christ perfectly knew all things that should befall him, yet undertook the work of our redemption, which strongly shows his love. *He works a miracle to pay the tribute money. (24-27)24* And when they were come to Capernaum, they that
received tribute money came to Peter, and said, Doth not your master pay tribute?
25 He saith, Yes. And when he was come into the house, Jesus prevented him, saying,
What thinkest thou, Simon? of whom do the kings of the earth take custom or tribute?
of their own children, or of strangers? *26* Peter saith unto him, Of strangers. Jesus
saith unto him, Then are the children free. *27* Notwithstanding, lest we should offend
them, go thou to the sea, and cast an hook, and take up the fish that first cometh up;
and when thou hast opened his mouth, thou shalt find a piece of money: that take, and
give unto them for me and thee.

దేవాలయపు పన్ను చెల్లించుట

24 వారు కపెర్నహూమునకు వచ్చినపుడు అరషెకెలు అను పన్నును వసూలు
చేయువారు పేతురు నొద్దకు వచ్చి – మీ బోధకుడు ఈ అరషెకెలు చెల్లించడా అని అడుగగా,
చెల్లించునని చెప్పెను. 25 అతడు యింటిలోనికి వచ్చి మాట్లాడక ముందే యేసు ఆ సంగతి
నెత్తి – “సీమోనా, నీకేమి తోచుచున్నది? భూరాజులు పన్నును సుంకమును ఎవరియొద్ద
వసూలు చేసెదరు ? కుమారుల యొద్దనా? అన్యులనొద్దనా?” అని అడుగగా, అన్యుల

యొద్దనేయని అతడు చెప్పెను. అప్పుడు యేసు “ఆలాగైతే కుమారులు స్వతంత్రులే, 27
అయినను మనము వారికి అభ్యంతరము కలుగజేయకుండునట్లు నీవు సముద్రమునకు
పోయి గాలము వేసి మొదట పైకి వచ్చు చేపను పట్టుకొని, దాని నోరు తెరచిన యెడల ఒక
షెకెలు దొరకును; దానిని తీసుకొని నాకొరకును నీకొరకును వారికిమ్ము” అని అతనితో చెప్పెను.

Peter felt sure that his Master was ready to do what was right. Christ spoke first to give him proof that no thought can be withholden from him. We must never decline our duty for fear of giving offence; but we must sometimes deny ourselves in our worldly interests, rather than give offence. However the money was lodged in the fish, He who knows all things alone could know it, and only almighty power could bring it to Peter's hook. The power and the poverty of Christ should be mentioned together.

Matthew 18

The importance of humility.(1-6) *1* At the same time came the
disciples unto Jesus, saying, Who is the greatest in the kingdom of
heaven? *2* And Jesus called a little child unto him, and set him in the
midst of them, *3* And said, Verily I say unto you, Except ye be converted,
and become as little children, ye shall not enter into the kingdom of
heaven. *4* Whosoever therefore shall humble himself as this little child,
the same is greatest in the kingdom of heaven. *5* And whoso shall
receive one such little child in my name receiveth me. *6* But whoso
shall offend one of these little ones which believe in me, it were better
for him that a millstone were hanged about his neck, and that he were
drowned in the depth of the sea.

18వ అధ్యాయము

దేవుని రాజ్యములో ఎవరు గొప్ప?

(మార్కు 9:33–37, లూకా 9:46–48)

ఆ కాలమున శిష్యులు యేసునొద్దకు వచ్చి పరలోకరాజ్యములో ఎవడు గొప్పవాడని
అడుగగా, 2 ఆయన ఒక చిన్న బిడ్డను తన యొద్దకు పిలిచి వారి మధ్యను నిలువ బెట్టి
ఇట్లనెను – 3 “మీరు మార్పు నొంది బిడ్డలవంటి వారైతేనే గాని పరలోక రాజ్యములో
ప్రవేశింపలేరని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 4 కాగా ఈ బిడ్డ వలె తన్ను తాను
తగ్గించుకొను వాడెవడో వాడే పరలోక రాజ్యములో గొప్పవాడు. 5 మరియు ఈలాటి యొక
బిడ్డను నా పేరట చేర్చుకొనువాడు నన్ను చేర్చుకొనును. 6 నా యందు విశ్వాసముంచు ఈ
చిన్నవారిలో ఒకనిని అభ్యంతర పరచిన వాడెవడో వాడు మెడకు పెద్ద తిరుగటి రాయి
కట్టబడిన వాడై, మిక్కిలి లోతైన సముద్రములో ముంచి వేయబడుట వానికి మేలు.”

Our Lord set a little child before them, solemnly assuring them, that unless they were converted and made like little children, they could not enter his kingdom. Children, when very young, do not desire authority, do not regard outward distinctions, are free from malice, are teachable, and willingly dependent on their parents. It is true that they soon begin to show other dispositions, and other ideas are taught them at an early age; but these are marks of childhood, and render them proper emblems of the lowly minds of true Christians. Surely we need to be daily renewed in the spirit

of our minds, that we may become simple and humble, as little children, and willing to be the least of all. Let us daily study this subject, and examine our own spirits.

Caution against offences.(7-14) *7* Woe unto the world because
of offences! for it must needs be that offences come; but woe to that
man by whom the offence cometh! *8* Wherefore if thy hand or thy foot
offend thee, cut them off, and cast them from thee: it is better for thee
to enter into life halt or maimed, rather than having two hands or two
feet to be cast into everlasting fire. *9* And if thine eye offend thee,
pluck it out, and cast it from thee: it is better for thee to enter into life
with one eye, rather than having two eyes to be cast into hell fire.
10 Take heed that ye despise not one of these little ones; for I say unto
you, That in heaven their angels do always behold the face of my Father
which is in heaven. *11* For the Son of man is come to save that which
was lost. *12* How think ye? if a man have an hundred sheep, and one
of them be gone astray, doth he not leave the ninety and nine, and
goeth into the mountains, and seeketh that which is gone astray?
13 And if so be that he find it, verily I say unto you, he rejoiceth more
of that sheep, than of the ninety and nine which went not astray.
14 Even so it is not the will of your Father which is in heaven, that one
of these little ones should perish.

ఇతరులకు అభ్యంతరముగా ఉండకుండా మెళకువ

(మార్కు 9:38–50, లూకా 9:49–50)

7 “అభ్యంతరముల వలన లోకమునకు శ్రమ. అభ్యంతరములు రాక తప్పవు గాని
ఎవని వలన అభ్యంతరము వచ్చునో ఆ మనుష్యునికి శ్రమ. 8 కాగా నీ చేయియైనను నీ
పాదమైనను నిన్ను అభ్యంతర పరచినయెడల దానిని నరికి నీ యొద్దనుండి పారవేయుము.
రెండు చేతులును రెండు పాదములు కలిగి నిత్యాగ్నిలో పడవేయబడుట కంటె కుంటివాడివిగానో
అంగహీనుడవుగానో జీవములో ప్రవేశించుట నీకు మంచిది. 9 నీ కన్ను నిన్ను అభ్యంతర
పరచిన యెడల దాని పెరికి నీ వద్ద నుండి పారవేయుము. రెండు కన్నులు కలిగి అగ్ని గల
నరకములో పారవేయబడుట కంటె ఒక కన్ను కలిగి జీవములో ప్రవేశించుట నీకు మేలు.
10 ఈ చిన్నవారిలో ఒకనినైన తృణీకరింపకుండా చూచుకొనుడి. వీరి దూతలు పరలోక
మందున్న నా తండ్రి ముఖమును ఎల్లప్పుడు పరలోక మందు చూచుచుందురని మీతో
చెప్పుచున్నాను”

తప్పిపోయిన గొఱ్ఱె ఉపమానము

(లూకా 15:3–7)

11 మీకేమి తోచును? ఒక మనుష్యునికి నూరు గొఱ్ఱెలుండగా, 12 వాటిలో నొకటి
తప్పిపోయిన యెడల, తొంబది తొమ్మిదింటిని కొండల మీద విడచి వెళ్ళి తప్పిపోయిన
దానిని వెదకడా ? 13 వాడు దాని కనుగొనినయెడల తొంబదితొమ్మిది గొఱ్ఱెలను గూర్చి
సంతోషించుట కంటె దానిని గూర్చి ఎక్కువగా సంతోషించునని మీతో నిశ్చయముగా
చెప్పుచున్నాను. 14 ఆలాగుననే ఈ చిన్నవారిలో ఒకడైనను నశించుట పరలోకమందున్న
మీ తండ్రి చిత్తము కాదు.”

Matthew

49

Considering the cunning and malice of Satan, and the weakness and depravity of men's hearts, it is not possible but that there should be offences. God permits them for wise and holy ends, that those who are sincere, and those who are not, may be made known. Being told before, that there will be seducers, tempters, persecutors, and bad examples, let us stand on our guard. We must, as far as lawfully we may, part with what we cannot keep without being entangled by it in sin. The outward occasions of sin must be avoided. If we live after the flesh, we must die. If we, through the Spirit, mortify the deeds of the body, we shall live. Christ came into the world to save souls, and he will reckon severely with those who hinder the progress of others who are setting their faces heavenward.

The removal of offences.(15-20) *15* Moreover if thy brother shall
trespass against thee, go and tell him his fault between thee and him
alone: if he shall hear thee, thou hast gained thy brother. *16* But if he
will not hear thee, then take with thee one or two more, that in the
mouth of two or three witnesses every word may be established. *17* And
if he shall neglect to hear them, tell it unto the church: but if he neglect
to hear the church, let him be unto thee as an heathen man and a
publican. *18* Verily I say unto you, Whatsoever ye shall bind on earth
shall be bound in heaven: and whatsoever ye shall loose on earth shall
be loosed in heaven. *19* Again I say unto you, That if two of you shall
agree on earth as touching any thing that they shall ask, it shall be
done for them of my Father which is in heaven. *20* For where two or
three are gathered together in my name, there am I in the midst of
them.

పాపము చేసిన వారిని చూడాల్సిన విధము

(లూకా 17:3)

15 “నీ సహోదరుడు నీ యెడల తప్పిదము చేసిన యెడల నీవు పోయి నీవును
అతడును ఒంటరిగా నున్నప్పుడు అతనిని గద్దించుము. అతడు నీ మాట వినిన యెడల
నీవతనిని సంపాదించు కొంటివి. 16 అతడు వినని యెడల ఇద్దరు ముగ్గురు సాక్షుల నోట
ప్రతి మాట స్థిరపరచబడునట్లు నీవు ఒకరిద్దరిని వెంటబెట్టుకొని అతని యొద్దకు పొమ్ము.
17 అతడు వారి మాటయు వినని యెడల ఆ సంగతి సంఘమునకు తెలియ జెప్పుము.
అతడు సంఘపు మాటయు వినని యెడల అతనిని నీకు అన్యుని గాను సుంకరుని గాను
ఎంచుకొనుము. 18 మీరు భూమి మీద వేటిని బంధింతురో అవి పరలోకమందును
బంధింపబడును. భూమి మీద మీరు వేటిని విప్పుదురో అవి పరలోకమందును విప్పబడునని
మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 19 మరియు మీలో ఇద్దరు తాము వేడుకొను దేని
గూర్చియైనను భూమిమీద ఏకీభవించిన యెడల అది పరలోకమందున్న నా తండ్రి వలన
వారికి దొరకునని మీతో చెప్పుచున్నాను. 20 ఏలయనగా ఎక్కడ యిద్దరు ముగ్గురు నా
నామమందు కూడి యుందురో అక్కడ నేను వారి మధ్య నుండెదను” అని చెప్పెను.

If a professed Christian is wronged by another, he ought not to complain of it to others, as is often done merely upon report, but to go to the offender privately, state the matter kindly, and show him his conduct. This would generally have all the desired effect with a true Christian, and the parties would be reconciled. In all our proceedings

we should seek direction in prayer; we cannot too highly prize the promises of God. Wherever and whenever we meet in the name of Christ, we should consider him as present in the midst of us.

Conduct towards brethren, The parable of the unmerciful servant.
(21-35) *21* Then came Peter to him, and said, Lord, how oft shall my
brother sin against me, and I forgive him? till seven times? *22* Jesus
saith unto him, I say not unto thee, Until seven times: but, Until seventy
times seven. *23* Therefore is the kingdom of heaven likened unto a
certain king, which would take account of his servants. *24* And when
he had begun to reckon, one was brought unto him, which owed him
ten thousand talents. *25* But forasmuch as he had not to pay, his lord
commanded him to be sold, and his wife, and children, and all that he
had, and payment to be made. *26* The servant therefore fell down, and
worshipped him, saying, Lord, have patience with me, and I will pay
thee all. *27* Then the lord of that servant was moved with compassion,
and loosed him, and forgave him the debt. *28* But the same servant
went out, and found one of his fellowservants, which owed him an
hundred pence: and he laid hands on him, and took him by the throat,
saying, Pay me that thou owest. *29* And his fellowservant fell down at
his feet, and besought him, saying, Have patience with me, and I will
pay thee all. *30* And he would not: but went and cast him into prison,
till he should pay the debt. *31* So when his fellowservants saw what
was done, they were very sorry, and came and told unto their lord all
that was done. *32* Then his lord, after that he had called him, said
unto him, O thou wicked servant, I forgave thee all that debt, because
thou desiredst me: *33* Shouldest not thou also have had compassion
on thy fellowservant, even as I had pity on thee? *34* And his lord was
wroth, and delivered him to the tormentors, till he should pay all that
was due unto him. *35* So likewise shall my heavenly Father do also
unto you, if ye from your hearts forgive not every one his brother their
trespasses.

కృతజ్ఞత లేని దాసుడు

21 ఆ సమయమున పేతురు ఆయన యొద్దకు వచ్చి – “ప్రభువా, నా సహోదరుడెవరైన
నా యెడల తప్పిదము చేసిన యెడల నేనెన్ని మారులతనిని క్షమించవలెను ? యేడు మారులా?
అని అడుగగా, 22అందుకు యేసు – “ఏడు మారులు మట్టుకే గాదు డెబ్బదిఏడు మార్లు
అయినా క్షమించవలెను. 23 కావున పరలోక రాజ్యము తన దాసుల యొద్ద లెక్క చూచుకొన
గోరిన యొక రాజును పోలియున్నది. 24 అతడు లెక్కజూచుకొన మొదలు పెట్టినప్పుడు
అతనికి పదివేల తలాంతులు అప్పు వున్న యొకడతని యొద్దకు తేబడెను. 25 అప్పుతీర్చుటకు
వాని యొద్ద ఏమియు లేనందున, వాని యజమానుడు వానిని, వాని భార్యను, పిల్లలను
వానికి కలిగిన యావత్తును అమ్మి అప్పు తీర్చవలెనని ఆజ్ఞాపించెను. 26 కాబట్టి ఆ దాసుడు
అతని యెదుట సాగిలపడి, మ్రొక్కి, నా యెడల ఓర్చుకొనుము, నీకు అంతయు చెల్లింతునని
చెప్పగా, 27 ఆ దాసుని యజమానుడు ఆ దాసునిపై కనికరపడి, వానిని విడిచిపెట్టి వాని
అప్పు క్షమించెను. 28 అయితే ఆ దాసుడు బయటకు వెళ్ళి తనకు నూరు దేనారములు

Matthew

50

అచ్చియున్న తన తోడి దాసుని చూచి, వాని గొంతు పట్టుకొని నీవు అచ్చి యున్నది
చెల్లింపుమనెను. 29 అందుకతని తోడి దాసుడు సాగిలపడి, నా యెడల ఓర్చుకొనుము.
నీకు చెల్లించెదనని వేడుకొనెను గాని 30 వాడు ఒప్పుకొనక అచ్చియున్నది చెల్లించు వరకు
వానిని చెరసాలలో వేయించెను. 31 కాగా వాని తోటి దాసులు జరిగినది చూచి, మిక్కిలి దుః
ఖపడి, వచ్చి, జరిగినదంతయు తమ యజమానునికి వివరముగా చెప్పగా, 32 ఆ
యజమానుడు వానిని పిలిపించి, “చెడ్డ దాసుడా, నీవు నన్ను వేడుకొంటివి గనుక నీ
అప్పంతయును నేను క్షమించితిని. 33 నేను నిన్ను కరుణించిన ప్రకారము నీవును నీ తోటి
దాసుని కరుణింపవలసి యుండెను గదా” అని వానితో చెప్పెను. 34 అందుచేత యజమానుడు
కోపపడి తనకు అచ్చియున్నదంతయు చెల్లించువరకు హింసించువారికి అతని అప్పగించెను.
35 మీలో ప్రతివాడును తన సహోదరుని హృదయపూర్వకముగా క్షమించని యెడల నా
పరలోకపు తండ్రియు మీయెడల ఆ ప్రకారమే చేయును”.

This parable shows how much provocation God has from his family on earth, and how untoward his servants are. There are three things in the parable: 1. The master's wonderful clemency. The debt of sin is so great, that we are not able to pay it. See here what every sin deserves; this is the wages of sin, to be sold as a slave. It is the folly of many who are under strong convictions of their sins, to fancy they can make God satisfaction for the wrong they have done him. 2. The servant's unreasonable severity toward his fellow-servant, notwithstanding his lord's clemency toward him. Not that we may make light of wronging our neighbour, for that is also a sin against God; but we should not aggravate our neighbour's wronging us, nor study revenge. Let our complaints, both of the wickedness of the wicked, and of the afflictions of the afflicted, be brought to God, and left with him. 3. The master reproved his servant's cruelty. The greatness of sin magnifies the riches of pardoning mercy; and the comfortable sense of pardoning mercy, does much to dispose our hearts to forgive our brethren. We are not to suppose that God actually forgives men, and afterwards reckons their guilt to them to condemn them; but this latter part of the parable shows the false conclusions many draw as to their sins being pardoned, though their after-conduct shows that they never entered into the spirit, or experienced the sanctifying grace of the gospel. We do not forgive our offending brother aright, if we do not forgive from the heart. Yet this is not enough; we must seek the welfare even of those who offend us. How justly will those be condemned, who, though they bear the Christian name, persist in unmerciful treatment of their brethren! The humbled sinner relies only on free, abounding mercy, through the ransom of the death of Christ. Let us seek more and more for the renewing grace of God, to teach us to forgive others as we hope for forgiveness from him.

Matthew 19

Jesus enters Judea.(1,2) The Pharisees' question about divorces. (3-12)
1 And it came to pass, that when Jesus had finished these sayings, he
departed from Galilee, and came into the coasts of Judaea beyond
Jordan; *2* And great multitudes followed him; and he healed them
there.*3* The Pharisees also came unto him, tempting him, and saying
unto him, Is it lawful for a man to put away his wife for every cause?

4 And he answered and said unto them, Have ye not read, that he
which made them at the beginning made them male and female, *5* And
said, For this cause shall a man leave father and mother, and shall
cleave to his wife: and they twain shall be one flesh? *6* Wherefore they
are no more twain, but one flesh. What therefore God hath joined
together, let not man put asunder. *7* They say unto him, Why did
Moses then command to give a writing of divorcement, and to put her
away? *8* He saith unto them, Moses because of the hardness of your
hearts suffered you to put away your wives: but from the beginning it
was not so. *9* And I say unto you, Whosoever shall put away his wife,
except it be for fornication, and shall marry another, committeth
adultery: and whoso marrieth her which is put away doth commit
adultery. *10* His disciples say unto him, If the case of the man be so
with his wife, it is not good to marry. *11* But he said unto them, All
men cannot receive this saying, save they to whom it is given. *12* For
there are some eunuchs, which were so born from their mother's womb:
and there are some eunuchs, which were made eunuchs of men: and
there be eunuchs, which have made themselves eunuchs for the kingdom
of heaven's sake. He that is able to receive it, let him receive it.

19వ అధ్యాయము

యేసు మాట్లాడుట ముగించిన తరువాత గలిలయ నుండి యోర్దాను అద్దరి నున్న
యూదయ ప్రాంతములకు వెళ్ళెను. 2 బహుజన సమూహములు ఆయనను వెంబడింపగా
వారిని ఆయన స్వస్థపరచెను.

విడాకులను గూర్చిన ప్రశ్న

(మార్కు 10:1-12)

3 పరిసయ్యులు ఆయనను శోధింపవలెనని ఆయన యొద్దకు వచ్చి- "ఏ హేతువు
చేతనైనను పురుషుడు తన భార్యను విడనాడుట న్యాయమా?" అని అడుగగా, ఆయన-
4 "సృజించినవాడు ఆది నుండియు వారిని స్త్రీ గాను పురుషునిగాను సృజించెననియు,
5 ఇందునిమిత్తము పురుషుడు తల్లిదండ్రులను విడచి తన భార్యను హత్తుకొనును, వారిద్దరు
ఏకశరీరులుగా నుండెదరని చెప్పెనని మీరు చదువలేదా? 6 కాబట్టి వారికను ఇద్దరుగాకాక
ఏక శరీరముగా నున్నారు. గనుక దేవుడు జతపరిచిన వారిని మనుష్యుడు వేరుపరచకూడదు"
అని చెప్పెను. 7 అందుకు వారు - "ఆలాగైతే పరిత్యాగ పత్రికనిచ్చి ఆమెను విడనాడుమని
మోషే ఎందుకు ఆజ్ఞాపించెను" అని ఆయనను అడుగగా, 8 ఆయన - "మీ హృదయ
కాఠిన్యములను బట్టి మీ భార్యలను విడనాడ మోషే సెలవిచ్చెను. కాని ఆది నుండి ఆలాగు
జరుగ లేదు. 9 మరియు వ్యభిచారము నిమిత్తమే తప్ప తన భార్యను విడనాడి మరియొకతెను
పెండ్లి చేసుకొనువాడు వ్యభిచారము చేయుచున్నాడనియు విడనాడబడిన దానిని పెండ్లి
చేసుకొను వాడు వ్యభిచారము చేయుచున్నాడనియు మీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను.
10 "ఇదే భార్యభర్తల కుండు సంబంధమైతే పెండ్లి చేసుకొనుట యుక్తము కాదు" అని
శిష్యులాయనతోననిరి. 11 అందుకాయన "అనుగ్రహము నొందిన వారు తప్ప మరి ఎవరును

Matthew

51

ఈ మాటనంగీకరింపనేరరు. 12 తల్లి గర్భము నుండి నపుంసకులుగా పుట్టినవారు ఉన్నారు.
మనుష్యుల వలన నపుంసకులుగా చేయబడిన నపుంసకులును కలరు, పరలోకరాజ్య నిమిత్తము
వివాహము చేసికొనక తమ్మును తామే నపుంసకులుగా చేసుకొనినవారు కూడాయున్నారు.
ఈ మాటను అంగీకరించగలవాడు అంగీకరించును గాక" అని వారితో చెప్పెను.

When Christ departs, it is best for us to follow him. They found him as able and ready to help elsewhere, as he had been in Galilee; wherever the Sun of Righteousness arose, it was with healing in his wings. The Pharisees were desirous of drawing something from Jesus which they might represent as contrary to the law of Moses. Cases about marriage have been numerous, and sometimes perplexed; made so, not by the law of God, but by the lusts and follies of men; and often people fix what they will do, before they ask for advice. Jesus replied by asking whether they had not read the account of the creation, and the first example of marriage; thus pointing out that every departure therefrom was wrong. When the gospel is really embraced, it makes men kind relatives and faithful friends; it teaches them to bear the burdens, and to bear with the infirmities of those with whom they are connected, to consider their peace and happiness more than their own. As to ungodly persons, it is proper that they should be restrained by laws, from breaking the peace of society. And we learn that the married state should be entered upon with great seriousness and earnest prayer.

Young children brought to Jesus.(13-15) *13* Then were there
brought unto him little children, that he should put his hands on
them, and pray: and the disciples rebuked them. *14* But Jesus said,
Suffer little children, and forbid them not, to come unto me: for of
such is the kingdom of heaven. *15* And he laid his hands on them,
and departed thence.

యేసు చిన్నపిల్లలను ఆశీర్వదించుట

(మార్కు 10:13-16 లూకా 18:15-17)

13 వారి తలల మీద ఆయన చేతులుంచి ప్రార్థించవలెనని కొందరు చిన్నపిల్లలను
ఆయన యొద్దకు తీసుకొని రాగా, శిష్యులు వారిని వారించి గద్దించిరి. 14 అప్పుడు యేసు
- "చిన్న పిల్లల నాటంక పరచక నాయొద్దకు రానీయుడి, పరలోకరాజ్యము ఈలాటి వారిదే"
అని చెప్పి, 15 వారి మీద చేతులుంచి అక్కడ నుండి ముందుకు సాగిపోయెను.

Little children may be brought to Christ as needing, and being capable of receiving blessings from him, and having an interest in his intercession. We can but beg a blessing for them: Christ only can command the blessing. It is well for us, that Christ has more love and tenderness in him than the best of his disciples have. And all Christians should bring their children to the Saviour that he may bless them with spiritual blessings.

The rich young man's inquiry. (16-22) 16 And, behold, one came
and said unto him, Good Master, what good thing shall I do, that I
may have eternal life? *17* And he said unto him, Why callest thou me
good? there is none good but one, that is, God: but if thou wilt enter
into life, keep the commandments. *18* He saith unto him, Which? Jesus
said, Thou shalt do no murder, Thou shalt not commit adultery, Thou

shalt not steal, Thou shalt not bear false witness, *19* Honour thy father and thy mother: and, Thou shalt love thy neighbour as thyself. *20* The young man saith unto him, All these things have I kept from my youth up: what lack I yet? *21* Jesus said unto him, If thou wilt be perfect, go and sell that thou hast, and give to the poor, and thou shalt have treasure in heaven: and come and follow me. *22* But when the young man heard that saying, he went away sorrowful: for he had great possessions.

ధనవంతుడైన యౌవనస్థుడు

(మార్కు 10:17-31) లూకా 18:18-30

16 ఒక యౌవనస్థుడాయన యొద్దకు వచ్చి – "బోధకుడా, నిత్యజీవము పొందుటకు నేను ఏ మంచి కార్యములు చేయవలెన"ని అడుగగా, ఆయన – 17 "మంచి కార్యముల గూర్చి నన్నెందుకడుగుచున్నావు ? మంచి వాడొక్కడే. నీవు జీవములో ప్రవేశింపగోరిన యెడల ఆజ్ఞలను గైకొనుము" అని చెప్పగా, ఏ ఆజ్ఞలని అతడు యేసు నడిగెను. అందుకు 18 యేసు– "నరహత్య చేయవద్దు, వ్యభిచరింపవద్దు, దొంగిలవద్దు, అబద్ధసాక్ష్యము పలుకవద్దు, తలిదండ్రులను సన్మానింపుము, 19 నిన్నువలె నీ పొరుగు వానిని ప్రేమింపుము అనునవియే" అని చెప్పెను. 20 అందుకతడు ఇవన్నియు నేననుసరించుచునే యున్నాను. ఇక నాకు కొదువ యేమి అని ఆయననడిగెను. 21 అందుకు యేసు – "నీవు పరిపూర్ణుడ వగుటకు కోరినయెడల పోయి నీ ఆస్తి నమ్మి బీదలకిమ్ము. అప్పుడు పరలోకమందు నీకు ధనము కలుగును; నీవు వచ్చి నన్ను వెంబడించుము" అని అతనితో చెప్పెను. 22 అయితే ఆ యౌవనస్థుడు మిగుల ఆస్తి గలవాడు గనుక ఆ మాట విని వ్యసన పడుచు వెళ్ళిపోయెను.

Christ's promises make his precepts easy, and his yoke pleasant and very comfortable; yet this promise was as much a trial of the young man's faith, as the precept was of his charity and contempt of the world. It is required of us in following Christ, that we duly attend his ordinances, strictly follow his pattern, and cheerfully submit to his disposals; and this from love to him, and in dependence on him. To sell all, and give to the poor, will not serve, but we are to follow Christ. The gospel is the only remedy for lost sinners. Many abstain from gross vices who do not attend to their obligations to God. Thousands of instances of disobedience in thought, word, and deed, are marked against them in the book of God. Thus numbers forsake Christ, loving this present world: they feel convictions and desires, but they depart sorrowful, perhaps trembling.

The recompence of Christ's followers. (23-30)23 Then said Jesus unto his disciples, Verily I say unto you, That a rich man shall hardly enter into the kingdom of heaven. *24* And again I say unto you, It is easier for a camel to go through the eye of a needle, than for a rich man to enter into the kingdom of God. *25* When his disciples heard it, they were exceedingly amazed, saying, Who then can be saved? *26* But Jesus beheld them, and said unto them, With men this is impossible; but with God all things are possible. *27* Then answered Peter and said unto him, Behold, we have forsaken all, and followed thee; what shall we have therefore? *28* And Jesus said unto them, Verily I say unto

మత్తయి సువార్త 19వ అధ్యాయము

you, That ye which have followed me, in the regeneration when the Son of man shall sit in the throne of his glory, ye also shall sit upon twelve thrones, judging the twelve tribes of Israel. *29* And every one that hath forsaken houses, or brethren, or sisters, or father, or mother, or wife, or children, or lands, for my name's sake, shall receive an hundredfold, and shall inherit everlasting life. *30* But many that are first shall be last; and the last shall be first.

ధనము వలన ఆటంకములు

23 యేసు తన శిష్యులను చూచి – "ధనవంతుడు పరలోక రాజ్యములో ప్రవేశించుట దుర్లభమని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. అంతేకాదు 24 ధనవంతుడు దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించుటకన్న ఒంటె సూది బెజ్జములో నుండి దూరుట సులభమని మీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను. 25 ఈ మాట విని శిష్యులు మిక్కిలి ఆశ్చర్యపడి అలాగైతే ఎవడు రక్షణ పొందగలడని ఆయననడుగగా, 26 యేసు వారిని చూచి – "మనుష్యుల కిది అసాధ్యమే కాని దేవునికి సమస్తమును సాధ్యమే" అని చెప్పెను. 27 అప్పుడు పేతురు– "ఇదిగో మేము సమస్తమును విడిచి పెట్టి నిన్ను వెంబడించితిమి గదా, మరి మాకేమి దొరుకున"ని అడుగగా 28 యేసు– "ప్రపంచ పునర్జన్మమందు (పునఃస్థితి స్థాపన మందు) మనుష్య కుమారుడు తన మహిమగల సింహాసనముపై ఆసీనుడై యుండు నప్పుడు, నన్ను వెంబడించిన మీ పన్నెండు మంది పన్నెండు సింహాసనములపై కూర్చుండి ఇశ్రాయేలు పన్నెండు గోత్రముల వారికి తీర్పు తీర్చెదరు. 29 నా నామము నిమిత్తము అన్నదమ్ములనైనను, అక్క చెల్లెండ్రనైనను, తండ్రినైనను తల్లినైనను, పిల్లలనైనను భూములనైనను, ఇండ్లనైనను, విడిచి పెట్టిన ప్రతివాడును నూరు రెట్లు పొందును. అంతేగాక నిత్యజీవమును స్వతంత్రించుకొనును. 30 మొదటివారు అనేకులు కడపటి వారగుదురు, కడపటివారు మొదటివారగుదురు" అనెను.

Though Christ spoke so strongly, few that have riches do not trust in them. How few that are poor are not tempted to envy! But men's earnestness in this matter is like their toiling to build a high wall to shut themselves and their children out of heaven. Christ's words show that it is hard for a rich man to be a good Christian, and to be saved. The way to heaven is a narrow way to all, and the gate that leads into it, a strait gate; particularly so to rich people. Rich people have a great account to make up for their opportunities above others. It is utterly impossible for a man that sets his heart upon his riches, to get to heaven. Christ used an expression, denoting a difficulty altogether unconquerable by the power of man. Nothing less than the almighty grace of God will enable a rich man to get over this difficulty. Who then can be saved? If riches hinder rich people, are not pride and sinful lusts found in those not rich, and as dangerous to them? Who can be saved? say the disciples. None, saith Christ, by any created power. Peter said, We have forsaken all. Alas! it was but a poor all, only a few boats and nets; yet observe how Peter speaks, as if it had been some mighty thing. We are too apt to make the most of our services and sufferings, our expenses and losses, for Christ. However, Christ does not upbraid them; though it was but little that they had forsaken, yet it was their all, and as dear to them as if it had been more. Christ took it kindly that they left it to follow him; he accepts according to what a man hath. Our Lord's promise to the apostles is, that when the Son of man shall sit on the throne of his glory, he will make all things new, and they

shall sit with him in judgement on those who will be judged according to their doctrine. This sets forth the honour, dignity, and authority of their office and ministry. Our Lord added, that every one who had forsaken possessions or comforts, for his sake and the gospel, would be recompensed at last. May God give us faith to rest our hope on this his promise; then we shall be ready for every service or sacrifice. Our Saviour, in the last verse, does away a mistake of some. The heavenly inheritance is not given as earthly ones are, but according to God's pleasure..

Matthew 20

The parable of the labourers in the vineyard. (1-16) 1 For the
kingdom of heaven is like unto a man that is an householder, which
went out early in the morning to hire labourers into his vineyard. *2* And
when he had agreed with the labourers for a penny a day, he sent
them into his vineyard. *3* And he went out about the third hour, and
saw others standing idle in the marketplace, *4* And said unto them;
Go ye also into the vineyard, and whatsoever is right I will give you.
And they went their way. *5* Again he went out about the sixth and
ninth hour, and did likewise. *6* And about the eleventh hour he went
out, and found others standing idle, and saith unto them, Why stand
ye here all the day idle? *7* They say unto him, Because no man hath
hired us. He saith unto them, Go ye also into the vineyard; and
whatsoever is right, that shall ye receive. *8* So when even was come,
the lord of the vineyard saith unto his steward, Call the labourers, and
give them their hire, beginning from the last unto the first. *9* And when
they came that were hired about the eleventh hour, they received every
man a penny. *10* But when the first came, they supposed that they
should have received more; and they likewise received every man a
penny. *11* And when they had received it, they murmured against the
goodman of the house, *12* Saying, These last have wrought but one
hour, and thou hast made them equal unto us, which have borne the
burden and heat of the day. *13* But he answered one of them, and
said, Friend, I do thee no wrong: didst not thou agree with me for a
penny? *14* Take that thine is, and go thy way: I will give unto this last,
even as unto thee. *15* Is it not lawful for me to do what I will with mine
own? Is thine eye evil, because I am good? *16* So the last shall be first,
and the first last: for many be called, but few chosen

20వ అధ్యాయము

ద్రాక్ష తోటలోని పనివారిని గూర్చిన ఉపమానము

(మార్కు 10:31)

యేసు వారికి తిరిగి బోధింప సాగెను. ఎలాగనగా "పరలోక రాజ్యము ఒక ద్రాక్ష
తోట యజమానుని పోలియున్నది. అతడు తన తోటలో కూలికి పనివారిని పెట్టుకొనుటకు
ప్రొద్దున బయలుదేరి 2 దినమునకు ఒక దేనారమునకు వారితో ఒడబడి వారిని తన తోటకు
పంపెను. 3 తరువాత అతడు దాదాపు తొమ్మిది గంటల సమయములో వెళ్ళి సంత వీధిలో
ఊరక నిలిచియున్న మరి కొందరిని చూచి, 4 మీరును నా ద్రాక్ష తోటలోనికి వెళ్ళుడి, ఏమి
న్యాయమో అది మీకిత్తునని చెప్పగా వారును వెళ్ళిరి. 5 దాదాపు పన్నెండు గంటలకును,

Matthew

53

మూడు గంటలకును అతడు మరలా వెళ్ళి ఆలాగే చేసెను. 6 తిరిగి దాదాపు ఐదు గంటలకు
వెళ్ళి, మరి కొందరు నిలిచి యుండగా చూచి ఇక్కడ దినమంతయు మీరెందుకు ఊరకనే
నిలిచియున్నారని వారి నడుగగా 7 వారు – మమ్ములనెవరును కూలికి పెట్టుకొనలేదనిరి.
అందుకతడు – మీరును నా ద్రాక్ష తోటకు వెళ్ళుడనెను. 8 సాయంకాలమైనప్పుడు ఆ
ద్రాక్షతోట యజమానుడు తన గృహనిర్వాహకుని చూచి పనివారిని పిలిచి చివర వచ్చినవారి
నుండి మొదట వచ్చిన వారందరికి కూలి నిమ్మనెను. 9 దాదాపు ఐదు గంటలకు కూలికి
కుదిరిన వారు వచ్చి ఒక్కొక్క దేనారము చొప్పున తీసికొనిరి. 10 మొదట వారు వచ్చి
తమకు ఎక్కువ దొరుకును అనుకొనిరి గాని వారికిని ఒక్కొక్క దేనారము చొప్పుననే దొరికెను.
11 వారది తీసికొని చివర వచ్చిన వీరు ఒక్కొక్క గంట మాత్రమే పని చేసినను 12 పగలంతయు
కష్టపడి ఎండ దెబ్బను సహించిన మాతో వారిని సమానము చేసితివే అని ఆ యజమాని
మీద సణుగుకొనిరి. 13 అందుకతడు వారిలో ఒకనినుద్దేశించి – "స్నేహితుడా, నేను నీకు
అన్యాయముచేయలేదే; నీవు నా యొద్ద ఒక దేనారమునకు పనిచేయుటకు ఒప్పుకొన లేదా?
నీ సొమ్ము నీవు తీసుకొని పొమ్ము, 14 నీ కిచ్చినటులే కడపటి వానికిచ్చుటకునూ నాకిష్టమైనది.
15 నా సొంత సొమ్ముతో నాకిష్టము వచ్చునట్లు చేయుట న్యాయము కాదా ? నేను మంచి
వాడనైనందున నీకు కడుపు మంటగా నున్నదా ? అని చెప్పెను. 16 ఈ ప్రకారమే మొదటివారు
కడపటివారు, కడపటివారు మొదటి వారగుదురు" అని చెప్పెను.

The direct object of this parable seems to be, to show that though the Jews were first called into the vineyard, at length the gospel should be preached to the Gentiles, and they should be admitted to equal privileges and advantages with the Jews. The parable may also be applied more generally, and shows, 1. That God is debtor to no man. 2. That many who begin last, and promise little in religion, sometimes, by the blessing of God, arrive at a great deal of knowledge, grace, and usefulness. 3. That the recompense of reward will be given to the saints, but not according to the time of their conversion. It describes the state of the visible church, and explains the declaration that the last shall be first, and the first last, in its various references. Till we are hired into the service of God, we are standing all the day idle: a sinful state, though a state of drudgery to Satan, may be called a state of idleness. The market-place is the world, and from that we are called by the gospel. Come, come from this market-place. Work for God will not admit of trifling. The Gentiles came in at the eleventh hour; the gospel had not been before preached to them. Those that have had gospel offers made them at the third or sixth hour, and have refused them, will not have to say at the eleventh hour, as these had, No man has hired us. Therefore, not to discourage any, but to awaken all, be it remembered, that now is the accepted time. God punishes none more than they deserve, and recompenses every service done for him; he therefore does no wrong to any, by showing extraordinary grace to some. See here the nature of envy. It is an evil eye, which is displeased at the good of others, and desires their hurt. Let us forego every proud claim, and seek for salvation as a free gift. Let us never envy or grudge, but rejoice and praise God for his mercy to others as well as to ourselves.

Jesus again foretells his sufferings. (17-19) 17 And Jesus going
up to Jerusalem took the twelve disciples apart in the way, and said
unto them, *18* Behold, we go up to Jerusalem; and the Son of man

shall be betrayed unto the chief priests and unto the scribes, and they shall condemn him to death, *19* And shall deliver him to the Gentiles to mock, and to scourge, and to crucify him: and the third day he shall rise again.

యేసు తన మరణమును గూర్చి మూడవ సారి ప్రవచించుట

(మార్కు 10:32-34 లూకా 18:31-34)

17 యేసు యెరూషలేమునకు వెళ్ళనైయున్నప్పుడు తన పన్నెండు మంది శిష్యులను ఏకాంతముగా పిలిచి వారితో – “మనము యెరూషలేముకు వెళ్ళుచున్నాము. 18 అక్కడ మనుష్య కుమారుడు ప్రధాన యాజకులకును శాస్త్రులకును అప్పగింపబడును. వారాయనకు మరణశిక్ష విధించి, 19 ఆయనను అపహసించుటకును కొరడాలతో కొట్టుటకును, సిలువ వేయుటకును, అన్యజనులకు ఆయనను అప్పగింతురు. ఆయన మూడవ దినమున మరలా లేచును”. అని చెప్పెను.

Christ is more particular here in foretelling his sufferings than before. And here, as before, he adds the mention of his resurrection and his glory, to that of his death and sufferings, to encourage his disciples, and comfort them.

The ambition of James and John. (20-28) 20 Then came to him the mother of Zebedee's children with her sons, worshipping him, and desiring a certain thing of him. *21* And he said unto her, What wilt thou? She saith unto him, Grant that these my two sons may sit, the one on thy right hand, and the other on the left, in thy kingdom. *22* But Jesus answered and said, Ye know not what ye ask. Are ye able to drink of the cup that I shall drink of, and to be baptized with the baptism that I am baptized with? They say unto him, We are able. *23* And he saith unto them, Ye shall drink indeed of my cup, and be baptized with the baptism that I am baptized with: but to sit on my right hand, and on my left, is not mine to give, but it shall be given to them for whom it is prepared of my Father. *24* And when the ten heard it, they were moved with indignation against the two brethren. *25* But Jesus called them unto him, and said, Ye know that the princes of the Gentiles exercise dominion over them, and they that are great exercise authority upon them. *26* But it shall not be so among you: but whosoever will be great among you, let him be your minister; *27* And whosoever will be chief among you, let him be your servant: *28* Even as the Son of man came not to be ministered unto, but to minister, and to give his life a ransom for many.

లోక ఘనత కొరకు ఒక తల్లి కోరిన కోరిక

(మార్కు 10:35-45)

20 అప్పుడు జెబెదయి కుమారుల తల్లి తన కుమారులతో కలసి ఆయన యొద్దకు వచ్చి, మోకరిల్లి ఒక ఉపకారము చేయమని కోరగా 21 యేసు – “నీవేమి కోరుచున్నావు?” అని అడిగెను. అందుకామె – “నీరాజ్యములో నా ఇరువురి కుమారులలో నొకడు నీకుడివైపునను మరి యొకడు నీ యెడమ వైపునను కూర్చుండ సెలవిమ్ము” అనెను. 22 అందుకు యేసు – “మీరేమి అడుగుచున్నారో మీకు తెలియదు; నేను త్రాగబోవు గిన్నె లోనిది మీరు త్రాగగలరా?”

మత్తయి సువార్త 20వ అధ్యాయము

అని అడుగగా, వారు మేము త్రాగ గలమనిరి. 23 ఆయన “మీరు నా గిన్నెలోనిది త్రాగుదురు గాని నా కుడివైపునను నా యెడమవైపునను కూర్చుండ నిచ్చుట నా వశమున లేదు. నా తండ్రి చేత ఎవరికి సిద్ధపరచబడెనో వారికే అది దొరకును” అని చెప్పెను. 24 తక్కిన పదిమంది శిష్యులు ఈ మాట విని ఆ ఇద్దరు సహోదరుల మీద కోపపడిరి.

నిజమైన గొప్పతనము

25 యేసు వారిని తన యొద్దకు పిలిచి, “అన్యజనులలో అధికారులు వారిమీద ప్రభుత్వము చేయుదురనియు, వారిలో గొప్పవారు వారిమీద అధికారము చేయుదురనియు మీకు తెలియును. 26 మీలో అలాగుండ కూడదు. మీలో ఎవడు గొప్పవాడై యుండగోరునో వాడు మీ పరిచారకుడై యుండవలెను. 27 మీలో ఎవడు ముఖ్యుడై యుండగోరునో వాడు మీ దాసుడై యుండవలెను. 28 అలాగే మనుష్యకుమారుడు పరిచారము చేయించుకొనుటకు రాలేదు గాని పరిచారము చేయుటకును, అనేకులకు ప్రతిగా విమోచన క్రయధనముగా తన ప్రాణమునిచ్చుటకును వచ్చెను” అని చెప్పెను.

The sons of Zebedee abused what Christ said to comfort the disciples. Pride is a sin that most easily besets us; it is sinful ambition to outdo others in pomp and grandeur. To put down the vanity and ambition of their request, Christ leads them to the thoughts of their sufferings. It is a bitter cup that is to be drunk of; a cup of trembling, but not the cup of the wicked. It is but a cup, it is but a draught, bitter perhaps, but soon emptied; it is a cup in the hand of a Father, Joh 18:11. Baptism is an ordinance by which we are joined to the Lord in covenant and communion; and so is suffering for Christ . Baptism is an outward and visible sign of an inward and spiritual grace; and so is suffering for Christ, for unto us it is given, philippians 1:29 . But they knew not what Christ's cup was, nor what his baptism. Those are commonly most confident, who are least acquainted with the cross. Nothing makes more mischief among brethren, than desire of greatness. And we never find Christ's disciples quarrelling, but something of this was at the bottom of it. That man who labours most diligently, and suffers most patiently, seeking to do good to his brethren, and to promote the salvation of souls, most resembles Christ, and will be most honoured by him to all eternity. Our Lord speaks of his death in the terms applied to the sacrifices of old. It is a sacrifice for the sins of men, and is that true and substantial sacrifice, which those of the law faintly and imperfectly represented. It was a ransom for many, enough for all, working upon many; and, if for many, then the poor trembling soul may say, Why not for me?

Jesus gives sight to two blind men near Jericho.(29-34) 29 And as they departed from Jericho, a great multitude followed him. *30* And, behold, two blind men sitting by the way side, when they heard that Jesus passed by, cried out, saying, Have mercy on us, O Lord, thou Son of David. *31* And the multitude rebuked them, because they should hold their peace: but they cried the more, saying, Have mercy on us, O Lord, thou Son of David. *32* And Jesus stood still, and called them, and said, What will ye that I shall do unto you? *33* They say unto him, Lord, that our eyes may be opened. *34* So Jesus had compassion on them, and touched their eyes: and immediately their eyes received sight, and they followed him.

ఇద్దరు గ్రుడ్డివారు చూపుపొందుట

(మార్కు 10:46-52 లూకా 18:35-43)

29 వారు యెరికో నుండి బయలుదేరి వెళ్ళుచుండగా బహుజన సమూహములు
ఆయన వెంటనే వెళ్ళెను. 30 అచ్చట దారి ప్రక్కన కూర్చున్న ఇద్దరు గ్రుడ్డివారు, యేసు ఆ
మార్గమున వెళ్ళుచున్నాడని విని – "ప్రభువా, దావీదు కుమారుడా మమ్మును కరుణింపుము"
అని కేకలు వేసిరి. 31 ఊరకుండుడని అచ్చటి జనులు గద్దించిరి గాని వారు బిగ్గరగా –
"ప్రభువా, దావీదు కుమారుడా, మమ్మును కరుణింపుమని మరి బిగ్గరగా కేకలు వేసిరి.
32 యేసు, నిలిచి, వారిని పిలిచి – "నేను మీకేమి చేయగోరుచున్నారు" అని వారి నడుగగా,
33 వారు "ప్రభువా, మా కన్నులు తెరవవలెన"నిరి. 34 యేసు వారిపై కనికరపడి వారి
కన్నులు ముట్టెను. 35 వెంటనే వారు దృష్టి పొంది ఆయన వెంట వెళ్ళిరి.

It is good for those under the same trial, or infirmity of body or mind, to join in prayer to God for relief, that they may quicken and encourage one another. There is mercy enough in Christ for all that ask. They were earnest in prayer. They cried out as men in earnest. They were humble in prayer, casting themselves upon, and referring themselves cheerfully to, the Mediator's mercy. They showed faith in prayer, by the title they gave to Christ. Surely it was by the Holy Ghost that they called Jesus, Lord. Christ encouraged them. He first by his grace opens men's eyes, and so draws their hearts after him.

Matthew 21

Christ enters Jerusalem.(1-11) 1 And when they drew nigh unto
Jerusalem, and were come to Bethphage, unto the mount of Olives,
then sent Jesus two disciples, *2* Saying unto them, Go into the village
over against you, and straightway ye shall find an ass tied, and a colt
with her: loose them, and bring them unto me. *3* And if any man say
ought unto you, ye shall say, The Lord hath need of them; and
straightway he will send them. *4* All this was done, that it might be
fulfilled which was spoken by the prophet, saying, *5* Tell ye the daughter
of Sion, Behold, thy King cometh unto thee, meek, and sitting upon an
ass, and a colt the foal of an ass. *6* And the disciples went, and did as
Jesus commanded them, *7* And brought the ass, and the colt, and put
on them their clothes, and they set him thereon. *8* And a very great
multitude spread their garments in the way; others cut down branches
from the trees, and strawed them in the way. *9* And the multitudes
that went before, and that followed, cried, saying, Hosanna to the Son
of David: Blessed is he that cometh in the name of the Lord; Hosanna
in the highest. *10* And when he was come into Jerusalem, all the city
was moved, saying, Who is this? *11* And the multitude said, This is
Jesus the prophet of Nazareth of Galilee.

21వ అధ్యాయము

క్రీస్తు జయోత్సవములతో యెరూషలేములో ప్రవేశించుట

(మార్కు 11:1-11 లూకా 19:28-38 యోహాను 12:12-19)

తరువాత యెరూషలేమునకు సమీపించి ఒలీవచెట్ల కొండ దగ్గరనున్న బేత్పగే అను
గ్రామమునకు వచ్చినప్పుడు యేసు తన శిష్యులలో ఇద్దరిని చూచి – 2 "మీ యెదుట నున్న
గ్రామమునకు వెళ్ళుడి; వెళ్ళగానే అక్కడ కట్టబడి యున్న ఒక గాడిదయు, దానితో నున్న
దాని పిల్లయు కనపడును. వాటిని విప్పి నా యొద్దకు తోలికొని రండి. 3 ఎవడైనను మీతో
ఏమైనను అనిన యెడల అవి ప్రభువునకు కావలసియున్నవని చెప్పుడి, వెంటనే అతడు
వాటిని తోలి పంపును" అని చెప్పి వారిని పంపెను. 4 ప్రవక్తవలన చెప్పబడినది నెరవేరునట్లు
– ఇది జరిగెను. అదేమనగా

5 "సీయోను నివాసులారా, బహుగా సంతోషించుడి.
యెరూషలేము నివాసులారా, ఉల్లాసముగా నుండుడి,
నీ రాజు నీతిపరుడును, రక్షణ గలవాడును, దీనుడునై,
గాడిదను, గాడిద పిల్లను ఎక్కి నీ యొద్దకు వచ్చుచున్నాడు" (జెకర్యా 9:9)

6 శిష్యులు వెళ్ళి యేసు తమకు ఆజ్ఞాపించిన ప్రకారము చేసి 7 ఆ గాడిదను దాని పిల్లను
తోలుకొని వచ్చి వాటి మీద తమ బట్టలు వేయగా ఆయన బట్టల మీద కూర్చుండెను.
8 జనసమూహములోను అనేకులు దారిపొడుగున తమ బట్టలను పరచిరి. కొందరు దారి
పొడుగున చెట్లకొమ్మలను పరచిరి. ఆయన వెళ్ళుచుండగా 9 జన సమూహములు ఆయన
ముందు వెనుక నున్నవారు – "దావీదు కుమారునికి జయము (హోసన్నా), ప్రభువు పేరట
వచ్చువాడు స్తుతింపబడును గాక, యెహోవా పేరట వచ్చువాడు ఆశీర్వాదమొందును గాక,
కీర్తనలు 118:26. సర్వోన్నతమైన స్థలములలో జయము (హోసన్నా)" అని కేకలు
వేయుచుండిరి. 10 ఆయన యెరూషలేములోనికి వచ్చినప్పుడు పట్టణమంతయు ఈయన
ఎవరోనని కలవరపడెను. 11 జనసమూహము– ఈయన గలిలయలోని నజరేతువాడగు
ప్రవక్తయైన యేసు అని చెప్పిరి.

This coming of Christ was described by the prophet Zechariah, zechariah 9:9 . When Christ would appear in his glory, it is in his meekness, not in his majesty, in mercy to work salvation. As meekness and outward poverty were fully seen in Zion's King, and marked his triumphal entrance to Jerusalem, how wrong covetousness, ambition, and the pride of life must be in Zion's citizens! They brought the ass, but Jesus did not use it without the owner's consent. The trappings were such as came to hand. We must not think the clothes on our backs too dear to part with for the service of Christ. The chief priests and the elders afterwards joined with the multitude that abused him upon the cross; but none of them joined the multitude that did him honour. Those that take Christ for their King, must lay their all under his feet. Hosanna signifies. Multitudes often seem to approve the gospel, but few become consistent disciples. When Jesus was come into Jerusalem all the city was moved; some perhaps were moved with joy, who waited for the Consolation of Israel; others,

of the Pharisees, were moved with envy. So various are the motions in the minds of men upon the approach of Christ's kingdom.

He drives out those who profaned the temple. (12-17) 12 And Jesus went into the temple of God, and cast out all them that sold and bought in the temple, and overthrew the tables of the moneychangers, and the seats of them that sold doves, *13* And said unto them, It is written, My house shall be called the house of prayer; but ye have made it a den of thieves. *14* And the blind and the lame came to him in the temple; and he healed them. *15* And when the chief priests and scribes saw the wonderful things that he did, and the children crying in the temple, and saying, Hosanna to the Son of David; they were sore displeased, *16* And said unto him, Hearest thou what these say? And Jesus saith unto them, Yea; have ye never read, Out of the mouth of babes and sucklings thou hast perfected praise? *17* And he left them, and went out of the city into Bethany; and he lodged there.

12 యేసు దేవాలయములో ప్రవేశించి క్రయవిక్రయములు చేయువారనందరిని వెళ్ళగొట్టి రూకలు మార్చువారి బల్లలను, గువ్వలమ్ము వారి పీఠములను పడద్రోసి – 13 “నా మందిరము సమస్త జనులకు ప్రార్థన మందిరమనబడును (యెషయా 56:7). అయితే దానిని మీరు దొంగల గుహగా చేసితిరి” అనెను. 14 గ్రుడ్డివారును కుంటివారును దేవాలయములో ఆయన యొద్దకు రాగా ఆయన వారిని స్వస్థపరచెను. 15 కాగా ప్రధానయాజకులును శాస్త్రులును ఆయన చేసిన వింతలను ‘దావీదు కుమారునికి జయము’ అని దేవాలయములో కేకలు వేయుచున్న చిన్న పిల్లలను చూచి కోపముతో మండిపడి – 16 వీరు చెప్పుచున్నది వినుచున్నావా? యని ఆయన అడుగగా, యేసు – “వినుచున్నాను”, “బాలుర యొక్కయు చంటి పిల్లల యొక్కయు స్తుతుల మూలమున నీవు ఒక దుర్గమును స్థాపించియున్నావు” (కీర్తన 8:2) “అను మాట మీ రెన్నడును చదువలేదా?” అని చెప్పి, 17 వారిని వదిలి పట్టణమునుండి బయలుదేరి బేతనియకు వెళ్ళి అక్కడ బసచేసెను.

Christ found some of the courts of the temple turned into a market for cattle and things used in the sacrifices, and partly occupied by the money-changers. Our Lord drove them from the place, as he had done at his entering upon his ministry, john 2:13-17 . His works testified of him more than the hosannas; and his healing in the temple was the fulfilling the promise, that the glory of the latter house should be greater than the glory of the former.

The barren fig-tree cursed. (18-22) 18 Now in the morning as he returned into the city, he hungered. *19* And when he saw a fig tree in the way, he came to it, and found nothing thereon, but leaves only, and said unto it, Let no fruit grow on thee henceforward for ever. And presently the fig tree withered away. *20* And when the disciples saw it, they marvelled, saying, How soon is the fig tree withered away! *21* Jesus answered and said unto them, Verily I say unto you, If ye have faith, and doubt not, ye shall not only do this which is done to the fig tree, but also if ye shall say unto this mountain, Be thou removed, and be thou cast into the sea; it shall be done. *22* And all things, whatsoever ye shall ask in prayer, believing, ye shall receive.

Matthew

56

అంజూరపు చెట్టు యెండి పోవుట

(మార్కు 11:12–14, 20–24)

18 ఉదయమున పట్టణమునకు మరల వెళ్ళుచుండగా ఆయన ఆకలిగొని యుండి
19 త్రోవ పక్కన నున్న యొక అంజూరపు చెట్టును చూచి దానియొద్దకు రాగా దానియందు ఆకులు తప్ప మరేమియు కనబడలేదు గనుక దానిని జూచి – “ఇక మీదట ఎన్నటికిని నీవు కాపు కాయకుందువు గాక” అని చెప్పెను. తక్షణమే ఆ అంజూరపు చెట్టు ఎండి పోయెను.
20 శిష్యులది చూచి ఆశ్చర్యపడి అంజూరపు చెట్టు ఎంత త్వరగా ఎండిపోయెనని చెప్పుకొనిరి.
21 అందుకు యేసు – “మీరు విశ్వాసము కలిగి సందేహపడకుండినయెడల ఈ అంజూరపు చెట్టునకు జరిగిన దానిని చేయుట మాత్రమే కాదు, ఈ కొండను చూచి నీవు ఎత్తబడి సముద్రములో పడవేయబడుదువు గాక అని చెప్పిన యెడల ఆలాగు జరుగునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను. 22 మరియు మీరు ప్రార్థన చేయునప్పుడు వేటిని అడుగుదురో అవి దొరికినవని నమ్మిన యెడల మీరు వాటినన్నిటిని పొందుదురు” అని వారితో చెప్పెను.

This cursing of the barren fig-tree represents the state of hypocrites in general, and so teaches us that Christ looks for the power of religion in those who profess it, and the savour of it from those that have the show of it. His just expectations from flourishing professors are often disappointed; he comes to many, seeking fruit, and finds leaves only. A false profession commonly withers in this world, and it is the effect of Christ's curse. The fig-tree that had no fruit, soon lost its leaves. This represents the state of the nation and people of the Jews in particular. Our Lord Jesus found among them nothing but leaves. And after they rejected Christ, blindness and hardness grew upon them, till they were undone, and their place and nation rooted up. The Lord was righteous in it. Let us greatly fear the doom denounced on the barren fig-tree.

Jesus' discourse in the temple. (23-27) 23 And when he was come into the temple, the chief priests and the elders of the people came unto him as he was teaching, and said, By what authority doest thou these things? and who gave thee this authority? *24* And Jesus answered and said unto them, I also will ask you one thing, which if ye tell me, I in like wise will tell you by what authority I do these things. *25* The baptism of John, whence was it? from heaven, or of men? And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; he will say unto us, Why did ye not then believe him? *26* But if we shall say, Of men; we fear the people; for all hold John as a prophet. *27* And they answered Jesus, and said, We cannot tell. And he said unto them, Neither tell I you by what authority I do these things.

అధికారమును గూర్చి ప్రశ్నించుట

(మార్కు 11:27–33; లూకా 20:1–8)

23 ఆయన దేవాలయములోనికి వచ్చి బోధించుచుండగా, ప్రధానయాజకులును ప్రజల పెద్దలును వచ్చి ఆయనను – “ఏ అధికారము వలన నీవు ఈ కార్యములు చేయుచున్నావు ? ఈ అధికారము ఎవడు నీ కిచ్చెను అని అడుగగా, 24 యేసు –“నేనును

మిమ్మునొక మాట అడుగుదును; అది మీరు నాతో చెప్పిన యెడల నేనును ఏ అధికారమువలన
ఈ కార్యములను చేయుచున్నానో అది మీకు చెప్పుదును. 25 యోహాను ఇచ్చిన బాప్తిస్మము
ఎక్కడ నుండి కలిగినది ? పరలోకము నుండి కలిగినదా లేక మనుష్యుల నుండి కలిగినదా
యని వారి నడిగెను. వారు – మనము పరలోకము నుండి అని చెప్పితిమా? ఆయన
ఆలాగైతే మీరెందుకు అతనిని నమ్మలేదని మనలనడుగును. 26 మనుష్యుల వలన అని
చెప్పితిమా? జనులకు భయపడుచున్నాము అందరు యోహానును ప్రవక్త అని ఎంచుచున్నారని
తమలో తాము ఆలోచించుకొని మాకు తెలియదని యేసునకు ఉత్తరమిచ్చిరి. 27 అందుకాయన
– "ఏ అధికారము వలన నేనీ పనులు చేయుచున్నానో అది కూడా నేను మీకు తెలుపను".

As our Lord now openly appeared as the Messiah, the chief priests and scribes were much offended, especially because he exposed and removed the abuses they encouraged. Our Lord asked what they thought of John's ministry and baptism. Many are more afraid of the shame of lying than of the sin, and therefore scruple not to speak what they know to be false, as to their own thoughts, affections, and intentions, or their remembering and forgetting. Our Lord refused to answer their inquiry. It is best to shun needless disputes with wicked opposers.

The parable of the two sons. (28-32) 28 But what think ye? A
certain man had two sons; and he came to the first, and said, Son, go
work to day in my vineyard. *29* He answered and said, I will not: but
afterward he repented, and went. *30* And he came to the second, and
said likewise. And he answered and said, I go, sir: and went not.
31 Whether of them twain did the will of his father? They say unto
him, The first. Jesus saith unto them, Verily I say unto you, That the
publicans and the harlots go into the kingdom of God before you. *32* For
John came unto you in the way of righteousness, and ye believed him
not: but the publicans and the harlots believed him: and ye, when ye
had seen it, repented not afterward, that ye might believe him.

తండ్రి మాట పాలించిన కుమారుని ఉపమానము

28 "మీకేమి తోచుచున్నది? ఒక మనుష్యుని కిద్దరు కుమారులుండిరి. అతడు
మొదటి వాని యొద్దకు వచ్చి –'కుమారుడా, నేడు పోయి ద్రాక్షతోటలో పనిచేయు'మని
చెప్పగా, వాడు – 29 పోనని ఉత్తరమిచ్చెను గాని పిమ్మట మనసు మార్చుకొని పోయెను.
30 అతడు రెండవ వాని యొద్దకు పోయి ఆ ప్రకారమే చెప్పగా వాడు – 'అయ్యా, పోదుననెను'
కాని పోలేదు. ఈ ఇద్దరిలో ఎవడు తండ్రి ఇష్ట ప్రకారము చేసినవాడు?" అని వారిని
అడిగెను. 31 అందుకు వారు మొదటి వాడే ననిరి. యేసు – "సుంకరులును వేశ్యలును
మీకంటె ముందుగా దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించెదరని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను.
32 యోహాను నీతి మార్గమున మీ యొద్దకు వచ్చియున్నాడు మీరు అతనిని నమ్మలేదు;
అయితే సుంకరులును వేశ్యలును అతనిని నమ్మిరి; మీరు అది చూచియు అతనిని నమ్మునట్లు
పశ్చాత్తాపపడలేదు"

Matthew

57

The parable of the two sons sent to work in the vineyard, is to show that those who knew not John's baptism to be of God, were shamed by those who knew it, and owned it. The whole human race are like children whom the Lord has brought up, but they have rebelled against him, only some are more plausible in their disobedience than others. And it often happens, that the daring rebel is brought to repentance and becomes the Lord's servant, while the formalist grows hardened in pride and enmity.

The parable of the wicked husbandmen. (33-46) 33 Hear another
parable: There was a certain householder, which planted a vineyard,
and hedged it round about, and digged a winepress in it, and built a
tower, and let it out to husbandmen, and went into a far country:
34 And when the time of the fruit drew near, he sent his servants to
the husbandmen, that they might receive the fruits of it. *35* And the
husbandmen took his servants, and beat one, and killed another, and
stoned another. *36* Again, he sent other servants more than the first:
and they did unto them likewise. *37* But last of all he sent unto them
his son, saying, They will reverence my son. *38* But when the
husbandmen saw the son, they said among themselves, This is the
heir; come, let us kill him, and let us seize on his inheritance. *39* And
they caught him, and cast him out of the vineyard, and slew him.
40 When the lord therefore of the vineyard cometh, what will he do
unto those husbandmen? *41* They say unto him, He will miserably
destroy those wicked men, and will let out his vineyard unto other
husbandmen, which shall render him the fruits in their seasons.
42 Jesus saith unto them, Did ye never read in the scriptures, The
stone which the builders rejected, the same is become the head of the
corner: this is the Lord's doing, and it is marvellous in our eyes?
43 Therefore say I unto you, The kingdom of God shall be taken from
you, and given to a nation bringing forth the fruits thereof. *44* And
whosoever shall fall on this stone shall be broken: but on whomsoever
it shall fall, it will grind him to powder. *45* And when the chief priests
and Pharisees had heard his parables, they perceived that he spake of
them. *46* But when they sought to lay hands on him, they feared the
multitude, because they took him for a prophet.

ద్రాక్ష తోటను కౌలుకు తీసుకొనిన రైతుల ఉపమానము

(మార్కు 12:1–12 లూకా 20:9–19)

33 "మరియొక ఉపమానము వినుడి – ఇంటి యజమాను డొకడుండెను. అతడు
ద్రాక్షతోట నాటించి, దాని చుట్టు కంచె వేయించి, అందులో ద్రాక్షల తొట్టి తొలిపించి,
గోపురము కట్టించి, కాపులకు దానిని గుత్తకిచ్చి దేశాంతరము పోయెను. 34 పండ్లకాలము
సమీపించినపుడు పండ్లలో తన భాగము తీసుకొని వచ్చుటకు ఆ రైతుల యొద్దకు తన
దాసులను పంపగా 35 ఆ కాపులు అతని దాసులను పట్టుకొని, యొకని కొట్టిరి యొకని
చంపిరి మరియొకని మీద రాళ్ళు రువ్విరి. 36 మరల అతడు మునుపటికంటె ఎక్కువమంది
ఇతర దాసులను పంపగా వారు వీరిని కూడా ఆ ప్రకారమే చేసిరి. 37 తుదకు నా కుమారుని
సన్మానించెదరనుకొని, తన కుమారుని వారి యొద్దకు పంపెను. 38 అయినను ఆ రైతులు
కుమారుని చూచి – ఇతడు వారసుడు; ఇతనిని చంపి ఇతని స్వాస్థ్యము తీసుకొందము
రండని తమలో తాము చెప్పుకొని, 39 అతనిని పట్టుకొని ద్రాక్షతోట వెలుపల పడవేసి

చంపిరి 40 కాబట్టి ఆ ద్రాక్షతోట యజమానుడు వచ్చినప్పుడు ఆ కాపుల నేమి చేయును ? అని అడుగగా, 41 అందుకు వారు – ఆ దుర్మార్గులను కఠినముగా సంహరించి, వాటివాటి కాలముల యందు తనకు పండ్లను చెల్లించునట్టి ఇతర రైతులకు ఆ తోటను గుత్త కిచ్చును అని ఆయనతో చెప్పిరి. 42 మరియు యేసు వారిని చూచి –

"ఇల్లు కట్టువారు నిషేధించిన రాయి
మూలకు తలరాయి ఆయెను
అది యెహోవా వలన కలిగినది
అది మన కన్నులకు ఆశ్చర్యము" (కీర్తన 118:22–23)

"అను మాటను మీరు లేఖనములలో ఎన్నడును చదువలేదా ? 43 కాబట్టి దేవుని రాజ్యము మీయొద్ద నుండి తొలగింపబడి దాని ఫలమిచ్చు జనుల కియ్యబడును. 44 మరియు ఈ రాతి మీద పడువాడు తునకలై పోవును గాని అది ఎవడి మీద పడునో వానిని అది నలి చేయును." అని చెప్పెను. 45 ప్రధాన యాజకులును పరిసయ్యులును ఆయన చెప్పిన ఉపమానములను విని, తమ్మును గూర్చియే ఆయన ఆ ఉపమానము చెప్పెనని గ్రహించి 46 ఆయనను పట్టుకొనవలెనని సమయము చూచుచుండిరి గాని ప్రజలందరు ఆయనను ప్రవక్తయని ఎంచిరి గనుక వారికి భయపడిరి.

This parable plainly sets forth the sin and ruin of the Jewish nation; and what is spoken to convict them, is spoken to caution all that enjoy the privileges of the outward church. As men treat God's people, they would treat Christ himself, if he were with them. How can we, if faithful to his cause, expect a favourable reception from a wicked world, or from ungodly professors of Christianity! And let us ask ourselves, whether we who have the vineyard and all its advantages, render fruits in due season, as a people, as a family, or as separate persons. Our Saviour, in his question, declares that the Lord of the ld not admit his doctrine or laws; they threw him aside as a despised stone. But he who was rejected by the Jews, was embraced by the Gentiles. Christ knows who will bring forth gospel fruits in the use of gospel means. The unbelief of sinners will be their ruin. But God has many ways of restraining the remainders of wrath, as he has of making that which breaks out redound to his praise. May Christ become more and more precious to our souls, as the firm Foundation and Cornerstone of his church.

Matthew 22

The parable of the marriage feast.(1- 14) *1* And Jesus answered and spake unto them again by parables, and said, *2* The kingdom of heaven is like unto a certain king, which made a marriage for his son, *3* And sent forth his servants to call them that were bidden to the wedding: and they would not come. *4* Again, he sent forth other servants, saying, Tell them which are bidden, Behold, I have prepared my dinner: my oxen and my fatlings are killed, and all things are ready: come unto the marriage. *5* But they made light of it, and went their ways, one to his farm, another to his merchandise: *6* And the remnant took his servants, and entreated them spitefully, and slew

Matthew

58

them. *7* But when the king heard thereof, he was wroth: and he sent forth his armies, and destroyed those murderers, and burned up their city. *8* Then saith he to his servants, The wedding is ready, but they which were bidden were not worthy. *9* Go ye therefore into the highways, and as many as ye shall find, bid to the marriage. *10* So those servants went out into the highways, and gathered together all as many as they found, both bad and good: and the wedding was furnished with guests. *11* And when the king came in to see the guests, he saw there a man which had not on a wedding garment: *12* And he saith unto him, Friend, how camest thou in hither not having a wedding garment? And he was speechless. *13* Then said the king to the servants, Bind him hand and foot, and take him away, and cast him into outer darkness; there shall be weeping and gnashing of teeth. *14* For many are called, but few are chosen.

22వ అధ్యాయము

పెండ్లివిందును గూర్చిన ఉపమానము

(లూకా 14:15–24)

యేసు వారికుత్తరమిచ్చుచు తిరిగి ఉపమాన రీతిగా ఇట్లనెను. 2 "పరలోక రాజ్యము తన కుమారునికి పెండ్లి విందు చేసిన ఒక రాజును పోలియున్నది. 3 ఆ పెండ్లివిందుకు పిలువబడిన వారిని రప్పించుటకు అతడు తన దాసులను పంపినప్పుడు వారు రానొల్లకపోయిరి. 4 కాగా, అతడు మరికొంతమంది దాసులను పంపి, ఆహ్వానింపబడిన వారికి విందు సిద్ధముగా నున్నది, ఎద్దులును క్రొవ్విన పశువులును వధింపబడియున్నవి, కావున విందుకు రండని చెప్పించెను. కాని 5 వారు లక్ష్యము చేయక ఒకడు తన పొలమునకు మరియొకడు తన వ్యాపార నిమిత్తము పోయిరి. 6 తక్కిన వారు ఆ దాసులను పట్టుకొని అవమానపరచి చంపిరి. 7 కాబట్టి రాజు కోపపడి తన సైనికులను పంపి, ఆ నరహంతకులను సంహరించి వారి పట్టణమును తగుల బెట్టించెను. 8 అప్పుడతడు పెళ్ళి విందు సిద్ధముగా నున్నది, కాని పిలువబడిన వారు పాత్రులు కారు 9 గనుక రాజ మార్గములకు పోయి, మీకు కనబడిన వారందరిని పెండ్లి విందుకు పిలువడని తన దాసులతో చెప్పెను.10 ఆ దాసులు రాజ మార్గమునకు పోయి, చెడ్డవారినేమి, మంచివారి నేమి తమకు కనబడిన వారందరిని పోగు చేసిరి గనుక విందుకు వచ్చిన వారితో ఆ పెళ్ళి ఇల్లంతా నిండెను. 11 రాజు, కూర్చున్నవారిని చూడ లోపలికి వచ్చి అక్కడ పెండ్లి వస్త్రము ధరించుకొనని ఒకని జూచి 12 స్నేహితుడా, పెండ్లి దుస్తులు లేకుండా లోపలికి ఏలాగు వచ్చితివని అడుగగా వాడు మౌనియైయుండెను. 13 అంతట రాజు వీనిని కాళ్ళు చేతులు కట్టి వెలుపల చీకటిలో పారవేయుడి. అక్కడ ఏడ్పును, పండ్లు కొరుకుటయు ఉండునని పరిచారకులతో చెప్పెను. 14 కాగా పిలువ బడినవారనేకులు కాని కొందరు మాత్రమే ఏర్పరచబడినవారు" అని వారితో చెప్పెను.

The provision made for perishing souls in the gospel, is represented by a royal feast made by a king, with eastern liberality, on the marriage of his son. Our merciful God has not only provided food, but a royal feast, for the perishing souls of

his rebellious creatures. There is enough and to spare, of every thing that can add to our present comfort and everlasting happiness, in the salvation of his Son Jesus Christ. The guests first invited were the Jews. When the prophets of the Old Testament prevailed not, nor John the Baptist, nor Christ himself, who told them the kingdom of God was at hand, the apostles and ministers of the gospel were sent, after Christ's resurrection, to tell them it was come, and to persuade them to accept the offer. The reason why sinners come not to Christ and salvation by him, is, not because they cannot, but because they will not. Making light of Christ, and of the great salvation wrought out by him, is the damning sin of the world. Persecution of Christ's faithful ministers fills up the measure of guilt of any people. The offer of Christ and salvation to the Gentiles was not expected; it was such a surprise as it would be to wayfaring men, to be invited to a royal wedding-feast. The design of the gospel is to gather souls to Christ; all the children of God scattered abroad, Joh 10:16; 11:52. The case of hypocrites is represented by the guest that had not on a wedding-garment. It concerns all to prepare for the scrutiny; and those, and those only, who put on the Lord Jesus, who have a Christian temper of mind, who live by faith in Christ, and to whom he is all in all, have the wedding-garment. Our Saviour here passes out of the parable into that which it teaches. Hypocrites go by the light of the gospel itself down to utter darkness. Many are called to the wedding-feast, that is, to salvation, but few have the wedding-garment, the righteousness of Christ, the sanctification of the Spirit. Then let us examine ourselves whether we are in the faith, and seek to be approved by the King.

The Pharisees question Jesus as to the tribute.(15-22) *15* Then
went the Pharisees, and took counsel how they might entangle him in
his talk. *16* And they sent out unto him their disciples with the
Herodians, saying, Master, we know that thou art true, and teachest
the way of God in truth, neither carest thou for any man: for thou
regardest not the person of men. *17* Tell us therefore, What thinkest
thou? Is it lawful to give tribute unto Caesar, or not? *18* But Jesus
perceived their wickedness, and said, Why tempt ye me, ye hypocrites?
19 Shew me the tribute money. And they brought unto him a penny.
20 And he saith unto them, Whose is this image and superscription
21 They say unto him, Caesar's. Then saith he unto them, Render
therefore unto Caesar the things which are Caesar's; and unto God
the things that are God's. *22* When they had heard these words, they
marvelled, and left him, and went their way.

చక్రవర్తికి పన్ను కట్టుటను గూర్చి ప్రశ్న

(మార్కు 12:13–17, లూకా 20:20–26)

15 ఆ తరువాత పరిసయ్యులు మాటలలో ఆయనను చిక్కుపరచెవలెనని ఆలోచించుచు
16 – బోధకుడా, నీవు సత్యవంతుడవై యుండి దేవుని మార్గము సత్యముగా బోధించు
చున్నావనియు, నీవెవరిని లక్ష్యపెట్టవనియు, మొహమాటము లేనివాడవనియు మేము
యెరుగుదుము. కైసరుకు పన్నిచ్చుట న్యాయమా? కాదా? 17 నీకేమి తోచుచున్నది, మాతో
చెప్పుమని అడుగుటకు హేరోదీయులతో కూడా తమ శిష్యులను ఆయన యొద్దకు పంపిరి.
18 యేసు వారి దురద్దేశ్యమునెరిగి "వేషధారులారా, నన్నెందుకు పరీక్షించు చున్నారు? 19
పన్ను కట్టే నాణెమొకటి నాకు చూపించుడి" అని వారితో చెప్పగా, వారొక దేనారమును

Matthew

59

తెచ్చి చూపించిరి. 20 అప్పుడాయన – "ఈ రూపమును పై వ్రాతయు ఎవరివి ?" అని
అడుగగా వారు కైసరువియనిరి. 21 అందుకాయన – "అలాగైతే కైసరువి కైసరునకు,
దేవునివి దేవునికిని చెల్లించుడి" అని వారితో చెప్పెను. 22 వారీ మాటలకు ఆశ్చర్యపడి
ఆయనను విడిచి వెళ్ళిపోయిరి.

The Pharisees sent their disciples with the Herodians, a party among the Jews, who were for full subjection to the Roman emperor. Though opposed to each other, they joined against Christ. What they said of Christ was right; whether they knew it or not, blessed be God we know it. Jesus Christ was a faithful Teacher, and a bold reprover. Christ saw their wickedness. Whatever mask the hypocrite puts on, our Lord Jesus sees through it. Christ did not interpose as a judge in matters of this nature, for his kingdom is not of this world, but he enjoins peaceable subjection to the powers that be. His adversaries were reproved, and his disciples were taught that the Christian religion is no enemy to civil government. Christ is, and will be, the wonder, not only of his friends, but of his enemies. They admire his wisdom, but will not be guided by it; his power, but will not submit to it.

The question of the Sadducees as to the resurrection.(23-33)
23 The same day came to him the Sadducees, which say that there is
no resurrection, and asked him, *24* Saying, Master, Moses said, If a
man die, having no children, his brother shall marry his wife, and
raise up seed unto his brother. *25* Now there were with us seven
brethren: and the first, when he had married a wife, deceased, and,
having no issue, left his wife unto his brother: *26* Likewise the second
also, and the third, unto the seventh. *27* And last of all the woman
died also. *28* Therefore in the resurrection whose wife shall she be of
the seven? for they all had her. *29* Jesus answered and said unto
them, Ye do err, not knowing the scriptures, nor the power of God.
30 For in the resurrection they neither marry, nor are given in marriage,
but are as the angels of God in heaven. *31* But as touching the
resurrection of the dead, have ye not read that which was spoken
unto you by God, saying, *32* I am the God of Abraham, and the God of
Isaac, and the God of Jacob? God is not the God of the dead, but of the
living. *33* And when the multitude heard this, they were astonished at
his doctrine.

పునరుత్థానమును గూర్చిన ప్రశ్న

(మార్కు 12:18–27, లూకా 20:27–40)

23 పునరుత్థానము లేదని వాదించెడు సద్దూకయ్యులు ఆ దినము ఆయన యొద్దకు
వచ్చి – 24 "బోధకుడా, ఒకడు పిల్లలు లేక చనిపోయిన యెడల అతని సహోదరుడు
అతని భార్యను పెండ్లి చేసుకొని తన సహోదరునకు సంతానము కలుగజేయవలెనని మోషే
చెప్పియున్నాడు. 25 మాలో ఏడుగురు సహోదరులుండిరి; మొదటివాడు పెండ్లి చేసుకొని
చనిపోయెను. అతనికి సంతానము లేనందున అతని సహోదరుడు అతని భార్యను తీసుకొనెను.
26 రెండవ వాడును, మూడవ వాడును ఏడవవాని వరకును అందరును ఆలాగునే చేసి
చనిపోయిరి. 27 వారందరి తరువాత ఆ స్త్రీ కూడా చనిపోయెను. 28 పునరుత్థానములో
ఈ యేడుగురిలో ఆమె ఎవరికి భార్యగా నుండును ? ఆమె వీరందరికిని భార్యగా నుండెను

గదా?” అని అడిగిరి. 29 అందుకు యేసు – “లేఖనములను గాని, దేవుని శక్తిని గాని
ఎరుగక మీరీలాగు పొరబడి మాట్లాడుచున్నారు. 30 పునరుత్థానమందు ఎవరును పెండ్లి
చేసుకొనరు, పెండ్లి కియ్యబడరు. వారు పరలోక మందున్న (దేవుని) దూతలవలె నుందురు.
31 మృతుల పునరుత్థానమును గూర్చి” – “నేను నీ తండ్రి దేవుడను, అబ్రాహాము దేవుడను,
ఇస్సాకు దేవుడను యాకోబు దేవుడను” (నిర్గమ 3:6) అని 32 దేవుడు చెప్పిన మాట మీరు
చదువ లేదా ? 33 ఆయన సజీవులకే దేవుడు గాని మృతులకు దేవుడు గాడు” అని వారితో
చెప్పగా, జనులది విని ఆయన బోధ కాశ్చర్యపడిరి.

The doctrines of Christ displeased the infidel Sadducees, as well as the Pharisees and Herodians. He carried the great truths of the resurrection and a future state, further than they had yet been reveled. There is no arguing from the state of things in this world, as to what will take place hereafter. Let truth be set in a clear light, and it appears in full strength. Having thus silenced them, our Lord proceeded to show the truth of the doctrine of the resurrection from the books of Moses. God declared to Moses that he was the God of the patriarchs, who had died long before; this shows that they were then in a state of being, capable of enjoying his favour, and proves that the doctrine of the resurrection is clearly taught in the Old Testament as well as in the New. But this doctrine was kept for a more full revelation, after the resurrection of Christ, who was the first-fruits of them that slept.

The substance of the commandments.(34-40) 34 But when the
Pharisees had heard that he had put the Sadducees to silence, they
were gathered together. *35* Then one of them, which was a lawyer,
asked him a question, tempting him, and saying, *36* Master, which is
the great commandment in the law? *37* Jesus said unto him, Thou
shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul,
and with all thy mind. *38* This is the first and great commandment.
39 And the second is like unto it, Thou shalt love thy neighbour as
thyself. *40* On these two commandments hang all the law and the
prophets.

అన్నిటికన్న ముఖ్యమైన ఆజ్ఞ

(మార్కు 12:28–34 లూకా 10:25–28)

34 ఆయన సద్దూకయ్యులు నోరు మూయించెనని పరిసయ్యులు విని కూడి
ఆయనయొద్దకు వచ్చిరి. 35 వారిలో ఒక ధర్మశాస్త్రోపదేశకుడు ఆయనను శోధించుచు –
36 ‘బోధకుడా, ధర్మశాస్త్రములో ముఖ్యమైన ఆజ్ఞ ఏదని అడిగెను. 37 అందుకాయన – “నీ
పూర్ణ హృదయముతోను, నీ పూర్ణ ఆత్మతోను, నీ పూర్ణమనస్సుతోను నీ దేవుడైన ప్రభువును
ప్రేమింపవలెననునదియే. 38 ఇది ముఖ్యమైనదియు మొదటిదియునైన ఆజ్ఞ. 39 నిన్నువలె
నీ పొరుగువానిని ప్రేమింపవలెనను రెండవ ఆజ్ఞయు దాని వంటిదే. 40 ఈ రెండు ఆజ్ఞలు
ధర్మశాస్త్రమంతటికిని ప్రవక్తలకును ఆధారమైయున్నవి” అని అతనితో చెప్పెను.

An interpreter of the law asked our Lord a question, to try, not so much his knowledge, as his judgment. The love of God is the first and great commandment, and the sum of all the commands of the first table. Our love of God must be sincere,

Matthew

60

not in word and tongue only. All our love is too little to bestow upon him, therefore all the powers of the soul must be engaged for him, and carried out toward him. To love our neighbour as ourselves, is the second great commandment. There is a self-love which is corrupt, and the root of the greatest sins, and it must be put off and mortified; but there is a self-love which is the rule of the greatest duty: we must have a due concern for the welfare of our own souls and bodies. And we must love our neighbour as truly and sincerely as we love ourselves; in many cases we must deny ourselves for the good of others. By these two commandments let our hearts be formed as by a mould.

Jesus questions the Pharisees. (41-46)41 While the Pharisees
were gathered together, Jesus asked them, *42* Saying, What think ye
of Christ? whose son is he? They say unto him, The Son of David.
43 He saith unto them, How then doth David in spirit call him Lord,
saying, *44* The LORD said unto my Lord, Sit thou on my right hand,
till I make thine enemies thy footstool? *45* If David then call him Lord,
how is he his son? *46* And no man was able to answer him a word,
neither durst any man from that day forth ask him any more questions.

క్రీస్తు ఎవరి కుమారుడు ?

(మార్కు 12:35–37 లూకా 20:41–44)

41 ఒకప్పుడు పరిసయ్యులు కూడియుండగా యేసు వారిని చూచి –42 “క్రీస్తుని
గూర్చి మీకేమి తోచుచున్నది? ఆయన ఎవని కుమారుడు?” అని అడుగగా, వారు – ఆయన
దావీదు కుమారుడు అని చెప్పిరి. 43 అందుకాయన “ఆలాగైతే” “ప్రభువు నా ప్రభువుతో
సెలవిచ్చిన వాక్కు – 44 – నేను నీ శత్రువులను నీ పాదములకు పీఠముగా, చేయువరకు
నాకుడి పార్శ్వమున కూర్చుండుము” (కీర్తన 110:1) “అని దావీదు ఆయనను ప్రభువని
ఆత్మ వలన ఏల చెప్పుచున్నాడు ? 45 దావీదు ఆయనను ప్రభువని చెప్పిన యెడల ఆయన
ఏలాగు అతనికి కుమారుడగును? అని అడుగగా, 46 ఎవడును మారు మాట చెప్పలేక
పోయెను. ఆ దినమునుండి ఎవడును ఆయనను ప్రశ్నలడుగుట కెవడును తెగింపలేదు?

When Christ baffled his enemies, he asked what thoughts they had of the promised Messiah? How he could be the Son of David and yet his Lord? He quotes psalms 110:1 . If the Christ was to be a mere man, who would not exist till many ages after David's death, how could his forefather call him Lord? The Pharisees could not answer it. Nor can any solve the difficulty except he allows the Messiah to be the Son of God, and David's Lord equally with the Father. He took upon him human nature, and so became God manifested in the flesh; in this sense he is the Son of man and the Son of David.

Matthew 23

Jesus reproves the scribes and Pharisees.(1-12) 1 Then spake
Jesus to the multitude, and to his disciples, *2* Saying, The scribes and
the Pharisees sit in Moses' seat: *3* All therefore whatsoever they bid
you observe, that observe and do; but do not ye after their works: for
they say, and do not. *4* For they bind heavy burdens and grievous to
be borne, and lay them on men's shoulders; but they themselves will

not move them with one of their fingers. *5* But all their works they do
for to be seen of men: they make broad their phylacteries, and enlarge
the borders of their garments, *6* And love the uppermost rooms at
feasts, and the chief seats in the synagogues, *7* And greetings in the
markets, and to be called of men, Rabbi, Rabbi. *8* But be not ye called
Rabbi: for one is your Master, even Christ; and all ye are brethren.
9 And call no man your father upon the earth: for one is your Father,
which is in heaven. *10* Neither be ye called masters: for one is your
Master, even Christ. *11* But he that is greatest among you shall be
your servant. *12* And whosoever shall exalt himself shall be abased;
and he that shall humble himself shall be exalted

23వ అధ్యాయము

శాస్త్రులను పరిసయ్యులను విమర్శించుట

(మార్కు 12:38-40, లూకా 11:37-52, 20:45-47)

అప్పుడు యేసు జన సమూహములతోను తన శిష్యులతోను ఇట్లనెను- 2 “శాస్త్రులును,
పరిసయ్యులును మోషే పీఠముమీద కూర్చుండు వారు 3 గనుక వారు మీతో చెప్పువాటన్నిటిని
అనుసరించి గైకొనుడి. అయినను వారి క్రియల చొప్పున చేయకుడి; వారు చెప్పుదురే గాని
చేయరు. 4 మోయ శక్యముగాని భారమైన బరువులు కట్టి మనుష్యుల భుజముల మీద
వారు పెట్టుదురే గాని తమ వ్రేలితోనైనా వాటిని కదిలింపనొల్లరు. 5 మనుష్యులకు కనబడు
నిమిత్తము తమ పనులన్నియు చేయుదురు. తన రక్షరేకులు వెడల్పుగాను తమ చెంగులు
పెద్దవి గాను చేయుదురు. 6 విందులలో అగ్రస్థానములను, సమాజ మందిరములలో
అగ్రపీఠములను 7 సంత వీధులలో వందనములను, మనుష్యుల చేత బోధకులని
పిలువబడుటయు కోరుదురు. 8 మీరైతే బోధకులని పిలువబడవద్దు, ఒక్కడే మీ బోధకుడు,
మీరందరు సహోదరులు. 9 మరియు భూమిమీద ఎవనికైనను తండ్రియని పేరు పెట్టవద్దు.
ఒక్కడే మీ తండ్రి. ఆయన పరలోకమందున్నాడు. 10 మరియు మీరు గురువులని
పిలువబడవద్దు. క్రీస్తు ఒక్కడే మీ గురువు. 11 మీలో అందరి కంటే గొప్పవాడు మీకు
పరిచారకుడై యుండవలెను. తన్నుతాను హెచ్చించుకొనువాడు తగ్గింపబడును. 12
తన్నుతాను తగ్గించుకొనువాడు హెచ్చింపబడును.

The scribes and Pharisees explained the law of Moses, and enforced obedience to it. They are charged with hypocrisy in religion. We can only judge according to outward appearance; but God searches the heart. They made phylacteries. These were scrolls of paper or parchment, wherein were written four paragraphs of the law, to be worn on their foreheads and left arms, 11:13-21 . They made these phylacteries broad, that they might be thought more zealous for the law than others. God appointed the Jews to make fringes upon their garments, numbers 15:38 , to remind them of their being a peculiar people; but the Pharisees made them larger than common, as if they were thereby more religious than others. Pride was the darling, reigning sin of the Pharisees, the sin that most easily beset them, and which our Lord Jesus takes all occasions to speak against. For him that is taught in the word to give respect to him that teaches, is commendable; but for him that teaches, to demand it, to be puffed up with it, is sinful.

Matthew

61

Crimes of the Pharisees. The guilt of Jerusalem.(13-39) *13* But woe
unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye shut up the kingdom
of heaven against men: for ye neither go in yourselves, neither suffer
ye them that are entering to go in. *14* Woe unto you, scribes and
Pharisees, hypocrites! for ye devour widows’ houses, and for a pretence
make long prayer: therefore ye shall receive the greater damnation.
15 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye compass
sea and land to make one proselyte, and when he is made, ye make
him twofold more the child of hell than yourselves. *16* Woe unto you,
ye blind guides, which say, Whosoever shall swear by the temple, it is
nothing; but whosoever shall swear by the gold of the temple, he is a
debtor! *17* Ye fools and blind: for whether is greater, the gold, or the
temple that sanctifieth the gold? *18* And, Whosoever shall swear by
the altar, it is nothing; but whosoever sweareth by the gift that is upon
it, he is guilty. *19* Ye fools and blind: for whether is greater, the gift, or
the altar that sanctifieth the gift? *20* Whoso therefore shall swear by
the altar, sweareth by it, and by all things thereon. *21* And whoso
shall swear by the temple, sweareth by it, and by him that dwelleth
therein. *22* And he that shall swear by heaven, sweareth by the throne
of God, and by him that sitteth thereon. *23* Woe unto you, scribes and
Pharisees, hypocrites! for ye pay tithe of mint and anise and cummin,
and have omitted the weightier matters of the law, judgment, mercy,
and faith: these ought ye to have done, and not to leave the other
undone. *24* Ye blind guides, which strain at a gnat, and swallow a
camel. *25* Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye make
clean the outside of the cup and of the platter, but within they are full
of extortion and excess. *26* Thou blind Pharisee, cleanse first that which
is within the cup and platter, that the outside of them may be clean
also. *27* Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye are
like unto whited sepulchres, which indeed appear beautiful outward,
but are within full of dead men’s bones, and of all uncleanness. *28* Even
so ye also outwardly appear righteous unto men, but within ye are full
of hypocrisy and iniquity. *29* Woe unto you, scribes and Pharisees,
hypocrites! because ye build the tombs of the prophets, and garnish
the sepulchres of the righteous, *30* And say, If we had been in the
days of our fathers, we would not have been partakers with them in
the blood of the prophets. *31* Wherefore ye be witnesses unto
yourselves, that ye are the children of them which killed the prophets.
32 Fill ye up then the measure of your fathers. *33* Ye serpents, ye
generation of vipers, how can ye escape the damnation of hell?
34 Wherefore, behold, I send unto you prophets, and wise men, and
scribes: and some of them ye shall kill and crucify; and some of them
shall ye scourge in your synagogues, and persecute them from city to
city: *35* That upon you may come all the righteous blood shed upon
the earth, from the blood of righteous Abel unto the blood of Zacharias
son of Barachias, whom ye slew between the temple and the altar.
36 Verily I say unto you, All these things shall come upon this
generation. *37* O Jerusalem, Jerusalem, thou that killest the prophets,
and stonest them which are sent unto thee, how often would I have
gathered thy children together, even as a hen gathereth her chickens
under her wings, and ye would not! *38* Behold, your house is left unto
you desolate. *39* For I say unto you, Ye shall not see me henceforth,
till ye shall say, Blessed is he that cometh in the name of the Lord.

వేషదారులైన శాస్త్రులారా, పరిసయ్యులారా – మోస మోసగాళ్ళు

13 అయ్యో, వేషధారులైన శాస్త్రులారా, పరిసయ్యులారా, మీరు మనుష్యుల యెదుట
పరలోక రాజ్యమును మూయుదురు. 14 మీరందులో ప్రవేశింపరు, ప్రవేశించువారిని ప్రవేశించ
నీయరు. 15 అయ్యో, వేషధారులైన శాస్త్రులారా, పరిసయ్యులారా మీరు మోసగాళ్ళు. ఒకని
మీ మతములో కలుపుకొనుటకు సముద్రమును భూమిని చుట్టివచ్చెదరు, గానీ అతడు వచ్చి
కలిసినప్పుడు అతనిని మీకంటే రెండంతలు నరకపాత్రునిగా చేసెదరు. 16 అయ్యో గ్రుడ్డి
మార్గదర్శకులారా, ఒకడు దేవాలయము తోడని ఒట్టుపెట్టుకొంటే అందులో ఏమియు లేదు
గాని దేవాలయములోని బంగారముతోడని ఒట్టుపెట్టుకొంటే వాడు దానికి బద్ధుడని మీరు
చెప్పుదురు. 17 అంధులారా, అవివేకులారా, ఏది గొప్పది? బంగారమా? బంగారమును
పరిశుద్ధపరచు దేవాలయమా? 18 మరియు బలిపీఠము తోడని ఒకడు ఒట్టు పెట్టుకొంటే
అందులో నేమియు లేదు గాని దానిపై అర్పణము తోడని ఒట్టుపెట్టుకొనిన యెడల దానికి
బద్ధుడని చెప్పుదురు. 19 అంధులారా, అవివేకులారా, ఏది గొప్పది? అర్పణమా? అర్పణమును
పరిశుద్ధ పరచు బలిపీఠమా? 20 బలిపీఠముతోడని ఒట్టు పెట్టుకొనువాడు దాని తోడనియు,
దానిపైనున్నవాటనిటి తోడనియు ఒట్టు పెట్టుకొనుచున్నాడు. 21 మరియు దేవాలయము
తోడని ఒట్టు పెట్టుకొనువాడు దాని తోడనియు అందులో నివసించువాని తోడనియు ఒట్టు
పెట్టుకొనుచున్నాడు. 22 మరియు ఆకాశము తోడని ఒట్టు పెట్టుకొనువాడు దేవుని
సింహాసనము తోడనియు, దాని పైని కూర్చున్న వాని తోడనియు ఒట్టు పెట్టుకొనుచున్నాడు.
23 అయ్యో! వేషధారులైన శాస్త్రులారా, పరిసయ్యులారా, మీరు పుదీనాలోను, సోపులోను,
జీలకర్ర మొదలగు వాటిలో పదియవవంతు చెల్లించి, ధర్మశాస్త్రములో ప్రధానమైన
విషయములను, అనగా న్యాయమును, కనికరమును, విశ్వాసమును విడిచిపెట్టితిరి; మీరు
వాటిని వదలకుండ చేయవలెను. 24 గ్రుడ్డి మార్గదర్శకులారా, దోమను ఒడగట్టి ఒంటెను
మ్రింగువారివలె మీరున్నారు. 25 అయ్యో! వేషధారులైన శాస్త్రులారా, పరిసయ్యులారా,
మీరు గిన్నెను, పళ్ళెమును, వెలుపట శుద్ధి చేయుదురు గాని అవి లోపల దురాశ స్వార్థముతో
నిండియున్నవి. 26 గ్రుడ్డివారలారా, గిన్నెను పళ్ళెమును వెలుపల శుద్ధియగునట్లుగా ముందు
వాటి లోపల శుద్ధి చేయుము. 27 వేషధారులైన శాస్త్రులారా, పరిసయ్యులారా, మీరు
సున్నముకొట్టిన సమాధులను పోలియున్నారు. అవి వెలుపల చాలా శృంగారముగా కనబడును
గాని లోపల చచ్చిన వారి ఎముకలతోను సమస్త కల్మషముతోను నిండియున్నవి. 28 ఆలాగే
మీరు వెలుపల మనుష్యులకు నీతిమంతులుగా నగపడుచున్నారు గాని లోపల అక్రమముతోను,
వేషధారణతోను నిండియున్నారు. 29 అయ్యో! వేషధారులైన శాస్త్రులారా, పరిసయ్యులారా,
మీరు ప్రవక్తల సమాధులను కట్టించుచు నీతిమంతుల గోరీలను శృంగారించుచు 30 మనము
మన పితరుల దినములలో నుండిన యెడల ప్రవక్తల మరణ (రక్త) విషయములో వారితో
పాలివారమై యుండకపోదుమని చెప్పుకొందురు. 31 అందువలననే మీరు ప్రవక్తలను
చంపినవారి కుమారులైయున్నారని మీ మీద మీరే సాక్ష్యము చెప్పుకొనుచున్నారు. 32 మీరును

Matthew

62

మీ పితరుల పరిమాణము పూర్తి చేయుడి. 33 సర్పములారా, సర్ప సంతానమా, నరక
శిక్షను మీరేలాగు తప్పించుకొందురు? 34 అందుచేత ఇదిగో నేను మీ యొద్దకు ప్రవక్తలను
జ్ఞానులను శాస్త్రులను పంపుచున్నాను. మీరు వారిలో కొందరిని చంపి సిలువవేసి చంపుదురు.
కొందరిని మీ సమాజమందిరములలో కొరడాలతో కొట్టి పట్టణమునుండి పట్టణమునకు
తరుముదురు. 35 నీతిమంతుడైన హేబెలు రక్తము మొదలుకొని బలిపీఠమునకును
దేవాలయమునకును మధ్య మీరు చంపిన బరకీయ కుమారుడను జెకర్యా రక్తమువరకు
భూమిమీద చిందింపబడిన నీతిమంతుల రక్తమంతయు మీ మీదికి వచ్చును. 36 ఇవన్నియు
ఈ తరమువారి మీదికి వచ్చునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను”

యెరూషలేము విషయములో దుఃఖించుట

(లూకా 13:34-35).

37 “యెరూషలేమా, యెరూషలేమా, ప్రవక్తలను చంపుచును, నీ యొద్దకు పంపబడిన
వారిని రాళ్ళతో కొట్టుచును ఉండుదానా, కోడి తన పిల్లలను రెక్కల క్రిందికేలాగు చేర్చుకొనునో
అలాగే నేనును నీ పిల్లలను ఎన్నో మారులు చేర్చుకొనవలెనను కొంటిని గాని మీరొల్లక
పోతిరి. 38 ఇదిగో పాడుబడిన మీ యిల్లు మీకు విడువబడినది. 39 ఇది మొదలుకొని –
ప్రభువు పేరటవచ్చువాడు స్తుతింపబడునుగాక అని మీరు చెప్పువరకు నన్ను చూడరని
మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను”

The scribes and Pharisees were enemies to the gospel of Christ, and therefore to the salvation of the souls of men. It is bad to keep away from Christ ourselves, but worse also to keep others from him. Yet it is no new thing for the show and form of godliness to be made a cloak to the greatest enormities. But dissembled piety will be reckoned double iniquity. They were very busy to turn souls to be of their party. Not for the glory of God and the good of souls, but that they might have the credit and advantage of making converts. Gain being their godliness, by a thousand devices they made religion give way to their worldly interests. They were very strict and precise in smaller matters of the law, but careless and loose in weightier matters. It is not the scrupling a little sin that Christ here reproves; if it be a sin, though but a gnat, it must be strained out; but the doing that, and then swallowing a camel, or, committing a greater sin. While they would seem to be godly, they were neither sober nor righteous. We are really, what we are inwardly. Outward motives may keep the outside clean, while the inside is filthy; but if the heart and spirit be made new, there will be newness of life; here we must begin with ourselves. The righteousness of the scribes and Pharisees was like the ornaments of a grave, or dressing up a dead body, only for show. The deceitfulness of sinners' hearts appears in that they go down the streams of the sins of their own day, while they fancy that they should have opposed the sins of former days. We sometimes think, if we had lived when Christ was upon earth, that we should not have despised and rejected him, as men then did; yet Christ in his Spirit, in his word, in his ministers, is still no better treated. And it is just with God to give those up to their hearts' lusts, who obstinately persist in gratifying them. Christ gives men their true characters. Our Lord declares the miseries the inhabitants of Jerusalem were about to bring upon themselves, but he does not notice the sufferings he was to undergo. A hen gathering her chickens under her wings, is an apt emblem

of the Saviour's tender love to those who trust in him, and his faithful care of them. He calls sinners to take refuge under his tender protection, keeps them safe, and nourishes them to eternal life. The present dispersion and unbelief of the Jews, and their future conversion to Christ, were here foretold. Jerusalem and her children had a large share of guilt, and their punishment has been signal. But ere long, deserved vengeance will fall on every church which is Christian in name only. In the mean time the Saviour stands ready to receive all who come to him.

Matthew 24

Christ foretells the destruction of the temple. (1-3) The troubles before the destruction of Jerusalem.(4-28) *1* And Jesus went out, and
departed from the temple: and his disciples came to him for to shew
him the buildings of the temple. *2* And Jesus said unto them, See ye
not all these things? verily I say unto you, There shall not be left here
one stone upon another, that shall not be thrown down. *3* And as he
sat upon the mount of Olives, the disciples came unto him privately,
saying, Tell us, when shall these things be? and what shall be the sign
of thy coming, and of the end of the world? *4* And Jesus answered
and said unto them, Take heed that no man deceive you. *5* For many
shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.
6 And ye shall hear of wars and rumours of wars: see that ye be not
troubled: for all these things must come to pass, but the end is not
yet. *7* For nation shall rise against nation, and kingdom against
kingdom: and there shall be famines, and pestilences, and earthquakes,
in divers places. *8* All these are the beginning of sorrows. *9* Then shall
they deliver you up to be afflicted, and shall kill nations for my name's
sake. *10* And then shall many be offended, and shall betray one
another, and shall hate one another. *11* And many false prophets shall
rise, and shall deceive many. *12* And because iniquity shall abound,
the love of many shall wax cold. *13* But he that shall endure unto the
end, the same shall be saved. *14* And this gospel of the kingdom shall
be preached in all the world for a witness unto all nations; and then
shall the end come. *15* When ye therefore shall see the abomination of
desolation, spoken of by Daniel the prophet, stand in the holy place,
(whoso readeth, let him understand:) *16* Then let them which be in
Judaea flee into the mountains: *17* Let him which is on the housetop
not come down to take any thing out of his house: *18* Neither let him
which is in the field return back to take his clothes. *19* And woe unto
them that are with child, and to them that give suck in those days!
20 But pray ye that your flight be not in the winter, neither on the
sabbath day: *21* For then shall be great tribulation, such as was not
since the beginning of the world to this time, no, nor ever shall be.
22 And except those days should be shortened, there should no flesh
be saved: but for the elect's sake those days shall be shortened. *23* Then
if any man shall say unto you, Lo, here is Christ, or there; believe it
not. *24* For there shall arise false Christs, and false prophets, and
shall shew great signs and wonders; insomuch that, if it were possible,
they shall deceive the very elect. *25* Behold, I have told you before.
26 Wherefore if they shall say unto you, Behold, he is in the desert; go
not forth: behold, he is in the secret chambers; believe it not. *27* For

Matthew

63

as the lightning cometh out of the east, and shineth even unto the
west; so shall also the coming of the Son of man be. *28* For wheresoever
the carcase is, there will the eagles be gathered together. you: and ye
shall be hated of all

24వ అధ్యాయము

యేసు దేవాలయ నాశనమును, యుగాంతమును గూర్చి ప్రవచించుట

(మార్కు 13:1-31, లూకా 21:5-33)

యేసు దేవాలయమునుండి బయలుదేరి వెళ్ళుచుండగా ఆయన శిష్యులు ఆ
దేవాలయపు కట్టడములను ఆయన దృష్టికి తెచ్చిరి. 2 అప్పుడాయన –"మీరివన్నియు
చూచుచున్నారు గదా; రాతి మీద రాయి ఒకటైనను ఇక్కడ నిలిచియుండకుండ
పడద్రోయబడునని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అనెను. 3 యేసు ఒలీవ చెట్ల
కొండమీద కూర్చుండియున్నప్పుడు శిష్యులాయన యొద్దకు ఏకాంతముగా వచ్చి –"ఇవి
ఎప్పుడు జరుగును? నీ రాకకును యుగసమాప్తికిని సూచనలేవి? మాతో చెప్పుము" అని
అడుగగా, 4 యేసు వారితో ఇట్లనెను – "ఎవడును మిమ్మును మోసము చేయకుండా
చూచుకొనుడి. 5 అనేకులు నా పేరటవచ్చి నేనే క్రీస్తునని చెప్పి పలువురిని మోసపరచెదరు.
6 మరియు యుద్ధములను గూర్చియు యుద్ధముల సమాచారము గూర్చియు మీరు వినినప్పుడు
కలవరపడవద్దు. ఇవి జరుగవలసియున్నవి గాని అంతము వెంటనే రాదు. 7 జనముల
మీదికి జనమును, రాజ్యముమీదికి రాజ్యమును లేచును. 8 అక్కడక్కడ కరవులును
భూకంపములును కలుగును; ఇవన్నియు వేదనలకు ప్రారంభము. 9 అప్పుడు జనులు
మిమ్ములను శ్రమల పాలుచేసి చంపెదరు. మీరు నా నామము నిమిత్తము సకల జనముల
చేత ద్వేషింపబడుదురు. 10 అనేకులు అభ్యంతరపడి ఒకనినొకడు అప్పగించి ఒకరినొకరు
ద్వేషించు కొనెదరు. 11 అనేకులైన అబద్ధ ప్రవక్తలు వచ్చి పలువురిని మోసపరచెదరు.
12 అక్రమము విస్తరించుట చేత అనేకుల ప్రేమ చల్లారును. 13 అంతము వరకు సహించిన
వాడెవడో వాడే రక్షింపబడును. 14 మరియు ఈ రాజ్య సువార్త సకల జనులకు సాక్ష్యార్థమై
లోకమందంతటను ప్రకటింపబడును; అటు తరువాత అంతము వచ్చును.

15 కాబట్టి ప్రవక్తయైన దానియేలు ద్వారా చెప్పబడిన – నాశనకరమైన హేయవస్తువు
పరిశుద్ధ స్థలమందు నిలుచుట మీరు చూడగానే – చదువు వాడు గ్రహించును గాక –
16 యూదయలో నుండువారు కొండలకు పారిపోవలెను. 17 మిద్దె మీదనున్నవాడు తన
యింటిలోనుండి ఏమైనను తీసికొని పోవుటకు దిగకూడదు. 18 పొలములో నున్నవాడు
తన బట్టలు తీసుకొనిపోవుటకు యింటికి రాకూడదు. 19 అయ్యో, ఆ దినములలో
గర్భిణులకును పాలిచ్చువారికిని శ్రమ. 20 అప్పుడు మహాశ్రమ కలుగును గనుక మీరు
పారిపోవుట చలికాలమందైనను, విశ్రాంతి దినమందైనను సంభవింపకుండ వలెనని
ప్రార్థించుడి. 21 లోకారంభమునుండి ఇప్పటి వరకు అట్టి శ్రమ కలుగలేదు, ఇక ఎప్పుడును
కలుగబోదు. 22 ఆ దినములు తక్కువ చేయబడకపోయిన యెడల ఏ శరీరియు తప్పించు

కొనడు. ఏర్పరచబడిన వారి నిమిత్తము ఆ దినములు తక్కువ చేయబడును. 23 ఆ కాలమున
ఎవడైనను – ఇదిగో క్రీస్తు ఇక్కడనున్నాడు, అక్కడ యున్నాడు అని చెప్పిన యెడల నమ్మకుడి.
24 అబద్ధపు క్రీస్తులును అబద్దపు ప్రవక్తలును వచ్చి సాధ్యమైతే ఏర్పరచబడిన వారిని సహితము
మోసపరచుటకై గొప్ప సూచకక్రియలను మహత్కార్యములను కనపరచెదరు. 25 ఇదిగో
నేను మీకు ముందుగా చెప్పుచున్నాను. 26 కాబట్టి ఎవరైనను ఇదిగో అరణ్యములోనున్నాడని
మీతో చెప్పినను మీరు వెళ్ళకుడి. ఇదిగో లోపలి గదిలోనున్నాడని చెప్పినను నమ్మకుడి.
27 మెరుపు తూర్పున పుట్టి పడమటి వరకు ఏలాగు కనబడునో అలాగే మనుష్య కుమారుని
రాకడయు నుండును. 28 పీనుగు ఎక్కడ ఉండునో అక్కడ గ్రద్దలు పోగవును.

Christ foretells the utter ruin and destruction coming upon the temple. Our Lord having gone with his disciples to the Mount of Olives, he set before them the order of the times concerning the Jews, till the destruction of Jerusalem; and as to men in general till the end of the world. The disciples had asked concerning the times, When these things should be? Christ gave them no answer to that; but they had also asked, What shall be the sign? This question he answers fully. The prophecy first respects events near at hand, the destruction of Jerusalem, the end of the Jewish church and state, the calling of the Gentiles, and the setting up of Christ's kingdom in the world; but it also looks to the general judgment; and toward the close, points more particularly to the latter. What Christ here said to his disciples, tended more to promote caution than to satisfy their curiosity; more to prepare them for the events that should happen, than to give a distinct idea of the events. This is that good understanding of the times which all should covet, thence to infer what Israel ought to do. Our Saviour cautions his disciples to stand on their guard against false teachers. And he foretells wars and great commotions among nations. From the time that the Jews rejected Christ, and he left their house desolate, the sword never departed from them. See what comes of refusing the gospel. Those who will not hear the messengers of peace, shall be made to hear the messengers of war. But where the heart is fixed, trusting in God, it is kept in peace, and is not afraid. It is against the mind of Christ, that his people should have troubled hearts, even in troublous times. When we looked forward to the eternity of misery that is before the obstinate refusers of Christ and his gospel, we may truly say, The greatest earthly judgments are but the beginning of sorrows. It is comforting that some shall endure even to the end. Our Lord foretells the preaching of the gospel in all the world. The end of the world shall not be till the gospel has done its work. Christ foretells the ruin coming upon the people of the Jews; and what he said here, would be of use to his disciples, for their conduct and for their comfort. If God opens a door of escape, we ought to make our escape, otherwise we do not trust God, but tempt him. It becomes Christ's disciples, in times of public trouble, to be much in prayer: that is never out of season, but in a special manner seasonable when we are distressed on every side. Though we must take what God sends, yet we may pray against sufferings; and it is very trying to a good man, to be taken by any work of necessity from the solemn service and worship of God on the sabbath day. But here is one word of comfort, that for the elect's sake these days shall be made shorter than their enemies designed, who would have cut all off, if God, who used these foes to serve his own purpose, had not set bounds to their wrath. Christ foretells the rapid spreading of the gospel in the world. It is plainly seen as the lightning. Christ preached his gospel openly.

Matthew

64

*Christ foretells other signs and miseries, to the end of the
world.(29-41)* *29* Immediately after the tribulation of those days shall
the sun be darkened, and the moon shall not give her light, and the
stars shall fall from heaven, and the powers of the heavens shall be
shaken: *30* And then shall appear the sign of the Son of man in heaven:
and then shall all the tribes of the earth mourn, and they shall see the
Son of man coming in the clouds of heaven with power and great glory.
31 And he shall send his angels with a great sound of a trumpet, and
they shall gather together his elect from the four winds, from one end
of heaven to the other. *32* Now learn a parable of the fig tree; When his
branch is yet tender, and putteth forth leaves, ye know that summer
is nigh: *33* So likewise ye, when ye shall see all these things, know
that it is near, even at the doors. *34* Verily I say unto you, This
generation shall not pass, till all these things be fulfilled. *35* Heaven
and earth shall pass away, but my words shall not pass away. *36* But
of that day and hour knoweth no man, no, not the angels of heaven,
but my Father only. *37* But as the days of Noe were, so shall also the
coming of the Son of man be. *38* For as in the days that were before
the flood they were eating and drinking, marrying and giving in
marriage, until the day that Noe entered into the ark, *39* And knew
not until the flood came, and took them all away; so shall also the
coming of the Son of man be. *40* Then shall two be in the field; the one
shall be taken, and the other left. *41* Two women shall be grinding at
the mill; the one shall be taken, and the other left.

29 ఆ దినముల శ్రమ ముగిసిన వెంటనే చీకటి సూర్యుని కమ్మును. చంద్రుడు
కాంతినియ్యడు. ఆకాశమునుండి నక్షత్రములు రాలును. ఆకాశమందలి శక్తులు
కదలింపబడును. 30 అప్పుడు మనుష్య కుమారుని సూచన ఆకాశమందు కనబడును.
అప్పుడు మనుష్య కుమారుడు ప్రభావముతోను, మహామహిమతోను ఆకాశ మేఘారూఢుడై
వచ్చుట చూచి భూమిమీదనున్న సకల గోత్రములవారు రొమ్ము కొట్టుకొందురు. 31 మరియు
ఆయన గొప్ప బూరతో తన దూతలను పంపును. వారు ఆకాశముయొక్క ఈ చివరనుండి ఆ
చివర వరకు నలుదిక్కులనుండి ఆయన ఏర్పరచుకొనినవారిని పోగుచేతురు. 32 అంజూరపు
చెట్టును చూచి ఒక ఉపమానము నేర్చుకొనుడి – అంజూరపు కొమ్మ లేతదై చిగురించినప్పుడు
వసంత కాలము ఇక సమీపముగా ఉన్నదని మీకు తెలియును. 33 ఆ ప్రకారమే మీరీ
సంగతులన్నియు జరుగుట చూచునప్పుడు ఆయన సమీపముననే, ద్వారము దగ్గరనే యున్నాడని
తెలిసికొనుడి. 34 ఇవన్నియు జరుగువరకు ఈ తరము గతింపదని నిశ్చయముగా మీతో
చెప్పుచున్నాను. 35 ఆకాశమును, భూమియును గతించును గాని నా మాటలు ఏ మాత్రమును
గతింపవు"

ఆ దినముగాని, ఆ ఘడియగాని ఎవరికిని తెలియదు.

(మార్కు 13:32–37, లూకా 17:26–30, 34–36).

36 "అయితే ఆ దినమును గూర్చి ఆ గడియను గూర్చియు తండ్రి మాత్రమే ఎరుగును
గాని, ఏ మనుష్యుడైనను, పరలోకమందలి దూతలైనను కుమారుడైనను ఎరుగరు.
37 నోవహు దినములు ఎట్లుండెనో మనుష్య కుమారుని రాకడను ఆలాగుననే నుండును.

38 జల ప్రళయమునకు ముందటి దినములలో నోవహు ఓడలోనికి వెళ్ళిన దినము వరకు,
వారు తినుచు, త్రాగుచూ, పెండ్లి చేసికొనుచు, పెండ్లి కిచ్చుచునుండి, 39 జల ప్రళయము
వచ్చి అందరికిని కొట్టుకొని పోవువరకు ఎరుగకపోయిరి. అలాగుననే మనుష్యకుమారుని
రాకడ యుండును. 40 ఆ కాలమున యిద్దరు పొలములో ఉందురు ఒకడు తీసికొనిపోబడును,
మరియొకడు విడచిపెట్టబడును. 41 ఇద్దరు స్త్రీలు తిరుగలి విసురుచుందురు. వారిలో ఒక
స్త్రీ తీసికొని పోబడును, మరియొక స్త్రీ విడిచి పెట్టబడును.

Christ foretells his second coming. It is usual for prophets to speak of things as near and just at hand, to express the greatness and certainty of them. Concerning Christ's second coming, it is foretold that there shall be a great change, in order to the making all things new. Then they shall see the Son of man coming in the clouds. At his first coming, he was set for a sign that should be spoken against, but at his second coming, a sign that should be admired. Sooner or later, all sinners will be mourners; but repenting sinners look to Christ, and mourn after a godly sort; and those who sow in those tears shall shortly reap in joy. Impenitent sinners shall see Him whom they have pierced, and, though they laugh now, shall mourn and weep in endless horror and despair. The elect of God are scattered abroad; there are some in all places, and all nations; but when that great gathering day comes, there shall not one of them be missing. Distance of place shall keep none out of heaven. Our Lord declares that the Jews should never cease to be a distinct people, until all things he had been predicting were fulfilled. His prophecy reaches to the day of final judgment; therefore he here, ver. 34, foretells that Judah shall never cease to exist as a distinct people, so long as this world shall endure. Men of the world scheme and plan for generation upon generation here, but they plan not with reference to the overwhelming, approaching, and most certain event of Christ's second coming, which shall do away every human scheme, and set aside for ever all that God forbids. That will be as surprising a day, as the deluge to the old world. Apply this, first, to temporal judgments, particularly that which was then hastening upon the nation and people of the Jews. Secondly, to the eternal judgment. Christ here shows the state of the old world when the deluge came.

Exhortations to watchfulness.(42-51) *42* Watch therefore: for ye
know not what hour your Lord doth come. *43* But know this, that if
the goodman of the house had known in what watch the thief would
come, he would have watched, and would not have suffered his house
to be broken up. *44* Therefore be ye also ready: for in such an hour as
ye think not the Son of man cometh. *45* Who then is a faithful and
wise servant, whom his lord hath made ruler over his household, to
give them meat in due season? *46* Blessed is that servant, whom his
lord when he cometh shall find so doing. *47* Verily I say unto you,
That he shall make him ruler over all his goods. *48* But and if that evil
servant shall say in his heart, My lord delayeth his coming; *49* And
shall begin to smite his fellowservants, and to eat and drink with the
drunken; *50* The lord of that servant shall come in a day when he
looketh not for him, and in an hour that he is not aware of, *51* And
shall cut F47 him asunder, and appoint him his portion with the
hypocrites: there shall be weeping and gnashing of teeth.

42 కావున ఏ దినము మీ ప్రభువు వచ్చునో మీకు తెలియదు గనుక మెలకువగా
నుండుడి. 43 ఏ జామున దొంగ వచ్చునో యింటి యజమానునికి తెలిసిన యెడల అతడు
మెలకువగా నుండి తన యింటికి కన్నము వేయనీయడని మీకు తెలియును. 44 మీరనుకొనని
ఘడియలో మనుష్య కుమారుడు వచ్చును. గనుక మీరును సిద్ధముగా నుండుడి.
45 యజమానుడు తన యింటివారికి తగిన వేళ అన్నము పెట్టుటకు వారిపైన ఉంచిన
నమ్మకమైన వాడును బుద్ధిమంతుడైన దాసుడెవడు? 46 యజమానుడు వచ్చినప్పుడు ఏ
దాసుడు బుద్ధిగా తనకు ఏర్పాటు చేసిన పనిని నిర్వర్తించునో అట్టి దాసుడు ధన్యుడు.
47 యజమాని తన యావదాస్తి మీద వానిని అధికారిగా నియమించునని మీతో నిశ్చయముగా
చెప్పుచున్నాను. 48 అయితే దుష్టుడైన ఒక దాసుడు నా యజమాని ఆలస్యము చేయుచున్నాడని
తన మనసులో అనుకొని, 49 తన తోటి దాసులను కొట్ట మొదలు పెట్టి త్రాగుబోతులతో
తినుచు, త్రాగుచు నుంటె 50 ఆ దాసుడు కనిపెట్టని దినములలోను, వాడనుకొనని
ఘడియలోను వాని యజమానుడు వచ్చి వానిని నరికించి వేషధారులతో కూడ వానికి
పాలు నియమించును. 51 అక్కడ ఏడ్పును పండ్లు కొరుకుటయు నుండును"

To watch for Christ's coming, is to maintain that temper of mind which we would be willing that our Lord should find us in. We know we have but a little time to live, we cannot know that we have a long time to live; much less do we know the time fixed for the judgment. Our Lord's coming will be happy to those that shall be found ready, but very dreadful to those that are not. If a man, professing to be the servant of Christ, be an unbeliever, covetous, ambitious, or a lover of pleasure, he will be cut off. Those who choose the world for their portion in this life, will have hell for their portion in the other life.

Matthew 25

The parable of the ten virgins.(1-13) *1* Then shall the kingdom of
heaven be likened unto ten virgins, which took their lamps, and went
forth to meet the bridegroom. *2* And five of them were wise, and five
were foolish. *3* They that were foolish took their lamps, and took no oil
with them: *4* But the wise took oil in their vessels with their lamps.
5 While the bridegroom tarried, they all slumbered and slept. *6* And
at midnight there was a cry made, Behold, the bridegroom cometh; go
ye out to meet him. *7* Then all those virgins arose, and trimmed their
lamps. *8* And the foolish said unto the wise, Give us of your oil; for our
lamps are gone out. *9* But the wise answered, saying, Not so; lest
there be not enough for us and you: but go ye rather to them that sell,
and buy for yourselves. *10* And while they went to buy, the bridegroom
came; and they that were ready went in with him to the marriage: and
the door was shut. *11* Afterward came also the other virgins, saying,
Lord, Lord, open to us. *12* But he answered and said, Verily I say unto
you, I know you not. *13* Watch therefore, for ye know neither the day
nor the hour wherein the Son of man cometh.

25వ అధ్యాయము

పదిమంది కన్యకలను గూర్చిన ఉపమానము

"పరలోక రాజ్యము తమ దివిటీలు పట్టుకొని పెండ్లి కుమారుని ఎదుర్కొనుటకు
బయలుదేరిన పదిమంది కన్యకలను పోలియున్నది. 2 వీరిలో ఐదుగురు బుద్ధిగలవారు.
వారు తమ దివిటీలను పట్టుకొని వారితో సిద్దెలలో నూనె తీసుకొని పోయిరి. 3 మిగిలిన
అయిదుగురు బుద్ధిలేని కన్యకలు – 4 తమ దివిటీలు పట్టుకొని తమతో కూడా నూనె
తీసుకొని పోలేదు. 5 పెండ్లి కుమారుని రాక ఆలస్యమైనందున వారందరు కునికి నిద్రించు
చుండిరి. । 6 అర్ధరాత్రి వేళ "ఇదిగో పెండ్లి కుమారుడు వచ్చెను గనుక అతనిని ఎదుర్కొన
రండి" అని కేక వినబడెను. 7 అప్పుడు ఆ కన్యకలందరును లేచి తమ దివిటీలను చక్కపరిచిరి
కాని 8 బుద్ధిలేని ఆ కన్యకలు మిగిలిన వారితో – మా దివిటీలు ఆరిపోవుచున్నవి గావున మీ
నూనెలో కొంచెము మాకు ఇయ్యుడి అని అడిగిరి. 9 అందుకు బుద్ధికల కన్యకలు –
మాకును మీకును ఇది చాలదు మీరు అమ్మువారి యొద్దకు పోయి కొనుక్కొనుడి అని చెప్పిరి.
10 వారు కొనుటకు పోయినప్పుడు పెండ్లి కుమారుడు వచ్చెను. అప్పుడు సిద్ధపడియున్నవారు
అతనితో కూడా పెండ్లి విందుకు లోపలికి పోయిరి, 11 అంతట తలుపు వేయబడెను. ఆ
తరువాత తక్కిన కన్యకలు వచ్చి – అయ్యా, అయ్యా, మాకు తలుపు తీయుడి అని అడుగగా
12 అతడు – నిజముగా నేను మిమ్ములనెరుగను మీరెవరో నాకు తెలియదనెను. 13 ఆ
దినమైనను ఆ ఘడియయైనను మీకు తెలియదు గనుక మెలకువగా నుండుడి".

The circumstances of the parable of the ten virgins were taken from the marriage customs among the Jews, and explain the great day of Christ's coming. As Christians we profess to attend upon Christ, to honour him, also to be waiting for his coming. Sincere Christians are the wise virgins, and hypocrites the foolish ones. Those are the truly wise or foolish that are so in the affairs of their souls. Many have a lamp of profession in their hands, but have not, in their hearts, sound knowledge and settled resolution, which are needed to carry them through the services and trials of the present state. Their hearts are not stored with holy dispositions, by the new-creating Spirit of God. Our light must shine before men in good works; but this is not likely to be long done, unless there is a fixed, active principle in the heart, of faith in Christ, and love to God and our brethren. They all slumbered and slept. The delay represents the space between the real or apparent conversion of these professors, and the coming of Christ, to take them away by death, or to judge the world. But though Christ tarry past our time, he will not tarry past the due time. The wise virgins kept their lamps burning, but they did not keep themselves awake. Too many real Christians grow remiss, and one degree of carelessness makes way for another. Those that allow themselves to slumber, will scarcely keep from sleeping; therefore dread the beginning of spiritual decays. A startling summons was given. Go ye forth to meet Him, is a call to those prepared. The notice of Christ's approach, and the call to meet him, will awaken. Even those best prepared for death 2 peter day of search and inquiry; and it concerns us to think how we shall then be found. Some wanted oil to supply their lamps when going out. Those that take up short of true grace, will certainly find the want of it one time or other. An outward profession may light a man along this world, but the damps of the valley of the shadow of death will put out such a light. Those

Matthew

66

మత్తయి సువార్త 25వ అధ్యాయము

who care not to live the life, yet would die the death of the righteous. But those that would be saved, must have grace of their own; and those that have most grace, have none to spare.

The parable of the talents.(14-30) *14* For the kingdom of heaven
is as a man travelling into a far country, who called his own servants,
and delivered unto them his goods. *15* And unto one he gave five talents,
to another two, and to another one; to every man according to his
several ability; and straightway took his journey. *16* Then he that had
received the five talents went and traded with the same, and made
them other five talents. *17* And likewise he that had received two, he
also gained other two. *18* But he that had received one went and digged
in the earth, and hid his lord's money. *19* After a long time the lord of
those servants cometh, and reckoneth with them. *20* And so he that
had received five talents came and brought other five talents, saying,
Lord, thou deliveredst unto me five talents: behold, I have gained beside
them five talents more. *21* His lord said unto him, Well done, thou
good and faithful servant: thou hast been faithful over a few things, I
will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy
lord. *22* He also that had received two talents came and said, Lord,
thou deliveredst unto me two talents: behold, I have gained two other
talents beside them. *23* His lord said unto him, Well done, good and
faithful servant; thou hast been faithful over a few things, I will make
thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord. *24* Then
he which had received the one talent came and said, Lord, I knew thee
that thou art an hard man, reaping where thou hast not sown, and
gathering where thou hast not strawed: *25* And I was afraid, and went
and hid thy talent in the earth: lo, there thou hast that is thine. *26* His
lord answered and said unto him, Thou wicked and slothful servant,
thou knewest that I reap where I sowed not, and gather where I have
not strawed: *27* Thou oughtest therefore to have put my money to the
exchangers, and then at my coming I should have received mine own
with usury. *28* Take therefore the talent from him, and give it unto
him which hath ten talents. *29* For unto every one that hath shall be
given, and he shall have abundance: but from him that hath not shall
be taken away even that which he hath. *30* And cast ye the unprofitable
servant into outer darkness: there shall be weeping and gnashing of
teeth.

సేవకులకు తలాంతులిచ్చిన ఉపమానము

(లూకా 19:11–27)

14 "పరలోకరాజ్యము ఒక మనుష్యుడు దేశాంతరమునకు ప్రయాణమై, తన దాసులను
పిలిచి తన ఆస్తిని వారి కప్పగించి నట్లుండును. 15 అతడు తన దాసులను పిలిచి ఒకనికి
ఐదు తలాంతులు, ఒకనికి రెండు, మరియొకనికి ఒకటి ఎవరి సామర్థ్యము కొలది వారికి
ఇచ్చి దేశాంతరము వెళ్ళెను. 16 ఐదు తలాంతులు తీసుకొనిన దాసుడు వెళ్ళి వాటితో
వ్యాపారము చేసి మరియొక అయిదు తలాంతులు సంపాదించెను. 17 ఆలాగుననే రెండు
తీసుకొనినవాడు మరి రెండు సంపాదించెను. 18 అయితే ఒక తలాంతు తీసుకొనినవాడు
వెళ్లి దానిని భూమిలో దాచిపెట్టెను. 19 బహుకాలమైన తరువాత ఆ యజమానుడు తిరిగి

వచ్చి దాసుల యొద్ద లెక్కచూచుకొనెను. 20 అప్పుడు ఐదు తలాంతులు తీసుకొనిన దాసుడు
మరి ఐదు తలాంతులు తెచ్చి – అయ్యా, నీవు నాకు ఐదు తలాంతులిచ్చితివి. వాటితో
మరియొక ఐదు తలాంతులు సంపాదించితిని. 21 అతని యజమానుడు – భళా నమ్మకమైన
మంచి దాసుడా, నీవు ఈ చిన్న విషయములో నమ్మకముగా నుంటివి కనుక నిన్ను అనేక
వాటిపై నియమించెదను. నీ యజమాని సంతోషములో పాలుపొంద (ప్రవేశింపు) మనెను.
22 ఆలాగే రెండు తలాంతులు తీసుకొనినవాడు తెచ్చి – అయ్యా, నీవు నాకు రెండు
తలాంతులిచ్చితివి అవిగాక నేను మరి రెండు తలాంతులు సంపాదించితినని చెప్పెను.
23 అందుకు యజమానుడు – భళా నమ్మకమైన మంచి దాసుడా, నీవు ఈ కొంచెములో
నమ్మకముగా నుంటివి గనుక నిన్ను అనేకమైన వాటి మీద నియమించెదను. నీ యజమాని
సంతోషములో పాలుపొందు (ప్రవేశింపు) మనెను. 24 తరువాత ఒక తలాంతు
తీసుకొనినవాడును వచ్చి – అయ్యా, నీవు విత్తని చోట కోయువాడవును చల్లని చోట పంట
కూర్చు కొనువాడవునైన కఠినుడవని నేనెరుగుదును. 25 గనుక నేను భయపడి వెళ్ళి నీ
తలాంతును భూమిలో దాచిపెట్టితిని. ఇదిగో నీది నీవు తీసుకొనుమని చెప్పెను. 26 అందుకు
అతని యజమానుడు వానిని చూచి, సోమరివైన చెడ్డ దాసుడా, నేను విత్తని చోట కోయువాడను,
చల్లని చోట పంటకూర్చుకొను వాడనని నీకు తెలియునా ? 27 అట్లయితే నీవు నా సొమ్మును
వడ్డీ వ్యాపారస్థులయొద్ద పెట్టనుంటివి. నేను వచ్చి వడ్డీతో కూడా కలిపి నా సొమ్ము
తీసుకొనుయుందునే అని చెప్పి 28 ఆ తలాంతును వాని యొద్ద నుండి తీసివేసి
పదితలాంతులున్న వానికీయుడి. 29 కలిగిన ప్రతివానికియ్యబడును. అతనికి సమృద్ధి
కలుగును; లేనివాని యొద్ద నుండి అతనికి కలిగినదియు తీసివేయబడును. 30 మరియు
పనికిమాలిన ఆ దాసుని వెలుపలి చీకటి లోనికి త్రోసి వేయుడి; అక్కడ ఏడ్పును పండ్లు
కొరుకుటయు ఉండుననెను.”

Christ keeps no servants to be idle: they have received their all from him, and have nothing they can call their own but sin. Our receiving from Christ is in order to our working for him. The manifestation of the Spirit is given to every man to profit withal. The day of account comes at last. We must all be reckoned with as to what good we have got to our own souls, and have done to others, by the advantages we have enjoyed. It is not meant that the improving of natural powers can entitle a man to Divine grace.. Those who think it impossible to please God, and in vain to serve him, will do nothing to purpose in religion. They complain that He requires of them more than they are capable of, and punishes them for what they cannot help. Whatever they may pretend, the fact is, they dislike the character and work of the Lord. The slothful servant is sentenced to be deprived of his talent. This may be applied to the blessings of this life; but rather to the means of grace. Those who know not the day of their visitation, shall have the things that belong to their peace hid from their eyes. His doom is, to be cast into outer darkness. It is a usual way of expressing the miseries of the damned in hell. Here, as in what was said to the faithful servants, our Saviour goes out of the parable into the thing intended by it, and this serves as a key to the whole. Let us not envy sinners, or covet any of their perishing possessions.

మత్తయి సువార్త 25వ అధ్యాయము

The judgment.(31-46) *31* When the Son of man shall come in his glory,
and all the holy angels with him, then shall he sit upon the throne of
his glory: *32* And before him shall be gathered all nations: and he
shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep
from the goats: *33* And he shall set the sheep on his right hand, but
the goats on the left. *34* Then shall the King say unto them on his right
hand, Come, ye blessed of my Father, inherit the kingdom prepared
for you from the foundation of the world: *35* For I was an hungred,
and ye gave me meat: I was thirsty, and ye gave me drink: I was a
stranger, and ye took me in: *36* Naked, and ye clothed me: I was sick,
and ye visited me: I was in prison, and ye came unto me. *37* Then
shall the righteous answer him, saying, Lord, when saw we thee an
hungred, and fed thee? or thirsty, and gave thee drink? *38* When saw
we thee a stranger, and took thee in? or naked, and clothed thee?
39 Or when saw we thee sick, or in prison, and came unto thee? *40* And
the King shall answer and say unto them, Verily I say unto you,
Inasmuch as ye have done it unto one of the least of these my brethren,
ye have done it unto me. *41* Then shall he say also unto them on the
left hand, Depart from me, ye cursed, into everlasting fire, prepared
for the devil and his angels: *42* For I was an hungred, and ye gave me
no meat: I was thirsty, and ye gave me no drink: *43* I was a stranger,
and ye took me not in: naked, and ye clothed me not: sick, and in
prison, and ye visited me not. *44* Then shall they also answer him,
saying, Lord, when saw we thee an hungred, or athirst, or a stranger,
or naked, or sick, or in prison, and did not minister unto thee? *45* Then
shall he answer them, saying, Verily I say unto you, Inasmuch as ye did
it not to one of the least of these, ye did it not to me. *46* And these shall
go away into everlasting punishment: but the righteous into life eternal.

తీర్పు దినము

31 “తన మహిమతో మనుష్య కుమారుడును ఆయనతో కూడా సమస్త దూతలును
వచ్చునప్పుడు ఆయన తన మహిమగల సింహాసనము మీద ఆసీనుడై యుండును.
32 అప్పుడు సమస్త జనములు ఆయన యెదుట పోగుచేయబడుదురు. గొల్లవాడు మేకలలో
నుండి గొఱ్ఱెలను వేరు పరచునట్లు ఆయన వారిని వేరుపరచి 33 తన కుడివైపున గొఱ్ఱెలను
ఎడమవైపున మేకలను నిలువబెట్టును. 34 అప్పుడు రాజు తన కుడివైపు నున్న వారిని
జూచి – నా తండ్రి చేత ఆశీర్వదింపబడిన వారలారా, రండి; లోకము పుట్టినది మొదలుకొని
మీ కొరకు సిద్ధపరచబడిన రాజ్యమును స్వతంత్రించుకొనుడి. 35 నేను ఆకలిగొంటిని మీరు
నాకు భోజనము పెట్టితిరి, దప్పిగొంటిని నాకు దాహమిచ్చితిరి, పరదేశినైయుంటిని మీరు
నన్ను చేర్చుకొంటిరి. 36 దిగంబరినై యుంటిని, నాకు బట్టలిచ్చితిరి; రోగినైయుంటిని నన్ను
చూడవచ్చితిరి, చెరసాలలో నుంటిని, నా యొద్దకు వచ్చితిరి అని చెప్పును. 37 అందుకు
నీతిమంతులు – ప్రభువా, ఎప్పుడు నీవు ఆకలిగొని యుండుట చూచి నీకు ఆహార మిచ్చితిమి?
నీవు దప్పిగొనియుండుట చూచి ఎప్పుడు దాహమిచ్చితిమి ? 38 ఎప్పుడు నీవు పరదేశివిగా
ఉండుట చూచి నిన్ను చేర్చుకొంటిమి. దిగంబరివైయుండుటచూచి బట్టలిచ్చితిమి. 39 ఎప్పుడు
రోగివై యుండుట యైనను చెరసాలలో నుండుటనైనను చూచి నీ వద్దకు వచ్చితిమని ఆయనను
అడిగెదరు. 40 అందుకు రాజు – మిక్కిలి అల్పులైన ఈ నా సహోదరులలో ఒకనికి మీరు

చేసితిరి గనుక నాకు చేసితిరని నిశ్చయముగా మీతో చెప్పుచున్నానని వారితో అనును.
41 అప్పుడాయన ఎడమవైపు ఉండువారిని చూచి – “శపింపబడిన వారలారా, నన్ను
విడిచి అపవాదికి (సాతానుకు)ను వాని దూతలకును సిద్ధపరచబడిన నిత్యాగ్నిలోనికి పోవుడి.
42 నేను ఆకలిగొంటిని మీరు నాకు భోజనము పెట్టలేదు, దప్పిగొంటిని మీరు నాకు
దాహమీయలేదు, 43 పరదేశినైయుంటిని మీరు నన్ను చేర్చుకొనలేదు, దిగంబరినై యుంటిని
మీరు నాకు బట్టలీయలేదు రోగినై చెరసాలలో నుంటిని మీరు నన్ను చూడ రాలేదని చెప్పును.
44 అందుకు వారును – “ప్రభువా, మేమెప్పుడు నీవు ఆకలి గొని యుండుటయైనను,
దప్పిగొని యుండుటయైనను, పరదేశివైయుండుటయును, దిగంబరివై యుండుటను, రోగివై
యుండుటను, చెరసాలలో నుండుటయును చూచి నీకు ఉపచారము చేయకపోతిమ”ని
ఆయనను అడిగెదరు. 45 అందుకాయన మిక్కిలి అల్పులైన వీరిలో ఒక్కరికైనను మీరు
ఈలాగు చేయలేదు గనుక నాకు చేయలేదని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నానని వారితో
అనును. 46 వీరు నిత్య శిక్షకును, నీతిమంతులు నిత్య జీవమునకును పోవుదురు.”

This is a description of the last judgment. It is as an explanation of the former parables. Christ shall come, not only in the glory of his Father, but in his own glory, as Mediator. The wicked and godly here dwell together, in the same cities, churches, families, and are not always to be known the one from the other; such are the weaknesses of saints, such the hypocrisies of sinners; and death takes both: but in that day they will be parted for ever. Jesus Christ is the great Shepherd; he will shortly distinguish between those that are his, and those that are not. All other distinctions will be done away; but the great one between saints and sinners, holy and unholy, will remain for ever. The happiness the saints shall possess is very great. It is a kingdom; the most valuable possession on earth; yet this is but a faint resemblance of the blessed state of the saints in heaven. It is a kingdom prepared. The Father provided it for them in the greatness of his wisdom and power; the Son purchased it for them; and the blessed Spirit, in preparing them for the kingdom, is preparing it for them. It is prepared for them: it is in all points adapted to the new nature of a sanctified soul. It is prepared from the foundation of the world. This happiness was for the saints, and they for it, from all eternity. They shall come and inherit it. What we inherit is not got by ourselves. It is God that makes heirs of heaven. We are not to suppose that acts of bounty will entitle to eternal happiness. Good works done for God's sake, through Jesus Christ, are here noticed as marking the character of believers made holy by the Spirit of Christ, and as the effects of grace bestowed on those who do them.

Matthew 26

The rulers conspire against Christ(1-4) 1 And it came to pass,
when Jesus had finished all these sayings, he said unto his disciples,
2 Ye know that after two days is the feast of the passover, and the Son
of man is betrayed to be crucified. *3* Then assembled together the
chief priests, and the scribes, and the elders of the people, unto the
palace of the high priest, who was called Caiaphas, *4* And consulted
that they might take Jesus by subtilty, and kill him. *5* But they said,
Not on the feast day, lest there be an uproar among the people.

26వ అధ్యాయము

యేసును బంధించవలెనని కుట్ర పన్నడము

(మార్కు 14:1–2; లూకా 22:1–2; యోహాను 11:45–53)

యేసు ఈ మాటలన్నియు చెప్పి చాలించిన తరువాత ఆయన తన శిష్యులను చూచి
– 2 “రెండు దినములైన తరువాత పస్కా పండుగ వచ్చుననియు అప్పుడు మనుష్య కుమారుడు
సిలువ వేయబడుటకై అప్పగింపబడుననియు మీకు తెలియును అని అనెను. 3 ఆ
సమయమున ప్రధాన యాజకులును, పెద్దలును కయప అనబడు ప్రధాన యాజకుని
మందిరములోనికి కూడి వచ్చి, 4 యేసును మాయోపాయముచేత పట్టుకొని చంపవలెనని
ఏకమై ఆలోచన చేసిరి. 5 అయితే ప్రజలలో అల్లరి కలుగకుండునట్లు పండుగలో వద్దని
చెప్పుకొనిరి.

Our Lord had often told of his sufferings as at a distance, now he speaks of them as at hand. At the same time the Jewish council consulted how they might put him to death secretly. But it pleased God to defeat their intention. Jesus, the true paschal Lamb, was to be sacrificed for us at that very time, and his death and resurrection rendered public.

Christ anointed at Bethany.(6-13) 6 Now when Jesus was in
Bethany, in the house of Simon the leper, *7* There came unto him a
woman having an alabaster box of very precious ointment, and poured
it on his head, as he sat at meat. *8* But when his disciples saw it, they
had indignation, saying, To what purpose is this waste? *9* For this
ointment might have been sold for much, and given to the poor.
10 When Jesus understood it, he said unto them, Why trouble ye the
woman? for she hath wrought a good work upon me. *11* For ye have
the poor always with you; but me ye have not always. *12* For in that
she hath poured this ointment on my body, she did it for my burial.
13 Verily I say unto you, Wheresoever this gospel shall be preached in
the whole world, there shall also this, that this woman hath done, be
told for a memorial of her.

యేసుకు బేతనియలో తైలముతో అభిషేకము

(మార్కు 14:3–9, యోహాను 12:1–8)

6 యేసు బేతనియలో కుష్ఠరోగియైన సీమోను ఇంటిలో నున్నప్పుడు 7 ఒక స్త్రీ
మిక్కిలి విలువగల అత్తరు బుడ్డి తీసుకొని ఆయన యొద్దకు వచ్చి ఆయన భోజనమునకు
కూర్చొని యుండగా దానిని ఆయన తలమీద పోసెను. 8 శిష్యులది చూచి, కోపపడి –
“ఎందుకు నష్టము చేయుచున్నావు ? 9 దీనిని గొప్పవెలకు అమ్మి బీదలకీయవచ్చును గదా”
అనిరి. 10 యేసు ఆ సంగతి తెలిసికొని “ఈ స్త్రీ నా విషయమై ఒక మంచి కార్యము
చేసెను. ఈమెను మీరేల తొందర పెట్టుచున్నారు. 11 బీదలెల్లప్పుడు మీతో కూడా నున్నారు,
గాని నేనెప్పుడు మీతో కూడా నుండను. 12 ఈమె ఈ అత్తరు నా శరీరము మీద పోసి నా
భూస్థాపన నిమిత్తము దీనిని చేసెను 13 సర్వలోకమందు, ఈ సువార్త ఎక్కడ ప్రకటింపబడునో

అక్కడ ఈమె చేసినదియు ఈమె జ్ఞాపకార్థముగా ప్రకటింపబడుననియు ప్రశంసించబడుననియు మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను." అని వారితో అనెను.

The pouring ointment upon the head of Christ was a token of the highest respect. Where there is true love in the heart to Jesus Christ, nothing will be thought too good to bestow upon him. The more Christ's servants and their services are cavilled at, the more he manifests his acceptance. This act of faith and love was so remarkable, that it would be reported, as a memorial of Mary's faith and love, to all future ages, and in all places where the gospel should be preached. This prophecy is fulfilled.

Judas bargains to betray Christ.(14-16)14 Then one of the twelve, called Judas Iscariot, went unto the chief priests, *15* And said unto them, What will ye give me, and I will deliver him unto you? And they covenanted with him for thirty pieces of silver. *16* And from that time he sought opportunity to betray him.

యూదా ద్రోహము

(మార్కు 14:10-11; లూకా 22:3-6)

14 అప్పుడు ఆయన నొద్దనున్న పన్నెండుమందిలో ఒకడగు ఇస్కరియోతు యూదా,
ప్రధానయాజకుల యొద్దకు వెళ్ళి – 15 నేనాయనను మీకప్పగించిన యెడల నాకేమి ఇత్తురని
వారి నడిగెను. అందుకు వారు ముప్పది వెండి నాణెములు తూచి వానికిచ్చిరి. 16 వాడప్పటి
నుండి యేసును అప్పగించుటకు తగిన సమయము కొరకు కనిపెట్టుచుండెను.

There were but twelve called apostles, and one of them was like a devil; surely we must never expect any society to be quite pure on this side heaven. The greater profession men make of religion, the greater opportunity they have of doing mischief, if their hearts be not right with God. Observe, that Christ's own disciple, who knew so well his doctrine and manner of his life, and was false to him, could not charge him with any thing criminal, though it would have served to justify his treachery. What did Judas want? Was not he welcome wherever his Master was? Did he not fare as Christ fared? It is not the lack, but the love of money, that is the root of all evil. After he had made that wicked bargain, Judas had time to repent, and to revoke it; but when lesser acts of dishonesty have hardened the conscience men do without hesitation that which is more shameful.

The Passover. (17-25) Christ institutes his holy supper. (26-30) 17 Now the first day of the feast of unleavened bread the disciples came to Jesus, saying unto him, Where wilt thou that we prepare for thee to eat the passover? *18* And he said, Go into the city to such a man, and say unto him, The Master saith, My time is at hand; I will keep the passover at thy house with my disciples. *19* And the disciples did as Jesus had appointed them; and they made ready the passover. *20* Now when the even was come, he sat down with the twelve. *21* And as they did eat, he said, Verily I say unto you, that one of you shall betray me. *22* And they were exceeding sorrowful, and began every one of them to say unto him, Lord, is it I? *23* And he answered and said, He that dippeth his hand with me in the dish, the same shall betray me. *24* The Son of man goeth as it is written of him: but woe unto that man by whom the Son of man is betrayed! it had been good for that man if he had not been born. *25* Then Judas, which betrayed

Matthew

69

him, answered and said, Master, is it I? He said unto him, Thou hast said. *26* And as they were eating, Jesus took bread, and blessed it, and brake it, and gave it to the disciples, and said, Take, eat; this is my body. *27* And he took the cup, and gave thanks, and gave it to them, saying, Drink ye all of it; *28* For this is my blood of the new testament, which is shed for many for the remission of sins. *29* But I say unto you, I will not drink henceforth of this fruit of the vine, until that day when I drink it new with you in my Father's kingdom. *30* And when they had sung an hymn, [F50] they went out into the mount of Olives.

ప్రభువుతో చివరి రాత్రి భోజనము

(మార్కు 14:21-22; లూకా 22:7-14, 21-23; యోహాను 13:21-30)

17 పులియని రొట్టెల పండుగలో మొదటి దినమందు శిష్యులు యేసువద్దకు వచ్చి
– పస్కాను భుజించుటకు మేము నీ కొరకు ఎక్కడ సిద్ధపరచ గోరుచున్నావని ఆయనను
అడిగిరి. 18 అందుకాయన – "మీరు పట్టణమందున్న ఫలాని మనుష్యుని యొద్దకు పోయి,
నా కాలము సమీపమైయున్నది; నా శిష్యులతో కూడా నీ ఇంట పస్కాను ఆచరించెదనని
బోధకుడు చెప్పుచున్నాడని అతనితో చెప్పుడి" అనెను. 19 యేసు తమ కాజ్ఞాపించిన ప్రకారము
శిష్యులు చేసి పస్కాను సిద్ధపరచిరి. 20 సాయంకాలమైనప్పుడు ఆయన శిష్యులతో కూడ
భోజనము చేయుచుండగా, 21 ఆయన – "మీలో ఒకడు నన్ను అప్పగించునని మీతో
నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను" అనెను. 22 అందుకు వారు బహుగా దుఃఖపడి ప్రతివాడును
– నేనా ప్రభువా ? అని ఆయననడుగగా, 23 ఆయన "నాతో కూడా పాత్రలో చెయ్యి
ముంచినవాడే నన్నప్పగించును. 24 మనుష్య కుమారుని గూర్చి వ్రాయబడిన ప్రకారము
ఆయన పోవుచున్నాడు గాని ఎవని చేత మనుష్య కుమారుడు అప్పగించబడుచున్నాడో వానికి
శ్రమ. అ మనుష్యుడు పుట్టి యుండనియెడల వానికి మేలు" అని వారితో చెప్పెను.
25 ఆయనను అప్పగించిన యూదా – బోధకుడా, నేనాయని ఆయన "నీవన్నట్టే" అనెను.

26 వారు భోజనము చేయుచుండగా యేసు ఒక రొట్టె పట్టుకొని, దాని నాశీర్వదించి,
విరిచి తన శిష్యులకిచ్చి "మీరు తీసుకొని తినుడి. ఇది నా శరీరము" అని చెప్పెను.
27 తరువాత ఆయన గిన్నె పట్టుకొని కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించి, వారికిచ్చి, "దీనిలోనిది
మీరందరు త్రాగుడి. 28 ఇది నా రక్తము, అనగా పాప క్షమాపణ నిమిత్తము అనేకుల
కొరకు చిందింపబడుచున్న (క్రొత్త) నిబంధన రక్తము. 29 నా తండ్రి రాజ్యములో మీతో
కూడా రాజ్యములో మీతో కూడా నేను ఈ ద్రాక్షారసము క్రొత్తదిగా త్రాగుదినము వరకు,
ఇకను దాని త్రాగనని మీతో చెప్పుచున్నాను" అనెను. 30. అంతట వారు కీర్తన పాడి
ఒలీవల కొండకు వెళ్ళిరి.

Observe, the place for their eating the passover was pointed out by Christ to the disciples. He knows those hidden ones who favour his cause, and will graciously visit all who are willing to receive him. The disciples did as Jesus had appointed. Those who would have Christ's presence in the gospel passover, must do what he says. It well becomes the disciples of Christ always to be jealous over themselves, especially in trying times. We know not how strongly we may be tempted, nor how far

God may leave us to ourselves, therefore we have reason not to be high-minded, but to fear. Heart-searching examination and fervent prayer are especially proper before the Lord's supper, that, as Christ our Passover is now sacrificed for us, we may keep this feast, renewing our repentance, our faith in his blood, and surrendering ourselves to his service.

This ordinance of the Lord's supper is to us the passover supper, by which we commemorate a much greater deliverance than that of Israel out of Egypt. Take, eat; accept of Christ as he is offered to you; receive the atonement, approve of it, submit to his grace and his government. Meat looked upon, be the dish ever so well garnished, will not nourish; it must be fed upon: so must the doctrine of Christ. This is my body; that is, spiritually, it signifies and represents his body. We partake of the sun, not by having the sun put into our hands, but the beams of it darted down upon us; so we partake of Christ by partaking of his grace, and the blessed fruits of the breaking of his body. The blood of Christ is signified and represented by the wine. He gave thanks, to teach us to look to God in every part of the ordinance. This cup he gave to the disciples with a command, Drink ye all of it. The pardon of sin is that great blessing which is, in the Lord's supper, conferred on all true believers; it is the foundation of all other blessings. He takes leave of such communion; and assures them of a happy meeting again at last; "Until that day when I drink it new with you", may be understood of the joys and glories of the future state, which the saints shall partake with the Lord Jesus. That will be the kingdom of his Father; the wine of consolation will there be always new. While we look at the outward signs of Christ's body broken and his blood shed for the remission of our sins, let us recollect that the feast cost him as much as though he had literally given his flesh to be eaten and his blood for us to drink.

He warns his disciples. (31-35) 31 Then saith Jesus unto them,
All ye shall be offended because of me this night: for it is written, I will
smite the shepherd, and the sheep of the flock shall be scattered abroad.
32 But after I am risen again, I will go before you into Galilee. *33* Peter
answered and said unto him, Though all men shall be offended because
of thee, yet will I never be offended. *34* Jesus said unto him, Verily I
say unto thee, That this night, before the cock crow, thou shalt deny
me thrice. *35* Peter said unto him, Though I should die with thee, yet
will I not deny thee. Likewise also said all the disciples.

పేతురు యేసును ఎరుగనని చెప్పునుట

(మార్కు 14:27–31; లూకా 22:31–34; యోహాను 13:36–38)

31 అప్పుడు యేసు వారిని చూచి – "ఈ రాత్రి మీరందరు నా విషయమై అభ్యంతర
పడెదరు. ఏలయనగా" –

"గొఱ్ఱెలు చెదరిపోవునట్లు కాపరిని హతము చేయుము" (జెకర్యా 13:7) అని
వ్రాయబడి యున్నదిగదా. 32 నేను లేచిన తరువాత మీకంటె ముందుగా గలిలయకు
వెళ్ళెదను" అనెను. 33 అందుకు పేతురు – "నీ విషయము అందరూ అభ్యంతరపడినను
నేను మాత్రము అభ్యంతర పడను" అని చెప్పగా, 34 యేసు – అతనిని చూచి, "ఈ రాత్రి
కోడి కూయక ముందే నీవు నన్ను ఎరుగనని ముమ్మారు చెప్పెదవని నీతో నిశ్చయముగా
చెప్పుచున్నాను" అనెను 35 పేతురు ఆయనను చూచి – "నేను నీతో కూడా చావవలసిన
యున్నను నిన్ను ఎరుగనని ఎన్నడు చెప్పను" అనెను. శిష్యులందరు కూడా ఆలాగే అనిరి.

Matthew

70

Improper self-confidence, like that of Peter, is the first step to a fall. There is a proneness in all of us to be over-confident. But those fall soonest and foulest, who are the most confident in themselves. Those are least safe, who think themselves most secure. Satan is active to lead such astray; they are most off their guard: God leaves them to themselves, to humble them.

His agony in the garden. (36-46) 36 Then cometh Jesus with
them unto a place called Gethsemane, and saith unto the disciples,
Sit ye here, while I go and pray yonder. *37* And he took with him Peter
and the two sons of Zebedee, and began to be sorrowful and very
heavy. *38* Then saith he unto them, My soul is exceeding sorrowful,
even unto death: tarry ye here, and watch with me. *39* And he went a
little further, and fell on his face, and prayed, saying, O my Father, if
it be possible, let this cup pass from me: nevertheless not as I will, but
as thou wilt. *40* And he cometh unto the disciples, and findeth them
asleep, and saith unto Peter, What, could ye not watch with me one
hour? *41* Watch and pray, that ye enter not into temptation: the spirit
indeed is willing, but the flesh is weak. *42* He went away again the
second time, and prayed, saying, O my Father, if this cup may not
pass away from me, except I drink it, thy will be done. *43* And he
came and found them asleep again: for their eyes were heavy. *44* And
he left them, and went away again, and prayed the third time, saying
the same words. *45* Then cometh he to his disciples, and saith unto
them, Sleep on now, and take your rest: behold, the hour is at hand,
and the Son of man is betrayed into the hands of sinners. *46* Rise, let
us be going: behold, he is at hand that doth betray me.

గెత్సెమనే తోట

(మార్కు 14:32–42; లూకా 22:39–46)

36 అంతట యేసు వారితో కూడా గెత్సెమనే అనబడిన ప్రదేశమునకు వెళ్ళెను.
అక్కడ వారితో "మీరిక్కడనే కూర్చొని యుండుడి. నేను వెళ్ళి ప్రార్థన చేసి వచ్చెదను" అని
చెప్పి, 37 పేతురును, జెబెదయి ఇద్దరు కుమారులను వెంటపెట్టుకొని పోయి, దుఃఖపడుటకును
చింతా క్రాంతుడగుటకును మొదలుపెట్టెను. 38 అప్పుడు యేసు –"మరణమగునంతగా నా
ప్రాణము బహుదుఃఖములో మునిగియున్నది మీరు ఇక్కడ నిలిచి నాతో కూడా మెళకువగా
నుండుడి" అని వారితో చెప్పి 39 కొంత దూరము వెళ్ళి, సాగిలపడి, – "నా తండ్రీ,
సాధ్యమైతే ఈ గిన్నె నాయొద్ద నుండి తొలగిపోనిమ్ము, అయినను నా ఇష్ట ప్రకారము గాదు
నీ ఇష్టప్రకారమే కానిమ్ము" అని ప్రార్థించెను. 40 ఆయన మరల శిష్యులనొద్దకు వచ్చి వారు
నిద్రించుట చూచి – "ఒక ఘడియయైనను నాతో కూడ మేల్కొని యుండలేరా ? 41 మీరు
శోధనలో పడకుండునట్లు మెలకువగా నుండి ప్రార్థన చేయుడి. ఆత్మ సిద్ధమే కాని శరీరము
బలహీనము" అని పేతురుతో చెప్పి 42 మరల రెండవమారు వెళ్ళి, "నా తండ్రీ, నేను దీనిని
త్రాగితేనే గాని ఇది నాయొద్దనుండి తొలగని యెడల నీ చిత్తమే సిద్ధించును గాక "అని
ప్రార్థించి, 43 తిరిగి వచ్చి వారు మరలా నిద్రించుట చూచెను. ఏలయనగా వారి కన్నులు
భారముగా నుండెను. 44 ఆయన వారిని మరల విడిచి వెళ్ళి ఆ మాటలే చెప్పుచు మూడవ

మారు ప్రార్థన చేసెను. 45 అప్పుడాయన తన శిష్యులనొద్దకు వచ్చి – ఇక నిద్రపోయి అలసట తీర్చుకొనుడి. ఇదిగో ఆ ఘడియ వచ్చినది మనుష్య కుమారుడు పాపులచేతికి అప్పగించబడుచున్నాడు; 46 లెండి వెళ్లుదము, నన్ను వారికి అప్పగించు వాడు సమీపించియున్నాడు" అని వారితో చెప్పెను.

He who made atonement for the sins of mankind, submitted himself in a garden of suffering, to the will of God, from which man had revolted in a garden of pleasure. Christ took with him into that part of the garden where he suffered his agony, only those who had witnessed his glory in his transfiguration. Those are best prepared to suffer with Christ, who have by faith beheld his glory. The words used denote the most entire dejection, amazement, anguish, and horror of mind; the state of one surrounded with sorrows, overwhelmed with miseries, and almost swallowed up with terror and dismay. He now began to be sorrowful, and never ceased to be so till he said, It is finished. He prayed that, if possible, the cup might pass from him. But he also showed his perfect readiness to bear the load of his sufferings; he was willing to submit to all for our redemption and salvation. According to this example of Christ, we must drink of the bitterest cup which God puts into our hands; though nature struggle, it must submit. It should be more our care to get troubles sanctified, and our hearts satisfied under them, than to get them taken away. It is well for us that our salvation is in the hand of One who neither slumbers nor sleeps. All are tempted, but we should be much afraid of entering into temptation. To be secured from this, we should watch and pray, and continually look unto the Lord to hold us up that we may be safe. Doubtless our Lord had a clear and full view of the sufferings he was to endure, yet he spoke with the greatest calmness till this time. Christ was a Surety, who undertook to be answerable for our sins. Accordingly he was made sin for us, and suffered for our sins, the Just for the unjust; and Scripture ascribes his heaviest sufferings to the hand of God. He had full knowledge of the infinite evil of sin, and of the immense extent of that guilt for which he was to atone; with awful views of the Divine justice and holiness, and the punishment deserved by the sins of men, such as no tongue can express, or mind conceive. At the same time, Christ suffered being tempted; probably horrible thoughts were suggested by Satan that tended to gloom and every dreadful conclusion: these would be the more hard to bear from his perfect holiness. And did the load of imputed guilt so weigh down the soul of Him of whom it is said, He upholdeth all things by the word of his power? into what misery then must those sink whose sins are left upon their own heads! How will those escape who neglect so great salvation?

He is betrayed. (47-56) 47 And while he yet spake, lo, Judas, one of the twelve, came, and with him a great multitude with swords and staves, from the chief priests and elders of the people. *48* Now he that betrayed him gave them a sign, saying, Whomsoever I shall kiss, that same is he: hold him fast. *49* And forthwith he came to Jesus, and said, Hail, master; and kissed him. *50* And Jesus said unto him, Friend, wherefore art thou come? Then came they, and laid hands on Jesus, and took him. *51* And, behold, one of them which were with Jesus stretched out his hand, and drew his sword, and struck a servant of the high priest's, and smote off his ear. *52* Then said Jesus unto him, Put up again thy sword into his place: for all they that take the sword shall perish with the sword. *53* Thinkest thou that I cannot

now pray to my Father, and he shall presently give me more than twelve legions of angels? *54* But how then shall the scriptures be fulfilled, that thus it must be? *55* In that same hour said Jesus to the multitudes, Are ye come out as against a thief with swords and staves for to take me? I sat daily with you teaching in the temple, and ye laid no hold on me. *56* But all this was done, that the scriptures of the prophets might be fulfilled. Then all the disciples forsook him, and fled.

యేసును బంధించుట

(మార్కు 14:43-50; లూకా 22:47-53; యోహాను 18:3-12)

47. ఆయన ఇంకను మాట్లాడుచుండగా పన్నెండు మందిలో ఒకడైన యూదా వచ్చెను. వానితో కూడా బహు జనసమూహము కత్తులు గుదియలు పట్టుకొని ప్రధాన యాజకులయొద్దనుండియు ప్రజల పెద్దలయొద్దనుండియు వచ్చెను. 48. ఆయనను అప్పగించువాడు – నేనెవరిని ముద్దుపెట్టుకొందునో ఆయనే యేసు; ఆయనను పట్టుకొనుడి అని వారికి గురుతు చెప్పి, 49. వెంటనే యేసు నొద్దకు వచ్చి – బోధకుడా, నీకు శుభమని చెప్పి ఆయనను ముద్దుపెట్టుకొనెను. 50. యేసు – చెలికాడా, నీవు వచ్చినపని చేయుమని చెప్పగా వారు దగ్గరకు వచ్చి ఆయన మీద పడి ఆయనను పట్టుకొనిరి. 51. ఇదిగో యేసుతో కూడా ఉన్నవారిలో నొకడు చెయ్యి చాచి కత్తి దూసి ప్రధాన యాజకుని దాసుని కొట్టి, వాని చెవి తెగ నరికెను. 52. యేసు – "నీ కత్తిని వరలో తిరిగి పెట్టుము కత్తినెత్తినవాడు ఆ కత్తితోనే మరణిస్తాడు. 53. ఈ సమయమున నేను నా తండ్రిని వేడుకొనలేననియు, నేను వేడుకొనినయెడల పన్నెండు సేనావ్యూహముల కంటే ఎక్కువ దూతల సేనలను ఆయన పంపడా ? 54. అట్లు నేను వేడుకొనిన యెడల ఈలాగు జరుగవలె నను లేఖనము ఎట్లు నెరవేరును ? అని అతనితో చెప్పెను. 55. ఆ ఘడియలోనే యేసు జన సమూహములను చూచి బందిపోటు దొంగమీదికి వచ్చినట్లు కత్తులతోను గుదియలతోను నన్ను పట్టుకొనవచ్చితిరా? నేను అనుదినము దేవాలయములో కూర్చుండి బోధించుచున్నప్పుడు మీరు నన్ను పట్టుకొన లేదు 56. అయితే ప్రవక్తల లేఖనము నెరవేరునట్లు ఇదంతయు జరిగెను." అని చెప్పెను. అప్పుడు శిష్యులందరు ఆయనను విడిచి పారిపోయిరి.

No enemies are so much to be abhorred as those professed disciples that betray Christ with a kiss. God has no need of our services, much less of our sins, to bring about his purposes. Though Christ was crucified through weakness, it was voluntary weakness; he submitted to death. If he had not been willing to suffer, they could not conquer him. It was a great sin for those who had left all to follow Jesus; now to leave him for they knew not what. What folly, for fear of death to flee from Him, whom they knew and acknowledged to be the Fountain of life!

Christ before Caiaphas. (57-68) 57 And they that had laid hold on Jesus led him away to Caiaphas the high priest, where the scribes and the elders were assembled. *58* But Peter followed him afar off unto the high priest's palace, and went in, and sat with the servants, to see the end. *59* Now the chief priests, and elders, and all the council, sought false witness against Jesus, to put him to death; *60* But found none: yea, though many false witnesses came, yet found they none. At

the last came two false witnesses, *61* And said, This fellow said, I am
able to destroy the temple of God, and to build it in three days. *62* And
the high priest arose, and said unto him, Answerest thou nothing?
what is it which these witness against thee? *63* But Jesus held his
peace. And the high priest answered and said unto him, I adjure thee
by the living God, that thou tell us whether thou be the Christ, the Son
of God. *64* Jesus saith unto him, Thou hast said: nevertheless I say
unto you, Hereafter shall ye see the Son of man sitting on the right
hand of power, and coming in the clouds of heaven. *65* Then the high
priest rent his clothes, saying, He hath spoken blasphemy; what further
need have we of witnesses? behold, now ye have heard his blasphemy.
66 What think ye? They answered and said, He is guilty of death.
67 Then did they spit in his face, and buffeted him; and others smote
him with the palms of their hands, *68* Saying, Prophesy unto us, thou
Christ, Who is he that smote thee?

యేసును మహాసభ ముందు హాజరు పరచుట

(మార్కు 14:53-65; లూకా 22:54-55, 63-71; యోహాను 18:13-14, 19-24)

57 వారు యేసుని పట్టుకొని ప్రధానయాజకుడైన కయప నొద్దకు తీసుకొనిపోగా
అక్కడ శాస్త్రులును పెద్దలును కూడియుండిరి. 58 పేతురు ప్రధానయాజకుని యింటి ముంగిటి
వరకు ఆయనను దూరమునుండి వెంబడించి లోపలికిపోయి దీనిని అంతమేమగునో
చూడవలెనని బంట్రౌతులతోకూడా కూర్చుండెను. 59 ప్రధానయాజకులును మహాసభ
వారందరును యేసును చంపవలెనని ఆయనకు విరోధముగా అబద్ధసాక్ష్యము కొరకు
వెదకుచుండిరి గాని 60 అబద్ధసాక్ష్యులనేకులు వచ్చినను వారికి సాక్ష్యమేమియు దొరక
లేదు. 61 తుదకు ఇద్దరు మనుష్యులు వచ్చి – । వీడు దేవాలయమును పడగొట్టి మూడు
దినములలో దానిని కట్టగలనని చెప్పెననిరి. 62 ప్రధానయాజకుడు లేచి – నీవు
సమాధానమేమియు చెప్పవా? వీరు నీ మీద పలుకుచున్న సాక్ష్యమేమియని అడుగగా,
యేసు ఊరకుండెను. 63 అందుకు ప్రధాన యాజకుడు ఆయనను చూచి నీవు దేవుని
కుమారుడవైన క్రీస్తువైతే ఆ మాట మాతో చెప్పుమని జీవముగల దేవుని మీద ఆనబెట్టు
చున్నాననెను. 64 అందుకు యేసు – "నీవన్నట్టే, ఇది మొదలుకొని మనుష్య కుమారుడు –
సర్వశక్తుని కుడిపార్శ్వమున కూర్చుండి యుండుటయు, ఆకాశ మేఘారూఢుడై వచ్చుటయు
మీరు చూచెదరు" అని చెప్పగా, 65 ప్రధానయాజకుడు తన వస్త్రము చింపుకొని, వీడు
దేవదూషణ చేసెను మనకిక సాక్ష్యులతో పనియేమి ? ఈ దూషణ మీరందరు ఇప్పుడు
విన్నారు. 66 మీకేమి తోచుచున్నదని అడుగగా, । వారు – వీడు మరణమునకు పాత్రుడనిరి.
67 అప్పుడు వారాయన ముఖముమీద ఉమ్మి వేసి ఆయనను గుద్దిరి, 68 కొందరు ఆయనను
అరచేతులతో కొట్టి – । క్రీస్తూ, నిన్ను కొట్టిన వారెవరో ప్రవచింపుమనిరి.

Jesus was hurried into Jerusalem. It looks ill, and bodes worse, when those who are willing to be Christ's disciples, are not willing to be known to be so. Here began Peter's denying him: for to follow Christ afar off, is to begin to go back from him. It is more our concern to prepare for the end, whatever it may be, than curiously

Matthew

72

to ask what the end will be. The event is God's, but the duty is ours. Now the Scriptures were fulfilled, which said, False witnesses are risen up against me. Christ was accused, that we might not be condemned; and if at any time we suffer thus, let us remember we cannot expect to fare better than our Master. When Christ was made sin for us, he was silent, and left it to his blood to speak. Hitherto Jesus had seldom professed expressly to be the Christ, the Son of God; the tenor of his doctrine spoke it, and his miracles proved it; but now he would not omit to make an open confession of it. It would have looked like declining his sufferings. He thus confessed, as an example and encouragement to his followers, to confess him before men, whatever hazard they ran. Disdain, cruel mocking, and abhorrence, are the sure portion of the disciple as they were of the Master, from such as would buffet and deride the Lord of glory. These things were exactly foretold in the fiftieth chapter of Isaiah. Let us confess Christ's name, and bear the reproach, and he will confess us before his Father's throne.

Peter denies him. (69-75) *69* Now Peter sat without in the palace:
and a damsel came unto him, saying, Thou also wast with Jesus of
Galilee. *70* But he denied before them all, saying, I know not what
thou sayest. *71* And when he was gone out into the porch, another
maid saw him, and said unto them that were there, This fellow was
also with Jesus of Nazareth. *72* And again he denied with an oath, I do
not know the man. *73* And after a while came unto him they that
stood by, and said to Peter, Surely thou also art one of them; for thy
speech bewrayeth thee. *74* Then began he to curse and to swear, saying,
I know not the man. And immediately the cock crew. *75* And Peter
remembered the word of Jesus, which said unto him, Before the cock
crow, thou shalt deny me thrice. And he went out, and wept bitterly.

పేతురు ముమ్మారు క్రీస్తును ఎరుగననుట

(మార్కు 14:66-72; లూకా 22:56-62; యోహాను 25-2)

69 పేతురు వెలుపల ముంగిట కూర్చొని యుండగా, ఒక చిన్నది వచ్చి, నీవును
గలిలయుడగు యేసుతో నుంటివి గదా? యని అడుగగా, 70 అతడు – నేనుండ లేదు నీవు
చెప్పుసంగతి నాకేమియు తెలియదనెను. 71 తరువాత అక్కడి నుండి కొంత దూరము
వెళ్ళినప్పుడు మరియొక చిన్నదతనిని చూచి – వీడును నజరేయుడైన క్రీస్తుతోనుండెను అని
అక్కడునున్న వారితో చెప్పెను. 72 దానికతడు – ఒట్టుపెట్టుకొని నేనుండలేదు, నేనా మనుష్యుని
ఎరుగనని మరియొకమారు చెప్పెను. 73 కొంతసేపయిన తర్వాత అక్కడ నిలిచియున్న
కొందరు పేతురునొద్దకు వచ్చి, నిజమే – నీవును వారిలో నొకడవే. నీ పలుకు నిన్ను గూర్చి
సాక్ష్యమిచ్చుచున్నదని అతనితో చెప్పిరి 74 అప్పుడతడు – ఆ మనుష్యుని నేనెరుగనని
శపించుకొనుటకును ఒట్టు పెట్టుకొనుటకును మొదలుపెట్టెను. వెంటనే కోడి కూసెను.
75 కనుక కోడి కూయక మునుపు నీవు నన్నెరుగనని ముమ్మారు చెప్పెదవని యేసు తనతో
అనిన మాటను పేతురు జ్ఞాపకము తెచ్చుకొని వెలుపలికి పోయి సంతాపపడి ఏడ్చెను.

Peter's sin is truly related, for the Scriptures deal faithfully. Bad company leads to sin: those who needlessly thrust themselves into it, may expect to be tempted and insnared, as Peter. They scarcely can come out of such company without guilt or grief, or both. It is a great fault to be shy of Christ; and to dissemble our knowledge of him, when we are called to own him, is, in effect, to deny him. Peter's sin was

aggravated; but he fell into the sin by surprise, not as Judas, with design. But conscience should be to us as the crowing of the cock, to put us in mind of the sins we had forgotten. Peter was thus left to fall, to abate his self-confidence, and render him more modest, humble, compassionate, and useful to others. The event has taught believers many things ever since, and if infidels, Pharisees, and hypocrites stumble at it or abuse it, it is at their peril. Little do we know how we should act in very difficult situations, if we were left to ourselves. Let him, therefore, that thinketh he standeth, take heed lest he fall; let us all distrust our own hearts, and rely wholly on the Lord. Peter wept bitterly. Sorrow for sin must not be slight, but great and deep. Peter, who wept so bitterly for denying Christ, never denied him again, but confessed him often in the face of danger. True repentance for any sin will be shown by the contrary grace and duty; that is a sign of our sorrowing not only bitterly, but sincerely.

Matthew 27

Christ delivered to Pilate, The despair of Judas.(1-10) 1 When
the morning was come, all the chief priests and elders of the people
took counsel against Jesus to put him to death: *2* And when they had
bound him, they led him away, and delivered him to Pontius Pilate the
governor. *3* Then Judas, which had betrayed him, when he saw that
he was condemned, repented himself, and brought again the thirty
pieces of silver to the chief priests and elders, *4* Saying, I have sinned
in that I have betrayed the innocent blood. And they said, What is that
to us? see thou to that. *5* And he cast down the pieces of silver in the
temple, and departed, and went and hanged himself. *6* And the chief
priests took the silver pieces, and said, It is not lawful for to put them
into the treasury, because it is the price of blood. *7* And they took
counsel, and bought with them the potter's field, to bury strangers in.
8 Wherefore that field was called, The field of blood, unto this day.
9 Then was fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet,
saying, And they took the thirty pieces of silver, the price of him that
was valued, whom they of the children of Israel did value; *10* And gave
them for the potter's field, as the Lord appointed me.

27వ అధ్యాయము

యేసు రోమా గవర్నరైన పిలాతు యెదుట నిలుచుట

(మార్కు 15:1 లూకా 23:1-2, యోహాను 18:28-32)

ఉదయమైనప్పుడు ప్రధాన యాజకులును, ప్రజల పెద్దలందరును, యేసును
చంపింపవలెనని ఆయనకు విరోధముగా ఆలోచన చేసి; 2 ఆయనను బంధించి తీసుకొని
పోయి అధిపతియైన పొంతిపిలాతునకు అప్పగించిరి.

యూదా ఉరి వేసుకొనుట

3 అప్పుడాయనను అప్పగించిన యూదా ఆయనకు శిక్ష విధింపబడగా చూచి
పశ్చాత్తాపపడి ఆ ముప్పది వెండి నాణెములు ప్రధానయాజకుల యొద్దకును పెద్దల యొద్దకును
మరల తెచ్చి – 4 నేను నిరపరాధి (నీతిమంతుని) రక్తమును అప్పగించి పాపము చేసితిని

మత్తయి సువార్త 27వ అధ్యాయము

అని చెప్పెను. అందుకు వారు – దానితో మాకేమి పని ? నీవే చూచుకొనుమని చెప్పగా,
5 అతడు ఆ వెండి నాణెములు దేవాలయములో పారవేసిపోయి ఉరిపెట్టుకొనెను. 6 ప్రధాన
యాజకులు ఆ వెండి నాణెములు తీసుకొని – ఇవి రక్తక్రయధనము గనుక వీటిని కానుక
పెట్టెలో వేయతగదని చెప్పుకొనిరి. 7 కాబట్టి వారు ఆలోచన చేసి వాటినిచ్చి పరదేశులను
పాతిపెట్టుటకు కుమ్మరివాని పొలము కొనిరి; 8 అందువలన నేటివరకు ఆ పొలము రక్తపు
పొలము అనబడుచున్నది. 9 అప్పుడు – "విలువ కట్టబడిన వాని, అనగా ఇశ్రాయేలులో
కొందరు విలువ కట్టిన వాని క్రయధనమైన ముప్పది వెండినాణెములు తీసుకొని 10 ప్రభువు
నాకు నియమించిన ప్రకారము వాటిని కుమ్మరి వాని పొలమున కిచ్చిరి" అని ప్రవక్తయైన
యిర్మీయా ద్వారా చెప్పబడిన మాట నెరవేరెను.

This was full testimony to the character of Christ; but the rulers were hardened. Casting down the money, Judas departed, and went and hanged himself, not being able to bear the terror of Divine wrath, and the anguish of despair. There is little doubt but that the death of Judas was before that of our blessed Lord. But was it nothing to them that they had thirsted after this blood, and hired Judas to betray it, and had condemned it to be shed unjustly? Thus do fools make a mock at sin. Thus many make light of Christ crucified. And it is a common instance of the deceitfulness of our hearts, to make light of our own sin by dwelling upon other people's sins. But the judgment of God is according to truth. Many apply this passage of the buying the piece of ground, with the money Judas brought back, to signify the favour intended by the blood of Christ to strangers, and sinners of the Gentiles. It fulfilled a prophecy, zechariah 11:12 . Judas went far toward repentance, yet it was not to salvation. He confessed, but not to God; he did not go to him, and say, I have sinned, Father, against heaven.

Christ before Pilate.(11-25) 11 And Jesus stood before the
governor: and the governor asked him, saying, Art thou the King of
the Jews? And Jesus said unto him, Thou sayest. *12* And when he
was accused of the chief priests and elders, he answered nothing.
13 Then said Pilate unto him, Hearest thou not how many things they
witness against thee? *14* And he answered him to never a word;
insomuch that the governor marvelled greatly. *15* Now at that feast
the governor was wont to release unto the people a prisoner, whom
they would. *16* And they had then a notable prisoner, called Barabbas.
17 Therefore when they were gathered together, Pilate said unto them,
Whom will ye that I release unto you? Barabbas, or Jesus which is
called Christ? *18* For he knew that for envy they had delivered him.
19 When he was set down on the judgment seat, his wife sent unto
him, saying, Have thou nothing to do with that just man: for I have
suffered many things this day in a dream because of him. *20* But the
chief priests and elders persuaded the multitude that they should ask
Barabbas, and destroy Jesus. *21* The governor answered and said
unto them, Whether of the twain will ye that I release unto you? They
said, Barabbas. *22* Pilate saith unto them, What shall I do then with
Jesus which is called Christ? They all say unto him, Let him be
crucified. *23* And the governor said, Why, what evil hath he done? But
they cried out the more, saying, Let him be crucified. *24* When Pilate

saw that he could prevail nothing, but that rather a tumult was made,
he took water, and washed his hands before the multitude, saying, I
am innocent of the blood of this just person: see ye to it. *25* Then
answered all the people, and said, His blood be on us, and on our
children.

పిలాతు సమక్షములో యేసు

(మార్కు 15:1-15, లూకా 23:1-25 యోహాను 18:28, 19:16)

11 యేసు అధిపతి యెదుట నిలిచెను, అప్పుడు అధిపతి – "యూదుల రాజువు
నీవేనా ?" ఆని ఆయననడుగగా, యేసు అతనిని చూచి – "నీవన్నట్టే" అనెను. 12 ప్రధాన
యాజకులును పెద్దలును ఆయన మీద నేరము మోపినప్పుడు ఆయన ప్రత్యుత్తరమేమియు
ఇయ్యలేదు. 13 కాబట్టి పిలాతు – "నీ మీద వీరెన్ని నేరములు మోపుచున్నారో నీవు వినలేదా
?" అని ఆయనను అడిగెను. 14 అయితే ఆయన ఒక మాట కైనను ఉత్తర మీయలేదు.
గనుక అధిపతి మిక్కిలి ఆశ్చర్యపడెను. 15 జనులు కోరుకొనిన యొక ఖైదీని పండుగలో
విడుదల చేయుట అధిపతికి వాడుక. 16 ఆ కాలమందు బరబ్బ అను ప్రసిద్ధమైన ఖైదీ
చెరసాలలో నుండెను. 17 కాబట్టి జనులు కూడి వచ్చినప్పుడు పిలాతు 18 – నేనెవరిని
విడుదలచేయవలెను మీరు కోరుచున్నారు? బరబ్బనా? లేక క్రీస్తనబడిన యేసునా ?" అని
వారిని అడిగెను. ఏలయనగా వారు అసూయచేత ఆయనను అప్పగించిరని అతడు యెరిగి
యుండెను. 19 అతడు న్యాయపీఠము మీద కూర్చుండి యున్నప్పుడు, అతని భార్య – నీవు
ఆ నీతిమంతుని జోలికి పోవద్దు, ఆయనను గూర్చి ఈ ప్రొద్దు కలలో నేను మిక్కిలి బాధపడితిని
అని అతని యొద్దకు వర్తమానము పంపెను. 20 ప్రధాన యాజకులును, పెద్దలును బరబ్బను
విడిపించుమని అడుగుటకును యేసుని సంహరించుటకును జనసమూహములను ప్రేరేపించిరి.
21 అధిపతి – ఈ ఇద్దరిలో నేనెవరిని విడుదల చేయవలెనని మీరు కోరుచున్నారు? అని
వారి నడుగగా వారు – బరబ్బానే అనిరి. 22 అందుకు పిలాతు – ఆలాగైతే క్రీస్తనబడిన
యేసును ఏమి చేతును? అని వారి నడుగగా – సిలువ వేయుమని అందరును చెప్పిరి.
23. అధిపతి – ఎందుకు ? ఇతడు ఏ దుష్కార్యముచేసెను? అని అడుగగా వారు
సిలువవేయుమని మరి ఎక్కువగా కేకలు వేసిరి. 24 పిలాతు అల్లరి ఎక్కువగుచున్నదే గాని
తన వలన ప్రయోజనమేమి ఏమియు లేదని గ్రహించి నీళ్ళు తీసుకొని జనసమూహము
ఎదుట చేతులు కడుగుకొని – ఈ నీతిమంతుని రక్తమును గూర్చి నేను నిరపరాధిని, మీరే
చూచుకొనుడని చెప్పెను. 25 అందుకు ప్రజలందరు – వాని రక్తము మామీదను మా పిల్లల
మీదను నుండుగాక అనిరి. 26 అప్పుడతడు వారు కోరినట్లు బరబ్బను విడుదలచేసి, యేసును
కొరడాలతో కొట్టించి సిలువ వేయనప్పగించెను.

Having no malice against Jesus, Pilate urged him to clear himself, and laboured to get him discharged. The message from his wife was a warning. God has many ways of giving checks to sinners, in their sinful pursuits, and it is a great mercy to have such checks from Providence, from faithful friends, and from our own consciences. Being overruled by the priests, the people made choice of Barabbas. Multitudes who choose the world, rather than God, for their ruler and portion, thus

Matthew

74

choose their own delusions. The Jews were so bent upon the death of Christ, that Pilate thought it would be dangerous to refuse. And this struggle shows the power of conscience even on the worst men. Yet all was so ordered to make it evident that Christ suffered for no fault of his own, but for the sins of his people. How vain for Pilate to expect to free himself from the guilt of the innocent blood of a righteous person, whom he was by his office bound to protect! The Jews' curse upon themselves has been awfully answered in the sufferings of their nation. None could bear the sin of others, except Him that had no sin of his own to answer for. And are we not all concerned? Is not Barabbas preferred to Jesus, when sinners reject salvation that they may retain their darling sins, which rob God of his glory, and murder their souls? The blood of Christ is now upon us for good, through mercy, by the Jews' rejection of it. O let us flee to it for refuge!

Barabbas loosed, Christ mocked.(26-30) *26* Then released
he Barabbas unto them: and when he had scourged Jesus, he
delivered him to be crucified. *27* Then the soldiers of the governor
took Jesus into the common hall, and gathered unto him the
whole band of soldiers. *28* And they stripped him, and put on
him a scarlet robe. *29* And when they had platted a crown of
thorns, they put it upon his head, and a reed in his right hand:
and they bowed the knee before him, and mocked him, saying,
Hail, King of the Jews! *30* And they spit upon him, and took the
reed, and smote him on the head.

భటులు యేసును ఎగతాళి చేయుట

(మార్కు 15:16-20 యోహాను 19:2-3)

27 అప్పుడు అధిపతి యొక్క సైనికులు యేసును అధికారమందిరములోనికి తీసుకొని
పోయి ఆయన యొద్ద సైనికులనందరిని సమకూర్చిరి. 28 వారు ఆయన వస్త్రములు తీసివేసి
ఆయనకు ఎర్రని అంగీ తొడిగించి 29 ముండ్ల కిరీటమును అల్లి ఆయన తలకు పెట్టి, ఒక
రెల్లు ఆయన కుడి చేతిలో నుంచి, ఆయన యెదుట మోకాళ్ళూని – యూదుల రాజా, నీకు
శుభము అని ఆయనను అపహసించి. 30 ఆయన మీద ఉమ్మి వేసి, ఆ రెల్లును తీసుకొని
దానితో ఆయనను తలమీద కొట్టిరి.

Crucifixion was a death used only among the Romans; it was very terrible and miserable. A cross was laid on the ground, to which the hands and feet were nailed, it was then lifted up and fixed upright, so that the weight of the body hung on the nails, till the sufferer died in agony. Christ thus answered the type of the brazen serpent raised on a pole. Christ underwent all the misery and shame here related, that he might purchase for us everlasting life, and joy, and glory.

Christ led to be crucified. (31-34) 31 And after that they had
mocked him, they took the robe off from him, and put his own raiment
on him, and led him away to crucify him. 32 And as they came out,
they found a man of Cyrene, Simon by name: him they compelled to
bear his cross. *33* And when they were come unto a place called
Golgotha, that is to say, a place of a skull, *34* They gave him vinegar to
drink mingled with gall: and when he had tasted thereof, he would not drink.

యేసుని సిలువ వేయుట

(మార్కు 15:21-32, లూకా 23:26-43, యోహాను 19:17-27)

31 ఆయనను అపహసించిన తరువాత ఆయన మీద ఉన్న ఆ అంగీని తీసివేసి ఆయన వస్త్రము లాయనకు తొడిగించి సిలువ వేయుట కాయనను తీసుకొనిపోయిరి. 32 వారు వెళ్ళుచుండగా కురేనీయుడైన సీమోను అను ఒకడు కనబడగా ఆయన సిలువ మోయుటకు అతనిని బలవంతయు చేసిరి. 33 వారు కపాల స్థలమను అర్థమిచ్చు గొల్గతా అనబడిన చోటుకు వచ్చి, 34 చేదు కలిపిన ద్రాక్షారసమును ఆయనకు త్రాగనిచ్చిరి గాని ఆయన దానిని రుచి చూచి త్రాగనొల్లకపోయెను.

Christ was led as a Lamb to the slaughter, as a Sacrifice to the altar. Even the mercies of the wicked are really cruel. Taking the cross from him, they compelled one Simon to bear it. Make us ready, O Lord, to bear the cross thou hast appointed us, and daily to take it up with cheerfulness, following thee. Was ever sorrow like unto his sorrow? And when we behold what manner of death he died, let us in that behold with what manner of love he loved us. As if death, so painful a death, were not enough, they added to its bitterness and terror in several ways.

He is crucified. (35-44) 35 And they crucified him, and parted his garments, casting lots: that it might be fulfilled which was spoken by the prophet, They parted my garments among them, and upon my vesture did they cast lots. *36* And sitting down they watched him there; *37* And set up over his head his accusation written, THIS IS JESUS THE KING OF THE JEWS. *38* Then were there two thieves crucified with him, one on the right hand, and another on the left. *39* And they that passed by reviled him, wagging their heads, *40* And saying, Thou that destroyest the temple, and buildest it in three days, save thyself. If thou be the Son of God, come down from the cross. *41* Likewise also the chief priests mocking him, with the scribes and elders, said, *42* He saved others; himself he cannot save. If he be the King of Israel, let him now come down from the cross, and we will believe him. *43* He trusted in God; let him deliver him now, if he will have him: for he said, I am the Son of God. *44* The thieves also, which were crucified with him, cast the same in his teeth.

35 వారు ఆయనను సిలువ వేసిన పిమ్మట చీట్లు వేసి ఆయన వస్త్రములను పంచుకొనిరి. 36 అంతట వారక్కడ కూర్చుండి ఆయనకు కావలియుండిరి. 37 ఇతడు యూదుల రాజైన యేసు అని ఆయన మీద మోపబడిన నేరము వ్రాసి ఆయన తలపై నుంచిరి. 38. మరియు కుడి వైపున ఒకడును ఎడమవైపున మరొకనిని ఇద్దరు బందిపోటు దొంగలను ఆయనతో కూడా సిలువ వేసిరి. 39 ఆ మార్గమున వెళ్ళుచున్నవారు తలలూపుచూ– 40 దేవాలయమును పడగొట్టి మూడు దినములలో కట్టువాడా, నిన్ను నీవే రక్షించుకొనుము. 41 నీవు దేవుని కుమారుడవైతే సిలువ మీద నుండి దిగుము అని చెప్పుచు ఆయనను దూషించిరి. 42 ఆలాగే శాస్త్రులును పెద్దలును ప్రధానయాజకులును కూడా ఆయనను అపహసించుచు, వీడు ఇతరులను రక్షించెను, తన్నుతానే రక్షించుకొనలేదు; ఇశ్రాయేలు

Matthew

75

రాజు కదా ఇప్పుడు సిలువ మీద నుండి దిగినయెడల వాని నమ్ముదుము. 43 వాడు దేవుని యందు విశ్వాసముంచెను, నేను దేవుని కుమారుడనని చెప్పెను గనుక ఆయన కిష్టుడైతే దేవుడిప్పుడు వానిని తప్పించును అని చెప్పిరి. 44 ఆయనతో కూడా సిలువ వేయబడిన బందిపోటు దొంగలును ఆలాగే ఆయనను నిందించిరి.

It was usual to put shame upon malefactors, by a writing to notify the crime for which they suffered. So they set up one over Christ's head. This they designed for his reproach, but God so overruled it, that even his accusation was to his honour. There were crucified with him at the same time, two robbers. He was, at his death, numbered among the transgressors, that we, at our death, might be numbered among the saints. The taunts and jeers he received are here recorded. The enemies of Christ labour to make others believe that of religion and of the people of God, which they themselves know to be false. The chief priests and scribes, and the elders, upbraid Jesus with being the King of Israel. Many people could like the King of Israel well enough, if he would but come down from the cross; if they could but have his kingdom without the tribulation through which they must enter into it. But if no cross, then no Christ, no crown. Those that would reign with him, must be willing to suffer with him. Thus our Lord Jesus, having undertaken to satisfy the justice of God, did it, by submitting to the punishment of the worst of men. And in every minute particular recorded about the sufferings of Christ, we find some prediction in the Prophets or the Psalms fulfilled.

The death of Christ. (45-49) 45 Now from the sixth hour there was darkness over all the land unto the ninth hour. *46* And about the ninth hour Jesus cried with a loud voice, saying, Eli, Eli, lama sabachthani? that is to say, My God, my God, why hast thou forsaken me? *47* Some of them that stood there, when they heard that, said, This man calleth for Elias. *48* And straightway one of them ran, and took a spunge, and filled it with vinegar, and put it on a reed, and gave him to drink. *49* The rest said, Let be, let us see whether Elias will come to save him.

యేసు మరణము

(మార్కు 15:33-41, లూకా 23:44-49; యోహాను 19:28-30)

45 మధ్యాహ్నము పన్నెండు గంటలు మొదలుకొని మూడు గంటలవరకు ఆ దేశమంతట చీకటి కమ్మెను. ఇంచుమించు మూడు గంటలప్పుడు యేసు "ఏలీ, ఏలీ, లామా సబక్తానీ" అని బిగ్గరగా కేకవేసెను. 46 ఆ మాటకు నాదేవా, నాదేవా, నన్నెందుకు చెయ్యి విడిచితివి అని అర్థము. 47 అక్కడ నిలిచి యున్నవారిలో కొందరా మాట విని – ఇతడు ఏలీయాను పిలుచుచున్నాడనిరి. 48 వెంటనే వారిలో ఒకడు పరుగెత్తుకొని పోయి స్పంజీ తీసుకొని చిరకాలో దానిని ముంచి, రెల్లునకు తగిలించి ఆయనకు త్రాగనిచ్చెను. 49 తక్కినవారు, ఊరకుండుడి, ఏలీయా అతనిని రక్షింపవచ్చునేమో చూతము అనిరి. మరి యొకడు ఈటె ఎత్తికొని ఆయన ప్రక్కన పొడువగా రక్తమును, నీళ్ళును కారెను.

During the three hours which the darkness continued, Jesus was in agony, wrestling with the powers of darkness, and suffering his Father's displeasure against the sin of man, for which he was now making his soul an offering. Never were there

three such hours since the day God created man upon the earth, never such a dark and awful scene; it was the turning point of that great affair, man's redemption and salvation. Jesus uttered a complaint from psalms 22:1 . Hereby he teaches of what use the word of God is to direct us in prayer, and recommends the use of Scripture expressions in prayer. The believer may have tasted some drops of bitterness, but he can only form a very feeble idea of the greatness of Christ's sufferings. Yet, hence he learns something of the Saviour's love to sinners; hence he gets deeper conviction of the vileness and evil of sin, and of what he owes to Christ, who delivers him from the wrath to come. His enemies wickedly ridiculed his complaint. Many of the reproaches cast upon the word of God and the people of God, arise, as here, from gross mistakes. Christ, just before he expired, spake in his full strength, to show that his life was not forced from him, but was freely delivered into his Father's hands. He had strength to bid defiance to the powers of death: and to show that by the eternal Spirit he offered himself, being the Priest as well as the Sacrifice, he cried with a loud voice. Then he yielded up the ghost. The Son of God upon the cross, did die by the violence of the pain he was put to. His soul was separated from his body, and so his body was left really and truly dead. It was certain that Christ did die, for it was needful that he should die. He had undertaken to make himself an offering for sin, and he did it when he willingly gave up his life.

Events at the crucifixion.(50-56) *50* Jesus, when he had cried
again with a loud voice, yielded up the ghost. *51* And, behold, the veil
of the temple was rent in twain from the top to the bottom; and the
earth did quake, and the rocks rent; *52* And the graves were opened;
and many bodies of the saints which slept arose, *53* And came out of
the graves after his resurrection, and went into the holy city, and
appeared unto many. *54* Now when the centurion, and they that were
with him, watching Jesus, saw the earthquake, and those things that
were done, they feared greatly, saying, Truly this was the Son of God.
55 And many women were there beholding afar off, which followed
Jesus from Galilee, ministering unto him: *56* Among which was Mary
Magdalene, and Mary the mother of James and Joses, and the mother
of Zebedee's children.

50 యేసు మరలా బిగ్గరగా కేక వేసి ప్రాణము విడచెను. 51 అప్పుడు దేవాలయపు
తెర పై నుండి క్రింది వరకు రెండుగా చినిగెను, భూమి వణకెను, బండలు బ్రద్దలాయెను
52 సమాధులు తెరువబడెను, నిద్రించిన అనేకమంది పరిశుద్ధుల శరీరములు లేచెను.
53 వారు సమాధులలో నుండి బయటకు వచ్చి ఆయన లేచిన తరువాత పరిశుద్ధ పట్టణములో
అనేకులకు కనపడిరి. 54 శతాధిపతియు అతనితో కూడా యేసునకు కావలియున్నవారును,
భూకంపమును జరిగిన కార్యములన్నిటిని చూచి మిక్కిలి భయపడి – నిజముగా ఈయన
దేవుని కుమారుడే అని చెప్పుకొనిరి. 55 యేసునకు ఉపచారము చేయుచు గలిలయ నుండి
ఆయనను వెంబడించిన అనేకమంది స్త్రీలు అక్కడ దూరముగా నుండి చూచుచుండిరి.
56 వారిలో మగ్దలేనే మరియయు యాకోబు యోసే వారి తల్లియైన మరియయు జెబెదయి
కుమారుల తల్లియు ఉండిరి.

Matthew

76

మత్తయి సువార్త 27వ అధ్యాయము

The rending of the veil signified that Christ, by his death, opened a way to God. We have an open way through Christ to the throne of grace, or mercy-seat now, and to the throne of glory hereafter. When we duly consider Christ's death, our hard and rocky hearts should be rent; the heart, and not the garments. That heart is harder than a rock that will not yield, that will not melt, where Jesus Christ is plainly set forth crucified. The graves were opened, and many bodies of saints which slept, arose. To whom they appeared, in what manner, and how they disappeared, we are not told; and we must not desire to be wise above what is written. The dreadful appearances of God in his providence, sometimes work strangely for the conviction and awakening of sinners. This was expressed in the terror that fell upon the centurion and the Roman soldiers.

The burial of Christ. The sepulchre secured.(57-66) *57* When
the even was come, there came a rich man of Arimathaea, named
Joseph, who also himself was Jesus' disciple: *58* He went to Pilate,
and begged the body of Jesus. Then Pilate commanded the body to be
delivered. *59* And when Joseph had taken the body, he wrapped it in
a clean linen cloth, *60* And laid it in his own new tomb, which he had
hewn out in the rock: and he rolled a great stone to the door of the
sepulchre, and departed. *61* And there was Mary Magdalene, and the
other Mary, sitting over against the sepulchre. *62* Now the next day,
that followed the day of the preparation, the chief priests and Pharisees
came together unto Pilate, *63* Saying, Sir, we remember that that
deceiver said, while he was yet alive, After three days I will rise again.
64 Command therefore that the sepulchre be made sure until the third
day, lest his disciples come by night, and steal him away, and say
unto the people, He is risen from the dead: so the last error shall be
worse than the first. *65* Pilate said unto them, Ye have a watch: go
your way, make it as sure as ye can. *66* So they went, and made the
sepulchre sure, sealing the stone, and setting a watch.

యేసును సమాధిలో నుంచుట

(మార్కు 15:42–47; లూకా 23:50–56 యోహాను 19:38–42)

57 యేసు శిష్యుడుగా నున్న అరిమతయి యేసేపు అను ఒక ధనవంతుడు
సాయంకాలమైనప్పుడు వచ్చి 58 పిలాతు నొద్దకు వెళ్ళి – యేసు దేహమును తనకిమ్మని
అడుగగా పిలాతు దానిని అతని కప్పగించనాజ్ఞాపించెను. 59 యోసేపు ఆ దేహమును
తీసుకొని శుభ్రమైన నారబట్టతో చుట్టి 60 తాను రాతిలో తొలిపించుకొనిన క్రొత్త సమాధిలో
దానిని ఉంచి సమాధి ద్వారమునకు పెద్ద రాతిని పొర్లించి వెళ్ళిపోయెను. 61 మగ్దలేనే
మరియయు వేరొక మరియయు అక్కడనే సమాధికి ఎదురుగా కూర్చొని యుండిరి.

సమాధిని భద్రము చేయుట

62 మరునాడు అనగా సిద్ధపరచు దినమునకు మరుసటి దినమున ప్రధాన
యాజకులును పరిసయ్యులును పిలాతునొద్దకు వచ్చి – 63 అయ్యా, ఆ వంచకుడు సజీవుడై
యుండినప్పుడు – మూడు దినములైన తరువాత నేను లేచెదనని చెప్పిన మాట మాకు
జ్ఞాపకము ఉన్నది. 64 కాబట్టి మూడవ దినము వరకు సమాధిని భద్రము చేయ

నాజ్ఞాపించుము; వాని శిష్యులు వచ్చి వానిని ఎత్తుకొని పోయి, ఆయన మృతులలో నుండి
లేచెనని ప్రజలతో చెప్పుదురేమో, అప్పుడు మొదటి వంచన కంటె కడపటి వంచన మరి
చెడ్డదై ఉండును అని చెప్పిరి. 65 అందుకు పిలాతు– కావలి వారున్నారు గదా? మీరు వెళ్ళి
మీ చేతనైనంతమట్టుకు సమాధిని భద్రము చేయుడి అని వారితో చెప్పెను. 66 వారు వెళ్ళి
కావలి వారిని కూడా వారితో ఉంచుకొని, రాతికి ముద్రవేసి సమాధిని భద్రము చేసిరి.

In the burial of Christ was nothing of pomp or solemnity. As Christ had not a house of his own, wherein to lay his head, while he lived, so he had not a grave of his own, wherein to lay his body, when he was dead. Our Lord Jesus, who had no sin of his own, had no grave of his own. The Jews designed that he should have made his grave with the wicked, should have been buried with the thieves with whom he was crucified, but God overruled it, so that he should make it with the rich in his death, isaiah 53:9 . And although to the eye of man the beholding a funeral may cause terror, yet if we remember how Christ by his burial has changed the nature of the grave to believers, it should make us rejoice. And we are ever to imitate Christ's burial in being continually occupied in the spiritual burial of our sins. On the Jewish sabbath, the chief priests and Pharisees, when they should have been at their devotions, were dealing with Pilate about securing the sepulchre. This was permitted that there might be certain proof of our Lord's resurrection. Pilate told them that they might secure the sepulchre as carefully as they could. They sealed the stone, and set a guard, and were satisfied that all needful care was taken. But to guard the sepulchre against the poor weak disciples was folly, because needless; while to think to guard it against the power of God, was folly, because fruitless, and to no purpose; yet they thought they dealt wisely. But the Lord took the wise in their own craftiness. Thus shall all the rage and the plans of Christ's enemies be made to promote his glory.

Matthew 28

Christ's resurrection. He appears to the women.(1-10) *1* In the
end of the sabbath, as it began to dawn toward the first day of the
week, came Mary Magdalene and the other Mary to see the sepulchre.
2 And, behold, there was a great earthquake: for the angel of the Lord
descended from heaven, and came and rolled back the stone from the
door, and sat upon it. *3* His countenance was like lightning, and his
raiment white as snow: *4* And for fear of him the keepers did shake,
and became as dead men. *5* And the angel answered and said unto
the women, Fear not ye: for I know that ye seek Jesus, which was
crucified. *6* He is not here: for he is risen, as he said. Come, see the
place where the Lord lay. *7* And go quickly, and tell his disciples that
he is risen from the dead; and, behold, he goeth before you into Galilee;
there shall ye see him: lo, I have told you. *8* And they departed quickly
from the sepulchre with fear and great joy; and did run to bring his
disciples word.*9* And as they went to tell his disciples, behold, Jesus
met them, saying, All hail. And they came and held him by the feet,
and worshipped him. *10* Then said Jesus unto them, Be not afraid: go
tell my brethren that they go into Galilee, and there shall they see me.

28వ అధ్యాయము

యేసు సమాధి నుండి లేచుట

(మార్కు 16:1–8, లూకా 24:1–12, యోహాను 20:1–10)

విశ్రాంతిదినము గడచిపోయిన తరువాత ఆదివారమున తెల్లవారు చుండగా మగ్దలేనే
మరియయు వేరొక మరియయు సమాధిని చూడవచ్చిరి. 2 అంతలో ప్రభువు దూత పరలోకము
నుండి దిగి వచ్చి రాయిని పొర్లించి దాని మీద కూర్చుని యుండెను. అప్పుడు మహా భూకంపము
కలిగెను. 3 ఆ దూత స్వరూపము మెరుపు వలె నుండెను, అతని వస్త్రము హిమమంత
తెల్లగా ఉండెను. 4. అతనికి భయపడి కావలివారు వణకుచు చచ్చినవారివలె పడియుండిరి.
5 దేవదూత ఆ స్త్రీలను చూచి – మీరు భయపడకుడి, సిలువ వేయబడిన యేసును మీరు
వెదకుచున్నారని నాకు తెలియును. 6 ఆయన ఇక్కడలేడు. తాను ముందు చెప్పినట్లే ఆయన
లేచియున్నాడు. రండి ప్రభువు పండుకొనిన స్థలమును చూచి, 7 త్వరగా వెళ్ళి ఆయన
మృతులలో నుండి లేచెనని ఆయన శిష్యులకు తెలియజేయుడి. మీకన్నముందుగా ఆయన
గలిలయకు వెళ్ళుచున్నాడు కనుక మీరక్కడ ఆయనను చూతురు అనెను. 8 వారు
భయముతోను, మహా ఆనందముతోను త్వరగా వెళ్ళి శిష్యులకు ఆ మాట చెప్పుదమని
సమాధి దగ్గర నుండి పరుగెత్తుచుండగా 9 యేసు వారి నెదుర్కొని, "మీకు శుభము" అని
చెప్పెను. వారు ఆయన యొద్దకు వచ్చి ఆయన పాదములను పట్టుకొని ఆయనకు మ్రొక్కగా,
10 యేసు – "భయపడకుడి; మీరు వెళ్ళి నా సహోదరులు గలిలయకు వెళ్ళవలెననియు
వారు నన్ను అక్కడ చూతురనియు వారికి తెలుపుడి" అని చెప్పెను.

Christ rose the third day after his death; that was the time he had often spoken of. On the first day of the first week God commanded the light to shine out of darkness. On this day did He who is the Light of the world, shine out of the darkness of the grave; and this day is from henceforward often mentioned in the New Testament, as the day which Christians religiously observed in solemn assemblies, to the honour of Christ. Our Lord Jesus could have rolled back the stone by his own power, but he chose to have it done by an angel. He is risen, as he said. Let us never think that strange which the word of Christ has told us to expect; whether the sufferings of this present time, or the glory that is to be revealed. It may have a good effect upon us, by faith to view the place where the Lord lay. Go quickly. It was good to be there, but the servants of God have other work appointed. Public usefulness must be chosen before the pleasure of secret communion with God. Tell the disciples, that they may be comforted under their present sorrows. Christ knows where his disciples dwell, and will visit them. Even to those at a distance from the plenty of the means of grace, he will graciously manifest himself. The fear and the joy together quickened their pace. The disciples of Christ should be forward to make known to each other their experiences of communion with their Lord; and should tell others what God has done for their souls. Be not afraid. Christ rose from the dead, to silence his people's fears, and there is enough in that to silence them. The disciples 0had just before shamefully deserted him in his sufferings; but, to show that he could forgive, and to teach us to do so, he calls them brethren. Notwithstanding his majesty and purity, and our meanness and unworthiness, he still condescends to call believers his brethren.

Confession of the soldiers.(11-15) *11* Now when they were going, behold, some of the watch came into the city, and shewed unto the chief priests all the things that were done. *12* And when they were assembled with the elders, and had taken counsel, they gave large money unto the soldiers, *13* Saying, Say ye, His disciples came by night, and stole him away while we slept. *14* And if this come to the governor's ears, we will persuade him, and secure you. *15* So they took the money, and did as they were taught: and this saying is commonly reported among the Jews until this day.

ప్రధానయాజకులు, భటులను అబద్ధమాడుమని కోరుట

11 వారు వెళ్ళుచుండగా కావలి వారిలో కొందరు పట్టణములోనికి వచ్చి జరిగిన సంగతులన్నియు ప్రధాన యాజకులకు తెల్పిరి. 12 అప్పుడు వారు పెద్దలతో కూడి ఆలోచనచేసి ఆ సైనికులకు చాలా ద్రవ్యమిచ్చి, 13 అతని శిష్యులు రాత్రివేళ వచ్చి, మేము నిదురించు చుండగా అతనిని ఎత్తికొని పోయిరని మీరు చెప్పుడి. 14 ఈ విషయము గనుక అధికారుల దృష్టికి వెళ్ళినట్లైతే దానిని మేము సమ్మతి పరిచి మీకేమియు తొందర కలుగకుండ చేసెదమని వారితో చెప్పిరి. 15 అప్పుడు వారు ఆ ద్రవ్యము తీసుకొని తమకు బోధింపబడిన ప్రకారము చేసిరి. ఈ మాట యూదులలో వ్యాపించి నేటివరకును ప్రసిద్ధమైయున్నది.

Here was large money given to the soldiers for advancing that which they knew to be a lie, yet many grudge a little money for advancing what they know to be the truth. The priests undertook to secure them from the sword of Pilate, but could not secure these soldiers from the sword of God's justice, which hangs over the heads of those that love and make a lie. Those men promise more than they can perform, who undertake to save a man harmless in doing a wilful sin. But this falsehood disproved itself. Had the soldiers been all asleep, they could not have known what passed. If any had been awake, they would have roused the others and prevented the removal; and certainly if they had been asleep, they never would have dared to confess it; while the Jewish rulers would have been the first to call for their punishment. Again, had there been any truth in the report, the rulers would have prosecuted the apostles with severity for it. The whole shows that the story was entirely false

Christ's commission to his disciples.(16-20) *16* Then the eleven disciples went away into Galilee, into a mountain where Jesus had appointed them. *17* And when they saw him, they worshipped him: but some doubted. *18* And Jesus came and spake unto them, saying, All power is given unto me in heaven and in earth. *19* Go ye therefore, and teach all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost: *20* Teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you: and, lo, I am with you alway, even unto the end of the world. Amen.

యేసు గలిలయలో శిష్యులకు అగపడుట

16 పదకొండుగురు శిష్యులు యేసు చెప్పిన విధముగా గలిలయలోని కొండమీదికి వెళ్ళిరి. 17 వారు ఆయనను చూచి మ్రొక్కిరి, గాని వారిలో కొందరు సందేహించిరి. 18 అయితే యేసు వారియొద్దకు వచ్చి "పరలోకమందును, భూమిమీదను నాకు సర్వాధికారము

ఇయ్యబడియున్నది. 19 కాబట్టి మీరు వెళ్ళి సమస్త జనులను శిష్యులుగా చేయుడి; తండ్రి యొక్కయు, కుమారునియొక్కయు, పరిశుద్ధాత్మ యొక్కయు నామమున వారికి బాప్తిస్మమిచ్చుచు 20 నేను మీకు ఏయే సంగతులను ఆజ్ఞాపించితినో వాటినన్నిటిని గైకొనవలెనని వారికి బోధించుడి. ఇదిగో యుగసమాప్తి వరకు అన్నివేళలా నేను మీతో కూడ ఉన్నాను" అని వారితో చెప్పెను.

This evangelist passes over other appearances of Christ, recorded by Luke and John, and hastens to the most solemn; one appointed before his death, and after his resurrection. All that see the Lord Jesus with an eye of faith, will worship him. Yet the faith of the sincere may be very weak and wavering. But Christ gave such convincing proofs of his resurrection, as made their faith to triumph over doubts. He now solemnly commissioned the apostles and his ministers to go forth among all nations. The salvation they were to preach, is a common salvation; whoever will, let him come, and take the benefit; all are welcome to Christ Jesus